

2501

Handwritten text in Thai script, likely a library accession number or title.

สธ.10.4
ว585น
ถ.2

BURAPHA UNIVERSITY LIBRARY

3 2498 00211006 0

ห้องจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยบูรพา

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

๑ เม.ย. ๒๕๐๑

000289

๘๕๖๑๓๔

BU 0085781

NO. 10.4 95857

0.2

รอบอาณาจักร "เทา-ทอง"

1

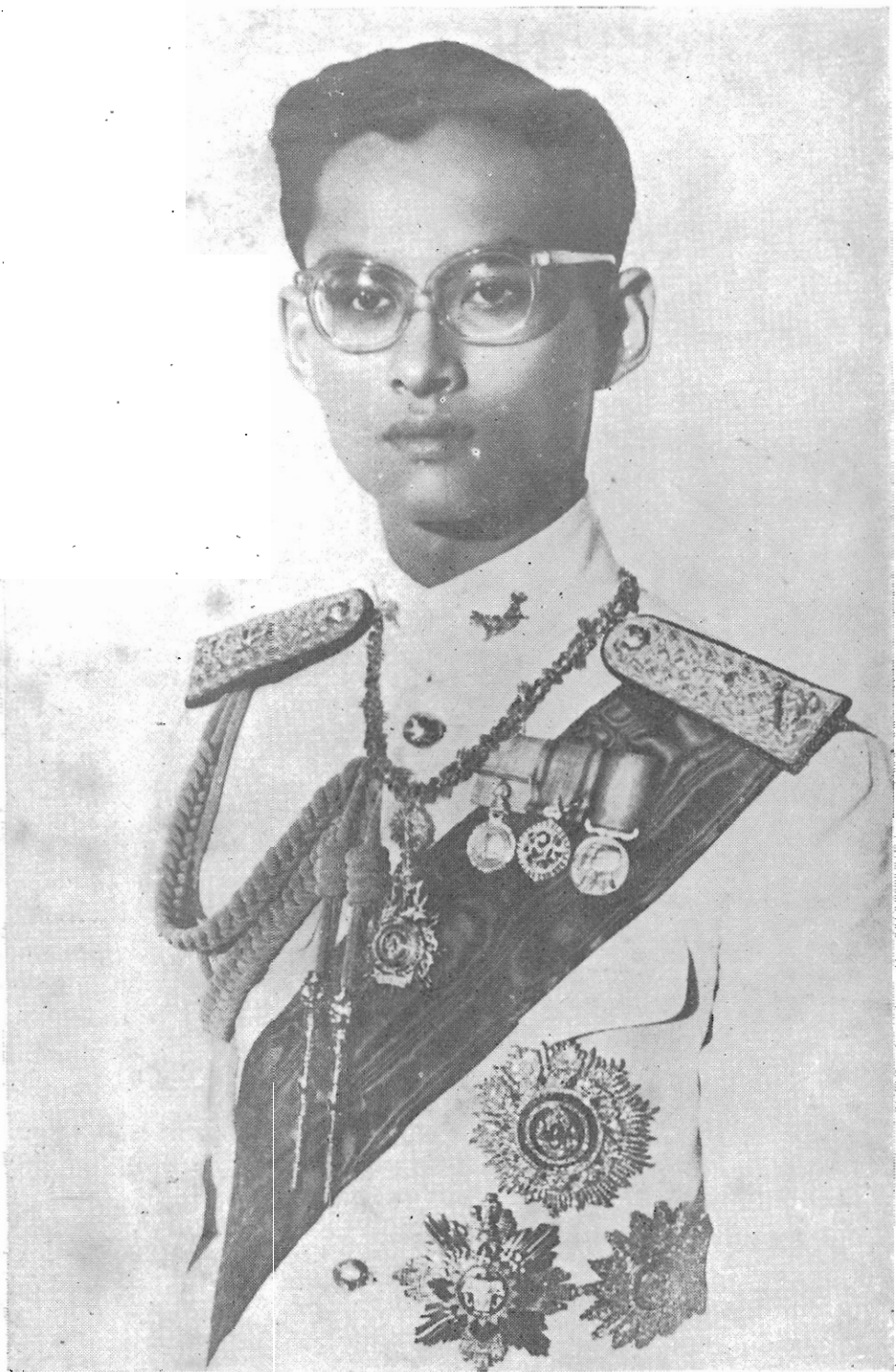
ปริยวาทศกฤดี

สัททูลวิกฤตีพิตฉันท

๑๕	สร่วมชีพเทอดทศนัยประณตณอบดินทร์	ปิ่นภพสยามินทร์
สุไกร	องค์สมเด็จประมินทร์มหานพสมัย	เดชาพระเชิดไทย
สรานู	เปี่ยมบุญญาอติราชธ เลิศอภินิทธาร	เรื่องยศพระภูบาล
วิโรจน์	เปี่ยมธรรมาทศพิชชภิณฑะวโรชาติ	ราชกูร์ชร์ร้องและขานโสด-
ถิผล	เปี่ยมปรีชารนาถปกนิติกถล	ผ่านผองทุราชน
ประสิทธิ์	เปี่ยมมवलปวงศุภลักษณ์และลาลิวิไล	เลิศท้าวคัตไตร
บปาน	เปี่ยมพร้อมพรังกรุณาธิคุณสุริยฉาน	ส่องสาดประกาสผ่าน
พิภพ	'การศึกษา' ปรีพณะสารอภิรณบ	ราชันย์เลิศจบ
ประเทศ	จูงผ่านพันภยพาลพิชิตบพะธิเบศร์	คู่ขวัญสยามเขต
นรินทร์		

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้าคณะนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

วันเนาวัน บูรณธรรม ประพันธ์

คำขวัญ

ของ

ม. ล. ปิ่น มาลากุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ถิ่นไทยในปากกว้าง	ห่างไกล
แสงวัฒนธรรมใด	ส่องบ้าง
เห็นเทียนอยู่รำไร	เล่มหนึ่ง
ครูนั่นแหละอาจสร้าง	เสกให้ชั่วกาล

ปิ่น มาลากุล

๒๘ เม.ย. ๒๕๐๒

ม.ล. ปิ่น มาลากุล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญ

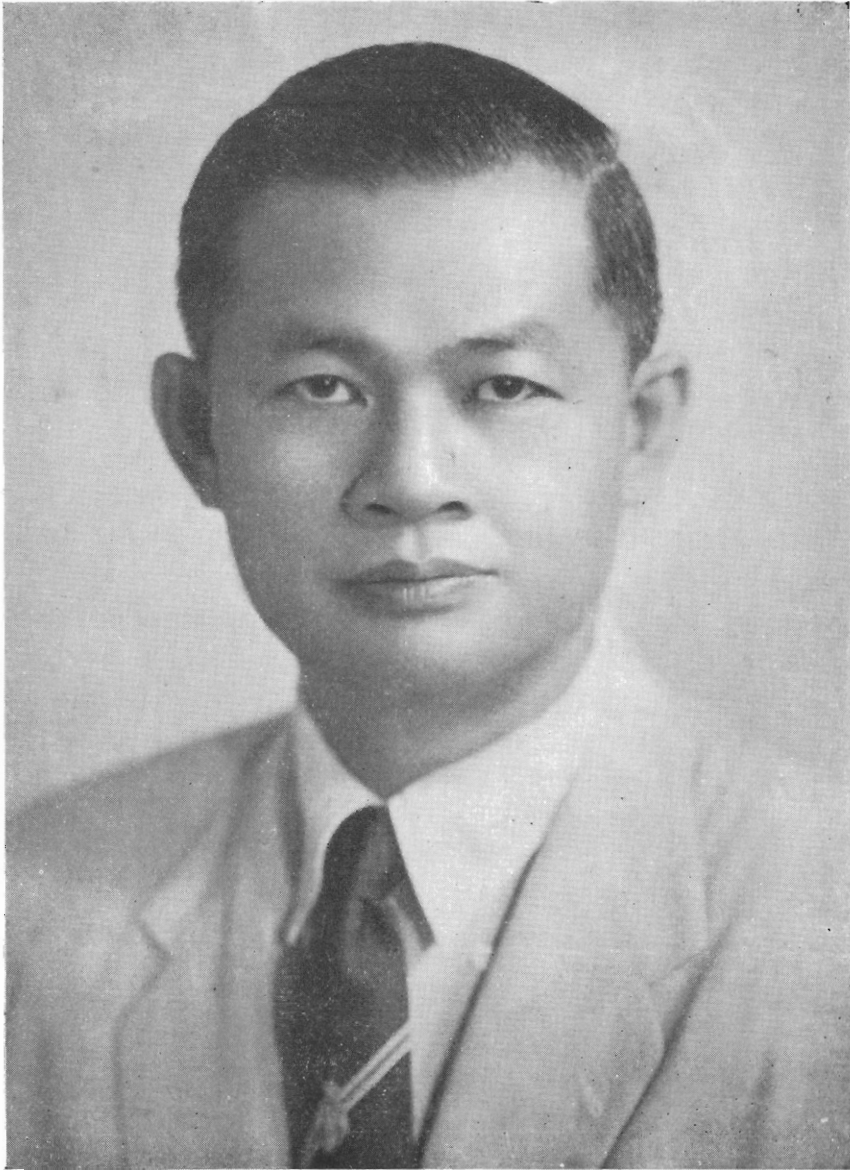
ของ

อธิบดีกรมการฝึกหัดครู

เราจะดีและมีความสามารถเพียงใดก็ตาม
ไม่ควรลืมนึกว่าคนที่ดีกว่าเรายังมีอีกมากมาย ดังนั้น
จงยินดีรับความคิดเห็น หรือความรู้ความสามารถ
ของคนอื่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วย.

บุญถิ่น อัตถากร

๒๗ เม.ย. ๒๕๐๒

บุญถิ่น อัตถากร
อธิบดีกรมการฝึกหัดครู

คำขวัญ

ของ

อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา

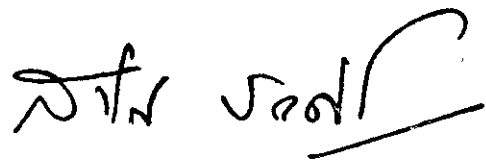

“สถาบันการศึกษาใดก็ตาม จะเจริญก้าวหน้ามากไปกว่าคุณภาพของบุคคลที่ประกอบขึ้นเป็นสถาบันการศึกษานั้น หาได้ไม่”

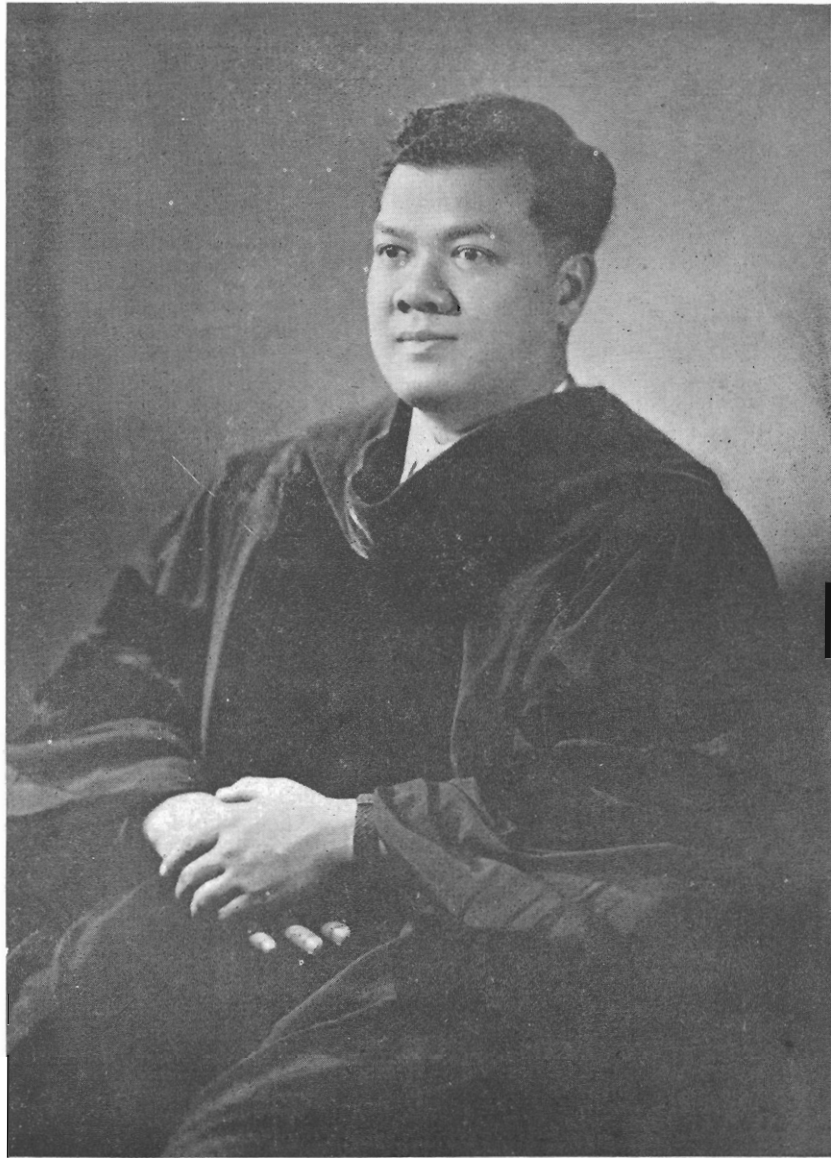
บุคคลที่ประกอบขึ้นเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาส่วนใหญ่ก็ได้แก่นิสิต ถ้า นิสิตประสงค์จะให้วิทยาลัยของเราเจริญก้าวหน้า นิสิตก็ควรจะมีคุณภาพดังต่อไปนี้.

๑. มีศีลธรรมความประพฤติและวัฒนธรรมสูงยิ่ง จนประจักษ์เป็นผู้ทรงศีลคนหนึ่ง

๒. มีความรู้ ความสามารถ และวิทยาการสูงเยี่ยม จนประจักษ์เป็นนักปราชญ์คนหนึ่ง.

๕ มี.ค. ๒๕๐๒

อาจารย์ ดร. ลาโรช บัวศรี
อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา

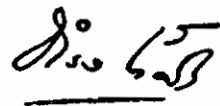
คำขวัญ

ของ

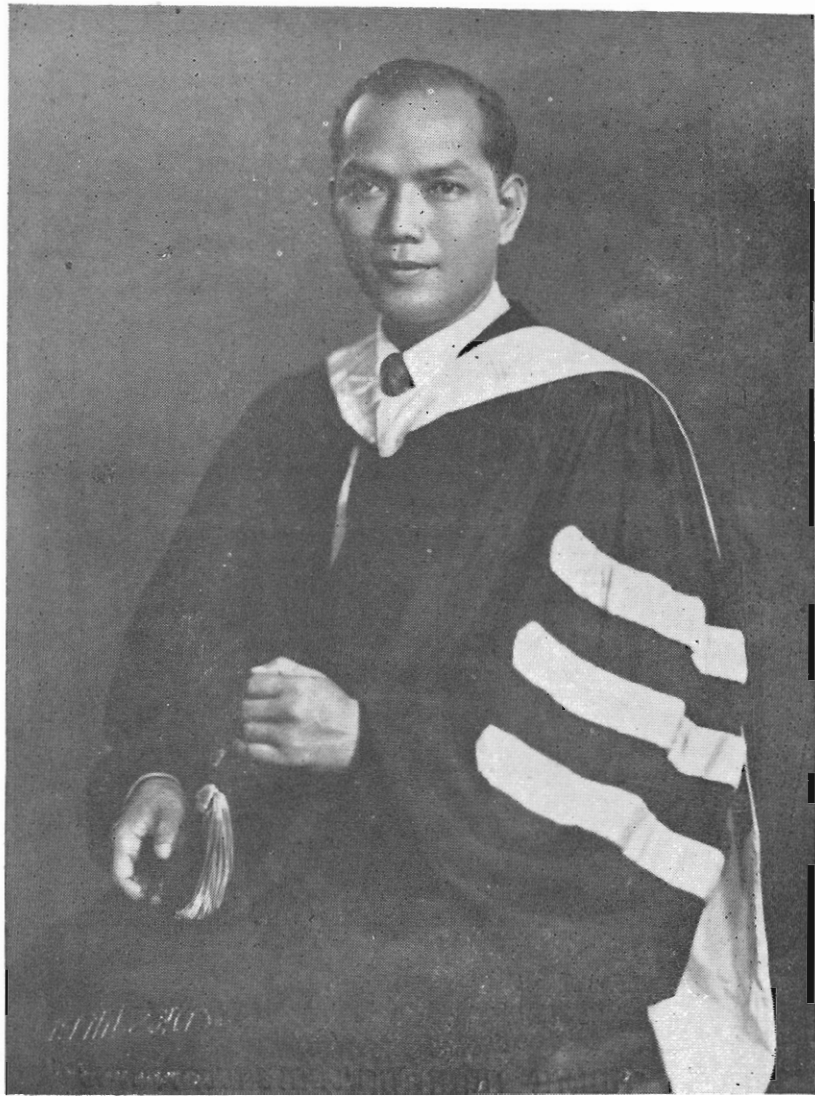
รองอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

การเป็นครูแต่ในนามนั้น ใคร ๆ ก็เป็นได้ แต่การเป็นครูโดยแท้จริงนั้น ไม่ใช่เป็นกันได้ทุกคน นิสิตของวิทยาลัยจึงสมควรอย่างยิ่งที่ต้องบำเพ็ญตนให้เหมาะสม ด้วยการคิดชอบ และปฏิบัติชอบ ทั้งกาย วาจา และใจ เพื่อศักดิ์ศรีในความเป็นครูของตน.

๒๐ มี.ค. ๒๕๐๒

อาจารย์ ดร. ชำรง บัวศรี
รองอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

คณาจารย์

กระแสร้ มาลาชากรณั	กศ.บ., ป.ม. (ศึกษาต่อสหรัฐอเมริกา)
กาญจนา ชีรประทีป	กศ.บ., ป.ม.
จงจิต ปลั่งประยูร	อ.บ., ค.บ. cert. in English phonetic
จารุวัฒน์ วิศาลเวชกิจ	วท.บ.
จำเนียร สงวนพวก	กศ.บ., ป.ม. (ศึกษาต่อสหรัฐอเมริกา)
จัน สนเผือก	กศ.บ., ป.ม.
ม.ล. โนมฉาย ศิริวงค์	อ.บ., ค.บ. (ศึกษาต่อสหรัฐอเมริกา)
ชูจิต เขียวสมบูรณ์	กศ.บ., ป.ม.
ชนะ ประณมศรี	กศ.บ., ป.ม.
ดัต จันทนะโพธิ	ป.ม.
ทองพูน ศรีศักดิ์บุษย์	วท.บ.
ทวี หอมขง	กศ.บ.
ดร. ชำรง บัวศรี	วท.บ., M.A., Ed.D.
บุญเลิศ ศรีหงส์	อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.
บุญเอิญ มลิณฑสุตร	กศ.บ. (เก็บรตินิยม)
บุญธรรม์ ยุตินันท์	วท.บ.
ประพิณ จันทรสมบูรณ์	บช.บ.
ประมาณ ฮะกิม	กศ.บ., ป.ม.
พนัส หันนาคินทร์	พ.ม., B.S., M.S.

ภมร สรรพพานิช	อ.บ., ค.บ.
มัลลิกา สุทธิมนทล	อนุสาธาธณสุข
ยุพา ส่องศรี	อ.บ., ค.บ. (กำลังศึกษาต่อสหรัฐอเมริกา)
รัตนา มณีนีน	ประกาศนียบัตรชั้นสูง ร.ร.นาฏศิลป์
วชิรญาณ บัวศรี	อ.บ., ป.ม. (ศึกษาต่อสหรัฐอเมริกา)
วิทย์ แก้วเกษม	พ.อ.
ศรีทอง สีหาพงษ์	อ.บ., ป.ม. M.S. in Library
ศรีวรรณ เรืองเกษตรกิจ	กศ.บ.
ศรีแพร อายะวรรณ	วท.บ.
ศิริ วโรทัย	วท.บ. (เกียรตินิยม)
ศรีวิบูลย์ จปานนท์	อ.บ., ค.บ. (ศึกษาต่อสหรัฐอเมริกา)
สวัสดิ์ สุขคนธรังษ	อ.บ., M.A.
สมบูรณ์ วนภูติ	กศ.บ.
สมพงษ์ ชนตระกูล	วท.บ., ป.ม.
สมาน วันชูเพลา	วท.บ., ป.ม.
สมาน ศรีธัญญา	กศ.บ.
สงบ มณีนแสง	พ.อ.
สุภัทร เรื่องศรีโรจน์	กศ.บ., ป.ม.
สายัณห์ คำเถียร	อ.บ., ค.บ., M.S. in Ed.
สุธีระ รำรวย	กศ.บ., ป.ม.
อนนต์ อนันตรังษ	กศ.บ., น.บ., ป.ม. (กำลังศึกษาต่อสหรัฐอเมริกา)
อุทัย นุตาลัย	กศ.บ., ป.ม.ช.
อมรา จันทรสมบูรณ์	ศ.บ.

Miss. Gillian Hood Edmonds. M.A.

ที่มาของ .... การศึกษา 'บางแสน'

..... ระเบียบการปกครองของเราได้เป็นแบบ
สังเขตร์มาแต่ต้น คือศูนย์กลางการบริหารอยู่ที่เมือง
หลวงแห่งเดียว ดังนั้นความเจริญทางการศึกษาจึงมาประ-
ชุมอยู่ในพระนคร ผลของการทำให้ให้นักเรียนที่ต้องการ
วิชาชั้นสูงต้องพากันเข้ามาในพระนคร และเกิดความเชื่อ
ว่าการศึกษาคำๆ จะหาได้ในพระนครแต่แห่งเดียว

การเปิดรับนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาชั้นที่ตำบลบางแสน จังหวัดชลบุรีนั้น
เข้ารูปวิเศษณ์ เป็นกรขยายการศึกษาชั้นสูงมายังส่วนภูมิภาค ความเชื่อที่เรามาแต่
เดิมอาจทำให้นักไปว่าคุณภาพของการศึกษาจะหย่อนไปกว่าในพระนคร มีความจำเป็น
อย่างยั้งที่จะต้องลบล้างความรู้สึกดังนี้ มิฉะนั้นนักเรียนจะไปรวมกันอยู่ในพระนครหมด
ซึ่งอาจจะเป็นผลเสียทั้งในส่วนพระนครและส่วนภูมิภาค ดังที่ได้อธิบายกันอยู่แล้ว

ตำบลบางแสน จังหวัดชลบุรี เป็นสถานที่อันเหมาะสมที่จะ
เป็นศูนย์กลางการศึกษาอีกแห่งหนึ่ง รองจากจังหวัดพระนคร แต่กว่าจะเห็นกัน
ได้ชัดเจนนคงต้องใช้เวลาอยู่สักหน่อย เราซึ่งเป็นพวกมาก่อน และเป็นพวกนำ
จะต้องช่วยกันสร้างชื่อเสียงของศูนย์กลางการศึกษาแห่งนี้ ให้ปรากฏสืบไป.....

วันที่แปดกรกฎกำหนดไว้
เป็นวันวิทยาลัยการศึกษา
ขยายออกท้องถิ่นจินตนา
ให้อุดมศึกษาแก่ชาวไทย

เลือกจำเพาะเหมาะดีที่บางแสน
ต้องวางแผนกะการเป็นงานใหญ่
วางศิลาฤกษ์ลงตรงชายไพร
เพื่อจะได้ตักงามอร่ามตา

ตัดมะพร้าวแผ้วถางสร้างถนน
แต่ละต้นเสียดายเป็นนักหนา
เพราะนาหอมระรินชนอร่า
แต่เพื่อการศึกษาที่จำใจ

ท่านผู้ใดจะใช้ถนนนี้
ทุกทีว่าน่าที่จะครวญใคร่
ว่าตนช่วยสร้างวิทยาลัย
ให้ชื่อหอมแทนได้หรือไม่เอ๋ย

ปีน มาลากุล

“จากหนังสือที่ระลึกวางศิลาฤกษ์วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘”

บัญชีตระกูล

สาขาประถมศึกษา

นายดำเนิน พุ่มวิเศษ	มาจากจังหวัด	ชุมพร
นายถวิล สุจิตพันธ์	มาจากจังหวัด	สงขลา
นายทองเรียน สอนใหม่	มาจากจังหวัด	ลำปาง
นายบุญช่วย สงวนพวก	มาจากจังหวัด	ลพบุรี
นายประเทิน มหาพันธ์	มาจากจังหวัด	ธนบุรี
นายภักดีชาติอุทิศ	มาจากจังหวัด	พระนคร
นายรังสรรค์ วัฒนนะ	มาจากจังหวัด	พิษณุโลก
น.ส. วนิดา วัฒนสุข	มาจากจังหวัด	นครราชสีมา
นายวินัย มุลตรี	มาจากจังหวัด	ขอนแก่น
นายสวัสดิ์ เรืองวิเศษ	มาจากจังหวัด	สุราษฎร์ธานี
นายสมศักดิ์ ประจะเนย์	มาจากจังหวัด	มหาสารคาม
นายอำนาจ เรืองประยูร	มาจากจังหวัด	อ่างทอง

สาขามัธยมศึกษา

นายกองกาญจน์ ลองลงยา	มาจากจังหวัด	กาญจนบุรี
นายขจร กตะศิลา	มาจากจังหวัด	อุบลราชธานี

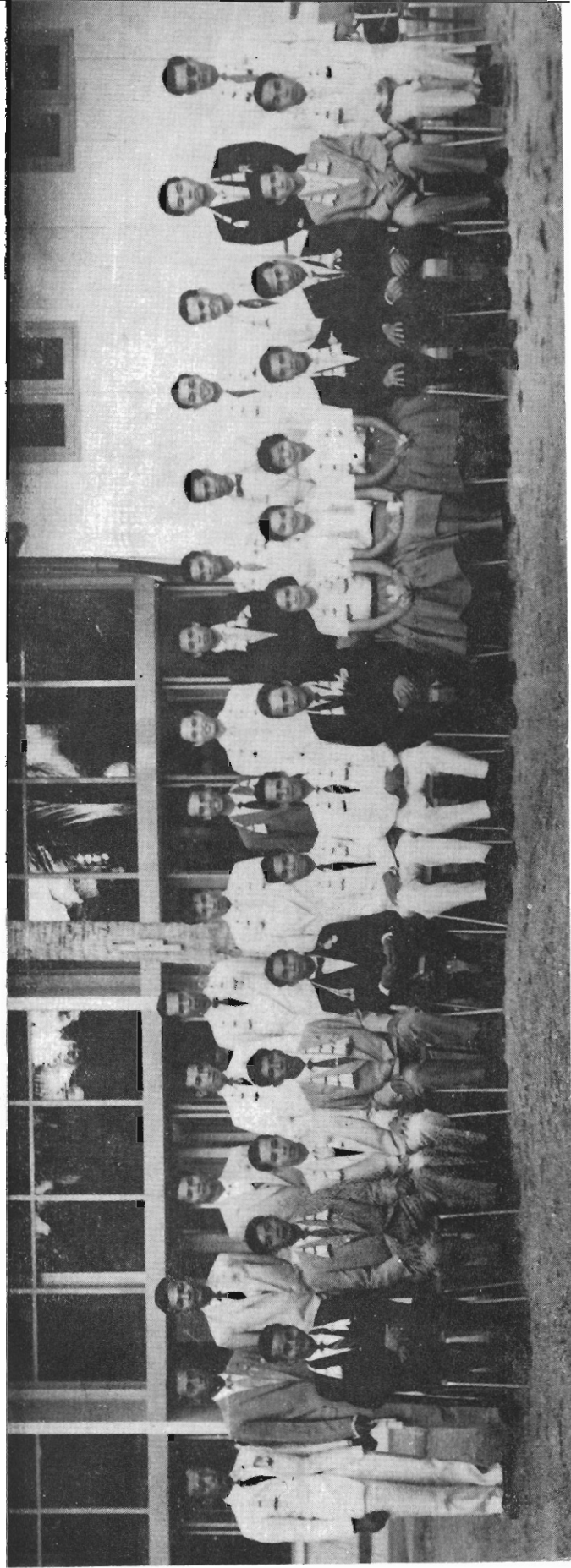
นายจรูญ ทองถาวร	มาจากจังหวัด	ปราจีนบุรี
นายฉลอม อินทกุล	มาจากจังหวัด	พิจิตร
นายเชาวน์ มณีวงษ์	มาจากจังหวัด	สุพรรณบุรี
นายชโล นุ่มมีชัย	มาจากจังหวัด	อุตรดิตถ์
นายธรรมบุญ เวชชวงษ์	มาจากจังหวัด	หนองคาย
นายธานี ปาลสุทษ์	มาจากจังหวัด	ระยอง
นายนเรศ คำเจริญ	มาจากจังหวัด	ธนบุรี
นายনারถ เผ่าเพือกงาม	มาจากจังหวัด	ธนบุรี
นายบุญดื้อ ชัยขวัญ	มาจากจังหวัด	พัทลุง
นายประจวบ ม่วงใจเพชร	มาจากจังหวัด	อยุธยา
น.ส. ปราณี เล็บครุฑ	มาจากจังหวัด	ราชบุรี
นายลาภ เพชรเรือง	มาจากจังหวัด	พัทลุง
น.ส. วันเพ็ญ กุลธรรม	มาจากจังหวัด	อุบลราชธานี
นายวิเชียร เมนะเสวต	มาจากจังหวัด	สมุทรปราการ
นายวิเชียร ผ่องนพคุณ	มาจากจังหวัด	สมุทรสาคร
นายสมศักดิ์ อินประเสริฐ	มาจากจังหวัด	ราชบุรี
นายสัญญา ธนุธรรมทัศน์	มาจากจังหวัด	อยุธยา
นายสิงหวิทย์ โรจนนาค	มาจากจังหวัด	ขอนแก่น
นายสิน ทวีกุล	มาจากจังหวัด	ตรัง
นายอนันต์ ภูมวรรณ	มาจากจังหวัด	นครปฐม
น.ส. อักษร จันทรพ้อง	มาจากจังหวัด	ภูเก็ต

B

(15)

☆ บรรดา..... บัณฑิต..... ก่อนจากกัน. ☆

อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ของวิทยาลัย

แล้ไปข้างหน้า

ห้องสมุดของเรา

ไม่ลืมเธอ

พระจันทร์ ตันมะพร้าว

กับยูงน

เรื่องของอารมณ์

ทะเลรัก

เรื่องงอกร

แสนก่าสรวล สุดก่าสรวด

สลดหมอง

The New Method Conversation Course Gillian Edmonds

ภาไครจะมสิทธ์

แรงใจ

เพอการศึกษา

เพอนเพอ

ดร. ช่าง บัวศรี

จบุญ ทองถาวร

ศรีทอง สีทาพงศ์

ปิยทัย

สวัสดิ์ สุคนธ์รังษ

ทศมัย พันธุ์รัตน

“ปรัง”

จัน สมเือก

ประทีป ปุ่มแก้ว

Gillian Edmonds

เมวธรรม

เดอนใจ สุขากุล

สมศักดิ์ อิมประเสริฐ

ครรชิต

๑

๓

๑๓

๒๑

๒๓

๒๗

๓๓

๔๑

๔๗

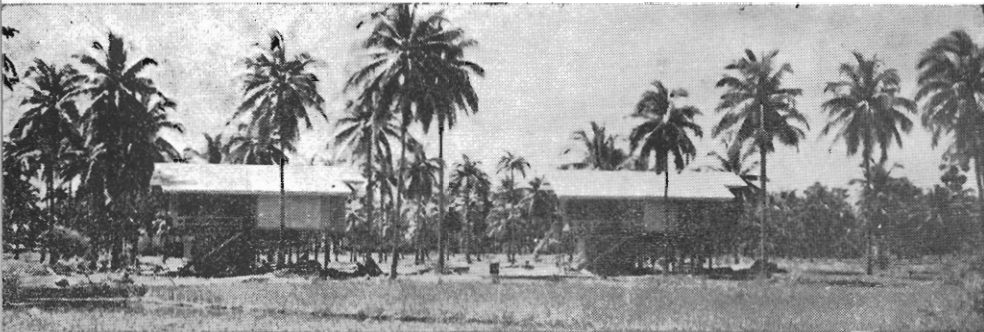
๔๕

๕๓

๕๕

๖๕

๗๐

๗๓	คนแผนกลาง		๑๓๓
๘๑	รงค์ วัฒนุ		๑๓๕
๘๓	วิรัตน์ นรินทร		๑๓๕
๘๕	เพิ่มศักดิ์ ทวีชาติ		๑๔๓
๕๕	นุชญา		๑๔๓
๑๐๒	สุรพงษ์ พรหมบุตร		๑๔๕
๑๑๐	W. Wicharjote		๑๔๕
๑๑๓	ประเสริฐ เนื่อทอง		๑๔๗
๑๑๖	สมศักดิ์ อินทรพานิช		๑๔๗
๑๑๕	จรรยา ทองถาวร		๑๔๗
๑๒๓	บันลือ คำวชิรพิทักษ์		๑๔๗
๑๓๕			๑๔๗
๑๓๕			๑๔๗
๑๔๐			๑๔๗
๑๔๓	รัตติกง		๑๔๗
๑๔๕	ศักดิ์ จันทะโพธิ์		๑๔๗
๑๔๕	พิใหญ่		๑๔๗
๑๔๗	จรรยา ทองถาวร		๑๔๗
ทันใจ			
ว่าด้วยระบบ Seniority			
สิ่งที่เราต้องการ			
ประวัติวิชาตัวเลข			
แด่เพื่อนแรก			
ทินกาลในรอบปี			
The English Club			
ชุมนุมดนตรีไทย			
ชุมนุมปาฐกถา และโต้วาที			
องค์การนิสิต			
สหกรณ์ของเรา			
รายงานอนุปริญาเรนต์ ๓			
รายงานผู้ที่ไปศึกษาต่อก่อน			
รายงานผู้ที่ออกไปรับราชการ			
รักเสมอใจ			
การฝึกและอบรมเยาวชน			
แบบ เบเดน-เพาเวลล์			
พอกไป ใจมุ่ง ผดุงกิจ			
ถ้อยแถลง			

▲ อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของวิทยาลัย

ฉำรง บัวศรี

วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ได้มีกำหนดขึ้นเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๔๕๘ นับมาจนกระทั่งบัดนี้ก็เกือบจะครบสี่ปีเต็มอยู่แล้ว และเป็นการศึกษานักเป็นนบแรกที่เริ่มมีผู้สำเร็จการศึกษาขึ้นปริญญาตรี พัฒนาการในด้านต่างๆของสถาบันแห่งนี้ เมื่อกล่าวโดยส่วนรวมแล้วก็นับว่าค่อนข้างรวดเร็ว ทำให้อดคิดถึงอดีต และอนาคตข้างหน้าเสียไม่ได้ การประมวลความเปลี่ยนแปลงต่างๆของวิทยาลัยซึ่งแม้จะผ่านช่วงเวลาอันสั้น อย่างน้อยที่สุดก็คงช่วยให้เราได้มองเห็นสภาพอันแท้จริง และมองเห็นลู่ทางในการสร้างความก้าวหน้า และความมั่นคงแน่นอนให้ได้อย่างสมบูรณ์ต่อไป ปัจจุบันเป็นผลเนื่องมาจากอดีตอันดี อนาคตก็ย่อมเป็นผลเนื่องมาจากปัจจุบัน และอดีตร่วมกันนั่นเอง

เมื่อปีการศึกษา ๒๔๕๘ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน มีนักศึกษาเพียง ๔๔ คน เป็นนักศึกษาประจำทั้งสิ้น มีอาจารย์เพียง ๗ คน และไม่มีอาคารแม้แต่หลังเดียวที่เป็นของตนเอง แต่ในปัจจุบัน คือปีการศึกษา ๒๕๐๓ เรามีนักศึกษาถึง ๔๔๒ คน มีผู้สำเร็จอนุปริญญาไปแล้วสองรุ่น กำลังจะสำเร็จปดาลัยปีการศึกษาอันหนึ่งรุ่น และจะสำเร็จปริญญาตรีเป็นครั้งแรกอีกหนึ่งรุ่นด้วย อาคารต่างๆของวิทยาลัยขณะนั้นรวมทั้งสิ้นเพียง ๑๕ หลัง (เป็นอาคารชั่วคราวเสียหนึ่งหลัง) เรามีโรงเรียนภารัตินของเราเองหนึ่งโรง และมีอาจารย์รวมทั้งสิ้นกว่า ๕๐ คน สำหรับปีการศึกษา ๒๕๐๒ ซึ่งเป็นอนาคตอันใกล้ เราจะมียาจารย์เพิ่ม

อีก ๗ หดง เมื่อรวมกับของเดิมแล้ว เราจะมีอาคารทั้งหมด ๒๒ หดง นิตติ
และอาจารย์จะเพิ่มขึ้นเป็นเงาคามคือเช่นเดียวกัน ปีการศึกษา ๒๕๐๒ นี้ นับ
เป็นปีแรกที่วิทยาลัยเริ่มเปิดรับนิตติ ดินเรียนอีกด้วย

อนาคตและปัจจุบันย่อมชี้ให้เห็นอย่างชัดแจ้งแล้วว่า อนาคตของ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสนจะมีแต่ความแจ่มใส โดยปราศจากข้อสง
สัย และคงไม่มีอะไรมาหยุดยั้งความก้าวหน้าของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ไว้
ได้ ข้อสงสัยอาจมีเพียงว่าอนาคตของวิทยาลัยนี้ควรเป็นไปในรูปใด

เมื่อพิจารณาจากเหตุผลที่ว่า การสถาปนาวิทยาลัยแห่งนี้ขึ้นเพื่อ
ให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติตามแนวใหม่ อันมีวัตถุประสงค์ใน
การขยายการศึกษาออกไปยังดงภูมิภาค และเมื่อพิจารณาต่อไปว่าวิทยาลัย
แห่งนี้ควรจะได้เป็นศูนย์กลางการศึกษาภาคตะวันออกเฉียงนอกของประเทศด้วยแล้ว ก็พอ
จะอนุมานได้ว่า อีกไม่ช้าไม่นาน เราคงจะได้เห็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา บาง—
แสน แยกตัวออกเป็นอิสระ เราคงจะได้เห็นวิทยาลัยชั้นดงอื่นๆเกิดขึ้นในท้องถิ่น
อาณาบริเวณที่ใกล้เคียงกัน และในที่สุด เราคงจะได้เห็นมหาวิทยาลัยของดง
ภูมิภาคแห่งนี้เกิดขึ้น จากการรวมของวิทยาลัยต่างๆที่ตั้งถ่วงแล้ว วิทยาลัยวิชา
การศึกษา บางแสน ก็ยังคงเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาอยู่ แต่จะได้เลื่อนฐานะ
ขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยต่อไป

อนาคต แม้จะเป็นสิ่งที่ยังมองไม่เห็น แต่ก็พอจะกำหนดแนว
ทางได้ หากเป็นจริงดังที่ใครกล่าวมานี้ อนาคตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา
บางแสน ก็นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวด และจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า
การก่อตั้งมหาวิทยาลัยในดงภูมิภาคนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้แน่นอน บางที
อนาคตของวิทยาลัยเรา อาจเป็นตัวอย่างของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยในดง
ภูมิภาคแห่งอื่นๆ และแม้กระทั่งในจังหวัดพระนครเองอีกด้วย ▲

เลไปข้างหลัง

เมื่อเรานึกย้อนไปเมื่อ ๔ ปี โนน เพื่อนนิสิตคงจะจำได้ดีว่า วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๔๙๘ นั้น เราได้พร้อมกันเป็นครั้งแรกที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษา เพื่อเตรียมเดินทางมาสู่สถาบันอันเป็นที่รักของเราในขณะนี้ พวกเขาต้องประสบอุปสรรคเป็นปฐมฤกษ์ เมื่อรถครุสภาที่พาเรามาขึ้นต้องม้วนเป็นไป พอเลยตลาดชลบุรีมาได้หน่อย ฉากแรกแห่งมิตรภาพของเราได้เกิดขึ้น ณ ที่นั้น ทุกคนตื้นตันเมื่อมีการสัมภาษณ์ซึ่งกันและกัน ทุกคนยังมีกำลังใจที่จะรอคอยการซ่อมรถอันเนิ่นนาน เมื่อนักถึงจุดหมายปลายทางที่จะไป และแล้วในที่สุด เราก็มายังจุดหมายปลายทางโดยสวัสดิภาพ

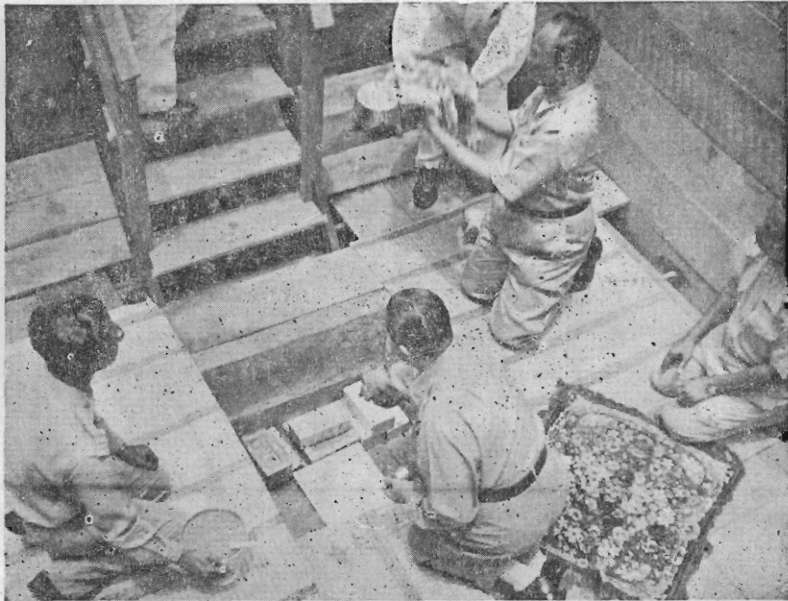
สู่บางแสน

เราค่อนข้างจะผิดหวังนิดหน่อย เมื่อมาพบกับความไม่มีอะไรเลยของ
เรา ที่นอน ที่กิน แม้กระทั่งที่เรียนก็ต้องอาศัยเขา พวกเราจะซึ่มเขากันพัก
หนึ่งต่อเมื่อได้รับทราบโครงการนี้ของท่านรองอธิการ และการต้อนรับอย่างเป็นทางการ
กันเองจากเจ้าของบ้าน ทำให้เราอยู่กับกันมาด้วยความสุขกายสบายใจ ซึ่งเรายังคง
ระลึกถึงเมตตาจิตของเขายู่เสมอ

การเรียนไต่เริ่มขึ้นในวันรุ่งขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างก็คล้ายกับความ
ฝัน คือเราฝันว่าจะได้ที่อยู่ ที่นอน ที่กิน และที่เรียนของเราในยี่หน้า เรา
ฝันว่าจะได้ปริญญาใน ๔ ปีที่จะมาถึง ดังนั้น จะมีอะไรอีกเล่าที่จะทำให้
เราไม่สามารถฝันฝ่าอุปสรรคต่อไป

ที่สุดสิ่งที่หวังก็ฝันยังเกิดขึ้นในวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ณ
ที่ตม.พร้าวแห่งหนึ่ง (คือตม.อำนวยการขณะนั้น) ไต่ประกาศเพื่อวงศึลา—
ฤษัและเชิ่ข้า้ “วิทยาลัยวิชาการศึกษางานแดน” เชื่อว่าพวกเรายังคงไม่
ลื้ค้ค้กล่าวของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พล.เอก มังกร
พรหมโยธี) ซึ่งได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในงาน ท่านกล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า

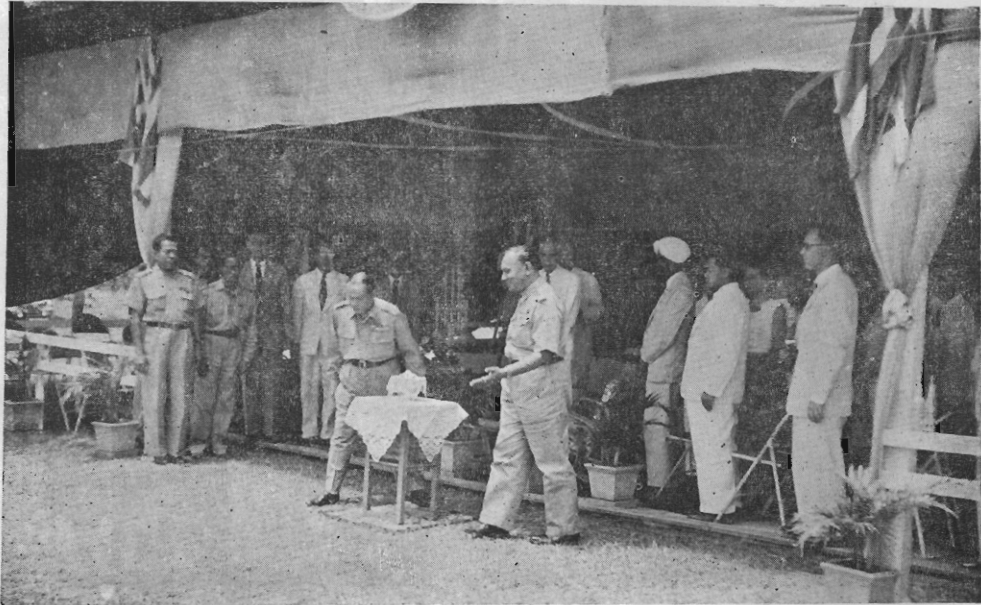
.....ในส่วนนิสิต ๔๑ คนนั้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านได้ระลึก
ว่า ท่านเป็นนิสิตรุ่นแรกของวิทยาลัยแห่งใหม่ที่สุด ท่านจะต้องสร้างชนบประ
เพ็อันดี ต้องสร้างเกียรตินิยมไว้ให้เป็นแบบอย่างแก่นิสิตรุ่นต่อไป ซึ่งจะ
เป็นประหนึ่งน้อง ลูก หลาน เหลน ของท่านในอนาคต ท่านจะต้องรัก และ
รักษาสถานศึกษาแห่งนี้ ข้าพเจ้ามั่นใจว่า จะได้มีโอกาสมาขอปริญญาบัตร
อันมีเกียรติให้แด่ท่านจงตั้งใจจริง ทำงานจริง เพื่อชื่อเสียงแห่งวิทยาลัย.....

วงศิลาฤกษ์

ต้นทรงพจน์ของท่านนับว่าเป็นอมตะสำหรับพวกเรา ก่อให้เกิดความ
ซาบซึ้งและปลื้มปิติแก่พวกเราเป็นอย่างยิ่ง ขอท่านจงเชื่อและวางใจไว้เถิดว่า
แม้เราจะมีเพียง ๔๓ คน ก็จะพยายามสร้างความสำเร็จแก่แก้ววิทยาตย์ของเรา
อย่างเต็มที่ นี่คือนโยบายซึ่งเราทุกคนต่างพินิจพิเคราะห์ไว้ในใจ

พิธีวงศิลาฤกษ์และเปิดป้ายวิทยาตย์ ได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
พวกเราได้รับเกียรติอย่างสูงจากผู้ใหญ่ในกระทรวงศึกษาธิการ สดบุรี และชาว
ต่างประเทศ ที่ได้ให้เกียรติมาร่วมงาน ซึ่งภาพของงานในวันนั้นจะครั่งตาของ
พวกเราไปชั่วชีวิตนับ

เปิดขาย

การเรียนของเราในปีแรก แม้ว่าจะมีเพียง ๔๑ คน กับอาจารย์เพียง ๗ คน ซึ่งเสมือนชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่ง เราเริ่มมีชีวิตชีวาขึ้นเมื่อมีคำว่า "มิตรภาพ" เกิดขึ้นระหว่างพวกเรา ความอบอุ่นได้เกิดขึ้นกับพวกเราอย่างประหลาด เมื่ออาจารย์ทั้ง ๗ ท่าน ทำหน้าที่อาจารย์และพี่ของพวกเราเป็นอย่างดี พวกเรายู่กันอย่างมีความสุข สดชื่นและตื่นเต้น เมื่อเราได้คุ้นกับสถานที่—เจ้าของบ้าน และมีความชำนาญในการจับปลุมที่ขายทอดยามค่ำคืน เราสบายใจและรู้สึกปลอดภัยยิ่งขึ้นเมื่อได้เป็นมิตรสนิทกับชาวน้ำเค็ม

แต่ในที่สุดการเรียนก็ได้ผ่านไป ๑ ปีเต็ม ดังที่เราได้มาแม้จะเป็นระยะเวลาอันสั้น แต่ก็มีค่าและมีความหมายต่อชีวิตของเราเป็นอย่างยิ่ง เราภูมิใจ

ว่าอนาคตใกล้เข้ามาแล้ว ๓ ใน ๔ ของทั้งหมด ระยะเวลาที่ผ่านมาไม่เพียงแต่
ตัวเราจะเปลี่ยนแปลงไปเท่านั้น สิ่งต่างๆที่เราเคยเห็น เช่น ดงมะพร้าวอันกว้าง
เปิดา บดินนภโคไ้เบียดย่นสภาพกตถายมาเป็นคึกคักอันวอยการ หอนอน บ้านพักอา—
จารย์ทงดงามและท่นตมยู่ที่สุด ความอาลัยที่เราจำตาจากเจ้าของบ้านผู้ใจดีมาสู่
ดินแดนของเรา ก็มเป็นอันมากอยู่แล้ว แต่ยงได้ทราบวา เพื่อนรักของเราสาม
คนต้องจากไปอีก ความรู้สึกอาลัยถึงเขาจนไม่อาจจะกล่าวได้ เขาได้จากไปแล้ว
ในทางที่เขาเห็นว่าจะให้ความก้าวหน้าแก่เขาอย่างกว้างขวาง ซึ่งเราก้พดอยดีใจ
ไปด้วย เขาเหล่านั้นคือ อภิรมณ์ ผลดาภิรมย์ ภิญโญ ศรีจำตอง และ ม.ถ.
ผาดุก สุปรรณ

แต่อย่างไรก็ดี แม่สหายรักของเราจะแยกทางไปเสียสาม
คน เราก้ยังรู้สึกยินดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสต้อนรับ
มิตรใหม่จากปทุมวันถึง ๔ คน และมีตรดั่งกล่าวบางคนก็ได้เป็น
เสมือนญาติอันสนิทของพวกเราไปก็มี

เราจะไม่ลืมตั้งใจเป็นอันขาด ที่ได้ต้อนรับนิตติครุ่นสอง ซึ่งเขาเหล่านั้น
เป็นทั้งน้องและเพื่อนของเราในโอกาสต่อมา เขามากันมากจนทำให้ภายในรั้ว
เทา—ทองของเรานคกคก และมชีวิตชวดยงชน เขามาช่วยกันสร้างผนังอันแข็ง
แกร่งให้เกิดชนในอาณาจักรของเรา แต่ถึงกระนั้นเราก้ยังรู้สึกผิดหวังอย่างมาก
เมื่อได้ทราบว่นองรุ่น ๒ (หรือนิตติครุ่น ๓) ของเรากต้องขยับยงอยู่แค่ปทุมวัน แต่
กระนั้นพวกเราทงหมดได้ระดักถึงเขาอยู่เล่มขอ และภาวนาให้เขาได้เข้ามาสู่รั้ว
เทา—ทองโดยเร็วที่สุด

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว จาก ๓ ปี เป็น ๒ ปี ๓ ปี และในที่สุด
ก็กำลังจะผ่าน ๔ ปีไปแล้ว บดินเราม้ทุกสิ่งทุกอย่างภายในรั้วเทา—ทองของเรา
เราม้หนองและม้ทอยุ่ครบครน เราม้อาจารย์ที่เพิ่มมาอย่างมากมาย เราม้ตึก และ

หลายถึงหลายอย่างเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนเป็นขบวนการที่นำจิตใจของคนอื่น

บางคน ๔ ปี ได้ผ่านไปแล้ว พวกเราซึ่งเหลือเพียง ๓๕ คน กำลังจะก้าวออกจากประตูเทาทอง ไปสู่ทุกสารทิศ เรากำลังจะไปเผชิญกับโลกอันกว้างใหญ่ไพศาล นอกอาณาจักรของเรา เรากำลังจะเป็นพลังช่วยสร้างเสริมอนาคตของชาติให้ดีขึ้นได้ยิ่งขึ้น แต่.....! จงลองคิดถึงวลีมาตุฆังหลังบ้างซี! เพื่อน น้อง อาจารย์ และสถานที่ซึ่งเราอาศัยอยู่ถึง ๔ ปี เราจะรู้สึกท้อแท้ใจอย่างที่สุด เมื่อรู้ว่าจะต้องจากไป ถึงเวลานี้จะไม่มัวนั่งดื่มเดือนไปจากความทรงจำของเรา เป็นอันขาด ไม่ว่าเราจะไปอยู่ ณ สารทิศใด

ทุกคนกำลังจะก้าวออกไปไกลทุกที่ และก็จะมิใช่ก้าวตามออกไปอีกอย่างมากมายสักครณันย์ ทุกคนจะต้องจากสถานที่อันเคยให้ความอบอุ่น ให้ความหวัง ให้ความสำเร็จ และให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเป็นขั้วจรัญให้เราได้เผชิญกับโลกภายนอกที่เต็มไปด้วยปัญหาอันน่าประหลาด เรากำลังจะจากไปแล้ว ไปทุกหนทุกแห่ง ไปทุกสารทิศ. . . . จะอย่างไรก็ดี แม้ตัวเราจะอยู่ ณ หนแห่งใด แม้ว่าเราจะอยู่ไกลแสนไกล แม้เราจะมีชีวิตและสภาพแตกต่างกัน ความคิดไม่เหมือนกัน แต่สิ่งหนึ่งเท่านั้นที่จิตใจเราจะจกจ่อและรวมกันอยู่เสมอ นั่นคือ “บางแสน” สถานที่อันให้ความรุ่งโรจน์แก่ชีวิตของเราและความสุขใจ ความหมายของชีวิตเราจะมีค่ายิ่งขึ้น หากเมื่อใดเราได้ “แลไปข้างหลัง”

นอกรว^๕

วันป๋ยมหาราช

ก่อนวาง

ตั้งชบวน

วางเสร็จ

9 F

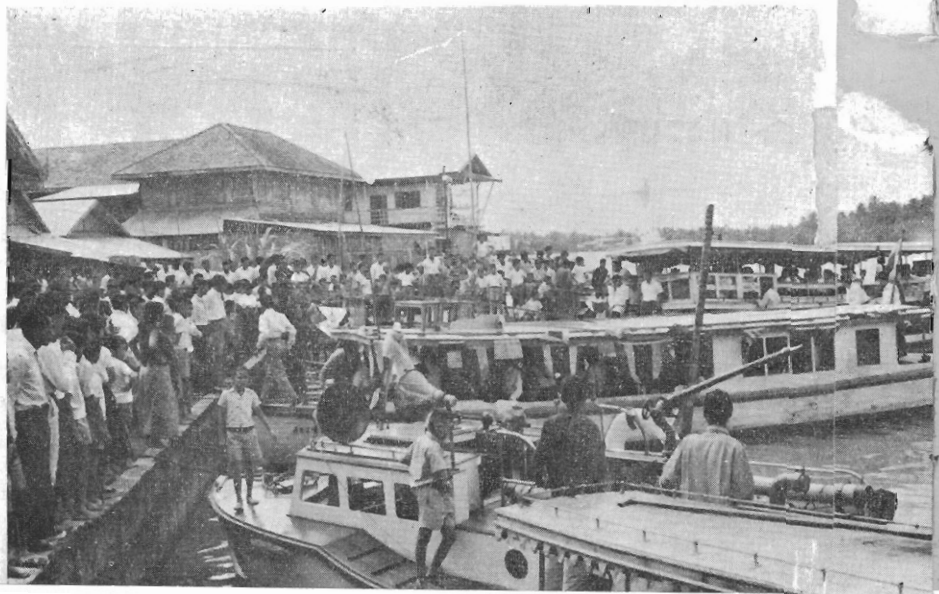

๑ กสิณสามัคคี ที่บางคล้า

ทางรถ ➡

ทางเรือ ➡

๕

← ทางเท้า

กโบสถ์ ▶

ในโบสถ์ ▶

10

▶ พบตงตรงจิต

รับถ้วย ▶

▶ รับอีก ... เมื่อ ...

พบทีมชลบุรี ▶

อภิธานการ

จาก

๗
เกกฮะ

ถ่ายรูป - ทำพื้น

308 ถนนวชิรปราการ ชลบุรี

เจริญดี

เลขที่ ๔๑๐ ถนนวิชรปราการ ชลบุรี

เขียนคั่นหนังสือพิมพ์ รายวัน รายสัปดาห์ ทุกชนิด และจำหน่ายหนังสืออ่านเล่น
เรียงร้อย บรรณกิจคดี ตำราคดี ตำราต่างๆ และเครื่องเขียน แบบเรียน
ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แบบเรียนนักเรียน และธรรมศึกษาที่นิยมใช้ทั่วไป
ตั้งวงบั้งต่างๆ ของนอกและในประเทศ มาไว้ให้ท่านเลือกจำนวนมาก มีที่ออฟฟิศ
ดูถูกวาด เครื่องกระป๋อง ขนมต่างๆ ขยายราคาถูก เป็นผู้บรรจุน้ำดื่มสายชู "ตรามะนาว"
มีรสเปรี้ยวกลมกล่อม ไม่ขุ่นข้น เหมาะสำหรับปรุงอาหาร และคองของต่างๆ
เก็บได้นานไม่เสีย มีจำหน่ายทั่วไป
ขอขอบคุณท่านที่ไปเอื้อเฟื้ออุดหนุนด้วย

อภินันทนาการ

จาก

ร้านตัดผม

รุ่งโรจน์

๕๕๑/๑ ถนนเจตจำนงค์

ชลบุรี

อภินันทนาการ

จาก

โรงสี

ธัญญาบุญกุล

ชลบุรี

ตำราตัดและชอยผม

บริษัทแพร์ฟิตยา

รวบรวมและเรียบเรียงจากตำราที่มีชื่อเสียงและทันสมัยจากต่างประเทศ ผู้ออกแบบล้วนแต่ผู้เชี่ยวชาญเคยได้รับรางวัลมาแล้วทั้งสิ้น บรรยายละเอียด ตั้งแต่การแต่งร้าน การต้อนรับลูกค้า การออกแบบ การแปรง การตัดด้วยตะโกร และมีดโกน การสระ การแสก การตัด การจัดลอน การม้วนหลอด ตลอดจนถึงการใช้ผมเสียบสวยและการใช้เครื่องประดับมีภาพการประกอบคำบรรยายทุกบท นอกจากนี้ยังมีแบบผมงามนำสมัยทั้งไทยและเทศอีกหลายสิบแบบ ภาพแจ๋วและพร่าวพรวไปทั้งเล่ม มีประโยชน์ยิ่งสำหรับร้านเสริมสวยและคุณผู้หญิงที่ปรารถนาในความสวยสดทันสมัยไม่น้อยหน้าใคร

ราคาเพียง ๕๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

ศัพทบัญญัติ

รวบรวมโดย ไชยขงศ์ ชูชาติ Ph. D. อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ และสหกรณ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รวมศัพท์บัญญัติทั้งทงไปนี้ คณิตศาสตร์ จิตวิทยา, ปรักษญา, แพทย์, วิทยาศาสตร์, สถิติ, อุตสาหกรรม, ทวีป, มหาสมุทร, ประเทศ, เมืองหลวง, ทะเล, เกาะ, ประกันชีวิต, พิมพ์ด้วยกระดาษปอนด์อย่างดี ชกแข็งถาวร ราคาเพียง ๒๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

ความรู้รอบตัว

โดย ฝ่ายวิชาการแพร์ฟิตยา รวบรวมไว้ละเอียดมากสารบัญย่อเกือบ ๓๐๐ รายการพร้อมสรรพด้วย ภูมิศาสตร์, ประวัติศาสตร์, ดาราศาสตร์, ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, สิ่งมหัศจรรย์, กฎหมาย. ฯลฯ พร้อมด้วยเฉลยข้อสอบไปนอก เฉลยข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย. และแผนที่ต่างๆ หนังสือหนา ๑๘๒๐ หน้า ราคาเพียง ๓๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

เทคนิคการครองใจคน

โดย สัญญา เขียวสุวรรณ กศ.บ. ,ป.ม. กองจิตวิทยาและการนำทหาร โรงเรียนนายพร แปร และเรียบเรียงจากต้นฉบับอันมีชื่อเสียงของต่างประเทศจัดเลือกเฟ้นให้เหมาะสมสำหรับคนไทย โดยแท้ อ่านง่ายเบาสมอง ได้รับผลเกินค่า ราคาเพียง ๒๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

หนังสือทุกเล่มตามโฆษณานี้มีจำหน่ายที่ **บริษัทแพร์ฟิตยา** ว่างบูรพา โทร. ๒๔๒๘๓

พร้อมด้วยตำราเรียนภาษาอังกฤษ และ ฝรั่งเศษที่ใช้ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการสำหรับชั้นมัธยมเตรียมอุดมและฝึกหัดครู เช่น A Tale of Two Cities, Seven Inventors, Six — Physicists., The Stories of Shakespeare's Play Vol. I, II, A Pair of Spectacles, Prisoner of Zenda, The Adventures of Tom Sawyer, Little woman, Oliver Twist ฯลฯ

- ไม้อัดไทย -

ทำด้วยแผ่นไม้บางอัด

มีกำลัง ๓ เท่าของไม้ธรรมดาที่หนาเท่ากัน

ทนอากาศ ทนน้ำ ทนแดด

ผลิตภัณฑ์ของโรงงานไม้อัดไทย บางนา
ซึ่งเป็นโรงงานที่ใหญ่ และทันสมัยในตะวันออก

มีจำหน่ายตามร้านค้าเครื่องก่อสร้างทั่วไป
นอกจากนี้ยังมีประตูพื้นเรียบ ซึ่งผู้ไม่จับ

ขายในราคาถูก

บริษัท ไม้อัดไทย จำกัด

อาคาร ๖ ถนนราชดำเนิน พระนคร

โทรศัพท์ ๒๓๒๒๐ และ ๒๔๓๖๙

ผู้ผลิตและจำหน่าย

ห้องสมุดของเรา

ก่อนอื่นผู้เขียนอยากจะอธิบายให้เข้าใจคำว่า “ห้องสมุดของเรา” เสียก่อน เราในที่นี้หมายถึงใคร? คำว่า เรา ในที่นี้มิได้หมายถึงเฉพาะพวกทำงานในห้องสมุด หรือมิได้หมายถึงเฉพาะครูบาอาจารย์ในวิทยาลัย ไม่ได้หมายถึงเฉพาะนิสิตในสถาบันการศึกษาเท่านั้น แต่คำว่า เรา ในที่นี้หมายถึงทุกคนที่มีส่วนสร้างสรรค์ และได้รับประโยชน์จากห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน

นิสิตทุกคนต้องเสียเงินค่าบำรุงห้องสมุด คิดเป็นเงินคนละ ๕๐ บาท ต่อหนึ่งปี นอกจากจะสร้างสรรค์ทางตรงอย่างนั้นแล้ว บางคนยังให้หนังสือ หรือทำงานหาเงินเพื่อเอามาซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดอีกโสดหนึ่ง ดังเช่นนี้— สิบปีที่หนึ่ง ประจำปีการศึกษา ๒๕๐๐ ได้ทำมาแล้ว นอกจากนิสิตบางคนก็มีน้ำใจเอออาร์ รับอาสาช่วยทำงานในห้องสมุด โดยไม่คำนึงถึงสินจ้างรางวัลใดๆ ตลอดจนความเหน็ดเหนื่อยที่จะได้รับจากการช่วยทำงาน บางคนเมื่อเห็นหนังสือของห้องสมุด ที่คนอื่นยืมไปวางทิ้งไว้ก็นำเอามาคืนห้องสมุด นอกจากนั้นก็ได้แก่การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของห้องสมุด สิ่งเหล่านี้พวกเราทุกคนก็มีส่วนสร้างสรรค์ และชำระไว้ซึ่งของอันเป็นสาธารณะประโยชน์อันเป็นของพวกเราทุกคน

ศรีทอง สีหาพงศ์

เนื่องจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ได้รับความร่วมมือจากทุกคนที่ใช่ห้องสมุด และสร้างห้องสมุดนี้ ห้องสมุดของเราจึงได้เจริญรุดหน้า มีบริการที่ค้ำพอใช้ มีหนังสือเพิ่มขึ้นหลายพันเล่มในเวลา ๘-๙ เดือน และนอกจากนี้ การบริหารงาน และการจัดตั้งห้องสมุดก็ดำเนินมาอย่างรวดเร็ว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๐๑ มาจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ บันของสมุดของเรา มีหนังสือเพียงพอ สำหรับชนิดที่จะทำการค้นคว้าในวิทยาลัย แทบทกวิชา นอกจากหนังสือ เรายังมีอุปกรณ์อื่นๆไว้สำหรับศึกษาได้เรียน เช่น ฟิล์มสตริป (Filmstrips) ภาพสัตว์ และแผนภูมิ ในวิชาต่างๆ บันของสมุดชนิดนี้โดยสารภาษาอังกฤษถึง ๕๕ ชนิด นิเทศสารภาษาไทย ๓๔ ชนิด ซึ่งนับว่ามากพอที่จะทำให้ผู้อ่านเลือกอ่านได้ตามใจชอบ ซึ่งทั้งนี้และทั้งนั้น ผู้เขียนในฐานะที่เป็นหัวหน้าแผนกห้องสมุด จึงขอขอบคุณทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และเรายังหวังอีกว่า ในอีกต่อไป เราก็จะได้รับความช่วยเหลือมากยิ่งขึ้น จากทุกคนที่เป็นเลิศ เทา-ทอง

ขอຍອຸກລ້າວດຶງໜັງສືໃນຫ້ອງສຸມຂອງເວົາ ໜັງສືໃນຫ້ອງສຸມຂອງເວົາ ບໍ່ແຍ່ງອອກເປັນສອງປະເພດຄື ບົມແລ້ວນ້ຳອອກໄປອ່ານນອກຫ້ອງສຸມໄດ້ ແລະອີກປະເພດໜຶ່ງເປັນໜັງສືທີ່ຍື່ມອອກນອກຫ້ອງສຸມໄດ້ ຜູ້ຕ້ອງການອ່ານຕ້ອງເຂົ້າມາອ່ານໃນຫ້ອງສຸມ ໜັງສືປະເພດຫຼັງນັ້ນເປັນໜັງສືອາຍາກ ແລະຫ້າຍັງແຕ່ມາກາແພງລົບລົວອີກດ້ວຍ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ອຸນຸຍາດໃຫ້ນ້ຳອອກນອກຫ້ອງສຸມ ໜັງສືຈຳພວກນັ້ນເຂົາເອີ້ນວ່າໜັງສືອເທດັກ ໄດ້ແກ່ພຸນານຸກຸມ ປຸທານຸກຸມ ສາຣານຸກຸມ ໜັງສືຮາຍື່ ດຶຊິນີ ແລະແຜນທີ່ເປັນຕົ້ນ

ໜັງສືທັງສອງປະເພດຖືກແຍ່ງອອກເປັນຫມວກຫມູ່ ໂດຍໃຫ້ລັກການແຍ່ງຕາມ ແນວຂອງເມລວິດ ດີວີ (Dewey Decimal Classification) ທີ່ແຍ່ງສຽຣພວິຊາທັງຫຼາຍ ແຍ່ງອອກເປັນ ๙ ຫມວກດ້ວຍກັນ ອ່ານພວກທີ່ຈັດເຂົ້າຫມວກໄດ້ຫມວກໜຶ່ງ ບໍ່ໄດ້ກໍຈັດເຂົ້າໄວ້ ໃນປະເພດເບັດເທດັກ ແລະເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເພື່ອແສດຸງຫມວກຫມູ່ຕ່າງໆຂອງໜັງສືອ່ານ ໃຫ້ຕົວເລືອກເປັນເຮົາຈຶ່ງຈະແຍກຕົວຢ່າງໃຫ້ຄຶດຕ້ອງໄປນີ້

- เลข ๐๐๐ เป็นเครื่องหมายของหนังสือเบ็ดเตล็ด
- ๑๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยปรัชญาและจิตวิทยา
- ๒๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยศาสนาต่างๆ
- ๓๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยสังคมศาสตร์
- ๔๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยภาษาศาสตร์
- ๕๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เช่น
คณิตศาสตร์ เคมี ฟิสิกส์ และ วิทยา
ศาสตร์สาขาอื่นๆ
- ๖๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เช่น
วิทยาศาสตร์การแพทย์ วิศวกรรมและ
ไฟฟ้าภาคปฏิบัติ เป็นต้น
- ๗๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยศิลปะต่างๆ เช่น การออกแบบ
วาดเขียน ดนตรี และกีฬาต่างๆ
- ๘๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยวิชาวรรณคดีต่างๆ เช่น
วรรณคดีไทย วรรณคดีอังกฤษ วรรณ
คดีอเมริกัน เป็นต้น
- ๙๐๐ ,, _____ ,, ว่าด้วยวิชาภูมิศาสตร์ และ ประวัติ
ศาสตร์ต่างๆ

การแบ่งหนังสือเป็นหมู่ๆ หมู่หนึ่งยังแบ่งออกเป็นสิบหมวด มีเครื่องหมาย
๐-๙ และหมวดหนึ่งๆยังแบ่งออกเป็นสิบหน่วย จากหน่วยหนึ่งๆแบ่งออกเป็นส่วนเล็ก
ลงไปอีก ไทยให้เป็นเลขหลังจุดทศนิยม ก็จะบอกตัวอย่างให้รู้สึกหนึ่งหมู่ ดังนี้

๕๐๐ เป็นเลขหมู่ของหนังสือวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ แล้วแยกออกเป็นหมวดย่อย
อีกดังนี้

ประชาชน และแม้กระทั่งห้องสมุดรัฐสภาของญี่ปุ่น จึงใช้เลขหมู่หนังสือตามแบบ
ของเมลวิล ดีวี่ (Melvil Dewey) (หนังสือเล่มนี้) เป็นที่นิยมมากที่สุดเมื่อเทียบกับระบบอื่น

หนังสือต่าง ๆ ในห้องสมุดของเรา เมื่อได้เลขอันเป็นเครื่องหมายของวิชา
ตามแบบของดีวี่แล้ว ยังมีตัวอักษรกำกับเลขหมู่เหล่านี้ด้วย ตัวอักษรที่เราเขียนไว้
ไว้ที่ตัวเลขหมู่นั้น เป็นอักษรย่อสองตัวแรกของนามสกุลผู้เขียนหนังสือเล่มนั้น แต่มี
หนังสืออีกประเภทหนึ่ง คือจำพวกชีวประวัติ ที่ใช้อักษรย่อตามสกุลของเจ้าของชีว
ประวัติ หากใช้สกุลของผู้แต่งหนังสือเล่มนั้นไม่ เช่นชีวประวัติของ Abraham Lincoln

ผู้เขียนชื่อ Genevieve Foster หนังสือเล่มนี้ใช้เครื่องหมาย 921
Li ทั้งนี้เพื่อความสะดวก
ของผู้อ่าน เพราะผู้อ่านส่วนมากเมื่อต้องการทราบชีวประวัติของผู้ใด ก็ย่อมจำชื่อของ
เจ้าของชีวประวัติขึ้นโดยไม่รู้ค่าจนถึงผู้แต่งเท่าใดนัก และเป็นประโยชน์แก่การเรียง
ชื่อของคน ๆ ใดด้วยกันไว้ด้วยกันด้วย หนังสือทุกเล่มจะถูกเขียนเลขหมู่และอักษรย่อ
ไว้ที่สันหนังสือ เลขและอักษรย่อที่เขียนไว้ที่สันหนังสือนี้มีชื่อตามภาษาวรรณคดี
ว่า "เลขเรียกหนังสือ" (Call number) หนังสือเหล่านี้จะถูกเรียงไว้ในชั้นหนังสือ
ตามลำดับตัวเลข และตัวอักษร คือเรียงจากซ้ายไปขวา และเรียงตามเลขน้อยไป
หาเลขมาก ถ้าเลขหมายหมู่ซ้ำกัน เราก็เรียงตามลำดับตัวอักษร ตามแบบการเรียง
ของกิกซันนารี โดยวิธีนี้หนังสือของเราจัดไว้อย่างเป็นระเบียบไม่ดัดสนับนกัน
ใครต้องการอ่านหนังสือวิชาใดก็รู้ที่อยู่ของหนังสือวิชานั้น ๆ และไปหยิบหนังสือเลือก
อ่านได้ตามใจชอบ โดยไม่ต้องเสียเวลาไปเที่ยวค้นหา

นอกจากการใช้เลขหมู่หมาย เพื่อประโยชน์แก่การจัดและหาอ่านแล้ว
ห้องสมุดของเรายังทำบัตรรายการ (Catalog Cards) ไว้เพื่อช่วยให้ผู้ใช้ห้องสมุดหา
หนังสือและวิชาที่ตนต้องการอ่านได้เร็วยิ่งขึ้น ตามห้องสมุดใหญ่ ๆ ที่มีหนังสือหลาย
หมื่นหลายแสนเล่มจำเป็นต้องมีบัตรรายการของหนังสือไว้ เพื่อสะดวกแก่การค้น
คว้าว่าหนังสือนั้น ๆ มีอยู่ในห้องสมุดหรือไม่ เพราะการที่จะไปเดินหาตามชั้นวางหนังสือ
นั้นเป็นการเสียเวลามากเราจึงจำเป็นต้องทำบัตรรายการ เพื่อช่วยประหยัดเวลา

บัตรรายการนักกศน (Index) ที่ทำให้เราดูภายใน ๒-๓ วินาที ว่าในห้องสมุดของเราหนังสือคนไหนมีหรือไม่มี หนังสือเล่มหนึ่งๆ (ยกเว้นพวกนวนิยาย) อย่างน้อยจะมีบัตรรายการของมันสามบัตร คือ บัตรผู้แต่งหนังสือ บัตรชื่อหนังสือ และบัตรชื่อวิชาหนึ่ง บัตรผู้แต่งนั้นจะพิมพ์ผู้แต่งไว้บรรทัดแรกของบัตร ส่วนบัตรชื่อหนังสือก็พิมพ์ชื่อหนังสือไว้บรรทัดแรกของบัตร และในทำนองเดียวกัน บัตรวิชาที่พิมพ์ชื่อวิชาไว้บรรทัดแรกของบัตร บัตรต่างๆ เหล่านี้เราเก็บเรียงตามลำดับตัวอักษร ถ้าเป็นภาษาอังกฤษ เราก็เรียงบัตรเหล่านี้ตามแบบการเรียงคำในดิกชันนารี ถ้าเป็นภาษาไทย เราก็เรียงบัตรเหล่านี้ตามแบบการเรียงคำของหนังสือพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน บัตรเหล่านี้เราเรียงและเก็บไว้ในลิ้นชักเล็กๆ เรียกว่า ตู้บัตรรายการ (Catalog Cabinet) ตอนบนเก็บบัตรภาษาอังกฤษ ส่วนตอนล่างเก็บบัตรภาษาไทย

ส่วนเอกถาวร (Pamphlets) และอนุถาวร (Booklets) ต่างๆ นั้นเราเก็บไว้ในตู้เล็ก เราเก็บได้เพิ่ม แต่จะเพิ่มชื่อวิชา (Subject Heading) พิมพ์ติดไว้ เพิ่มแต่จะเพิ่มก็เรียงไว้ในชั้นตามลำดับตัวอักษร เช่นเดียวกันกับบัตรรายการเก็บเอกถาวรและอนุถาวรแบบที่เราเรียกว่า เวก์ติคัลไฟล์ (Vertical file) หรืออินฟอร์เมชันไฟล์ (Information file) ถ้าผู้อ่านต้องการทราบว่าในเวก์ติคัลไฟล์ของเรา มีเอกถาวรหรืออนุถาวรวิชาไหนๆ อยู่หรือไม่ ก็ให้เบ็ดตัวบัตรรายการตรงชื่อวิชา ให้เบ็ดตัวไปจนถึงบัตรสุดท้ายที่มีชื่อวิชา พิมพ์อยู่หัวบัตร เมื่อหมดบัตรอันสุดท้ายแล้ว ถ้ามีบัตรอีกแผ่นหนึ่งหลังบัตรสุดท้ายนั้นบอก ว่าให้ดูที่เวก์ติคัลไฟล์แถวนี้ก็เป็นทีเชียวได้ เรายังมีเอกถาวร และอนุถาวรว่าด้วยวิชาไหน เก็บไว้ที่เวก์ติคัลไฟล์ ควรที่ผู้อ่านจะไปหา หรือยืมไปอ่านได้อีก แต่ถ้าหากไม่มีบัตรบอกไว้ว่า ให้ไปดูบัตรเวก์ติคัลไฟล์คือไปแล้ว ก็แสดงว่าวิชาไหนๆ ไม่อยู่ในไฟล์ของเราแน่ นักเป็นออกวารหนึ่งของห้องสมุดของเราเก็บรวบรวม ดังที่เป็นประโยชน์แก่การศึกษา ไว้ให้ผู้ใช้ห้องสมุดได้มาศึกษาเอาเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ห้องสมุดของเราไม่มีเงินพอซื้อชุดเหล็กและเพิ่มเอกถาวรมาจัดทำเวก์ติคัลไฟล์ให้พอเพียงแก่ความต้องการ

ได้ นิตยสารนั้น บินห้องสมุดชื่อหนึ่งได้นิตยสารภาษาอังกฤษและภาษาไทยรวมกันเป็น
จำนวนถึง ๘๘ ชนิด นิตยสารใหม่เมื่อเข้ามาห้องสมุดเรา ก็เอาไปเช็คกับคาร์เด็กซ์ เพื่อได้
เครื่องหมายไว้ที่บัตรคาร์เด็กซ์ แล้วจึงเอาไปวางไว้ที่ชั้นนิตยสารตามป้ายชื่อนิตยสารนั้น ๆ
ดังนั้นผู้ใดต้องการจะรู้ว่า นิตยสารฉบับนั้น ๆ ของนิตยสารชนิดนั้น ๆ มีอยู่ในห้องสมุด
เราหรือไม่ ก็ไปเช็คที่คาร์เด็กซ์ ถ้าหากว่าห้องสมุดได้รับแล้วก็จะมียุติบัตรบอก
ที่ได้รับแล้ว ถ้าหากว่าไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ก็แสดงว่า ห้องสมุดยังไม่ได้รับนิตยสารฉบับ
นั้น ๆ หนังสือพิมพ์เราก็ทำเช่นเดียวกันกับนิตยสาร เป็นแค่ตารางในคาร์เด็กซ์ติดกันเพียง
งัดกันน้อยเท่านั้น

เป็นที่น่ายินดีที่จะบอกให้พวกเราทราบว่า บดินห้องสมุดของเรามีพื้ตมส์ตรีฟแล้ว
เป็นจำนวนถึง ๒๘๓ ม้วนด้วยกัน พื้ตมส์ตรีฟเหล่านี้เป็นพื้ตมส์ตรีฟด้วยวิชา วิทยาศาสตร์ ภูมิ
ศาสตร์ สังคมศึกษา การศึกษา และวิชาอื่น ๆ อีกมากมาย พื้ตมส์ตรีฟแต่ละม้วนมีบัตรรายการ
บอกชื่อวิชา ชื่อพื้ตมส์ตรีฟ และบอกชื่อผู้ถ่ายทำไว้ด้วย ถ้าผู้ใช้ห้องสมุดเปิดดูบัตรรายการของ
ห้องสมุด ถ้าไปพบบัตรที่ไม่มีเลขหมายหมู่แบบคิ้ว แต่มีตัวอักษร RS. พิมพ์ไว้ที่มุมซ้าย
ตรงตำแหน่งที่พิมพ์ Call number ของหนังสือแล้ว ก็ให้รู้ไว้ด้วยว่า นั่นแหละคือพื้ตมส์
ตรีฟของเราและถ้าสนใจต้องการดูก็มาชมจากบรรณารักษ์ก็ได้ เรามีเครื่องฉายพื้ตมส์ตรีฟ
ไว้ให้พร้อม แต่เป็นที่น่าเสียดายที่เราไม่มีไฟฟ้าใช้ตลอดเวลา ถ้าหากเรามีไฟฟ้าใช้ตลอด
เวลาแล้ว ก็จะเป็นการสะดวกในการใช้ศึกษาเรื่องราวในพื้ตมส์ตรีฟได้เป็นอย่างดี

เนื่องจากห้องสมุดของเรามีตำราภาษาอังกฤษอยู่ราว ๓ ใน ๕ ของหนังสือทง
หมด นิตติของเรายังไม่มีความคุ้นเคยเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด และอุปกรณ์ห้องสมุด ดัง
นั้น บรรณารักษ์จึงเปิด Course สอนวิชาว่าด้วยการใช้ห้องสมุดและหนังสืออยู่เทศกต่าง ๆ
เพื่อจะได้เป็นแนวทางให้นิตติของสถานการศึกษาแห่งนี้ ได้รู้จักการจัดหนังสือตามหลัก
วิทยาศาสตร์ และนำเอาความรู้ไปช่วยตัวเอง หาหนังสือและคำหรับตำราอ่านได้เอง เมื่อมี
ห้องสมุดอยู่ใกล้ ๆ และนอกเหนือไปจากนั้น ก็คือเพื่อจะได้ให้นิตติรู้จักวิธีค้นหาหาความรู้
ด้วยตนเองเมื่อจำเริญการศึกษาก็แล้ว เพราะการศึกษานั้น เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต หาใช่

เรียนแต่เฉพาะในโรงเรียนไม่ ถ้าหากคนไทยส่วนมากที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว รู้จักจน
ชวหาวิชาความรู้ด้วยตนเอง และมีหนังสือหรือห้องสมุดให้เพียงพอแก่ความต้องการแล้ว
ในไม่ช้าประชาชาติของเราก็จะเจริญรุ่งเรือง และพ้นจากสภาพของประเทศที่ด้อยความ
เจริญไปได้

ข่าวที่น่ายินดีสำหรับห้องสมุดของเราก็คือ ปีการศึกษา ๒๕๐๒ นี้
เราจะได้ห้องสมุดสำหรับจัดทำเป็นห้องสมุดใหม่ และกะว่าห้องสมุดคงจะย้าย
ไปอยู่ที่นั่นได้เสร็จภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๐๒ ห้องสมุดเราต้องการให้บริ
การอื่นๆอีก เช่น ทำอินเด็กซ์สำหรับนิตยสารภาษาไทย จัดหาซื้อหนังสือฉบับ
เท็งคตมาให้นิสิตอ่านเวลาว่าง และจะจัดชุมนุมห้องสมุด (Library Club) ขึ้น
เพื่อจะได้ทำให้พวกเราเข้าใจและรู้จักคุณค่าของการศึกษาเล่าเรียนมากขึ้น จะ
จัดระบบ Reverse Books และจะจัดหาหนังสือเรียน (Text Books) ให้นิสิตเข้า
เรียนเป็นเทอมๆไปด้วย เราหวังว่า ถ้าหากทุกคนช่วยกันสร้างสรรค์และให้
ความร่วมมือเกี่ยวกับการรักษาสมบัติของส่วนรวมแล้ว ในไม่ช้าห้องสมุดของ
เราก็จะได้เป็นห้องสมุดใหญ่ที่ทันสมัย สมเกียรติของวิทยาลัยวิชาการ
ศึกษา อย่างแน่นอน!

คณะกรรมการองค์การนิสิต ฯ

ขอขอบคุณ

บริษัท ไนติงเกล-โอลิมปิค จำกัด

ที่เอื้อเฟื้อถว้ยรางวัล ๑ ใบ

ไม่ลืมเธอ...!

★ ★ ★

ให้จันทร์
ให้คนแรม
กระต่ายป่า
ดวงตะวัน

ลืมเวลา
ลืมดาว
ลืมเวลา
ลืมเวลา

คราฟ้าแจ่ม
พราวเจิดฉนั้น
ฟ้ามจันทร์
ฟ้าอรุณ

ไถ่ค่า

ลืมพรม

ชมพนหล้า

สกลนา

ลืมคอน

ชอนทหนุ

ไก่อ้า

ลืมเพรียก

เรยกอรณ

ภมรรัน

ลืมดม

ชมมาลี

ให้วสันต์

ลืมหลัง

ส่งพนหล้า

มवलพทุกษา

ลืมผลัด

สับดี

คิมหันต์

ลืมลมร้อน

ก่อนเคยม

เหม็นตล... เวลา

เวลา

คราต้องเขื่อน

ไถ่เกลียวคลื่น

ลืมผิง

ส่งพนทาด

ลืมซัดสาด

ฟ้าดผิง

ดิงทเหมอน

มัจฉาลม

วาร

ทเคยเขื่อน

เงอกนอยเลือน

ลืมทับ

ทับสราญ

ไปเพื่อว่า

สมัครสมาน

นิรันดรกาล

อย่าเพื่อวอน

แต่ให้ฉัน

"ลืมเธอ"

ใจมิลา

เร็ดรัก

วิญญาณรัก

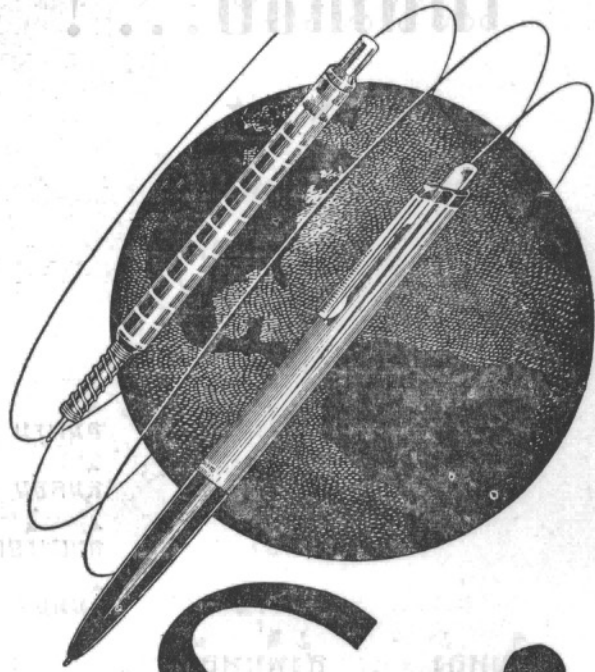
ภักคิมัน

มีมีราญ

ลืมเธอ

"ปิยฤทัย"

Scripto SATELLITE

ไม่ว่าจะขัดกับขนตา จะให้ทุกใจ ต้องใช้แต่.....

S1-01

เครื่องเขียนสคริปโตทุกชนิด บริษัท
รับประกันคุณภาพ ถ้าขัดข้องประการใด
ผู้จำหน่ายจะจัดการให้โดยไม่มีคิดมูลค่า

สคริปโต เซท ดี ไลท์

เป็นปากกาลูกสุนที่เขียนคล่องและ
เบาแรง ไล่หมึกโตกว่าปากกาชนิด
เดียวกัน หมึกเดินสม่ำเสมอ
รูปสวย ใช้ได้ทนนาน

บริษัท สหไทยวัฒนา จำกัด

อาคาร 4 ราชดำเิน, พระนคร, ผู้แทนจำหน่าย

๒๕๓๖

พระจันทร์ คัมมะพร้าว กับ ยูวชน

คืนนั้น พระจันทร์ครึ่งซีก ขนอย่างพะว้าพะวังเต็มที
ข้าพเจ้าเริ่มลงบันทึกประจำวัน สมนครคือค้ำห้ไปตระเวน
หาซื้อเสียบรอบกรง ด้วยความตั้งใจว่า อีกสิบปีหรืออีกร้อยปีข้าง
หน้า มันจะโคกกลายเป็นวรรณกรรมที่มีค่า เหมือนอย่างบันทึก
ของ แซมมวล ปีปลี่ หรือ ของ แอนน์ แฟรงค์ ที่กำลังเหลือใน
ปัจจุบัน

ทำไมข้าพเจ้าถึงรู้สึกว่ พระจันทร์ครึ่งซีกคืนนั้นขนอย่าง
พะว้าพะวัง ? ข้าพเจ้ารู้สึกอย่างนั้น ก็เหมือนกบที่ใครสักเมือคน
แรกที่ไคเข้ามาในเขตแดนวิทยาลัยตอนสองทุ่มกว่า คืนแรกที่
เข้ามาในเขตแดนวิทยาลัย พอเห็นคักนอนหลังแรก ข้าพเจ้ากรู
สึกว่ คืนนั้นมันยัมแย้มแจ่มใสคัก

เมื่อบ่ายเมื่อวาน นิสิตทุกคนคักคักกันใหญ่ โดยเฉพาะบท
สองกับบัทหนึ่ง ผู้หญิงนุ่งกระโปรงสั้นกระโปรงยาว สีแดงสีขาว ผู้
ชายใส่เสื้อนอก เสื้อยืด ที่ยอมตัดใจหนีเรียนไปย้อมกันหลังรัว
ลวดทนามข้างร้านกาแฟตั้งสามวันเออ เจ้าเงระกับบรรณาเขาเข้าคูกัน

แต่ นักกายบริหารของชาวเมืองใหม่ก็แข็งแรงไม่แล้ว โดยเฉพาะดาวดวงหนึ่ง
ที่ลูกขยมนก่อนเพื่อน คงจะลุกก่อนเพื่อนเพื่อนำขบวนกระมัง
ทันแต่ยมตมตลอดทางมะพร้าวคงชู้ชาติ บางทีมันคงเดี่ยงนั้นกว่าฝนกำลัง
ตก ต้องชะโงกหน้าออกไปดูให้แน่ใจ ฝนไม่ตก มีแต่คนนั่งที่โคนต้นมะพร้าว
ใคร ๆ ก็ชอบนั่งใต้ต้นมะพร้าวกันเดี่ยงจริง

ข้าพเจ้าเคยเขียนบอก คัทยา ไปในจดหมาย เมื่อห้าเดือนก่อนว่า เธอจะ
ต้องมาอยู่ที่นั่น เมื่อห้าเดือนก่อน รู้ดีกว่าทุกสิ่งทุกอย่างนำมอง ข้าพเจ้าเต็มไปด้วย
ด้วยความหวังว่า คัทยาจะมาแน่ ๆ คัทยาต้องชอบเดี่ยงชู้ชาติของทางมะพร้าว
คัทยาต้องดีใจ ต้องรู้ดีกว่า ประตูลูกขยมนให้เธอเหมือนกับที่มันได้
ขยมนให้ข้าพเจ้าเมื่อคืนหมา คัทยาต้องชอบเถาเฟื่องฟ้าที่ขางข้าง ๆ ต้นมะพร้าว
คัทยาต้องบอกข้าพเจ้าว่าชอบมัน รู้ดีกว่าเฟื่องฟ้าเถาอื่นเป็นเหมือนกับน้องสาว
คนเล็กของทรูปร่างอ่อนแอขนเคียงคอเกาะพี่ชายใหญ่ที่สุดที่นั่น คัทยาคงต้อง
ชวนข้าพเจ้ามางมหาเถาโตซุ่มเฟื่องฟ้าทุกถวน

เมื่อครั้งที่เราอยู่ในมหาวิทยาดยด้วยกัน คัทยาไม่มีความคิดเหมือนข้าพเจ้า
เดื่อ เราเถียงกันว่า พระอาทิตย์ขึ้นที่ขอบทะเล เป็นคิดปะหรือเปิดา ทาง
มะพร้าวทแถ่งไถไปตามสายลมแฉะสายรังที่ขอบฟ้าตะ เป็นคิดปะใหม่ แต่เรา
เถียงกันเพื่อจะหาเรื่องคุย เราจะนั่งอยู่ด้วยกันนาน ๆ ทั้งที่เธอรู้ว่าข้าพเจ้าเกลียดชด
คอเธอเดิน ๆ เธอกำลังพยายามอย่างสุดฝีมือที่จะอธิบายให้ข้าพเจ้าทราบว่าถึง
เหตานั้นไม่ใช่คิดปะ เพราะมนุษย์ไม่ได้สร้างชน เธอกำลังคิดว่า เดี๋ยงฟ้า
ร้อง แม้จะเพราะกว่าเดี่ยงของเธอ มันก็จะไม่มันเป็นคิดปะ คัทยาที่รัก เธอ
รู้ว่าข้าพเจ้ารักเสียงของเธอเพียงไร เสียงของเธอหวานนุ่มนวล
ข้าพเจ้าก็ต้องจมนมอยู่แค่นั้นนั่นเอง

ข้าพเจ้ารำพันความฝันที่บรรจงวาดไว้ให้เธอฟัง วิทยาดยของเราจะต้อง
ขยายใหญ่โต เรายังไม่มใจที่จะผลิตแค่เพียงครูบาอาจารย์ที่จะมีความเชี่ยวชาญ

๒๕๕๐๐๐

ชาวยุโรปออกไปตอนเด็ก ๆ ในชั้นประถมและมีชมเท่านั้น เราจะต้องขยายวงงาน
ใหญ่ออกไป อีกดีถ้าเรามีครูที่เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษให้เด็ก
ครูที่ทำงานดำเนินกิจการบริหารทำให้การศึกษาในประเทศไทยกว้างขวาง ครู
ของเราจะต้องมีอาชีพที่ไม่ใช่แค่เพียงเป็นผู้อ่านคำบอกตามคำภา คนที่มีอาชีพครู
จะต้องเป็นพ่อแม่คนที่สองของเด็ก จะต้องมีความสามารถในการเข้าสังคม ไม่
จับแจ้อยู่กับของหนังสือที่ไม่มีใครรู้เรื่อง ที่ต่างมี คนไม่มีใครสนใจ นี่แหละ
โครงการของเรา เขตแดนของเราจะต้องเป็นเมืองวิศยาลัย มีที่ทำการไปรษณีย์
ที่ประชาชนในแถบนี้จะมาใช้บริการได้ มีหน่วยงานที่ร่วมมือกับโรงเรียนต่างๆ
ในจังหวัดให้ทุกคนในจังหวัดปรับตัวทำงานได้ตามอุดมคติของเรา เราจะต้อง
มีหน่วยตำรวจรักษาการณ์ในวิศยาลัย มีห้องทดลองวิศยาลัย วิศยาลัย
ผู้ครเพื่อพิสูจน์ความศักดิ์สิทธิ์ของวิชาต่างๆ ที่เด็กหนุ่มสาวจะต้องเรียนรู้ให้เป็น
ประโยชน์ต่อปวงชนชาวไทยต่อไป

ใคร ๆ ก็พูดกันว่า เด็ก ๆ นี่แหละคือพ่อของคนทั้งหลาย เรา
ทุกคนต่าง ๆ ก็เป็นลูกหลานของผู้ที่เคยเป็นเด็กมาก่อน ไม่ว่าจะเป็
คหยา หรือข้าพเจ้า หรือใคร ๆ อีกในโลกนี้

คหยาว่ารักมากจนอีก เมื่อข้าพเจ้านั่งคิดถึงที่นารักในวิศยาลัยของเราไม่
มีอะไรอีกแล้วที่จะใหญ่ไปกว่าความรัก ความรักนี้แม้จะเป็นภาระ ก็เป็นภาระ
ที่ช่วยให้ภาระอื่น ๆ เบาแรง เพราะว่ามันเป็นภาระที่มีใช้ภาระของใคร มันเป็น
ภาระที่ช่วยให้ภาระอื่น ๆ ที่ซับซ้อน ถลายมีความหวานชื่นน่าชื่นชม

คนที่มีความรัก แม้จะเห็นคเห็น้อย ก็ยังไม่คลายความกระชุ่มกระชวย
แม้จะมีความวิตกก ก็ไม่พะว้าพะวัง แม้จะมีความครุ่นคิดก็ปราศจากความกังวล

คัทยาทรัก ขอให้ข้าพเจ้าไ้รักเธอมากกว่าที่จะรักตัวเองเถิด ขอให้ข้าพเจ้าได้
รักตัวเองก็เพียงเพื่อเธอเท่านั้น ข้าพเจ้ารู้ดีว่าคราบไคท์ที่ข้าพเจ้าเด็กรักตัวเองได้ ข้าพเจ้าก็
จะไม่มันวันคล้ายความรักเธอ

จดหมายของคัทยาที่ข้าพเจ้าอุตส่าห์คอยมาตั้งห้าเดือน มาถึงข้าพเจ้า
เมื่อวานซืนนเอง คัทยาไม่มาได้ คัทยาถามว่า ทำไมข้าพเจ้าจึงไม่มาเลือกอาชีพ
ครู แทนที่จะทำงานในบริษัทในกรุงเทพฯ ที่ข้าพเจ้ามีโอกาใช้ภาษาอังกฤษ
ที่ว้าเรียนมาตั้งสิบกว่าปีให้เป็นประโยชน์ได้เงินเดือนสูง ข้าพเจ้าไม่ตอบคัทยา
ข้าพเจ้าจะอยู่กับพระจันทร์ครึ่งซีก ต้นมะพร้าว กับยวชนของข้าพเจ้า คินนิน
พระจันทร์ครึ่งซีกดวงนนจตุชนอย่างพะว้าพะวังเต็มที

สวัสดิ์ สคนธรังษ์

๒๐ มี.ค. ๒๕๐๒

ท่านจะบำเพ็ญกุศล

สร้างคัมภีร์พระไตรปิฎก **ตู้พระไตรปิฎก**

ธรรมมาศน์เทศน์ **โต๊ะหมู่ทองบูชา ผ้าไตรจีวร**
บริหารสงฆ์ในการบวชนาค ทอดกฐิน งานศพ หรือพระไตรปิฎก
ผูกละ ๑ บาท ท่านจะสร้างใส่บาตร

ถวายพระหรือทำบุญเท่าอายุของท่านก็จะได้กุศล

อันใหญ่ยิ่ง โปรดติดต่อได้ที่...

คลังสังฆภัณฑ์ **ส. ธรรมภักดี ถนนข้าวสาร**

นายสม นางทัศนีย์ พ่วงภักดี เจ้าของ ผู้จัดการ

โทรศัพท์ ๒๑๐๐๕

ก่อนอื่น ผู้เขียนขอเรียนให้ท่านทราบว่า เรื่องของ
เรื่องที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ ผู้เขียนได้นำความคิดมาจาก
หนังสือเกี่ยวกับสุขภาพทางจิตหลายเล่ม อาทิ "Mental
hygiene and Life" ของ Kaplane และ Baron หนังสือ

"Psychology and Life" ของ Rush หนังสือ "ใจเขาใจเรา" **อารมณ์**
ของนายแพทย์ ประสพ รัตนากร เป็นต้น เรื่องอารมณ์
เป็นเรื่องประจำวันของชีวิต และเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่าง
ยิ่ง ทุกคนล้วนแต่มีอารมณ์ บางทีก็ดี บางทีก็ร้าย วนเวียน
กันไปไม่รู้จักจบสิ้น นอกจากจะตายไปเสียเท่านั้น

อารมณ์มีด้านเกี่ยวข้องกับสุขภาพทางจิตของมนุษย์อย่าง
ใกล้ชิด ผู้ที่มีอารมณ์อ่อนไหวหรือที่เรียกว่า "คนเจ้าอารมณ์" มักจะ
เกิดโรคชนิดหนึ่งซึ่งเรียกว่า Psychosomatic Diseases หรือแปลเป็น
ไทยว่า "โรคของอารมณ์" เป็นโรคชนิดหนึ่งในสาขาโรคจิตและโรค
ประสาท คำว่า Psycho หมายถึงจิตใจ Somatic หมายถึงร่างกาย
ฉะนั้นโรคนี้จึงหมายความว่าถึงโรคของจิตใจที่มีผลต่อร่างกาย ขณะนี้
ทั่วโลกยอมรับว่า โรคนี้เป็นโรคที่เป็นกันมากจริงๆ ควบคู่ไปกับโรค
ประสาท ถ้าเหตุเนื่องมาจากความคับแค้นทางอารมณ์ เช่น ความ
โกรธ ความเดียดใจ ความแค้น ความอิจฉา ความดุดัน ดกใจ ฯลฯ
เป็นต้น ผลของการใช้อารมณ์ผิดๆ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ไม่เพียง

แต่เป็นทุกขทางใจเท่านั้นแต่ยังอาจก่อให้เกิดความแตกร้างในระหว่างผู้ร่วมงานเพื่อนฝูงผู้อยู่
ใต้บังคับบัญชา บางที่อาจก่อให้เกิดการขาดกรรมชนได้ นอกจากนั้นคนที่ป่วยโรคเจ้าอารมณ์
อยู่เป็นนิจนัยจะก่อให้เกิด "โรคของอารมณ์" อีกด้วย เช่น โรคปวดศีรษะข้างเดียว
โรคหืด โรคดำได้้อกเสบ อาการของโรคทางกายเหล่านี้เกิดขึ้นเฉพาะเวลาที่อารมณ์ไม่ปกติ
เท่านั้น

จากการสังเกตคนไข้อย่างใกล้ชิด ทางแพทย์ได้รายงานว่า

- พวกที่เป็นแผลในกระเพาะอาหารง่าย มักจะอิจฉาจัด ฉุนเฉียวง่าย ทะเยอทะยาน
กระตือรือร้น
- พวกที่เป็นหืดง่าย มักจะหงุดหงิดเก่ง ไม่เชื่อตัวเอง อิจฉาฉุนเฉียว
- พวกดำได้้อกเสบ มักไหวระแวงง่าย ดั่งเตและโมโหง่าย
- พวกความดันโลหิตสูง มักชอบทำอะไรซ้ำ ๆ ซาก ๆ และหงุดหงิดเสมอ
- พวกปวดศีรษะเรื้อรัง มักมีความตั้งใจสูงกว่าปกติและดังเด
- พวกปวดข้อเรื้อรัง มักฉุนเฉียวและดงโทษตัวเองเสมอ
- พวกเป็นตมพิษง่าย มักคัดค้านใจฉิบย่อย ๆ

สำหรับผู้ที่เตรียมตัวเป็นครู ควรพยายามหลีกเลี่ยง ความเป็นคนเจ้าอารมณ์ ให้
มากที่สุด เพราะครูที่ตกเป็นทาสของอารมณ์นั้น นอกจากจะเกิดผลร้ายแก่ตัวเอง เช่น แก่
เร็วและปราศจากความสุขแล้ว ยังทำให้นักเรียนและวงการศึกษาพลอยปั่นป่วนไปด้วย ตาม
สถานที่ทำงานหรือสังคมต่าง ๆ เรามักจะได้ยินคำพูดเปรย ๆ ที่เกี่ยวกับอารมณ์พิการเสมอ
เช่น "ท่านเอาแต่อารมณ์" บาง "ท่านตั้งมาด้วยอารมณ์" บาง "ท่านดงโทษด้วยอารมณ์"
บ้าง เหล่านี้แสดงว่าท่านเป็นจำนวนมากที่ไม่ค่อยมีวุฒิภาวะในด้านอารมณ์ แม้จะมีตำแหน่ง
ราชการสูง ๆ ผู้ที่อารมณ์พิการหรือพวกคนเจ้าอารมณ์ที่เอาแต่ใจ หรือพวกคน "เจ้าโทษะ"
นั้น ย่อมแพ้ยตัวเองได้ง่ายที่สุด ก่อให้เกิดความเกลียดชังแก่คนทั่วไป และทำให้เสีย
บุคลิกภาพอันดีงามของตนครูที่ตกเป็นทาสของอารมณ์จะหานักเรียนรักและเคารพได้ยากที่สุด
คนเจ้าอารมณ์ทั้งหลาย ถ้าหากไม่มีทางแก้หรือระบายอารมณ์แล้ว จะมีความ

ช่วงมอดตลอดเวลา หรือที่เรียกกันว่า "อารมณ์ค้าง" คนที่มีอารมณ์ชนิดนี้ ถ้าใครไปเกิด
อารมณ์เขาเพียงชนิดเดียว เป็นคนว่าพูดถึงเรื่องที่เขาไม่ยกฟัง เขาจะแสดงท่าทีของ
อารมณ์อย่างที่เคยแสดง คนที่อารมณ์ค้างมักอยู่ในประเภทที่ "ใครเข้าหน้าไม่คิด" ฉะนั้น
เพื่อความปลอดภัยจึงควรหัดหันให้ไกล

คนที่ชอบแสดงท่าทางและการเคลื่อนไหวตลอดจนคำพูดไปตามอารมณ์ เช่นเวลา
โกรธก็ตัวตั้ง พูดเสียงดังหรือพูดไม่ออก เวลาดีใจก็กระโดดโลดเต้น พูดเสียงดังโดยไม่มี
การควบคุมไว้บ้างนั้น ถ้าแสดงบ่อยๆ เขาจะทำให้เกิดการผิดปกติทางจิตขึ้นได้ เช่น Manic
Depressive, Manic คือการเพ้อคลั่ง Depressive คือความเศร้าใจอยู่เสมอ ในสมัย
ก่อนแยกเป็น ๒ โรค คือโรคดีใจ (Manic) และโรคเสียใจ (Depressive) แต่ภายหลังนาย
แพทย์ Kraepelin พิสูจน์ว่าเป็นโรคเดียวกัน เลยตั้งชื่อรวมกันว่า Manic Depressive

ตามหลักวิชาแพทย์พวกอารมณ์พิการอาจแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ ๑ ประเภทที่ไหวตัวต่ออารมณ์ง่ายและรุนแรงกว่าปกติ จน
ปราศจากความเหนียวรั้ง เช่น มีความร่าเริงอยู่เสมอ แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย
ไม่คงที่ มีความคิดฟุ้งซ่าน พูดอะไรไม่ค่อยจบลงง่ายๆ เปลี่ยนเรื่องหนึ่งเรื่องหนึ่ง สมองทำงาน
ไม่หยุดหย่อน มักคิดทำโน่นทำนี่เรื่อยๆ ไปไม่ยอมหยุด นอนไม่ค่อยหลับ ส่วนมากผู้ที่อยู่
ในประเภทอารมณ์เช่นนี้มักเป็นพวก extrovert เบ็ดเตล็ด ร่าเริงเสมอ ช่างพูด แต่อารมณ์
อ่อนไหวเปลี่ยนแปลงง่าย คล่องในการเข้าสังคม และทุกๆ ด้าน ถ้าเกิดมีความเปลี่ยนแปลง
ทางอารมณ์มากๆ จะทำให้เป็นโรค Manic Depressive มีอาการแบบ Manic เพิ่มขึ้น
เรื่อยๆ เช่นคล่องในทุกด้านแต่มีความคิดที่เจาะจงกับคนอื่นอยู่เสมอ คอยว่าคอยหาความ
คนอื่น มีโครงการหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน ซึ่งพูดคนเดียวในเวลาคุยกับเพื่อนฝูง
เกี่ยวกับโครงการที่เขาคิดไว้ ซึ่งบางทีก็อาจทำได้ บางทีก็ไม่มีทางทำได้สำเร็จ
ไม่ค่อยมีความอดทน ความรู้สึกของคนบ่อยคิดเชื่อว่าตนเองมีสมองแจ่มใสและมีความคิดดี
กว่าคนอื่น เวลาจนด้วยเหตุผลจะกลายเป็นคนหยาบคายน่ากลัวเยาะเย้ยถากถาง คิดว่าคน
อื่นที่ไม่กล้าสบตาตนเองเป็นคนโง่ มีความขบขุ่นน้อยโดยมากเอนเอียงไปในทางเพศและดูรา

มักทำความยุ่งยากแก่หมู่คณะ คิดเปลี่ยนแปลงโครงการของสถานที่เดิม บางทีทำเรื่อง
วางเดินคนชนดั่งชนไป ความจำยังดีอยู่ชอบทำงานตลอดวัน อยู่ไม่สุข ถ้าก็รู้ว่าตนเองทำ
งานได้ดีกว่าคนอื่นและเห็นนายเห็นคนอื่นทั่วไป ไม่มีควมไว้วางใจว่าคนอื่นจะทำงานได้ดีเท่าตน
มักทำเดี่ยวเองเสมอ ดัดยงค์ ฐัจจเวดา สถานที่ บุคคล ไม่มีการหลงผิดและประสาทหลอน
คนป่วยไม่รู้รู้สึกตัวว่าป่วย ยังไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล อยู่กับพี่น้องได้ ถ้าอาการแรงขึ้นจะถึง
กับพูดจาไม่ได้เรื่อง คั่งจัดจนหมดความอาย ถอดเสื้อผ้า แต่ยังไม่รู้สึกตัวว่าป่วย คน
ประเภทนี้เป็นอันตรายต่อสังคมมาก ถ้ามีอารมณ์ โกรธแค้นอาจถึงฆ่าคนได้อย่างง่ายดาย
พอรู้สึกตัวจะเสียใจและขอโทษขอโพย

ประเภทที่ ๒ พวกนมเืองเสราตลอดศก ชื่นมัวอดอดเวลาเสียใจร้องไห้
เก่ง ระทมทุกข์อยู่เสมอ เวลาเสียใจก็ปิดประตูโครมคราม ถ้าไม่รู้จักควบคุมอารมณ์ให้ได้
จะกลายเป็นโรค Manic Depressive มีอาการ Depressive เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่ชอบเข้าสัง
คม หนีโลก คิดว่าตัวเองเป็นคนบาปหนา ชีวิตมืดดำทุกอย่าง อยากฆ่าตัวตาย มักโทษ
ตัวเองในสิ่งที่แต่มา พยายามเอาเรื่องเก่าๆมาคิดเป็นเรื่องใหญ่โต นั่งซึมคนเดียว รู้สึก
เจ็บที่นั่นที่นั่น คิดถึงตัวเองในแง่ร้าย เป็นคนรกรอก รู้ตัวดีว่าป่วย ให้หมอบตรวจและเข้าไป
อยู่ในโรงพยาบาลเอง

ประเภทที่ ๓ พวกวิตกกังวลจัด ปรากฏอาการมากเมื่อถึงวัยเสื่อม คือ
วัยหมกประจําเดือนของหญิง และวัยที่ผู้ชายไม่มีอะไรจะเจริญงอกงามอีกแล้ว เช่น
วัยปลดเกษียณอายุ พวกนี้มีอารมณ์ผิดปกติ วิตกกังวล หญิงที่ไม่ได้แต่งงาน มักกลัว
ญาติพี่น้องจะทอดทิ้ง อยากกลับไปเป็นสาวใหม่ เสียคลยเวลาที่ผ่านไป อยากมีลูก โดย
ทั่วไปมักจะนอนไม่หลับ กระสับกระส่าย หงุดหงิด คิดว่าคนอื่นทอดทิ้งตัว และมี
ความมระแวงอยู่เป็นนิจ คิดว่าใครจะมาพุดจาเยาะเย้ยถากถาง บางรายปวดศีรษะข้าง
เดียวทนนไม่ไหว

ทั้งท่านได้อ่านมาแล้วจะเห็นว่า "อารมณ์" มีอิทธิพลเห็นอสุภาพทางร่าง
กายและจิตใจมาก หากหันมาพิจารณาในแง่ข้อยกเว้นความพิการหรือส่งเสริมสุขภาพ

ทางจิต เรื่องอารมณ์จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจไม่น้อย คนเจ้าอารมณ์มักอยู่ในประเภท
ชอบสยด เจ้ากี้เจ้าการ ชอบวุ่นวายไม่เข้าเรื่อง ทะเยอทะยาน ถ้ามีอุปสรรคก็ต้อง
กดความรู้สึกอย่างรุนแรงอาจหาทางออกในทางที่ผิด เช่น ยาเสพติด สุรา การพนัน
เป็นต้น มีวิถีทางออกของอารมณ์ที่ไม่เป็นภัยใดหลายทาง เช่นในเรื่องเพศ หา
ทางออกได้ด้วยการกีฬา งานอดิเรกอื่นๆ มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเพื่อจะให้
เป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ดังนี้

๑. ยอมรับถึงภาวะแห่งความยุ่งยากที่เกิดขึ้นแก่ตัวเอง เช่น ยอมรับว่าเขา
พูดจาเยาะเย้ยแล้วรู้สึกโมโห รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาในตัวเองบางอย่าง
และไม่พยายามคิดว่าตัวเองเป็นฝ่ายถูกทั้งหมดเสมอไป

๒. ทำงานทำ ไม่นั่งนอนอยู่เฉยๆ เพราะการอยู่เฉยๆโดยไม่มีการทำอะไร มัน
จะทำให้อารมณ์ยิ่งทวีขึ้นเรื่อยๆ คอยคิดทวนถ่วงต้องพยายามทำกิจกรรมที่มีคุณค่าบาง
อย่าง แต่ไม่ใช่ทำมากเกินไป ทำเพียงเพื่อให้พลังงานได้ถูกใช้ไปในทางที่มีประ
โยชน์ ถ้าเกิดความเศร้ายังไม่ควรนอนซมทออาลัยตายอยาก ควรพยายามลืมความ
เศร้า แล้วหันมาสนใจสิ่งที่ทำให้ใจเราเริ่มดีขึ้น งานอดิเรกต่างๆช่วยได้มาก

๓. เมื่อเกิดความวิตกกังวลขึ้น ควรปล่อยตัวเองตามสบาย แต่การปล่อย
ตามสบายนี้ต้องไม่เป็นอันตรายต่อตัวเองและคนอื่น พึงหลีกเลี่ยงการกระทำ หรือหา
ทางออกที่จะทำให้ตัวเองเกิดความวิตกกังวลยิ่งขึ้นในภายหลัง การสูบบุหรี่ การกินเหล้า
อาจช่วยให้คลายความกังวลได้ ถ้ามีความยุ่งยากใจมาก ควรพยายามทำให้อารมณ์
อยู่ในระดับเดิม "เวลา" จะช่วยในการรักษาโรคที่วิตกกังวลได้มาก ทั้งนี้ต้อง
มีกำลังใจเข้มแข็งด้วย

๔. ให้คนอื่นรับฟังความยุ่งยาก หรือปัญหาของตัวเอง เช่นบอกเขาว่าเรา
ไม่พอใจให้เขาทำเช่นนั้นเช่นนี้กับเรา ไม่ใช่เก็บไว้ในใจเฉยๆ หนักๆเข้าอาจจะเบียด
ออกมา เช่น สามีเป็นคนพูดน้อย และภรรยา มักทำให้สามีไม่พอใจบ่อยๆ แต่คนที่
สามีจะบอกว่าตัวเองไม่พอใจ กลับนั่งเฉยเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เมื่ออารมณ์ร้าย

พอกพูนกันหนักขึ้น สักวันหนึ่งมันจะระเบิดออกมา เกิดผลร้ายมาก อาจทำให้ถึงกับ
หย่าร้างกันได้

๕. หลีกเหลี่ยงการตัดสินใจหรือการทำงานสำคัญๆ ขณะที่อารมณ์ไม่ดี
เพราะการตัดสินใจขณะที่อารมณ์ไม่ดี ทำให้เกิดความผิดพลาดเป็นดั่งนมาก คำว่า
“ท่านสั่งมาด้วยอารมณ์” “ท่านลงโทษด้วยอารมณ์” เกิดจากการทำงานหรือการตัดสินใจ
ผิดพลาดในขณะอารมณ์ไม่ดีทั้งสิ้น ทำให้เกิดความยุ่งยากในภายหลัง

๖. รู้จักพักผ่อนบ้าง ไม่เคร่งเครียดตลอดเวลา หรือมีแต่ความเคร่งขรึมไม่
รู้จักยิ้มแย้ม การยิ้มแย้มพูดคุยเล่นหัวทำให้คลายอารมณ์ร้ายๆ ได้มากเหมือนกัน ไม่
ว่าจะเป็นการเล่นหรือการทำงานถ้าเคร่งเครียดจนเกินไปจะหาความสงบใจไม่ได้

๗. มีระเบียบวินัยดี ไม่ฝ่าฝืนกฎของหมู่คณะ ไม่คยใจและหาความเดือด
ร้อนใส่ตัวเพราะแหกคอกต่างๆ เข้มแข็งอดทน รู้จักให้อภัย เชื่อมั่นในความดีของ
ตนอย่างมีเหตุผล

หลักการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับอารมณ์ทั้ง ๗ ข้อ ดังที่ได้อธิบายมานี้ ทำให้ผู้
ปฏิบัติมีวุฒิภาวะในบ้านอารมณ์ดีขึ้น อาจมีข้อปฏิบัติที่คิดว่า เพราะผู้เขียนเองก็ไม่ใช้
ผู้เชี่ยวชาญ เอาซึ่งปากเขาามาเขียนอีกต่อหนึ่ง ถ้าผิดพลาดอย่างไรก็ขอได้โปรดกรุณา
ให้แก่ผู้เขียนผู้น้อยด้วย.

คณะกรรมการองค์การนิสิต

วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

๒ ๕ ๐ ๑

3211

จรูญ ทองถาวร

นายก

ยี่ง สีทธิธรรม

อุปนายก

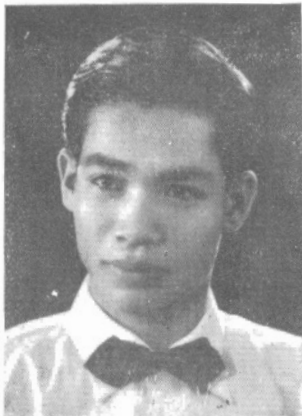
อรรธศรี โรจนบุรานนท์

อุปนายก

ธานี ปาลสุทธิ

เลขานุการ

อุทัย สีทธิศักดิ์

นายทะเบียน

สมประสงค์ สถาปิตานนท์

เหรียญก 32/2

พิศมร ภูยานนท์
ปฏิคม

จรัส สุดานิช
ปฏิคม

กล้าหาญ สุดแสน
ประธานบันเทิง

ปวีรณ์ วาสิกิริ
ประธานกีฬาในร่ม

สมหมาย ฮามอำไพ
ประธานกีฬากลางแจ้ง

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
บรรณารักษ์

จรูญ ทองถาวร

นายก

ยี่ง สีทธิธรรม

อุปนายก

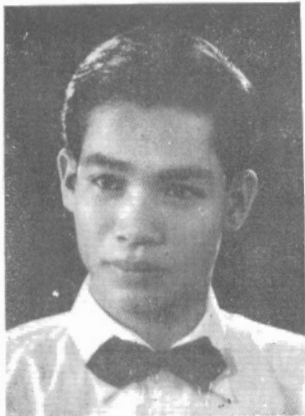
อรรธศรี โรจนบุรานนท์

อุปนายก

ธานี ปาลสุทธิ

เลขานุการ

อุทัย สีทธิศักดิ์

นายทะเบียน

สมประสงค์ สถาปิตานนท์

เหรียญก

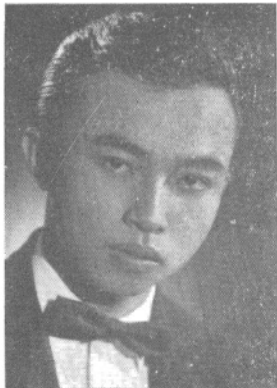
พิศมร ภูยานนท์
ปฏิคม

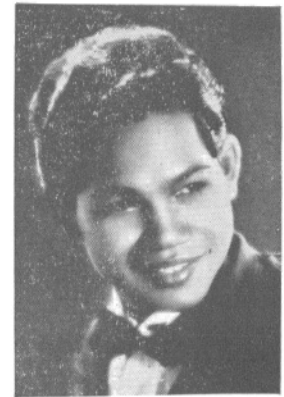
จรัส สุดานิช
ปฏิคม

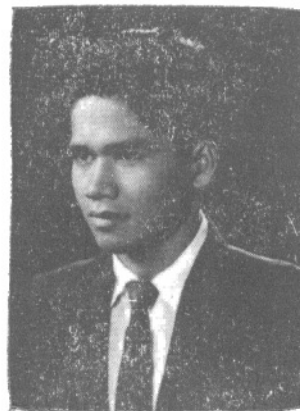
กล้าหาญ สุดแสน
ประธานบันเทิง

ปวีชน์ วาสิกิริ
ประธานกีฬาในร่ม

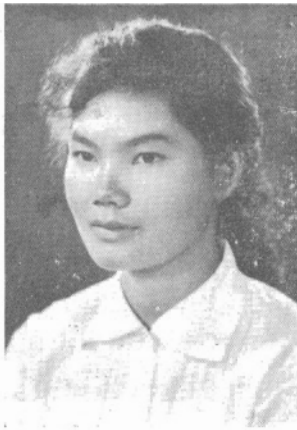
สมหมาย ยามอำไพ
ประธานกีฬากลางแจ้ง

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
บรรณารักษ์

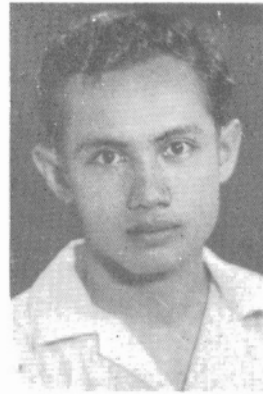
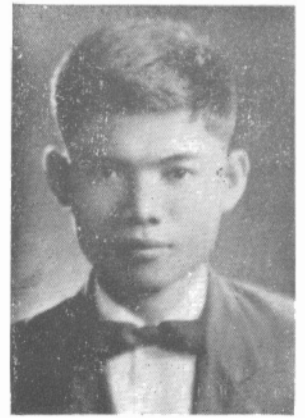

วนิดา วัฒนสุข
ผู้แทนหอหญิง ๑

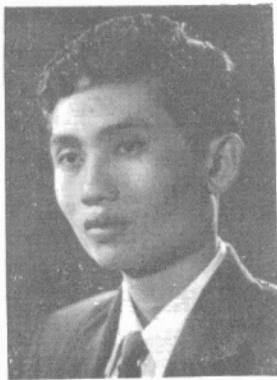
วันเพ็ญ กุลธรรม
ผู้แทนหอหญิง ๒

ชาญคณา ปฤชาบุตร
ผู้แทนปี ๑

สุภาพ ราชดี
ผู้แทนปี ๒

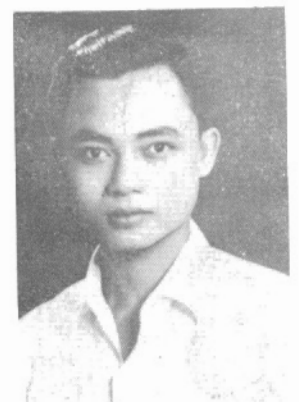
สมเจตน์ ทองดั่ง
ผู้แทนปี ๓

วิเชียร เมนะเสวต
ผู้แทนปี ๔

ลาก เพชรเรือง

วินัย มุลตรี ๒๐๑๙

บุญเลิศ ศรีหงส์
บรรยเวกษ์

สายันท์ คำเถียร
บรรยเวกษ์ผู้ช่วย

คณะอนุกรรมการ ฯ

แผนกเลขานุการ

โกมล บุญสุข
พิวัลย์ วงศ์ตระกูล

แผนกบันเทิง

อนันต์ แก้วมงคล
พิศมัย ทิพยมณฑล
ทัศนีย์ พันธุ์รัตน์
สุพรี อายวัฒน์
สุนน คงสวัสดิ์
สมถวิล เจริญจิต
ชนะ กมลานนท์

แผนกทะเบียนและพัสดุ

วีระพล สงวนตระกูล

แผนกปฏิคม

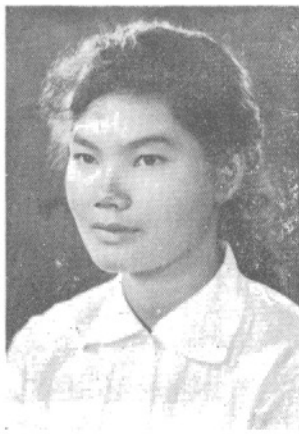
ฉลอม แนวพานิชย์
สุวิทย์ เกษมณี
ประเสริฐ กฤษประจันต์
ชนิด คำศรี
สันติ สาริบุตรานนท์
นवलเนตร จารุจินดา
ลดาวัลย์ ภู่อารีย์
อุทัยวรรณ รัตนสิน
มาลี นันสีทิธ

ปราณี เล็บครุฑ
อัสสร จันทรผ่อง
สมศักดิ์ อินประเสริฐ
สุภา พรหมคุณ
อุดม กุลพิทักษ์
พิศมัย ทิพยมณฑล
สมศักดิ์ ประจะเนย์

รองหัวหน้าหอหญิง ๑
รองหัวหน้าหอหญิง ๒
รองหัวหน้าหอชาย ๑
รองผู้แทนบท ๑
รองผู้แทนบท ๒
รองผู้แทนบท ๓
รองผู้แทนบท ๔

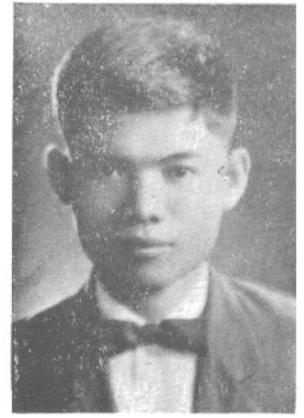

วนิดา วัฒนสุข
ผู้แทนหอหญิง ๑

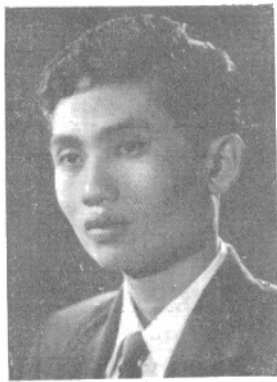
วันเพ็ญ กุศลธรรม
ผู้แทนหอหญิง ๒

ชาญคณา ปฤชาบุตร
ผู้แทนปี ๑

สุภาพ ราชดี
ผู้แทนปี ๒

สมเจตน์ ทองดั่ง
ผู้แทนปี ๓

วิเชียร เมนะเสวต
ผู้แทนปี ๔

ลาภ เพชรเรือง

วินัย มุลตรี

บุญเลิศ ศรีหงส์
บรรณเวทช์

สายัณฑ์ คำเถียร
บรรณเวทช์ผู้ช่วย

คณะอนุกรรมการ ฯ

แผนกเลขานุการ

โกมล บุญสุข
พิวัลย์ วงศ์ตระกูล

แผนกบันเทิง

อนันต์ แก้วมงคล
พิศมัย ทิพยมณฑล
ทัศนีย์ พันธรัตน์
สุพร อายวัฒน์
สุนน คงสวัสดิ์
สมถวิล เจริญจิต
ชนะ กมลานนท์

แผนกทะเบียนและพัสดุ

วีระพล สงวนตระกูล

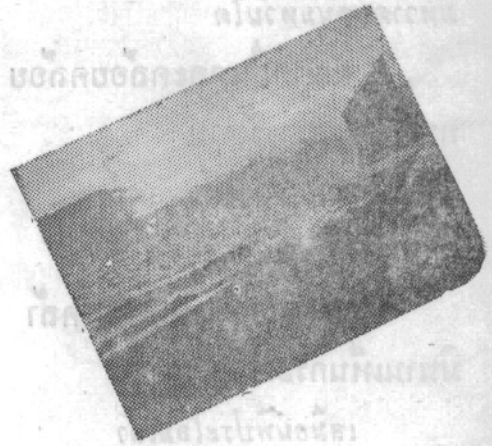
แผนกปฏิคม

ฉลอง แนวพานิชย์
สุวิทย์ เกษมณี
ประเสริฐ กฤษประจันต์
ชนิด คำศรี
สันติ สาริบุตรานนท์
นवलเนตร จารุจินดา
ลดาวลัย ภู่อารีย์
อุทัยวรรณ รัตนสิน
มาลี นันสีทศ

ปราณี เล็บครุฑ
อัศษร จันทรผ่อง
สมศักดิ์ อินประเสริฐ
สุภา พรหมคุณ
อุดม กุลพิทักษ์
พิศมัย ทิพยมณฑล
สมศักดิ์ ประจะเนย์

รองหัวหน้าหอหญิง ๑
รองหัวหน้าหอหญิง ๒
รองหัวหน้าหอชาย ๑
รองผู้แทนบ๓ ๑
รองผู้แทนบ๓ ๒
รองผู้แทนบ๓ ๓
รองผู้แทนบ๓ ๔

ทะเลรัก .....

"ปรุง"

○ ★ ★ ★ ★ ○

ภุชงคปยาดฉันทน์ ๑๒

สดับเสียงทะเลคร่ำ
ระคนคลื่นทะเลป่วน
จะขอเปรียบจะเทียบรัก
เสมอแม่น้ชลาไหล
ณ ห้วงแห่งมหรณพ
ก็เหมือนอกคนูรอน
ทะเลเคลื่อนกระแสนคลื่น
เสนอแนบ ณ ฟังเดียว
เสมือนพัสสมครมัน
มิชายอื่นใดนไหน
ประคาคลันประคอบเคลื่อน
มูจจากสมุทรกลาง

ก็ตั้งคำทะเลครวญ
ก็รู้จวนทะเลใจ
อนันต์หนัก ณ ทรวงใน
สถิตย์ทั่วมชโลทร
มิรู้จบพระสาคร
เพราะเพียบภักดีพชูเดียว
ประสงคักถนและกลมเกลียว
มิยุงเกี่ยวกะฟุ้งใด
มิเกี่ยวพันกะทงูงใด
จะแนบเพียงเฉพาะนาง
ประคองเดือนประคองทาง
มิหวาดพลันมิหวั่นไหว

เสมือนพุ่มเชยชืด
มิทวาดพลันมิหวนใด
คณาคลินคละคล้อยคล้อย
กระทบฝั่งสระพริ้งงาม
เสมือนพลีเห็นพักตร์
มิเปรียบแก้วกัมภกัญจน์
ประเดี้ยวคลินก็คลึงเกล้า
มินานเห็นกระเซ็นซ่า
เสมือนพู่ประโลมเกล้า
เพราะใจก็คัสมัครสมร
ประดาคลिनชะย้อยยับ
เพราะฝั่งสูงประดจดวง
เสมือนพลี้อยยับ
เพราะห้องสูงประดจหงส์
ทะเลพ่าย ณ ชายฝั่ง
มิรู้ตัวจะต่ำค่า
เสมือนพระกำจิต
สกลชาติก็อับเฉา
ลิขิตของทะเลแท้
ทะเลเบียมเพราะธารา
ก็เผลอเช่นทะเลรัก
มิฟังรักดำรงคง

มุขีวิตและกายใจ
จะทนายากเพราะชวากหนาม
ทะขอย้อยทะขอยตาม
วิไลทัศนาการ
วิไลลักษณะมีปาน
ระคนอยู่ ณ กายา
ประโลมเกล้าประจักษ์ตา
กระจบจ้ำกระจายจร
จะเป็นเข้ามื่ออาทร
ก็กลับชำระกำทรวง
ถะถอยกลับทะเลหลวง
คณาคลินระเริงหลง
มิรู้กลับมีย่นยง
คณนุกกลกา
ก็ด้วยยัง บ่เคยงสา
มิเทียบหน้ากะฝั่งเขา
เพราะไม่คิดจะดงเรา
เมื่อยเชื่อมผกาฟ้า
มิผันแปรตลอดมา
และเกิดยวคลินก็ยังคง
มิรู้จักจะคลายลง
จะขอกู่พฐุเคียว.

อภิธานการ

บริษัท บุนรอด บริวเวอรี่ จำกัด

จาก

บริษัท บุนรอด บริวเวอรี่ จำกัด

บริษัท บุนรอด บริวเวอรี่ จำกัด

บริษัท บุนรอด บริวเวอรี่ จำกัด

บริษัท บุนรอด บริวเวอรี่ จำกัด

ผู้ผลิต

เบียร์ โซดา น้ำหวาน

สำนักงาน บางกระบือ พระนคร

โทร. ๔๗๐๐๘ - ๔๗๐๐๙

อภินันทนาการ

จาก

นายวัฒนา แจ่มแจ้ง

สำนักงานทนายความชลบุรีเนติธรรม

รับตรวจรักษาโรคและให้คำแนะนำ

โดยนายแพทย์หญิง นवलนารถ หล่อเลิศวิทย์

๕๗๗ วงเวียน หน้าตลาดปลาสด

ชลบุรี

ดื่มไบเรลีย์แต่สุดดีชื่น

ดื่มไบเรลีย์ทุกวันกินจะสุดดีชื่น

ดื่มไบเรลีย์ประโยชน์ไว้โทษทัศน์

ดื่มไบเรลีย์ทั่วทุกท่านตราบุญเคย

ติดต่อดีที่

ไทยวิวัฒน์พานิช (จิวิกรม)

๖๕๗/๔๕ ถนนสุขุมวิท ชลบุรี

ฉบับที่

วางใจได้

เมื่อบุตรหลานของท่าน

อยู่ใน

โรงเรียนอนุบาล

สุทธรัตน์

ชลบุรี

เพียงใจ

คอซเมติกส์ห้องเสริมสวย

๒๓๖ ซ้างเฉลิมเขต พระนคร

โทร. ๒๕๙๒๐

จำหน่าย

บราเซย์ เปิดติโคต กระโปรง

สำเร็จรูปจากต่างประเทศ

และสินค้าที่ แปก, ใหม่, ดี, สวย, ถูก,

พร้อมทั้งของขวัญที่ตรึงใจ

ฯลฯ

ท่านสุภาพสตรี !!!

ที่ต้องการให้ผมของท่านสวย

ทรงงาม ตามแบบที่กำลังนิยม

ขอเชิญที่

ร้านตัดผม

ไพฑูรย์

เยื้องธนาคารออมสิน ชลบุรี

ผลงานดี ราคาเยา

อภินันท์นาการ

จาก

โกสุมภวิทย์

เลขที่ ๓๕๑ ถนนวชิรปราการ

ชลบุรี

บอกรับ

เป็นสมาชิก

สีปตาฬสาร

เพื่อความรอบรู้ และความเข้าใจอันถูกต้อง
ไม่บิดเบือน

สมาชิก 'สีปตาฬสาร' ในพระนคร ชลบุรี

มีเจ้าหน้าที่จัดส่งหนังสือให้ถึงบ้าน

อัตราค่าบำรุงสำหรับสมาชิก

๓ เดือน (๑๓ ฉบับ) เป็นเงิน ๒๐.๐๐ บาท

๖ เดือน (๒๖ ฉบับ) เป็นเงิน ๓๖.๐๐ บาท

๑๒ เดือน (๕๒ ฉบับ) เป็นเงิน ๖๐.๐๐ บาท

ติดต่อทางโทรศัพท์หมายเลข ๒๕๔๗๒

ถ้าส่งเงินทางธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์โปรดส่งจ่าย

ในนามของ น.ส. นิตวรรณ ปิ่นทองเป็นผู้รับ

ช่วงระยะสิบปีหลังนี้ สถานีบริการเชลล์ในประเทศไทยได้เพิ่มจำนวนขึ้นมากมาย เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการน้ำมันที่เพิ่มขึ้น เหมาะสมกับการจราจรที่คับคั่ง และรณรงค์ปฏิบัติการของรถยนต์สมัยใหม่ซึ่งเผื่อไกลออกไปทุกที่ บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ด้วยความร่วมมือของเจ้าของรถยนต์ ผู้ใช้รถยนต์ และผู้จัดการสถานีบริการ จึงได้จัดการแข่งขันการจำหน่ายน้ำมันพิเศษใหม่ให้รถทุกคันขึ้น.

เพื่อบริการผู้ใช้รถยนต์

ทุกวันนี้ สถานีบริการเติมรั้วน้ำมันของเชลล์เรียวรอยอยู่ทั่วไป - ตลอดทางหลวง การสอบถามเมื่อเร็ว ๆ นี้ ยืนยันว่าผู้ใช้รถ ยานยนต์พอใจที่จะหยุดที่รถ ณ สถานีของเชลล์ และชื่นชมใน ความสะอาดที่ได้รับ ในความรวดเร็วของบริการที่ ในคุณภาพของผลิตภัณฑ์เชลล์ ในการต้อนรับและบริการที่ได้รับ จากพนักงานเชลล์อย่างอบอุ่น.

น้ำมัน - แทรกอยู่ทั่วไปในชีวิตมนุษย์ทุกวันนี้ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากน้ำมันมีอยู่ถึง ๑๘๐๐ กว่าชนิดฉะนั้นเชลล์จึงมีบทบาทในการติดต่อกับประชาชนอย่างใกล้ชิด เพื่อออกกล่าวให้ประชาชนทราบถึงสิ่งพิเศษที่ได้ทำสำเร็จไปแล้ว ในเวลาเดียวกันเชลล์ต้องการศึกษาความต้องการของประชาชนให้ทราบถึงมีจริง เพื่อจะได้พยายามมีให้ประชาชนใช้สิ่งนี้ทุกวัน

อึ่งเอี้ยะง้วน

(ร้านนายหลี่)

ข้างตลาดใหม่แสนสุข (หนองมน) ชลบุรี

จำหน่าย

อาหารไทย-จีน-ฝรั่ง

สุราต่างประเทศและเครื่องดื่มทุกชนิด

สถานที่สะอาด อบอุ่น บริการดี

มีที่จอดรถสะดวก และ สบาย

ก่อนจะมาสอนที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน
ข้าพเจ้าเคยทำงานในหน้าที่ศึกษานิเทศก์ ของกรมสามัญ
ศึกษาอยู่สองปี ภาระอย่างหนึ่งของศึกษานิเทศก์ ก็คือ
ออกไปช่วยอบรมครูตามจังหวัดต่างๆ ในเมื่อทางต่างจังหวัด
ต้องการ จากประสบการณ์ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเคยมีชีวิตอยู่
ในต่างจังหวัด และจากการทำงานในหน้าที่ศึกษานิเทศก์
สองปี ทำให้ข้าพเจ้าชอบถามตัวเองเสมอว่า ขณะนี้การ
ให้การศึกษแก่เด็กไทย เราถือข้อเท็จจริงเป็น
ใหญ่ หรือว่าเราถือเอาหลักการแบบฝรั่งเป็น
ใหญ่

มีหลายแห่งที่ข้าพเจ้าไปร่วมในการอบรม แล้วกลับมา
ด้วยความไม่สบายใจ เพราะได้เห็นความกตัญญู และอรรวมในที่นั้นๆ
มีแห่งหนึ่งซึ่งไม่อยากจะบอกว่าเป็น ในระหว่างที่ข้าพเจ้ากำลังบรรยาย
อยู่ ครูคนหนึ่งยกมือขึ้นอย่างด่าว่ามา เพื่อจะถามอะไรสัก
อย่าง ข้าพเจ้าก็แปลกใจว่าทำไมเขาจึงมีปัญหาเร็วเหลือเกิน เพราะ
เพิ่งพูดไม่กี่คำ แต่แล้วเขาก็ถามขึ้นมาว่า “ในการอบรมคราวนี้
ถามได้ไหมครับ?” ใครๆก็น่าจะคิดว่าผู้ถามมีดีหมายความว่าตามคำ
ถามนั่นเลย แต่เขาต้องการจะฟ้องว่า เขาไม่เคยได้รับอนุญาตให้
ออกความคิดเห็นในที่ประชุมมากนัก คำถามชนิดที่ถามเพื่อจะ

เรื่องของใคร ☐

ฟ้องผู้บังคับบัญชาหมามากมาย ถ้าหากผู้บรรยายเปิดโอกาสให้ถามและยินดีที่จะรับฟัง อีก
แห่งหนึ่งข้าพเจ้าถูกถามว่า “จากที่อาจารย์พูดมาทั้งหมดทำให้ผมเข้าใจว่า การด่อนให้เด็ก
รูหนึ่งด่อนนมอยู่หลายวิธี ครูผู้ด่อนควรจะเลือกเอาวิธีที่คนถนัด และคิดว่าคนด่อนได้ดีที่สุด
อย่างไรหรือไม่ครบ?” ข้าพเจ้าตอบรับทันทีว่า “ไม่เห็นผิดตรงไหน ทั้งตนเอง ผู้บังคับ
บัญชาคณะหนึ่งของครูผู้ถูกถามพูดออกมาทันทีว่า “แต่คุณจะต้องด่อนเป็นคำๆ” คำพูด
นั้นจะถูกหรือผิดก็ตาม แต่มักมีลักษณะเป็นคำสั่งและบังคับมากเกินไป หากได้ไปอยู่ที่
ไต้หวันสักหน่อย จะรู้จักมักคุ้นกับผู้บริหารอบรม พอที่เขาจะกล้าพูดความจริงต่างๆให้เรา
ฟัง เราก็มักได้ยินเสมอว่า “ถ้าหากอาจารย์อยู่ไปอีกสักหน่อยก็จะทราบว่าอะไรเป็นอะไร ทุก
อย่างที่เห็นอยู่ขณะนี้ไม่ใช่ของจริง”

เมื่อคราวอบรมศึกษานานาชาติ ส่วนจังหวัดครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๐๑ ที่โรงเรียน
พญาไท ข้าพเจ้าได้ขอรองให้ผู้บริหารอบรมทั้งหมด เขียนเล่าถึงลักษณะและการกระทำ
ของผู้บังคับบัญชา ที่เขาเคยทำงานด้วยจริงๆมาสองคน คนหนึ่งเป็นคนที่เขารักมากที่สุด
และยังนึกเคารพอยู่เสมอจนบัดนี้ ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นคนที่เขารักน้อยที่สุด จากบุคคล
สองแบบที่ผู้เข้ารับการอบรมเขียนมานั้น นอกจากจะทำให้เราเข้าใจว่า คนที่สังคมต้องการ
และไม่ต้องการเป็นอย่างไรแล้ว ยังทำให้เราเข้าใจถึงสภาพความเป็นอยู่ของบ้านเมืองไทย
ในขณะนี้ด้วยว่าเป็นอย่างไร

การคอร์รัปชันในวงราชการมีอยู่ทั่วไป แม้แต่จอมพล ป.พิบูลสงคราม อดีต
นายกรัฐมนตรี ก็ยังเคยยอมรับกับนักหนังสือพิมพ์ในความจริงข้อนี้ ทุกคนประมาณว่า ผู้บ
บังคับบัญชาที่คนไม่ชอบเป็นคนไม่ยุติธรรม การโยกย้ายข้าราชการโดยอ้างความเหมาะสม มี
อยู่ทุกหนทุกแห่ง มีการใช้ภรรยาและลูกเมียเป็นผู้ดำเนินการ ในการรัวเงินจากครู การทำ
บุญวันเกิดของคน ของภรรยา เพื่อรวบรวมเงินจากผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีอยู่ดาษดื่น ตั
ยอย่างต่างๆเหล่านี้ถ้าจะพูดไปก็คงไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าเราลองนึกวาดภาพ เหตุการณ์ล่อง
หน้าไปอีกสัก ๕๐๐ ปี คือราวๆ พ.ศ. ๓๐๐๐ นักเรียนสมัยนั้นศึกษาประวัติศาสตร์
ไทยสมัยถึงพุทธกาล ประวัติศาสตร์อาจเขียนไว้เพียงย่อๆว่า สังคมเมืองไทย

กำลังเปลี่ยนแปลงตามฝรั่งอย่างรวดเร็ว การทุจริตในวงราชการมีอยู่ทั่วทุกหัวระ
แหง มีการเลือกตั้งที่ทุจริตสกปรกโสมม การจ้างกันลงบัตรเลือกตั้งถือเป็นเรื่อง
ธรรมดา งบประมาณที่มากที่สุดคือการทหาร คนสนใจในด้านการศึกษามากขึ้น
จนรัฐฯไม่สามารถจัดที่เรียนให้เพียงพอ ถนนหนทางมีมากขึ้น แต่ก็ไม่มากเท่าที่
ควร รัฐบาลขอรับความช่วยเหลือ ทางด้านการเงิน และการทหารจากสหรัฐอเมริกา
ชาวต่างประเทศ เข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในของประเทศจนเกิดคดีความนั้นทุก
รัฐบาลไทยก็เงินต่างประเทศมาเป็นจำนวนพันๆล้านบาท .....สิ่งเหล่านี้จะ
ต้องจารึกอยู่ในประวัติศาสตร์อย่างไม่ต้องสงสัย และใครเล่าซึ่งเป็นคนที่เกิด
มา มีชีวิตอยู่ในสมัยนี้ ถ้าหากไม่ใช่พวกเรา

การที่ทำการคอร์รัปชันอยู่ทั่วไป ผู้ใหญ่เอาเปรียบผู้น้อย เจ้าหน้าที่ดู ชูตะคอก
ประชาชน ทุจริตในการสอบสวน การชิงชัง ยิงทิ้ง นักการเมืองพยายามหากำไรจากการขอ
อนุญาตโควตาข้าวออกนอก การหันหน้าเข้าหาและขายออก การทุจริตในการก่อสร้าง
สถานที่ราชการ การปรับเดือน กำนันเอาเปรียบลูกบ้าน ประชาชนเดินทางเป็นระยะดิ้นๆ
กิดอ เพื่อมาติดต่อกับอำเภอ แต่ต้องเดินทางกลับด้วยความผิดหวัง เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ไม่อยู่หรือไม่ว่าง สิ่งเหล่านี้ดูๆก็ไม่น่าจะต้องเอาความคิดให้ปวดสมอง เพราะไม่ใช่เรื่องของ
เรา แต่ถ้าหากเราต้องมาถามตัวเราเองว่า สิ่งต่างๆเหล่านี้ยังความเสียหายมาสู่เราบ้างหรือ
เปล่า เราต้องเสียประโยชน์จากการกระทำเหล่านั้นหรือเปล่า เรื่องมันก็จะกลายเป็นว่า ทั้ง
หมดที่กล่าวมานี้ เป็นเรื่องของเราทั้งนั้น สภาพการณ์ดังกล่าวใช่หรือไม่ที่เป็นองค์ประกอบ
อันสำคัญ ทำให้เราต้องอยู่กันอย่างอึดอัด ห้างละตามัดคน ไม่น่าจะอาบ ทำให้พี่น้องลูก
หลานของเราไม่มีที่เรียน ทำให้การเดินทางจากบางแสนไปยังบ้านของท่านกินเวลาสองหรือ
สามวัน แทนที่จะเป็นวันเดียว ทำให้ใจท่านไม่แน่ใจเลยว่า ท่านจะถูกจับผิดเมื่อไร และยัง
กลัวนัยๆทำให้ท่านไม่แน่ใจอีกว่า เมื่อท่านเรียนสำเร็จไปแล้ว ท่านจะได้ทำงานหรือไม่ เรา
ต้องขอของแพงชนในวงเงินจำกัดที่เรามีอยู่ ข้าพเจ้าเคยคุยกับเพื่อนครูและเพื่อนศึกษาธิการ
อำเภอบางคน ถึงเรื่องค่าของเงินที่เรากำลังมีอยู่ เพื่อนศึกษาธิการอำเภอคนหนึ่งกล่าวออก

มาด้วยความไม่พอใจเลยว่า การที่ข้าราชการแผนกอื่นมีรายได้พิเศษนอกเหนือไปจากเงินเดือน
นั้น มีผลเสียหายมาถึงเรา ซึ่งเป็นครูอย่างมากมายเหลือเกิน ที่เห็นได้ชัดก็คือ พวกมีรายได้
พิเศษนี้แหละที่ชอบใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย ฐานะราคาของเพื่อต้องการจะรอดความร่ำรวย ทำให้
ของราคาแพง ส่วนผู้ที่มียาได้คงที่ ก็ต้องพลอยซื้อของแพงไปด้วย เงินเดือน เดือนหนึ่ง
ควรซื้อของได้ดีบางอย่าง ก็ได้เพียงแปดอย่างเป็นต้น ตัวอย่างแบบเดียวกันนี้ เราคงจะจำกัน
ได้ว่า ในสมัยสงครามญี่ปุ่นซึ่งต้องจ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ทำให้ของแพง ด้ร่างความเดือด
ร้อนให้แก่ผู้มีรายได้น้อยมากเพียงไร ข้าพเจ้าเองไม่เคยเรียนเศรษฐศาสตร์ แต่ปัญหา
เหล่านี้ คงจะไม่ถกซึ่งหรือซับซ้อนมากเกินกว่าสามัญชนอย่างเรา ๆ จะเข้าใจได้

การปฏิวัติโดยใช้กำลังทหาร ทุกคนทราบดีว่า นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.
๒๔๗๕ เป็นต้นมา เมืองไทยปฏิวัติกันบ่อย จนจำเหตุการณ์ไม่ได้แล้วว่า ครั้งไหนเป็นครั้ง
ไหน การที่มีการปฏิวัติกันบ่อย ๆ เช่นนี้ ย่อมเป็นเครื่องยืนยันได้อย่างหนึ่งว่า เมืองไทยมี
จุดอ่อนอยู่มาก และจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกันต่อไป การปฏิวัติครั้งก่อน ๆ นั้น แทนที่จะ
ปฏิวัติแก้ไขสถานการณ์ให้ดีขึ้น เป็นการปฏิวัติเพื่อหาความร่ำรวยมากกว่า พดคำรวจเอก
เผ่า ศรียานนท์ บุคคลที่ควรที่จะจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ เคยกล่าวไว้ว่า "ถ้าใครอยากรวยก็
ปฏิวัติ" ในการปฏิวัติทุกครั้ง คณะปฏิวัติมักจะอ้างว่าทำในนามของประชาชน คือเรา-ท่าน
นั่นเอง ทั้ง ๆ ที่ประชาชนส่วนใหญ่มิได้มีส่วนร่วมในการกระทำแต่ละครั้ง และยังกว่านั้นยัง
ไม่มีอะไรที่เป็นหลักประกันได้ว่า หลังจากการปฏิวัติผ่านพ้นไปแล้ว จะทำให้สถานการณ์ที่
เป็นอยู่ดีขึ้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการปฏิวัติที่แล้ว ๆ มา เคยด้ร่างความขมขื่นไว้มากค่อ
มาก จนทำให้พวกหนังสือพิมพ์ประณามนักปฏิวัติว่าเป็นเหต็อบไปตาม ๆ กัน ขณะนี้คณะ
ปฏิวัติรุ่นปัจจุบันเข้าบริหารประเทศ ดังที่เราหวังและรอคอยอยู่ก็ก่อการทำงานด้วยความซื่อ
สัตย์สุจริตจากใจจริงมากกว่าอย่างอื่น หัวหน้าคณะปฏิวัติเคยกล่าวไว้ว่า "ถ้าหากคนจะทำอะ
ไรผิดพลาดไป ก็จะเป็นการผิดพลาดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการ แต่จะไม่เป็น
การผิดพลาดโดยเจตนาอย่างเด็ดขาด" ถ้าหากคำกล่าวอันนั้น ถ้าวางออกมาจากใจจริง
เราก็คงจะหวังได้ว่า บ้านเมืองของเราถ่วงจะคลี่คลายไปในทางที่ดี แต่อย่างไรก็ตามทั้ง ๆ ที่

การปฏิวัติแต่ละครั้งนั้นเป็นการดินเปิดองภาษัของเราอย่างมากมาย เรายังไม่มีอะไรเป็น
หลักประกันได้เลยว่า จะไม่มีการปฏิวัติโดยใช้กำลังทหารอีกต่อไป

ประชาชน—ขอให้พวกเรานิติวิทยาดัยวิชาการศึกษา หรือใคร ๆ ต้องมาสำรวจ
ดูประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซิว่าเป็นอย่างไร คนไทย๙๖% มีอาชีพทางเกษตร ถ้าใคร
สนใจเรื่องภาษัก็จะรู้ได้ทันทีว่า งบประมาณส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งเคยดูพวกเราอยู่ทุก
วันนี้ มาจากใคร ชาวแต่ละคนที่ตั้งออกนอกประเทศ และรัฐเก็บภาษัคนละไม่น้อยกว่า
๕๐๐.๐๐ บาท จิวคควายที่ตั้งออกนอกประเทศราว ๆ เดือนละ ๒๐๐๐ ตัว และรัฐเก็บภาษันั้น
มาจากแรงงานของคน ๘๕% นี้ใช่หรือไม่ เรายุติเคยคิดบ้างใหม่ว่า ประชาชนส่วนใหญ่
ของเราเรื่อหรือสนใจเกี่ยวกับการที่รัฐใช้เงินภาษัของเขาเหล่านั้นบ้างหรือเปล่า ถ้าหากรัฐ
เก็บภาษัประเภทไหนน้อยลง นั้นหมายถึงอะไร..... ก็หมายความว่า บุคคลเหล่านั้นจะมีรายได้
เพิ่มขึ้น จะมีที่อยู่อาศัยดีขึ้น มีเสื้อผ้าดีขึ้น และมีอาหารดีขึ้น ขอให้พิจารณาโดยความ
เป็นธรรมว่า บุคคลส่วนใหญ่จำนวนนี้ ควรจะมีสิทธิคิดและหวังบ้างใหม่ว่า เขาควรจะได้
รับบริการอะไรตอบแทนจากรัฐบ้าง นิติของเราเป็นจำนวนไม่น้อยที่มาจากชนบท ย่อมจะ
เข้าใจได้คัว่า สภาพของสังคมเมืองไทยมีการเหลื่อมตักันเพียงไร

ใครจะเป็นคนแก้ ปัญหาสุดท้ายก็คือ ใครจะเป็นคนแก้คำถามนี้ ถ้า
หากเราไปถามชาวชนบท เขาก็จะตอบทันทีว่า “ก็ต้องรัฐบาลซิเป็นผู้แก้” แต่
ท่านเล่า.....มีความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร ? ขณะนี้คณะปฏิวัติอาสาสมัคร
เข้ามาแก้ มิใช่ว่าเราจะไปดูถูกคณะปฏิวัติว่า แก้ไม่สำเร็จ แต่เราควรจะคิดว่า
เราจะให้ความร่วมมืออย่างไรบ้าง การแก้ไขของคณะปฏิวัตินั้น จะแก้ได้ก็
เฉพาะหลักการและกฎหมาย หรือออกคำสั่งให้คนปฏิบัติตามเท่านั้น ส่วนจิตใจ
และความรู้สึกนึกคิดแล้ว ยังสงสัยเหลือเกินว่าหากครุเราไม่ให้ความร่วมมือแล้วจะสำเร็จ
ได้อย่างไร พฤติกรรมของคนเรานั้น มิได้แสดงออกมาตามหลักการ หรือความรู้ แต่
มันจะแสดงออกมาตามความรู้สึก ทำอย่างไรเล่า เราจึงจะสร้างความรู้สึกให้กับคน
ไทยไปในทางที่เราปรารถนาได้ พวกเราซึ่งกำลังจะออกไปเป็นครุ ถ้าหากเราไม่

เป็นคนสร้าง ก่อนจะออกไปเป็นครูท่านเคยถามตัวเอง
บ้างไหมว่า ใครจะต้องรับผิดชอบในการแก้ไขจุดอ่อน
ของเมืองไทยถ้าหากไม่ใช่เรา.

จัน สนิเผือก

ปากก **Ero**
อีโร่ ปลอกทอง

ของเยอรมัน
ประกันใน
คุณภาพ

ดทน
พอ
จุ่มหมึกมาก
เขียนสบาย
(ตั้งชื่อขวดค้ำส่งต่างประเทศ)

ติดต่อที่...

ห้าง เอ.อาร์ ซีแลนซ์
(สาขา)
บางตลาดลุมพินี โทร. 20283
เวโยนต์ในยุโรป ประเทศไทย

“แสนกำสรวล . . . . .

ลมโชยโหยหวานรัญจวนสวาสดี

นีกอนาถฤทัยสะท้อนถอน

พี่ห่างเจ้าเปล่าตาให้อารมณ์

ปานฉะนี้ดวงสมรอยู่หนใด

ไอ้พี่จากเจ้าไปจนไกลลับ

เสมือนดั่งสุริยฆานานาโฉน

ไอ้สุดคิดแสนคิดก็จวนใจ

สุดอาลัยสุดท่วงดวงสุตา

..... สุดกำสรวล สลดหมอง”

สูดหมายที่จจะชมระทมจิต
 สูดจะชอกแค้นจะชำระกำอุรา
 สูดจะโอดแค้นจะครวญวิญจนา
 สูดจะเมอแค้นเพื่อจะรำพัน
 สูดจะแหนแค้นจะหวงดวงสมร
 สูดจะกตัญญูแค้นจะถนุญวินยา
 สูดจะแนบแค้นจะนิทรชิตต้อง
 สูดจะซ้ำแค้นจะเนิ่นสุดจะนาน
 สูดจะแอบแค้นจะอิงพิงสวดดี
 สูดจะเจ้าแค้นจะโลมโฉมอนงค์
 สูดจะเนแค้นจะนั่งคิดถึงเจ้า
 สูดจะคัตแค้นจะโศกโศกา
 สูดจะเหลียวแค้นจะแฉะเง็กอย
 สูดจะโอบแค้นจะเออมบังอร
 สูดจะแค้นแค้นจะคั่งห้วงสงวน
 สูดพิไรแค้นภริมย์ให้สัมปอง
 สูดจะหตั้งแค้นจะโหดชดนา
 นีราตรีรักหักร้างมาห่างไกล

แสนจะเขยสุดจะชิตขนิษฐา
 แสนจะระอาสุดจะอายมิวายวัน
 แสนจะโถมสุดจะตาดานะจอมขวัญ
 แสนจะฝืนสุดจะใฝ่ในกานดา
 แสนจะวอนสุดจะพร่ำว่าเรียกหา
 แสนจะพาสุดจะพิงมิ่งคู่มาลัย
 แสนจะเมิดสุดจะมองร้องชาน
 แสนจะพานสุดจะพบประดับองค์
 แสนจะมาดสุดจะหมายเหมือนประดับองค์
 แสนจะหงดสุดจะโหดนัยนา
 แสนจะเดรัสุดจะดรั้อยตะห้อยหา
 แสนจะสรวสุดจะซาอาวรณ์
 แสนจะสอยสุดจะสาดสายสมร
 แสนจะจอนสุดจะจ้อชบประคอง
 แสนก่าสรวสุดก่าสรวตตดหมอง
 แสนจะนองสุดจะเนืองชดนัยน์
 แสนโศกสุดครองกรรมทำไฉน
 แสนอาลัยต้นตั้งโยคสุดโศกเอย

————— ประทีป ^๕ บินแก้ว —————

People are always saying to me, "We want to learn Conversation." By this they mean that they want to learn how to say, "Good morning. How are you?"

"Very well, thank you."

or "How much are these pineapples?"

"They are 4 bahts each."

or "Where is Bangkok?"

"Bangkok is in Thailand."

All this very useful, but it is not very exciting; in fact it makes very dull conversation.

I was thinking about this as I walked under the coconut trees one day, and by chance I met Professor Sdnomde Ph. D. (Sam—muk Hill). Professor Sdnomde is a specialist in the field of Conversation. He has planted many flowers there and watched them grow and blossom. He gave me some of his blossoms. He told me about a course he had just cultivated called "The New Method Conversation Course."

As we all know, language is used for communication. Some people have more to communicate than others. Some people don't think very much and so they don't have very much to say. They may talk all the time but their talk is very small talk. Professor Sdnomde called this "Shallow Talk". Some people think very deeply and then they have important things to say. Professor Sdnomde called this "Deep Talk." (Last year he wrote a very brilliant Doctorate Thesis on "The Concept of Deep and Shallow Talk". It caused a great stir in every coffee shop and billiard room from Nongmun to Ang Sila.) It is often difficult to find words to convey your meaning if your meaning is deep and subtle, or if you do not know what you really mean; but there is no need to try to find new words. Everything that you want to say in "Deep Talk" and many things that you have not yet thought of saying, have been already said by the poets. Everywhere

---

GILLIAN EDMONDS

in poetry there are beautiful lines which say exactly what you want to say better than you could say it yourself. Read those lines. Use them. Improve your conversation. This is the theory behind. "The New Method Conversation Course"

Now I shall give you some examples of "Deep Talk" taken, (with kind permission,) from Professor Sdnomde's book. Perhaps you are in the Dormitory and it is time to wake your friends. You wish to tell them that it is almost morning and you can see the sun beginning to rise. Here is a useful and beautiful sentence for this occasion,

"Night's candles are burnt out, and jocund day
Stands tiptoe on the misty mountain tops;"

SHAKESPEARE

Perhaps your friend does not know the meaning of "jocund"; then he can look it up in the dictionary and this will give him a good appetite for breakfast. Sometimes for a change you can say,

"But look, the morn in russet mantle clad
Walks o'er the dew of yon high eastern hill."

This is also from Shakespeare. As Professor Sdnomde said, "There's absolutely no body like Shakespeare as a source of poetic chit-chat."

There's no need to go through the day saying ordinary things like:

"What time is it?"

"It's six o'clock."

Instead use the New Exciting Conversation that Wins Friends and Influences People, and say,

"Now comes still evening on and twilight grey
Has in her sober livery all things clad."

MILTON (slightly adapted)

Do you feel gay and happy? Then say,

"Merrily, merrily shall I live now
Under the blossom that hangs on the bough."

SHAKESPEARE

Even if there is no blossom on the bough but only coconuts, everyone will know exactly what you mean, and, what is more important, exactly how you feel. That is the advantage of "Deep talk." It interprets the feelings of your spirit.

Do you feel that life is not worth living and you want to die? Then say,

" . . . . . Out, out, brief candle!

Life's but a walking shadow, . . ."

SHAKESPEARE

Is your lover beautiful? Then say to her,

"Oh, thou art fairer than the evening air
Clad in the beauty of a thousand stars."

MARLOWE

I am sure you could never think of anything as pretty as that to say by yourself. But perhaps I underestimate you. Have you noticed that the word "clad" is very popular in "Deep Talk"? It means "wearing" or "dressed." In "Shallow Talk" people say, "I am wearing a shirt." but in "Deep Talk" they say, "I am clad in a shirt."

Don't be afraid to use "Deep Talk" you will soon become used to it. If you are talking with someone and a silence falls, don't fill the silence with such things as,

"Have you ever been to the North Pole?"

"No, I have never been to the North Pole."

"Have you ever been to Moreton—on—the—Marsh?"

"No, I have never been to Morton—on—the—Marsh."

"Have you ever been to Cholburi?"

"Yes, I have been to Cholburi."

or "In the North East there is not much rain."

Instead you can fill the gap of silence with poetry. You can say,

". . . magic casements, opening on the foam
of perilous seas, in faery lands forlorn"

KEATS

It doesn't matter if they don't understand it. It sounds very beautiful. You can repeat it two or three times and let them listen to those light, lovely "f" sounds, and the very sad, lonely sound of the word "foelorn."

Here is one last example of "Deep Talk." You can say it to your friends when you are washing at the wells in the evening.

"Sweet to ride for that evening from the wells
When shadow pass gigantic on the sand,
And softly throught the silence beat the bells
Along the Golden Road to Samarkand."

JAMES ELROY FLECKER

Perhaps you don't live in a desert; perhaps you don't have any camels or camel bells; perhaps you don't want to go to Samarkand. Never mind. How beautiful the poetry is, how sweet it sounds. It will help to make your bathing more enjoyable.

I want say any more as I am keeping the rest of what Professor Sdnomde told me for a Doctorate of my own. He said that this field was big enough for two. □ □

ท่านจะหมดกังวล ถ้าท่านมอบความไว้วางใจให้ร้าน

ซี เอ ง

ตัดเสื้อปริญญาของท่าน

เพราะทางร้านชำนาญการตัดเสื้อปริญญาเป็นอาชีพมานานปี

ส่วนเลือกรูปปริญญาการศึกษาบัณฑิตรุ่นแรก

ก็ตัดที่ทางร้านทั้งหมด (๓๐ ชุด)

และรุ่นต่อๆมา ส่วนมากก็มอบให้ทางร้านเป็นผู้รับตัดให้

ค่าบริการชุดละ ๔๕๐.- บาท

โปรดติดต่อได้ที่ร้าน ซี เอ ง ๖๔๗ ถนนสี่พระยา

พร้อมที่จะบริการแก่ท่านทุกเวลา

..... "ถ้าใครจะมีสิทธิ์?"

๑๒

๐ ปฐพีภพพราย
และมทรณพดา--
ฤ พะบุวนสิง--
และวิหคโณน

ชลสายสุรียา
รกสิทธิ์ชนใด
ขรสิ่งพนลย์
ฤจะสิทธิ์นรชน

๑๔

๐ ไตรภคารละหารชลศีรา
สุรย์จันทร์อนิลนกดล
มवलเหล่าพิโตรวรรคีถ
ไซ่ตามอำเภอดนุจะสรร

พสุชาพนาวน
ก็บ สิทธิใครกัน
สุรภีละเวงวัลย์
และประเจกเฉพาเรา

๑๑

๐ ทิวจักรวาทพบ
ไซ่ดีทชจะครองเอ
ราชันย์ชราชัน
ทวยเทพมหิทศครอง

ณ พิกพด์ถานเนา
กตขาดคตติครอง
ชรนินทร์ก็เปด่าปอง
กตเจ้าบ ไซ่เดย

ถ้าใครจะมีสิทธิ์--
เป็นเจ้าถวัลย์เขย
ราชาและยาจก
ร่ำรวย ฤยากจน

ชจะคิดเถถึงเคย
ดุจกรรมสิทธิ์ตน
วณิพกทุราพล
ก็มีครอบพิไสยครอง

ผืนหล้า นภาแผ่น

ปรีแคว้นพิศาลมอง

ได้เพียงพิภพรอง
เท่านั้นสมสิทธิ์
นอกนนั้นมกลากลาย

สิรราณวันตาย
ผิวจิตจะมณฑมาย
ชวลีทชนราชชน.

เนาวธรรม.

"วิถีชีวิตในชนบทไทย" . . . . .

อภินันทนาการ

จาก

ห้องภาพเอกศิลป์

๓๙๗ ถนนชิรปราการ (หน้าแก่ง) ชลบุรี

รับถ่ายรูปนอกสถานที่

และถ่ายภาพยนต์สีธรรมชาติ ขาวดำ

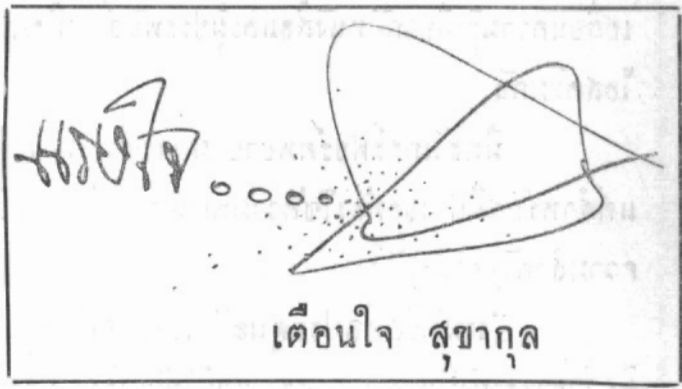
ในพิธีการทั่วไป

มอริส ร็อบบิ้นส์ เขียนโดย ดอร์othy วอลเวิร์ทท์
แปลโดย อรุณรัตน์ วัฒนศิริ

ขณะที่ข้าพเจ้าไปเที่ยวเมืองคอร์นวอลล์ ซึ่งเป็น
เมืองเก่าแก่ริมแม่น้ำซัดสันในนครนิวยอร์ก ข้าพเจ้าได้
ทราบเรื่องทีฆาวเมืองคอร์นวอลล์พุมใจ ที่จะเล่าให้ใครๆ
ฟัง เรื่องนั้นเกิดเมื่อ ๕๐ ปี ล่วงมาแล้ว

“เธอเป็นสตรีที่ท่านจะรู้สึกอบอุ่นใจทีเดียว เมื่อ
ท่านได้สนทนาวินิจฉัยกับเธอ หรืออย่างน้อยเธอก็เป็นที่
อบอุ่นใจสำหรับเขา . . . . . ” เขาเริ่มเล่าเรื่องของเธอให้
ข้าพเจ้าฟัง . . . . .

เดือนกันยายนปีนั้นเด็ก
นักเรียนชั้นแปด (ม. ๔) และ
ชั้นเตรียมอุดมฯ รวม ๗๐ คน
มาชุมนุมพร้อมกัน ในห้องเรียน
เล็กๆ สำหรับจุเด็กนักเรียน

๒๐ คน เด็กเหล่านั้นกำลังรอต้อนรับครูสาวคนใหม่ ชื่อฟราน
เชส ฮอร์น ยังเกอร์ฟอร์ด ในจำนวนเด็กเหล่านั้น มีเด็กนัก
เรียนเตรียมอุดมฯคนหนึ่ง ชื่อสตีฟ ไทกอทท์ เขาเป็นคนผอม
สูง อายุ ๑๗ ปี เขาเรียนอยู่เตรียมฯสุดท้าย และคาดคิดว่าคง
จะเป็นการศึกษาศึกษาสุดท้ายของเขา เพราะพ่อไม่ต้องการที่จะให้
เขาเรียนต่อไปอีก

“ A woman to warm your heart ”
By Dorothy Walworth
Reader's Digest

มีสซิงเกอร์ฟอร์ด เป็นคนรูปร่างเล็กบาง แต่เธอก็นั่งตัวตรงในห้องเรียน
อย่างเป็นสง่า เธอมีขนตาสีฟ้าเข้ม แสดงความเค็ดเคียวมั่นคง เสียงของเธอทุ้ม มีส
ซิงเกอร์ฟอร์ดเขียนประโยคหนึ่งลงบนกระดานดำเป็นครั้งแรกว่า

“ผู้ที่ขยันขันแข็งในงาน จะได้รับเกียรติอยู่ต่อพระพักตร์ของพระ
มหากษัตริย์”

เด็กนักเรียนพากันหัวเราะคิกคักเมื่ออ่านประโยคนั้น เขาเชื่อว่าในเมือง
คอร์นวอลล์จะไม่มีโอกาสได้เขียนกรายเข้าไปใกล้พระมหากษัตริย์เลย !

ขณะที่มีสซิงเกอร์ฟอร์ดสอนนักเรียนชั้นเตรียมออกมา ถ้าเธอเห็นนักเรียน
ชายคนใดพิชชานเสื้อแขนยาวขึ้น เธอก็เพียงแต่ยิ้ม และควยขมั้นเอง ทำให้เด็ก
คนนั้น ต้องคลายแขนเสื้อลงตามเดิม

มีสซิงเกอร์ฟอร์ดคงขมุนมหนังสือขึ้น เด็กชายและเด็กหญิงต่างก็ได้แลกเปลี่ยน
ความรู้อยู่เกี่ยวกับหนังสือและผู้ประพันธ์ เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม เขาก็รับประทาน
ไอศกรีมกัน

มีสซิงเกอร์ฟอร์ดพยายามที่จะช่วยเหลือเด็กนักเรียนทุกคนให้เรียนได้ดีที่สุด
แต่สำหรับสตีฟ เธอก็ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่สุด เธอพยายามเน้นให้เขาเห็น
ความสำคัญของหนังสือ

“หนังสือคือพระคุณะ” เธอบอกกับเขาเช่นนั้น ประโยคนั้นทำให้สตีฟเริ่ม
คิดว่าอาจจะยังมีหนทางสำหรับเขาก็ได้เขาคิดถึงเรื่องนี้บ่อยครั้งโดยเฉพาะในการเรียน
ที่สูงท้าย เวลานั้นพวกเขาเรียนวรรณคดีเกี่ยวกับโคลงชื่อว่า “มโนภาพของเซอร์
ลานพล”

“มโนภาพคือความฝันอย่างหนึ่ง” มีสซิงเกอร์ฟอร์ดบอกแก่สตีฟ

“ความฝันของครูอยู่ที่พวกเธอทั้งหญิงและชายกับหนังสือ ความฝันของเธอ
ละสตีเฟน”

สตีฟจึงบอกแก่ครูถึงสิ่งที่เขาไม่เคยปริปากบอกแก่ใครเลย

“ผมอยากเป็นวิศวกรครับ ผมอยากเป็นนายช่างเครื่องเรือเดินทะเล” เมื่อเขาตอบออกไปถึงนั้น ก็คาดว่าจะได้ยินเสียงหัวเราะ แต่เขาก็ได้ยินเสียงเธอพูดว่า

“เธอจะต้องโตเป็นวิศวกรแน่ที่เคียวสตีฟ เป็นนายช่างเครื่องเรือเดินทะเล ความปรารถนาอันแรงกล้าจะนำมาซึ่งความสำเร็จ!”

เธอทำให้เขามีความเชื่อมั่นในตนเองไปที่ละเล็กทีละน้อย ในที่สุดเธอก็บอกให้สตีฟแจ้งความจำนงให้พ่อของเขาทราบตามตรงถึงเรื่องการเข้าวิทยาลัย แต่ แพ้ที่ไฟกชทท์ กลับเห็นว่าสตีฟออกจะคลั่งไคล้การเรียนมากไปแล้ว มีสตีงเกอร์ฟอร์ดก็คาดแล้วว่าเขาคงจะไม่ยินดีให้บุตรชายเรียนต่ออีก

เมื่อถึงฤดูใบไม้ร่วง สตีฟก็เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโคลัมเบียในแผนกวิศวกรรมศาสตร์ เขาต้องทำงานเกี่ยวกับเครื่องยนต์ในอุรุรถประจำทางแห่งหนึ่ง เพื่อรวบรวมเงินสำหรับการศึกษาของเขา ในวันอาทิตย์เขาจะร่วมกับคณะไปร้องเพลงในโบสถ์ โดยได้เงิน ๕ ดอลลาร์ เป็นค่าตอบแทน เขาทำงานทุกอย่างเท่าที่เขาจะทำได้ และเรียนเมื่อมีโอกาส บางครั้งเขาเกิดความท้อถอยย่อยๆ ก็ทะเลาะเล็กน้อย แล้วกลับไปอยู่ที่คอร์ทนวลล์ตามเดิม แต่มีสตีงเกอร์ฟอร์ดไม่เห็นด้วย กลับคอยสนับสนุนให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา เมื่อเขาสำเร็จปริญญาในปี (๑๙๐๓) มีสตีงเกอร์ฟอร์ดก็โทรเลขถึงเขาว่า

“ความฝันเป็นจริงแล้ว”

ในปี ค.ศ. ๑๙๐๘ สตีฟก็ไปทำงานที่สก็อตแลนด์ เป็นนายช่างสร้างเรือเดินสมุทรลำใหญ่ๆ พอดีปี ๑๙๓๘ เขาก็ได้เป็นผู้จัดการในบริษัทที่เขาทำงานอยู่นั้น เขาเป็นนายช่างออกแขยเครื่องยนต์กลไกเรือมาแล้วมากกว่า ๓๐๐ ลำ รวมทั้งเรือ “กู๊ กออฟฟอร์ด” และ “ควีนแมรี่” ด้วย

ในระยะ ๓๐ ปีนั้น สตีฟและมีสตีงเกอร์ฟอร์ดก็ยังส่งข่าวคราวติดต่อกัน ดำรงมิตรภาพอันดีสม่ำเสมอมา

เมื่อสตีฟกลับไปเยี่ยมบ้านเกิดเมืองนอนด้วยเรือควีนแมรี่ พวกเขาในเมือง

คอร์นวอลล์พากันมาต้อนรับเขาอย่างคึกคัก เขาได้รับเชิญให้กล่าวสุนทรพจน์ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ทุกคนคาดคะเนว่าเขาคงจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับงานของเขา หรือบุคคลสำคัญที่เขาได้พบปะในต่างประเทศ แต่สิ่งที่เขากล่าวนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับมิตรภาพอันดีระหว่างเขาและมีสตีงเกอร์ฟอร์ดทั้งสิ้น

เขาได้รับพระราชทานยศเป็น เซอร์สตีเฟนไฟกอทท์ และได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์ของพระมหากษัตริย์ ในปี ๑๙๓๕ ในขณะนั้นเขาก็คิดวางโครงการสร้างเรือควีนอลิซาเบธอีกลำหนึ่ง

เรื่องที่ชาวเมืองคอร์นวอลล์เล่าให้ข้าพเจ้าฟังก็มีดังกล่าวนั้น ข้าพเจ้าปลาบปลื้มที่มัสซิงเกอร์ฟอร์ดสามารถผูกมัดจิตใจประชาชนไม่ให้ล้มเธอได้เลยตลอดชีวิต ดังนั้นในวันหนึ่งข้าพเจ้าจึงไปเยี่ยมเธอ

มัสซิงเกอร์ฟอร์ดออกมาต้อนรับข้าพเจ้าถึงหน้าบ้าน ข้าพเจ้าสังเกตเห็นผมของเธอเป็นสีดอกเลาแล้ว แต่ทว่านัยน์ตาของเธอยังเป็นสีฟ้าสดใสอยู่

ส่วนบ้านของเธอก็เล็กกระทัดรัด สะอาดและน่าอยู่สมกับเป็นผู้เป็นเจ้าของ และแม้ว่าเธอจะมีอายุมากแล้ว แต่ก็ยังกระฉับกระเฉง มีจังหวะเดินที่มั่นคงเหมือนกับคนหนุ่มสาว เธอพาข้าพเจ้าไปที่ห้องนั่งเล่น ซึ่งมีชั้นหนังสืออยู่ก้นห้อง เธอคุยถึงเซอร์สตีเฟน เกี่ยวกับข่าวการเคลื่อนไหวสุขภาพของเขา แม้เงินกระดิ่งบัตรคริสต์มาสที่เขาส่งมาให้เธอ

ข้าพเจ้าพยายามชักชวนให้เธอพูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเธอเอง แต่ก็ไม่ได้ผล เพราะเธอคุยถึงแต่เด็กเรียนของเธอเท่านั้น!

เมื่อข้าพเจ้าลากลับ เธอเดินไปส่งที่รถ ระหว่างนั้นเธอพูดถึงตัวเองเป็นครั้งแรกว่า

“คุณทราบไหมคะว่า ดิฉันมีความรู้สึกอับอายเพียงใด เมื่อเห็นพวกครูแผนใหม่ที่กำลังก้าวหน้าและมีความหวังในอนาคต เมื่อดิฉันเปรียบตัวเองกับเขาเหล่านั้น ดิฉันรู้ตัวดีว่า ไม่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาเพียงพอ” เธอหยุดพูดอึ้งๆ หนึ่งขณะหนึ่ง “คุณก็เห็นแล้วใช่ไหมคะว่า สิ่งที่ดีฉันมีให้ก็คือความรักเท่านั้น!” □

ประกาศ

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกันว่า
การออกรางวัล จะย้ายจากเกาะลอย สวนลุมพินี มาออกรางวัล

ณ ตึกสำนักงานฯ อาคารราชดำเนิน

ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

ส่วนกำหนดเวลาออกสลากเริ่มแต่เวลา ๑๙.๐๐ น.

สำหรับสลากคงออก ๖ งวด

คือวันที่ ๕, ๑๐, ๑๕, ๒๐, ๒๕, และ ๓๐, ตามเดิม

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

๑๖ ก.พ. ๒๕๐๒

หนังสือข่าวภาพประเทศไทย (Thailand Illustrated)

ออกจำหน่ายแล้ว สมัครเป็นสมาชิกได้ที่แผนกโฆษณา

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โทร. ๒๔๖๔๑-๘-๕

ศรีชลฟาร์มมาชี

๗๔๖/๒๖-๒๗ ถนนโพธิ์ทอง หน้าวัดนอก

ชลบุรี

จำหน่ายยารักษาโรคต่างๆ

ขายปลีก - ส่ง

อภินันทนาการ

สำราญพานิช

๓๕๗/๑ ถนนวิจิตรปรางค์ ชลบุรี

เพื่อพลานามัยของท่าน !!!

เชิญไปพักผ่อน ณ สถานตากอากาศชายทะเล แสนสุข บางแสน ชลบุรี

บังกาลีสะอาด อากาศดี บริเวณกว้างขวาง

ภายในมีสนามเทนนิส มีบาร์

จำหน่ายอาหารไทย จีน ฝรั่งเศส พร้อมทั้งเครื่องดื่ม

มีร้าน "แสนสุขเซอร์วิส"

จำหน่ายน้ำมันเบนซิน น้ำมันเครื่อง

ผ้าพันเมืองอ่างศิลา และเครื่องสำอางค์ทุกชนิด

เกษากร สุทธิรัตโอสถ

บริการตัดผม

โดยช่างฝีมือประณีต สถานที่เย็นสบาย อนามัยดี

เอเยนต์จักรซิงเกอร์และจำหน่ายเครื่องสำอางค์นานาชาติ

หนังสือพิมพ์รายวัน-สัปดาห์-เดือน

ต้องการหนังสืออะไรสั่งได้ทุกชนิด

จำหน่ายปลีกและส่ง โดยราคาย่อมเยา

มีความยินดีต้อนรับ อาจารย์ - นิสิตอย่างเป็นกันเอง

ธุรกิจธนาคารทุกประเภท

อภินันทนาการ

เชิญติดต่อได้ที่

จาก

ธนาคารเกษตร จำกัด

บางแสนการพิมพ์

สาขาชลบุรี

ช่างวิศวกรรมกรไทย

ถนนจิระปราการ ชลบุรี

ชลบุรี

ชลบุรีจันทร์เพ็ญ

อภินันทนาการ

จำหน่าย

จาก

อาหารไทย - จีน - ฝรั่งเศส

เครื่องดื่มทุกชนิด

ร้านเดี่ยวอยู่แห่ง

เลขที่ ๖๘๐/๕-๖ ถนนสุขุมวิท

ชลบุรี

ถนนจิระปราการ ชลบุรี

บริษัท สุราตะวันออก จำกัด

เป็นโรงงานต้มกลั่นสุราที่ทันสมัยที่สุด

กองอำนาจการ เลขที่ ๔๒๑ ถนนมหาพฤฒาราม พระนคร โทร. ๓๕๕๖๑-๓

ผู้ได้รับอนุญาต ต้มกลั่น และขายส่งสุราขาว สุราผสม

ประจำจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด

โรงงานต้มกลั่นสุราตั้ง ณ หนองซาก อ. บ้านบึง จ. ชลบุรี

เป็นโรงงานทันสมัยที่สุด

โรงงานเตรียมผลิตสุราชั้นดีที่สุดออกจำหน่าย นอกจากสุราขาว

และสุราผสมธรรมดา

โปรดคอยฟังข่าวออกสู่ตลาดในเร็ววัน

สุราที่จะผลิตออกใหม่นี้ รสดี ชวนดื่ม ราคาเยา

ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย และระบบประสาท

กรมวิทยาศาสตร์รับรองคุณภาพ

ปรุงโดยช่างผู้ชำนาญการสุรา ๓๐ กว่าปี

ร้านลิมฮงฮวด

(โอลิมปิกประดิษฐกรรม)

เลขที่ ๓๐ ซอยประชม ถนนสุรวงศ์ พระนคร

รับทำเฟอร์นิเจอร์เหล็กทุกชนิด

เช่น

เตียง โต๊ะ เก้าอี้

และเครื่องกีฬาเด็กต่าง ๆ

โดยฝีมือปราณีต ราคาข่อมเยา

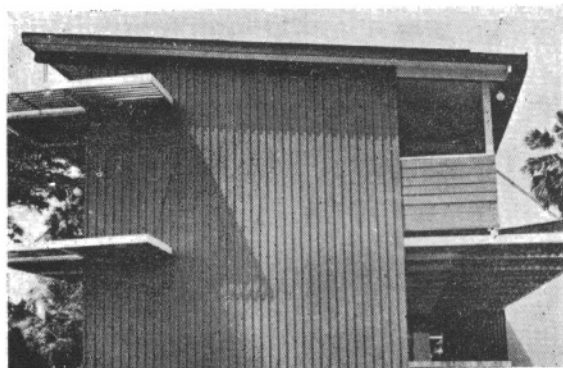
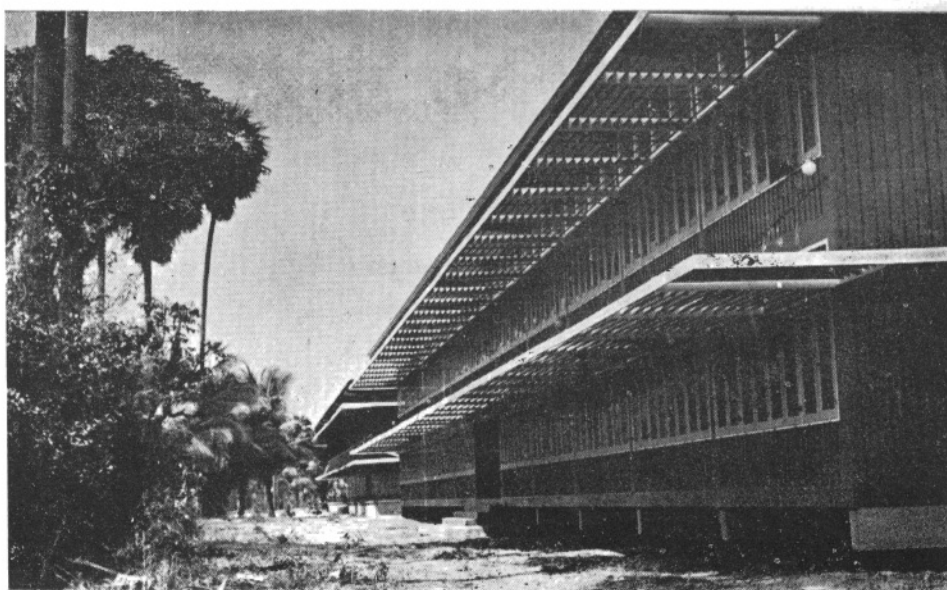
‘เมืองชลมีดีหลาย’

การศึกษาราย ทาง

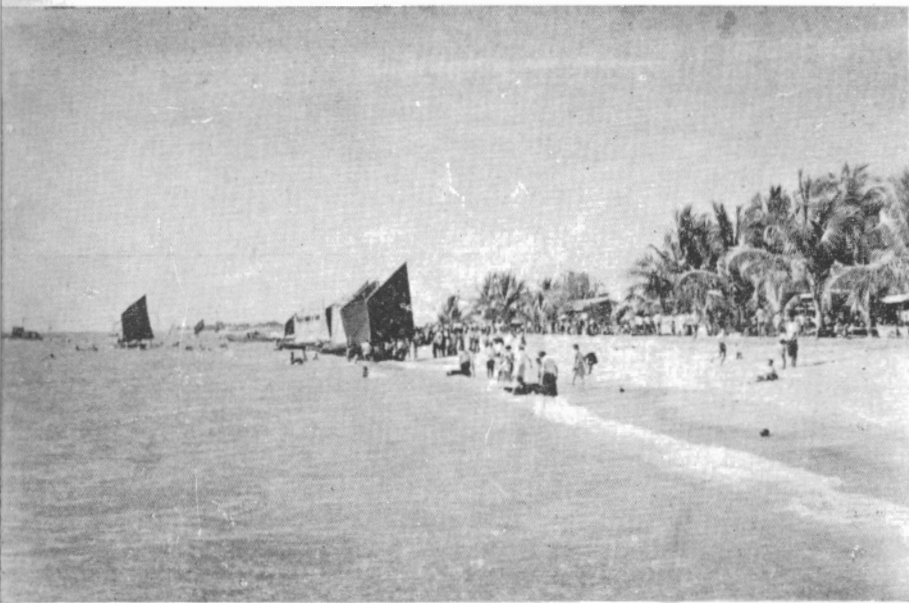
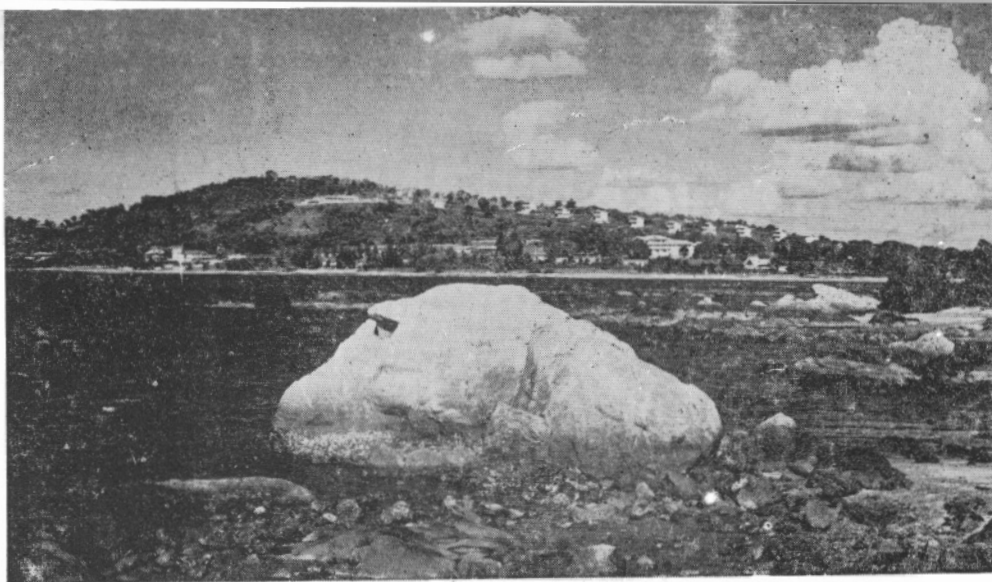
← ตึกอำนวยการ

หอพักที่ ๕ →

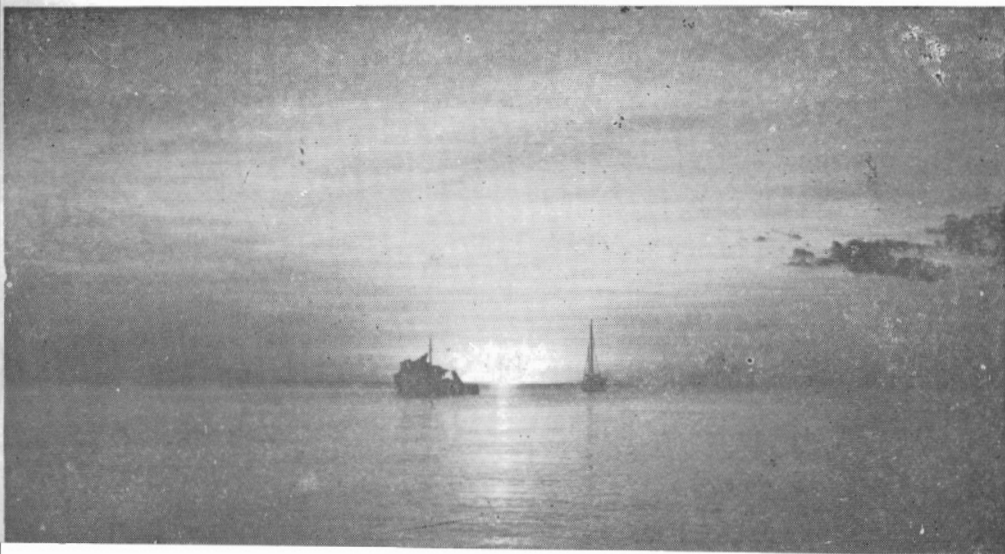
← หอพักที่ ๖

สามมุก ▶

◀ วุ่นวาย

บางแสน ..... ขาม .....

◀ วิเวก

← พัทยา

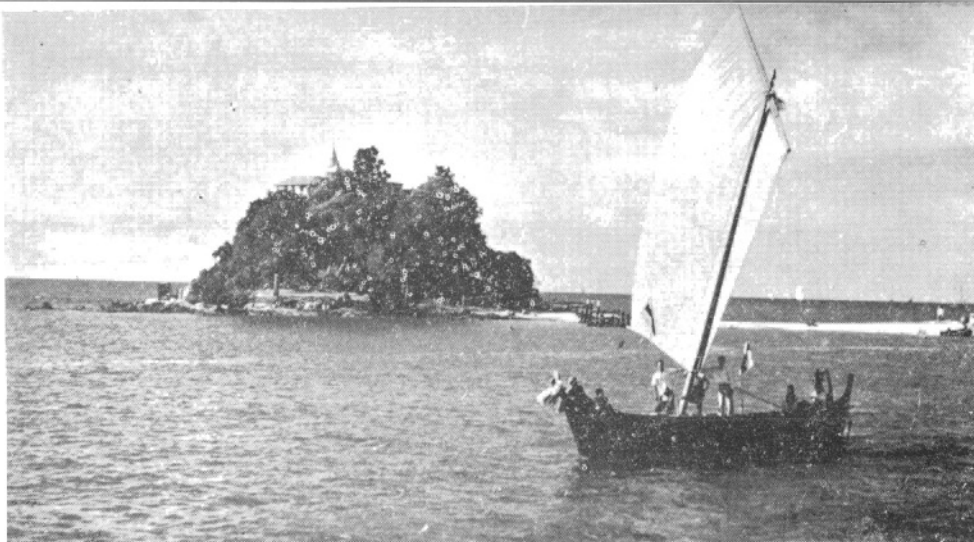

วังพระจันทร์ ▶

ซัง...แต่...ซื่อ ▶

เกาะลอย ➡

◀ อ่างเก็บน้ำ

◀ เฟื่องฟ้า...ใน
ว.ศ. บางแสน

เขื่อนการศึกษา

ปัจจุบันย่อมเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า ความเจริญทางด้านการศึกษาของนานาประเทศเกือบทั่วโลกได้รุดหน้าไปไกลมาก แต่ประเทศไทยยังล้าหลังอยู่ จากการสำรวจเมื่อไม่นานมานี้ ประชาชนเพียง ๕ จังหวัด คือ กรุงเทพฯ ธนบุรี อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ เท่านั้นที่ได้รับการศึกษาเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นพอจะเห็นได้ว่า การศึกษาของประเทศเป็นอย่างไร ทั้งๆที่ประเทศไทยเราปกครองตนเองอยู่ตลอดมา นั่นเป็นความผิดของใครยากที่จะวินิจฉัยลงไปได้ ปัจจุบันเราจะเห็นว่าการศึกษามีความสำคัญต่อความเจริญของประเทศมาก รัฐบาลจึงได้ปรับปรุงการศึกษาเป็นการใหญ่ เพื่อให้การศึกษาของไทยเทียบเท่าเทียมไต่ลัดกับนานาประเทศที่เจริญแล้ว ทั้งนี้เห็นได้จากรัฐบาลพยายามสร้างสถานศึกษาให้มากขึ้น และยิ่งไปกว่านั้นยังเพิ่มปริมาณการผลิตครู อาจารย์ ให้มากขึ้นทั้งจำนวนปริมาณและคุณภาพ ทั้งนี้เพื่อจะได้ให้วิชาความรู้แก่กุลบุตรกุลธิดาของชาติให้ได้รับความรู้จริงๆสิ่งที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบันนี้ก็คือ การขาดแคลนครู ซึ่งมีมาแต่โบราณกาลมานั้น คาดว่าในอนาคตอันใกล้คงจะเบาบางลงไปได้บ้าง

เนื่องจากการค้นคว้าทางด้านภาษาของประชาชน ในระยะเมื่อไม่นานมานี้ ทำให้เห็นได้ชัดว่า เกือบทุกจังหวัดมีปริมาณนัก

เรียนเพิ่มขึ้นอย่างมากมายและรวดเร็วมาก จนกระทั่งรัฐไม่สามารถจัดสถานที่ศึกษาให้พอ
เพียงกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นได้ บางแห่งถึงกับต้องจัดสองห้องผลัด เพื่อจะได้จัดปัญหา
เหล่านั้นไปได้บ้าง แต่ก็ไม่มากเท่าไรนัก ทั้งนี้มาพบกับปัญหาเรื่องการขาดแคลนครูอีก
เพราะไม่ได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า

อย่างไรก็ดี เรารู้สึกภูมิใจในชัยชนะ ที่ได้เห็นผู้ใหญ่ของเราสนใจการศึกษา
มากขึ้น และจำนวนนักเรียนมีปริมาณเพิ่มขึ้นมากมายเช่นนี้ เป็นที่คาดได้ว่า การศึกษา
ของประเทศจะต้องดีขึ้นอย่างแน่นอน เมื่อการศึกษาของชาติดีก็เป็นที่คาดได้ว่า ประ-
เทศชาติต้องเจริญรุ่งเรืองขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาเท่า
นี้ที่จะทำให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรือง คงจะไม่มีอิทธิพลอันใดที่จะทำให้
ประเทศชาติเจริญหรือเสื่อมได้นอกจากการศึกษา เมื่อประชาชนได้รับการศึกษาทั่วถึง
กันย่อมจะผลักดันให้ประเทศก้าวหน้าไปได้สมดังความปรารถนาดีของผู้บริหารประเทศ
อย่างแน่นอน

ทุกวันนี้เรามีปัญหาอยู่ว่า จะจัดการศึกษาอย่างไรจึงจะทำให้การศึกษาของประชา
ชนพลเมืองมีทั่วถึงกัน ท่านเชื่อไหมว่า เพียงแค่เราจัดหาสถานที่ให้พอกับความต้องการของ
เด็กที่เพิ่มขึ้น กับมีครู-อาจารย์พอที่จะทำการสอนนั้น เป็นภาระเพียงพอแล้วแน่นอนละย่อม
เป็นไปได้ ถ้าเราไม่มีโครงการที่จะช่วยจัดการศึกษาให้แก่ "คนจน" เราปรับปรุงการศึก-
ษา แต่ไม่หาทางที่จะช่วย "คนจน" ให้ได้รับการศึกษาพร้อมกันไปกับจะเปรียบเหมือน "เรือ
ที่พายทวนน้ำ" ย่อมจะช้าฉิบไฉน การศึกษาก็จะฉิบฉุน ยิงนวนวนเด็กประเภทนี้ก็มีจำนวน
เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาใหญ่ที่จะต้องแก้ไขกันในอนาคต เนื่องจากจำนวนคนจน
มีเป็นจำนวนมาก ความจริงแล้วเขาเหล่านั้นเชื่อว่า จะเกียจคร้าน ไม่สนใจที่จะค้นคว้าหาความ
รู้เมื่อไร ทุกคนมีความปรารถนาที่จะได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี เพื่อจะได้ได้อยู่ร่วม
กันในกลุ่มที่ดีแต่เขาไม่มีโอกาสที่จะเข้ารับการศึกษได้ เนื่องจากขาดทุนและทรัพย์สิน
ที่จะสนับสนุนให้เขาได้รับการศึกษาขึ้น ในที่สุดเขาก็กลายเป็นคนไร้การศึกษา ดังที่กล่าว
ขวัญกันอยู่เสมอว่า "ตาดี . . . ตาดำ" ไม่รู้เรื่องอะไรเลย ซึ่งมรดกเหล่านั้นจะตกทอด

แต่ขยายวงกว้างออกไปในลูกหลานที่เกิดตามมาในอนาคต อีกก็ชั่วระยะเวลา คนจนกว่าจะ
ได้รับการช่วยเหลือ จำนวนคนก็จะมากขึ้นตามลำดับ ก็ย่อมจะถ่วงความเจริญของชาติยุ
ร่าไป

พ่อแม่ของเด็กเหล่านั้น เขาไม่ปรารถนาที่จะให้ลูกหลานของเขาได้
รับการศึกษาหรือ ทุกคนต้องการให้ลูกหลานได้รับการศึกษา คงไม่มีพ่อแม่คน
ใดยากเห็นความลำบากของลูกหลาน ได้รับความลำบากอย่างที่เขากำลังเบ้เรอยู่
ขณะนี้ ถึงแม้เขาจะปรารถนาได้อย่างไร เขาก็ไม่มีทางที่จะช่วยเด็กของเขาได้ ใน
เมื่อเขาไร้เงิน

ประเทศเรามีพระราชบัญญัติประถมศึกษา เพื่อที่จะให้ประชาชนพลเมืองได้รับ
การศึกษาทั่วหน้ากัน แต่นั่นเป็นการเพียงพอแล้วหรือที่จะให้ความรู้แก่อนุชนของชาติ จะเห็น
ได้ว่าการศึกษาตามพระราชบัญญัตินั้น ไม่สามารถที่จะให้ประโยชน์อะไรมากนัก นอกจาก
อ่านออกเขียนได้ ในด้านวิชาการที่จะให้แก่นุชนั้นเกือบจะไม่มีเลย ผู้ที่สำเร็จการศึกษา
ตามพระราชบัญญัติ ส่วนมากมักจะออกไปประกอบอาชีพกรรมกร หรือคหบดีที่ไร้สมอง—
ภาพ รายได้ที่ได้รับจากแรงงานย่อมไม่พอเพียงกับความต้องการ ลูกหลานที่เกิดมาส่วนมาก
มักจะดำเนินรอยตามบรรพบุรุษของเขาอย่างไม่มีปัญหา ทั้งนี้เพราะไม่มีทุนที่จะอุดหนุนให้
ศึกษาหาความรู้ได้ดิ้น อาจจะมีบางคนขยันขันแข็งที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ
จำนวนคนที่เพิ่มขึ้นแล้ว เราเกือบจะมองไม่เห็นเลยว่า “คนจนได้รับการศึกษาดิฉัน”

ด้วยเหตุเหล่านี้ จึงเกิดมีปัญหามาทางด้านการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
จะให้ประชาชนรู้ซึ่งถึงหลักประชาธิปไตยได้อย่างไร ในเมื่อการศึกษาของประชา
ชนยังมีพหุระดับตามมาก ยิ่งกว่านั้นการคมนาคมในปัจจุบันไปมาได้สะดวกมาก ในด้านตั้ง
คมก็กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่การศึกษาน้อยไม่พอที่จะให้เด็กช่วยตัวเองได้ในการเข้าสังคมจึงก่อ
ให้เกิดความยุ่งเหยิงในด้านศีลธรรมจรรยา หากินในวิธีการแปลกๆ ทั้งนี้ถ้าหากเราให้การ
ศึกษาแก่คนจนให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ รวมทั้งวิชาชีพที่จะไปประกอบกิจการงานอย่างผู้ที่มี
ความรู้แล้วจะช่วยให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองเร็วขึ้นกว่านี้

ความจริงรัฐก็พยายามที่จะช่วยให้ผู้ที่มีทุนน้อยได้รับการศึกษาเหมือนกัน แต่โอ—

กาตเด็กยากจนที่จะได้รับนมหยอดเด็กเกิน เพราะเหตุว่า ไม่มีใครที่จะสามารถรับได้ ทั้งนี้ ไม่ใช่ว่าเด็กเหล่านั้นไม่ฉลาด แต่เนื่องจากขาดการอบรมที่ดี ที่รัฐชาติให้จึงตกไป ได้แก่ บรรดาบุตรหลานของข้าราชการ และผู้ที่มีทุนอยู่แถวเป็นจำนวนมาก (ทั้งหมายถึงผู้ที่มีความสามารถในทางทรัพย์สินที่จะตั้งให้ลูกเรียนต่ออยู่แล้ว) ยุติธรรมใหม่ แน่แน่นอนจะถูกต้อง และยุติธรรมที่สุดตามหลักการระบอบประชาธิปไตย ใครฉลาด ใครมีความสามารถก็ควร จะได้รับทุนอุดหนุนเป็นหลักสูตรมา

ทำไมลูกคนจนจึงไม่ฉลาด จะเป็นเพราะกรรมพันธุ์ จากบรรพบุรุษไม่ดี ทุกคน หรือ ย่อมไม่มีใครทราบ แต่สำหรับตั้งแควด้อมแล้ว เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ไม่ค่อยดี แน่ ด้วยเหตุเช่นนี้จะมีทางที่จะช่วยแก้ไขกันอย่างไร จึงจะช่วยเด็กเหล่านั้นได้

บางครั้งเรามักจะสรุปเอาว่า "เด็กโง่ สมองทึบ" ถ้าได้พิจารณาถึงทางบ้าน ของเด็กว่า มีสภาพความเป็นอยู่อย่างไร บางทีก็จะทราบได้บ้าง เช่น เด็กกลับไปบ้านต้องทำ งานช่วยพ่อแม่ ไม่มีเวลาทบทวนคำหับคำรา บั๊จจัยที่จะตั้งเตรียมให้เด็กเรียน نمیพร้อม เมื่อ มาถึงโรงเรียนมักจะถูกครูตบบ้าง ถูกทำโทษบ้าง เช่นนี้ จะทำให้เด็กเรียนดีได้อย่างไร ทุก คนจะเรียนดีต้องมีความพร้อมที่จะเรียน

ทราบแล้วว่าช่วยเด็กนั้น เป็นหน้าที่เด็กต้องการสนับสนุนเฮฮา ไม่นักถึงอะไรมีประ โยชน์หรือไม่มีประโยชน์มากนัก ยิ่งพ่อแม่ยากจน เป็นคนไร้การศึกษา เด็กจะไม่ได้รับคำ แนะนำและการเอาใจได้ต่อการเรียนของเขาเลย และยังมาทางโรงเรียนก็ขาดการช่วยเหลือ เด็กเช่นนี้ออกด้วยแล้ว ย่อมจะไม่มีทางที่จะให้เด็กเหล่านั้นมีความสามารถไปสอบชิงทุนได้ เมื่อ เขาไม่สามารถสอบชิงทุนได้ โอกาสที่จะเรียนต่อย่อมมีน้อยลงอย่างไม่มีปัญหา ผลที่สุดเด็ก เหล่านั้นก็เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาน้อยอยู่ตนเอง

เราเชื่อว่าถ้าหากเด็กคนจนได้รับการช่วยเหลือจากครู จากรัฐบาลมาก ขึ้น จะทำให้เขาลืมตา อ้าปาก รับอากาศที่บริสุทธิ์ และเห็นโลกที่สวยงาม อยู่ใน สังคมที่ดี ถ้าหากเขาไม่ได้รับการช่วยเหลือ ก็แน่นอนละ งานที่เขาทำก็จะไม่ ดีไปกว่ากรรมกร เพราะไร้ฝีมือ ลูกหลานที่เกิดมาตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ

ของมนุษย์ ก็คงเป็นผู้ที่ไร้การศึกษาเช่นเดียวกัน

ใครจะช่วยเหลือเด็กยากจนเหล่านี้ได้ นอกจากรัฐที่จะพยายามส่งเสริมการศึกษาให้กับเด็กเหล่านี้ และยิ่งกว่านั้น ครูจะต้องช่วยเหลือเด็กเหล่านี้เป็นพิเศษ จึงจะทำให้การศึกษาของเขาดีขึ้น นัย่อมหมายถึงความเจริญของประเทศชาติด้วยเช่นกัน

เพื่อนเพื่อ

ศศิธร จรแจ่ม กระจ่างฟ้า

ดวงดารา ล้อมประดับ สรรพสุขสม

เมื่อยามดึก นาค้าง พร่างประพรม

ทั้งสายลม โขยชาย สบายใจ

จักกระจัน จำเรียงร้อง ก้องเสนาะ

แสนไพเราะ เหมือนจะกล่อม ยามหลับไหล

ระรินรส สุขามาลัย ชาบชานใจ

เชิญชวนให้ หลับสนิท นิตราภรณ์

เสียงเพื่อนเพื่อ ละเมอพร่ำ กำศรศร่ำ

ว่ายามเจ้า ตัดไมตรี พ้นขม

ทุกทิวา ราตรี มีแต่ตรม

เป็นอารมณ์ ตามเสียงเพื่อ ละเมอครวญ

พี่ยังจำ คำหวาน ปานบาดจิต

พี่ยังจำ มิ่งมิตร ยิ้มแย้มสรวล

พี่ยังจำ กลิ่นสุคนธ์ ปนปรუნวล

พี่ยังจำ เสน่ห์ชวน ยั่วอารมณ์

พี่ยังจำ คำพรอด ณะอดอ่อน

พี่ยังจำ ยามแจ่มอง กิ่งามสม

พี่ยังจำ คำชวนว่า การมคม

พี่ยังจำ ความภริมย์ ทั้มีมา

ล้มเสียเกิด มีควรรำ มาจำไว้

จะบอกให้ สิ่งนั้น ดุจดนทา

ก่อแต่ความ ลำบาก ยากอรา

แสวงหา วิมตมรรค นันทางค์

ประชาเพรือก เรือกเรือ ใฝ่คองหา

ควรช่วยพา ให้เขาพบ กับแสงส

สังคมาเร ยังมีดมัว ทัวชาติ

เป็นหน้าที จะต้องช่วย อำนวยกัน

รักล้าลึก คือกักชาติ ศาสน์กษัตริย์

ช่วยบำรุง ปฏิบัติ และสร้างสรรค

ความรักหญิง หายิ่งใหญ่ ไปกว่านั้น

มีควรรพำ วารักกัน แต่ลดลม

คนจะดี เพราะรู้ค่า ในหน้าที่

เพชรจะดี ปราศไฝฝ้า รากาสม

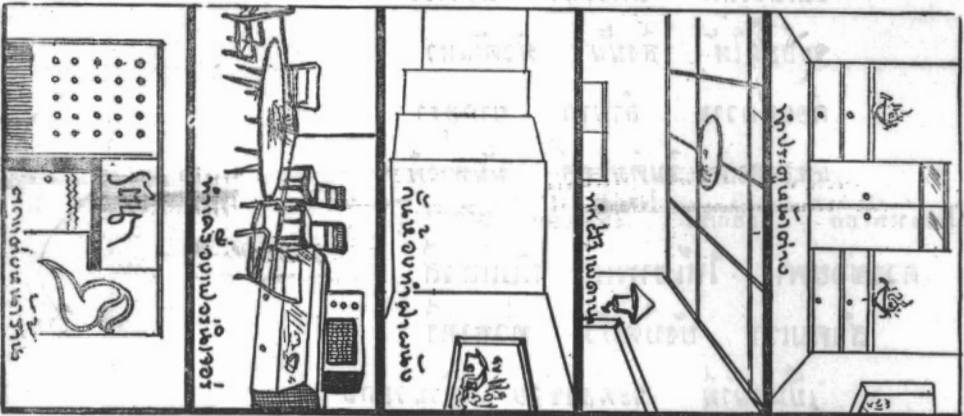
ดวงจันทร์ สันวาทร์ มีน้ำชม

มีดหมดคม ย่อมหมดค่า ว่าไม่งาม

— วรรณคดี —

๑๕ มี.ค. ๒๕๐๒

โปรตีนโมลด์

เซฟฟางเบอร์รี่

ประหยัดแรง ทุ่นเวลา

❁ ทำประตู หมั่นต่าง พื้น ส้วมทาดาน ผงกบผง เคานเตอร์ เครื่องเป่าร้อนเจอร์ และตากแป้งร่วนค่า... ฯลฯ

ได้กบได้ ทำขี้ได้ ทำร้อนลมได้ ใต้ประตูก็ใช้ได้ ใต้ประตูขโมยได้ กระจู๋ได้

ทำงานจะพิศวงใจเมื่อทำไม่ได้เหมือนโปรตีนโมลด์ เซฟฟางเบอร์รี่ของเรา โดยทำงานจะคิดไม่ถึงว่า เมื่อทาแล้วก็สกปรกแล้ว จะช่วยขจัด กลิ่นไม่พึงประสงค์อย่างไม่น่าเชื่อ

บริษัทโปรตีนโมลด์ซีราซ่า จำกัด
ผู้ผลิต

บริษัทซีรัมฟาราสซ่า จำกัด
เลขที่ ๑๓ ถนนนงนพระธาราภิรมย์ พระราม๑ ไร่ศรีโพธิ์ 23785
ผู้ขาย เซฟฟางเบอร์รี่

วัยรุ่นหรือวัยรุ่นน้อยเป็นวัยรุ่นคน ระหว่างความเป็น
เด็กกับผู้ใหญ่ เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เข้าใจยาก และ
เป็นวัยที่สร้างปัญหาความขุ่นข้อง ความหนักอกหนักใจให้แก่คร
ผู้ปกครอง ตลอดจนสังคมได้มากกว่าวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่

อย่างไรก็ตาม เด็กวัยรุ่นมิใช่ว่าจะเหมือนกันหมดทุก
คน ในส่วนที่ดึกดำอยู่มาก เด็กที่เป็นปัญหายุ่งยากมากที่สุดคือเด็ก
ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. เด็กพาลเกร่ ด่าเหตุอาจเนื่องมาจาก

๑. มีสัญชาติญาณการต่อสู้แรง ประกอบกับเด็กจ๋วน
เป็นวัยที่เด็กครั้น อารมณ์ห้วนไหวไต่ง่าย บางทีผู้ที่มีสัญชาติญาณ
การต่อสู้คิดเป็นเชืออยู่บ้าง พอมีเรื่องสะเทือนอารมณ์นิดๆ หน่อยๆ
ก็เอะอะโปลังโปลังโผงผาง ได้เด็ดได้เรื่องไปเลย หนักเข้าก็จับกลุ่ม
กัน มีพฤติกรรมต่อไปในทางเป็นอันขาดก็มี

๒. มีสัญชาติญาณการโอ้อวดมาก ถือว่าตนเองดีกว่า เห็นอกว่าคนอื่นอยู่เสมอ เมื่อมีคนอื่นดัดเกินหน้า จะโอ้อวดตัวเองก็ไม่ได้ เคยต้องแสดงอาการพาดออกมา บ่อยๆ เข้า กลายเป็นนิสัยประจำตัวแก้ไม่หาย

๓. พ่อแม่ตามใจ ทำให้เด็กได้ใจ เอาแต่ใจตัว พ่อแม่บางคนตามใจลูกเดี๋ยวจนไม่ยอมรับว่าลูกของตนทำผิด ings ที่รู้ว่าลูกทำผิดก็ยังไม่ว่ากล่าวตักเตือนแก้ไข กลับเข้าข้างลูกเดี๋ยอีก ตอนนีได้ใจใหญ่

๔. คบเพื่อนเกเร คนเราเมื่อสังสรรค์เสวนากับคนประเภทใด มักจะเข้าคนประเภทนั้น

๒. เด็กไม่มีระเบียบ ถ้าเหตุ

๑. มี Self Interest มากเกินไป

๒. เพราะความไม่รู้เป็นเหตุให้ทำผิดวินัย ที่ไม่รู้จริงเนืองมาก

— สมองเสื่อม

— ความอ่อนเยาว์

— เอาอย่างคนอื่น

— ขี้อาย ความอายทำให้คนขาดโอกาสที่จะรู้อะไรดี ๆ หลายอย่าง

บางคนอายแล้วไม่แสดงตัวออก พอครถามก็ม้วน ไปทางขวาที่ แล้วม้วนกลับก็เขินวงกว้างๆ ขี้มมาทางซ้ายที่ ประเภทนี้มักเรียนโตๆ เลยความเขินอายไปแล้วก็มี ขี้อายบางประเภทพอรู้ว่าเกิดความจำเป็นที่จะต้องแสดงออก ซึ่งเป็นเหตุสุกวิสัยที่จะทำได้ เพราะความอาย เลยต้องวางท่าขยับง เป็นนางพญาหน้าตั้งไปเลยก็มี

๓. ต้องการให้คนอื่นพั่งเล็งตัว นอกจากความอายจะทำให้คนเสียวินัยไม่เป็นระเบียบแล้ว ความทนต่อความอายอย่างมากมาย (หน้าด้าน) ก็เป็นสาเหตุหนึ่งเหมือนกัน ประเภทนี้แสดงออกมากเกินไป เพราะอยากให้ตนเองเป็นที่สนใจของคนอื่น

๔. สภาวะที่เป็นอยู่ในขณะนั้น สถานที่ เหตุการณ์ เวลา ดินฟ้าอากาศ สามารถจะเปลี่ยนจิตใจของคนได้ชั่วขณะเหมือนกัน เพราะฉะนั้น ครูหรือผู้ปกครอง

ครองพึงตระหนักให้แน่เสียก่อนว่า ที่บุตรหลานของตนแสดงอะไรออกมาแสดงงั้น เพราะเหตุอะไรกันแน่ บางทีอาจเป็นสาเหตุมาจากผู้ใหญ่ก็ได้ บางทีเห็นแม่ นั่งจมนั่งอยู่ในวงไฟตลอดเวลา เด็กมักเกิดความรำคาญขึ้นมา ก็อาจทำอะไรเป็นที่ขวางๆ ได้

๓. เด็กดื้อ ซุกซน ข้างพูด ถ้าเหตุ

๑. ความฉลาดรู้มาก ทำให้เด็กพูดมากและเกิดความอยากรู้อย่างยิ่งๆขึ้นไปก่อให้เกิดการค้นคว้า ที่ผู้ใหญ่มองเห็นไปว่าเป็นความซุกซนนั่นเอง

๒. ถูกขัดขวางการกระทำโดยฉับพลันอย่างว่าแต่เด็กเลย แม้แต่ผู้ใหญ่หรือแก่แล้วก็ตามที ถ้าถูกขัดขวางการกระทำที่กำลังทำอยู่ด้วยความตั้งใจโดยทันทีแล้วก็ออกที่อะไรโธ และพยายามจะทนทำต่อไปให้เสร็จจนได้ ครั้นห้ามไม่ฟังก็ท้าวว่า "หัวดื้อ"

๓. อยากรู้อะไร อยากรู้อะไร คนเราถ้ามีความเชื่อมั่นในตนเองมากๆแล้ว หากใครเกิดไปสยบประมาณ เขาก็ต้องพยายามเอาชนะให้ได้ ความตั้งใจพยายามอันนั้น บางทีผู้ใหญ่ไม่เข้าใจจะเห็นเป็นว่า นั่นแหละคือลักษณะของเด็กหัวดื้อ

๔. เด็กเกียจคร้าน ถ้าเหตุ

๑. สาเหตุ ทางร่างกายสุขภาพไม่สมบูรณ์ ไม่มีความแคล่วคล่อง จะทำอะไรก็ไม่สนุก ไม่ออกแรง ทำให้เบื่องาน กลายเป็นคนเกียจคร้าน

๒. ใจ เชื่องช้า ไม่สามารถจะทำงานที่เพื่อนๆเขาทำกันได้ เพราะความใจ ทำให้มองเห็นอะไรๆเป็นงานที่ยากและหนักอยู่เสมอ ไม่อยากจะทำ

๓. ฉลาดเกินการ งานที่ครูให้กับเด็ก ควรจะให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญา โรงเรียนขาดนักเรียนดีๆไปเพราะครูไม่เข้าใจเด็กประเภทนี้ งานที่ครูให้ทำเห็นเป็นของง่ายๆ กลัวๆไปเสียหมดทุกอย่าง ครั้นจะทำก็ไม่ได้ใช้ความคิด เลยไม่อยากทำให้เสียเวลา จะให้ราชสีห์ไปและเล็มหญ้าตามชายทุ่ง ไหนเลยจะได้ใช้ความสามารถ เหมือนกับการไล่จับสัตว์ป่ากิน แม้จะต้องออกแรงและเหนื่อยหน่อย

ก็ทำได้เพราะความสามารถก็มีอยู่ งานที่ยากเด็กที่ฉลาดมักจะทำได้ และเกิดความ
พวกพุ่มใจ

๔. สิ่งแวดล้อมไม่ดี อยู่ที่บ้านพ่อก็เอาแต่เที่ยว แม่ก็ไม่ทำอะไร กินๆนอนๆ
แล้วก็คอยบ่นทุกคำลูก ครั้นไปถึงโรงเรียน ครูก็ไม่อยากสอน ผู้ใดก็ดู เด็กก็เอาอย่าง
บ้าง ไม่ต้องทำไม่ต้องเรียน ครูฉันทัน ไม่ทำงานไม่สอนฉันทัน ก็ยังเป็นครู มีเงินเดือนได้
พอ แม่ไม่ทำงานยังเลี้ยงฉันทันมาจนโต จะเรียนไปทำไมกัน อยู่อย่างครูบ้างเดี๋ยวก็เอง
เที่ยวเตร่ไปกับเพื่อน หนีโรงเรียนไปคตหนึ่ง กุละครคิดว่า หนักๆเข้าก็ได้อย่างคารา-
หนิง ซึ่งเป็นเรื่องที่เขาแต่งขึ้นเขียนขึ้นเพื่อจะหลอกเอาเงินคนชกเกยๆ เด็กก็เลยเสีย
คนไป เป็นปัญหาที่ยากของครู พ่อแม่ และสังคม แกกกันไม่รู้จุกจบสิ้นสักที

๕. การสอนของครูไม่ดี ว่ากันว่าถ้าจะดูผลงานของครูแล้ว ให้ดูที่
ความงอกงามของเด็ก ถ้าเด็กไม่มีอะไรดีขึ้นมา ฟังสันนิษฐานเถิดว่า นั่นคือครูไม่มี
ความสามารถในการสร้างสรรค์เด็กตามหน้าที่เสียแล้ว ขอนเราผู้จะออกไปเป็นครู
พึงตระหนักให้ดี ปัญหาที่เรียนเขือครู เขือโรงเรียน หนีไปเที่ยวเกะเกะเกเรอยู่ทั่วๆไป
ตามสถานที่ที่ไม่เหมาะไม่ควรเป็นเรื่องปกติที่มีมากมาย แข่งขันกับการโฆษณาคุณภาพ
ของยาสีฟันและผงซักฟอกอย่างครืนครอง เมื่อไม่เข้าไม่นานมานี้ ก็มีข่าวลงหนังสือ
พิมพ์เกี่ยวกับเรื่องนักเรียนสไตรค์ ไม่ยอมเข้าห้องสอบ แต่ก็มีน้อยคนนักที่มีอาชีพ
เกี่ยวข้องกับเด็กโดยตรง จะค้นหาสาเหตุแห่งความผันผวนของเด็กในยุคนี้อย่างที่
เรียกว่าสนใจก็คือ เคียวเชิญลงโทษนักเรียน ซึ่งความจริงหาใช้วิธีที่ดีไม่ กลัวยะตรง
ข้ามเสียอีก โดยเฉพาะนักเรียนในชั้นมัธยม ซึ่งเรียกกันว่า "วัยรุ่น" "วัย ติ่น-เอจ"
หรือ "วัยกระนอง" เหล่านี้ ครูที่ไต่รับภาระอบรมและเรียนรูจิตวิทยามาเป็นอย่างดีแล้ว
ไม่ควรจะละเลยต่อการเอาใจใส่ในความเปลี่ยนแปลงของนักเรียน

ครูบางคนเข้าใจว่าคนสอนนักเรียนแล้ว แต่นักเรียนก็ช่างร้ายเหลือ สอน
ไม่รู้จุกจก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่รู้ว่า ครูไม่ได้สอน ก็คือเด็กนักเรียนในชั้นนั่นเอง
เพราะที่ครูเข้าใจว่าได้สอนนักเรียนไปนั้น ความจริงครูพูดคนเดียว พูดกับกระ-

ตามคำพูดกับหนังสือ ดังนั้นแทนที่จะเป็นการสอนนักเรียนจึงกลายกลายเป็นสอนหนังสือ สอนกระดานดำ ฝ่าห้อง และสอนตนเองไป ผู้ที่ได้ความรู้จากการสอนชนิดนี้คือตัวครูเอง แทนที่จะเป็นนักเรียน เพราะครูอ่านหนังสือ เตรียมตัวสอนมาก่อนแล้วย่อมจะมีความรู้อยู่แล้ว ครั้นมาถึงโรงเรียน ก็ไปอ่าน ไปสอนตนเองเข้าอีก ภูมิก็ค่อยๆ แน่นขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่เด็กไม่ไค้อะไรจากการสอนนั้นเลย

ปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กดังกล่าวมาแล้วนี้ ผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็ก และจะช่วยกันแก้ไขได้ดีที่สุด ก็คือครู และผู้ปกครองทางบ้านร่วมมือกัน การแก้ไขนั้นต้องค่อยทำค่อยเป็น พระมหาจรัส สุทธิโชติ เคยเสนอแนะการแก้ปัญหาเด็กเกเรไว้ในคราวแสดงปาฐกถาเรื่อง "วิชฺเณความพอใจไปสู่จุดที่ดี" ที่ศาลาธรรมวาทิอุปถัมภ์ มีข้อหนึ่งว่าทำโคย "การสร้างความสุขใจ" การสร้างความสุขใจให้เด็กเกิดขึ้นได้ ภูมิครูชอบและเปลี่ยนจุดสนใจไปในทางที่ดีนั้น ทำให้หลายวิชาเช่น

๑. ด้วยการให้สัญญา สัญญาผูกมัดอย่างใดอย่างหนึ่ง จะช่วยให้เด็กมีมานะในการเรียน และการทำงานขึ้น เช่น การตกลงกันว่า ถ้าสอบได้คะแนนก็จะให้รางวัล หรือถ้าทำงานอย่างนั้นอย่างนี้สำเร็จจะมีเครื่องตอบแทนให้มีกำลังใจขึ้น สัญญาอาจจะเป็นการแลกเปลี่ยนกันก็ได้ ไม่จำเป็นต้องให้สิ่งของเสมอไป เช่นเรื่องของเจ้าพระยาเทเวศวงษ์วิวัฒน์ เมื่อครั้งเป็นหนุ่ม ชอบเที่ยวเตร่ คุมสุรา ไม่เอาภาระเองงาน คุณพ่อจะห้ามอย่างไร ก็ไม่เชื่อฟัง ครึ่งหนึ่งพ่อจึงเรียกเข้าไปพบ และตกลงทำสัญญากันคนละข้อว่า พ่อจะอนุญาตให้เที่ยวได้ แต่ลูกจะต้องให้สัญญาว่า ก่อนจะกลับบ้านทุกครั้งจะไปเที่ยว จะต้องแวะไปกราบพระที่วัดเสียก่อน เจ้าพระยาภิรมย์คำแรกๆก็กลับแต่หัวค่ำหน่อย ไปกราบพระแล้วก็กลับบ้าน นานเข้าก็เริ่มดึกขึ้นเป็นลำดับ พอกลับไปถึงที่วัดพระท่านก็รออยู่ยังไม่ได้จำวัด เป็นอย่างนี้ทุกคืน เจ้าพระยาภิรมย์เกิดความเกรงใจท่าน นานๆพระท่านก็จะเทศน่าย่อยให้ฟังถึงโทษของการเที่ยวเตร่เสียบ้าง บางครั้งท่านจำวัดแล้ว กลับมาครั้นจะไม่แวะก็จะผิดสัญญา จำเป็นต้องเคาะประตูปลุกท่าน ในที่สุด อดทนต่อความขี้ดุดมมานที่เกรงใจพระท่านไม่ไหว ประกอบ

กลับได้เห็นว่าการเที่ยวเตร่ไม่ใช่ประโยชน์อะไร ทั้งยังต้องคอยฟังเทศน์อยู่เรื่อยๆ วัน
หนึ่งเจ้าพระยาเทเวศร์ก็เข้าไปกราบขอพรพร้อมกับให้สัญญาว่าจะเลิก
เที่ยวเตร่ ตั้งแต่นั้นมาก็หันมาสนใจกับการงาน ไม่เที่ยวตก คมสุราอย่างเคยอีกเลย

๒. สร้างความสะเทือนใจ คนเรามีจุดแห่งความสะเทือนใจแตกต่างกัน บาง
คนที่ได้รับการดุด่า ก็เกิดความสะเทือนใจและมีมานะ บางคนได้เห็นภาพอะไรที่ประทับใจ
ก็เกิดความสะเทือนใจ พยายามที่จะทำอย่างนั้นให้ได้ ตัวอย่างเรื่องของชงจ้อ ซึ่งตอนเด็กๆ
ครอบครัวของชงจ้อยากจนมาก อยู่กับแม่ซึ่งต้องทำงานรับจ้างล้างจานอย่าง หนักแต่การประ
ชุนเสื้อผ้า และการเย็บปักถักร้อยต่างๆที่พอจะทำได้ ถึงกระนั้นชงจ้อก็เอาแต่เล่นกับเพื่อนฝูง
วันยังค่ำ ไม่ช่วยแม่ทำงาน ไม่เชื่อฟัง ไม่ว่าแม่จะดุด่าเตือนอย่างไร อาศัยที่แม่ของชงจ้อเป็น
คนฉลาด จึงสังเกตเห็นได้ว่า ลูกของตนจะเกิดอารมณ์สะเทือนใจในทางกลัวความอดอยาก
ดังนั้น เมื่อห้ามปรามว่ากลัวอย่างไร ลูกชายก็ไม่เลิกเล่นแล้ว เข้าวันหนึ่งขณะที่ชงจ้ออดอยาก
ออกมาจากนอกมุ้ง ยังไม่ได้ล้างหน้าล้างตา ก็จะมีตัววิ่งตัวออกออกไปเที่ยวนอกบ้าน แม่จึงนึก
เสียดายที่กลัวอดอยากในมือและขวางระดังทง ชงจ้อเห็นดังนั้นจึงถามว่า “แม่ทำไมจึงทำอย่าง
นั้นล่ะ?” แม่แกล้งทำเป็นโมโหแล้วตอบว่า “ลูกก็รู้อยู่แล้วว่าเรายากจน เมื่ออดข้าที่ทำงาน
หาเลี้ยงลูกมาด้วยความเหนื่อยยากลำบาก ว่ากลัวว่าลูกเคืองลูกไม่ให้ไปเที่ยวก็ไม่เชื่อฟังเรา
ยอมอดตายกันดีกว่า อย่ากินกันเลย”

ชงจ้อฟังแล้วได้คิดก็เกิดความสะเทือนใจ กลัวว่าจะอดตาย คอตก และรับปาก
กับแม่ว่า ต่อไปจะไม่เที่ยวเตร่ จะช่วยแม่ทำงานทุกอย่าง และจะเชื่อฟังถ้อยคำที่แม่ว่ากลัว
อดอยาก

จากนั้นมาชงจ้อก็เด็กเที่ยวเตร่อย่างเด็ดขาด กลายเป็นคนขยันขันแข็ง ช่วยแม่ทำ
การงาน และสร้างตัวเองจนมีชื่อเสียงรุ่งโรจน์
นี่เป็นเพียงตัวอย่างที่กล่าวถึงวิธีใช้ความสะเทือนใจ ในการเบนความสนใจของเด็กให้
เป็นไปในทางที่ดี แต่เรายังมีอีกหลายวิธีที่จะแก้ไขหรือป้องกันปัญหาความยุ่งยากอันเกิด
จากพฤติกรรมของเด็กวัยนี้

ครู พ่อแม่ ของเด็กที่บ้าน ตลอดจนผู้ปกครองของเด็กๆ ควรจะได้รู้และเข้าใจ ในสิ่งที่เป็นรากฐานต่างๆของการแก้ไขป้องกัน ความยุ่งยากเพราะไม่เข้าใจเด็ก เช่น

- รู้จักช่วยๆให้เด็กทำงาน และมีงานให้ทำเสมอๆ จะทำให้มีเวลาว่างน้อยลง
- ไม่ซ้ำเติมให้เด็กเสียกำลังใจเมื่อมีความผิด
- เข้าใจธรรมชาติของเด็กวัยนี้ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศตรงข้าม
- เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการกระทำของเด็ก ควรจะพิจารณาถึงสาเหตุนี้ๆ

อย่างมีเหตุผล และนึกเปรียบเทียบกับความรูสึกของตนเองเมื่อเป็นเด็ก

- ให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำงานด้วยเสมอ เพราะจะได้รูสึกว่าผู้ใหญ่ให้ความไว้วางใจ และจะเกิดความภูมิใจ

- เด็กวัยนี้มีความต้องการเป็นอิสระมากกว่าวัยอื่นๆ
- การลงโทษไม้อาจจะทำให้เด็กรูสึกสำนึกในความผิด ได้ดีเท่ากับการเสนอแนะ

หรือวิธีอื่น

เวลาๆ

ตั้งแต่นั้น เราผู้ที่พอออกไปมีอาชีพ และชีวิตคลุกคลีอยู่กับเด็กโดยตรงแล้ว ควรจะได้ศึกษาและเข้าใจเป็นอย่างดี การสอนเพียงอย่างเดียว จะเป็นครูโดยสมบูรณ์ หรือเพียงเป็นครูเกือบจะสมบูรณ์ไม่ได้ แต่ถ้าหากถ้ามารดปฏิบัติเองได้แล้ว จะเป็นการดีมาก เพราะเด็กงุมักจะชอบเลียนแบบครู

ฉะนั้น เมื่อครูจะอยู่ในโลกกับคนอื่นเขา..... เมื่อครูปรารถนาจะสอนเด็กๆให้ออกไปใช้ชีวิตอยู่ในโลกเหมือนกับคนอื่นแล้ว..... ครูก็ไม่ควรจะทำอะไรๆที่แปลกๆไปจากชาวโลกคนอื่นเขา.

สหภาพนิชย์การ

ได้รับเกียรติให้เป็นผู้ทำเครื่องหมาย
สมาคมสหประชาชาติแห่งโลก

(World Federation of United Nations Associations)

เป็นผู้ทำเครื่องหมายของ

องค์การสหประชาชาติ	UNO
องค์การการศึกษา, วิทยาศาสตร์, และวัฒนธรรม	UNESCO
องค์การสนธิสัญญาป้องกันแอ่งเอเซีย	SEATO
องค์การกรรมกรระหว่างประเทศ	ILO ฯลฯ

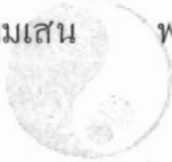
เป็นผู้ออกแบบและทำเครื่องหมายต่างๆในส่วนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นผู้ทำเครื่องหมายของทุก มหาวิทยาลัย, โรงเรียน, สมาคม, ทวีราชอาณาจักร

สำนักงาน

สหภาพนิชย์การ

ท่าพระจันทร์ พระนคร โทร. 20542

และ สหพันธ์นิชย์การ สามเสน พระนคร โทร. 47013

1.2 บทกวีระขบรณiority

ที่จริงเรื่องที่เรามาพูดกัน ก็เป็นเรื่องเก่าซึ่งถ้าจะพูดไปก็เหมือนกับเอาเพลงดัดมัย มาดัดแปลงทำนองให้เป็นเพลงใหม่ขึ้นมา ดังที่นักแต่งเพลงปัจจุบันกำลังนิยมกัน เช่นเพลง Smoked in your eyes ของเกาเขาเป็นเพลงซ้ำๆ ฟังแล้วสบายใจ เย็นหู ก็มาเปลี่ยนเป็นจังหวะกระตุกๆ ฟังแล้วทองพดอยกระตุกไปด้วย แต่ก็น่าปลาดที่ว่าเพลงกระตุกๆแบบนั้นกลายเป็นเพลงเก๋ยรติ-ยมนัดบับหนึ่งของวงการเพลงไปได้ ที่จริงก็ไม่แน่ว่าจะเปลือใจอะไร เพราะแม้แต่คุณจิตปอง ก็ยังนิยมเพลงแบบนี้ ทั้งๆที่ตัวเองก็ "หัวโบราณ" อยมมาก (คงจะกลัวใครๆหาว่า "ครวครว" ไม่น่าดมยกระมัง) แต่ตั้งหน้าแปดกแดะเป็น "แรงจูงใจ" (หรือจะเรียกว่า "ตั้งเร้า" ก็ได้) ที่ทำให้เขาเพเจ้าต้องเขียนเรอ่งนี้ขึ้นมาแน่ดี เราควรจะมาค้นคว้ากันว่า มันคืออะไร ถ้าจะคิดไปเจ้าคำว่า Seniority นี้ เราก็ได้ยินกันมานานแล้ว ดูเหมือนจะตั้งแต่รู้จักคำว่า "ยนิเวอร์ซิตี" ตระกระมัง ว่าเขามีระบบ "ซีเนียร์ริตี" กัน น้อยใหม่(นิติบัญญัติ) ได้ยินคำนี้เขาตะก้อ เดินหันเหมือนกับพวกพี่ ๒-๓ เดินหันคำ "รีพัท" หรือ "วิโตรี" คำที่คุณกับคำว่า "ซีเนียร์ริตี" ซึ่งน้องใหม่จะต้องจำไว้ให้ซึ้งใจก็คือ "ดถาซีเนียร์" ถ้าเป็นนิติใหม่ตะก้อเป็นต้องถัด (ถ้าไม่ถัดก็ถักต้องทำถัด) พวกที่เขาเรียกกันว่า "ซีเนียร์"

พวกนรยาค ถ้าไปทำอดคิดกับท่านจะยอมหวังถูก "โยหน้า" ตามระเบียบ นอกจากนยกยม คำอีกหลายคำ ข้าพเจ้าเองก็ไม่ค่อยจะได้วิธดัดกับเจ้าคำเหล่านี้เท่าใดนัก รุมากรเพียงแต่จะอุปมาอุปไมยเท่านั้น ว่านอกจากคำว่า Seniority แล้ว ก็ยังมี ดูเหมือนจะ "เทรตดิชัน" แดวกอ "นิปริค" อีกด้วย แต่อย่าไปพูดถึงดีกว่า เพราะไหนๆเราก็ได้คง ญัตติ กันไว้แล้วว่าจะพูด เรื่อง "วิชาดวยระบบ Seniority" ก็ควรจะให้ตรงกับ aim ที่ตั้งไว้ เพื่อให้ถึง goal ตามแบบนการศึกษามัธยมศึกษา ทางนามพอคว

คำว่า Seniority นี้ กวาข้าพเจ้าจะรวบรวมคำนิยามได้ก็ดองค้นหา "หนังสืออุเทศ" ึ่งไปหมด ึ่ง เพราะกตวจะได้หลักฐานที่เดอนดอยมาแพร่ข่าว จาก "The Thorndike - Century Junior Dictionary ของ E.L. Thorndike ได้ให้ meaning ไว้ว่า seniority คือ state or fact of being older. และ superiority in age or standing. (หน้า ๗๖๘ บรรทัดที่ ๓๓ จากบรรทัดสุดท้าย) ข้าพเจ้าจะแปลออกเป็นภาษาไทยก็เกรงว่า จะแปลออกมาไม่ตรงความหมายก็เลยต้องคิดมาทั้งหมด

ในหนังสือวิทยานุกรณฉบับก่อนฉบับใหม่ปี ๒๔๘๘ คุณนิติชยท่านหนึ่งได้ให้ความหมายไว้ว่า "Seniority" ตรงกับความหมายที่ว่า ความเป็นผูมอาวุโสกว่า อาวุโสในที่นี้ได้หมายถึงบรรดาผูมอายุมากทั้งหลาย เราหมายถึงอายุของการเข้ามศึกษา ในสถานศึกษาแห่งนี้ เป็นสำคัญ ฉะนั้นผูมอายุมาก จะไม่เกรงอกเกรงใจผูมอายุน้อย เดยนหน้าใจผิด

ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือต่างๆดูแล้ว ก็พอจะเข้าใจคำ "ชเนยรรค ดชนมาบาง ึ่ง อยากรจะได้แสดง "ทัศนคติ" บางอย่างที่ข้าพเจ้ารวบรวมไว้แก่เพื่อนๆ พอระดับความรู้ ที่จริงคำว่า Seniority นี้ โดยความหมายแล้ว ก็เป็นคำที่มีควมหมายในตัวดกชงอยู่แล้ว ข้าพเจ้าหมายถึงว่า แม้จะไม่พูดถึง หรือบังคับว่าดองมี Seniority คำนั้นมอยู่ในตัวของ แต่ระดับคดอยู่แล้ว

คุณตามได้ให้ความคิดเห็นกับข้าพเจ้าว่า "ทุกคนที่อยู่ในโลกเราเน ย่อมต้อง เคารพในสิทธิเสรีชองกันและกันในระหว่างมนุษย์ และยอมรับคุณค่าในความเป็นมนุษย์ชอง

แต่ตะบุดกต ไม่ว่าจะมัวผิวพรรณ เชื้อชาติศาสนา ทรัพย์สินสมบัติและคุณสมบัติอื่นๆ
อย่างไร การเคารพและยกย่องผู้ที่สูงกว่าในวัยวุฒิ คุณวุฒิ หรือความดีนั้นย่อม
เป็นมงคลแก่ผู้หนึ่งเอง ทำด้วยความสมัครใจ พอใจ มิใช่ด้วยการเสแสร้งหรือ
เพราะถูกบังคับ”

ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับคุณคาตม เพราะแม้แต่ทางพุทธศาสนาก็สรรเสริญชนผู้
มีดีมีมาการจะต่อผู้ใหญ่ และผู้มีอายุได้สูงกว่า ดังกล่าวไว้ในมงคลสูตรว่า

‘อเสวนา จ พาลานํ

ปฐา จ ปุชนยานํ

การไม่คบคนพาล

การบูชาบุคคลควรบูชา

‘และอีกตอนหนึ่งได้กล่าวไว้อีกว่า

‘การโอ จ นิวาโต จ

กาเลน ชมมสุสวนํ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เคารพ ณ ผู้ควร

อีกหนึ่งมีได้มี

ยินดี ณ ของตน

อีกรู้คุณค่าของ

พึงธรรมะโดยกา

ซ้อนแหละมงคล

ปณฺฑิตานญฺจ เสวนา

เอตมฺ มงฺกคฺลํ บุคฺคตมํ

การคบแต่บัณฑิต

นั้นเป็นมงคลอันประเสริฐ

สนฺตุจฺฉิ จ กตญฺญตา

เอตมฺ มงฺกคฺลํ บุคฺคตมํ

ได้ทรงพระราชนิพนธ์คำแปลไว้เพราะว่า

จะประณตและนอบน้อม

จะกระต้างและจงทอง

บมิโลกทะยานปอง

นรผู้ประคองตน

ละเจริญคุณานนท์

อดิเรกอุดมดี

ถ้าจะพูดไปแล้ว ถึงแม้จะไม่มีใครบังคับว่าต้องถือระบบ Seniority เราก็ปฏิบัติกัน
เป็นนิจนิตนอยู่แล้ว ระบบการเคารพต่อผู้อาวุโส ที่ว่านามมาแต่เดิมมีพุทธกาลแล้ว นี้เอง
เคารพนับถือเชอฟังผู้สูงกว่า ทั้งทางวัยวุฒิและคุณวุฒิ นับถือกันเป็นค่อๆไป ดังจะขอยก
ตัวอย่างทางพุทธศาสนามาอีกตัวอย่างหนึ่ง รู้ดีว่าข้าพเจ้าออกจะ ‘แก่ค่างนา’ ไปสักหน่อยคือ

เมื่อถึงกาลเข้าพรรษา พระภิกษุจะต้องนำเครื่องดัดการไปนมัสการพระที่มอญ
ได้สูงกว่าซึ่งในทนต์หมายถึงพระภิกษุที่ "แก่พรรษา" กว่า แม้แต่พระจีนมานิตนเรศร์ เมื่อ
ครั้งยังบวชที่วัดบวรนิเวศวิหาร ก็ต้องไปทำความเคารพพระภิกษุที่ "จำพรรษา" มากกว่า
แม้ว่าพระภิกษุของคณจะมีอายุน้อยกว่าก็จริง

เวลานี้ในการทำศาสนกิจก็ตาม พระภิกษุที่ "พรรษา" น้อยกว่าก็จะนั่งท้ายแถว
ดังที่เราเคยเห็นอยู่เสมอๆ ถ้าได้ใช้ความดังเกิดดัดกันดี

ระบบ "เคารพต่อผู้มอญได้กว่า" นั้น ก็ได้เป็นของใหม่เลย หากแต่ถ้า
เราเอามาตกแต่ง อาน้ำ ประแป้งใหม่ แล้วดัดข้อเดียวหรือว่า "Seniority" เพื่อให้เป็น
คำขลัง และเพราะพระสงฆ์ท่าน

ในการดำรงชีวิตประจำวันของเรานั้น ไม่ว่าจะในวงธุรกิจ หรือในครอบครัว ระบบ
"เคารพต่อผู้ใหญ่มอญได้กว่า" นี้ก็แทรกอยู่ทุกหนทุกแห่ง หากแต่ว่าบุคคลผู้มีจริยวัตร
ดีงามเหล่านั้นไม่ได้ประกาศว่าตัวเองทำตามระบบ Seniority เท่านั้นเอง ทุกคนกระทำไป
ตามประเพณี และขนบธรรมเนียมแต่ดั้งเดิม

การมีเคารพต่อผู้มอญได้กว่า เป็นคุณความดีมงคลของผู้กระทำเอง แต่ถ้าหาก
ว่าผู้ใดนำเอาความเป็นผู้มอญได้กว่าของบุคคลนั้นมาใช้เพื่อ "กด" "ข่มขู่" ผู้ที่ต่ำกว่า หรือ
ยกตนข่มคนอื่นผู้สูงกว่าก็หาควรไม่

น่าจะมีใจที่สถานศึกษาแห่งนี้ "ปัญญาชน" ซึ่งเข้าใจถึงคำว่า Seniority ดี
และปฏิบัติตนโดยไม่ต้องมี "คำขวัญ" ว่า Seniority บังคับให้เป็นเช่นนั้น ถึงแม้ว่าเราจะ
ไม่มีคำว่า Seniority อยู่ในระเบียบขององค์การนิสิต หรือในกฎของวิทยาลัย แต่ทุกคน
ก็ระดัดใน "ความเคารพต่อผู้มอญได้" อยู่เสมอ ข้าพเจ้าเคยได้ยินคุณดีฟ้า กล่าวกับเพื่อน
นิสิตปีที่ ๓ ด้วยกันว่า "ดีใจที่พี่ๆ ระวังของ ช่วยเหลือน้อง ไม่ได้รังเกียจว่าน้องจะไปรบกวน
เขตทำงาน ติตขัตเรื่องเรียน พกให้คำปรึกษา แม้แต่พี่ๆ ก็นั่งทำ Report ถ้าน้องขอให้
ช่วยอธิบายครีโถณ ให้ พี่ก็จะวางมือจากงาน อธิบายให้ทันที แล้วก็จะไม่ให้ฉันรักแะเคารพ
พี่ๆ ได้หรือ" ถึงทีจะไม่มระบบ Seniority แต่ฉันก็สนใจ และรู้สึกคล้ายกับว่า ฉันมีพี่

คุณปานวาดก็เคยกล่าวไว้ ทว่าไม่มีระบบ Seniority แต่อย่างใดให้ความเคารพต่อ
พี่ๆอย่างที่ทำให้พวกตนสนใจ ถึงแม้ในปี ๓ บางคนจะมีอายุสูงกว่าพี่ แต่ก็ไม่เคยมีคนเด็มอ
พี่ ไม่เคยโต้เถียงเมื่อตัดสินใจ การยอมรับผิด เมื่อพบว่าแนวความคิด การพูดของตนได้ผิด
ไป ไม่ใช่สิ่งที่น่าละอาย และเป็นคุณธรรมอย่างหนึ่งของผู้นั้น อันควรจะได้รับการสรร
เสริญว่าเป็นผู้รักความจริง ทุกคนให้ความเคารพต่อพี่ๆ โดยลำดับ แม้แต่ในปีที่ ๒ หรือ
ปีที่ ๓ เองก็ตามที่

ข้าพเจ้าเองก็เห็นด้วยกับคุณปานวาด เพราะคุณอรุณเองอายุมากกว่าข้าพเจ้า
เกือบ ๒ รอบ แต่ก็ไม่เคยวางตัวว่า ฉันเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าเด็ยอีกที่เกรงใจ และไม่กล้า
พูดถึงใดกระเทือนใจคุณอรุณเลย คุณอรุณให้ความช่วยเหลือพวกพี่ๆ (นับจำนวนปีที่อยู่
ที่วิทยาลัยนี้) อย่างเต็มที่ และให้ความเคารพในหน้าที่อยู่ตลอดเวลา ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้
สนทนากับคุณอรุณ ข้าพเจ้าก็สรรเสริญคุณอรุณอยู่เสมอ ขอให้ปัญญาชนเช่นคุณอรุณ
เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไปเถิด คุณอรุณเคยกล่าวกับข้าพเจ้าว่า

“การไร้การระต่อผู้อาวุโสกว่า เป็นเครื่องแสดงความอ่อนความคิดของผู้กระ
ทำเอง เป็นการตัดความปรานีการช่วยเหลือ ประโยชน์อันตัวเองจะได้จากผู้อาวุโสกว่า
โดยสิ้นเชิง ในขณะที่เราอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ และมีการติดต่อกัน ต้องฟังพาวาคัยกัน
เช่นขณะนั้น”

ข้าพเจ้าได้ฟังคำพูดคุณอรุณวันนั้นแล้วก็เลยคิดไปถึงคำพูด คุณโตมวงศ์ เพราะ
คุณโตมวงศ์เคยกล่าวไว้ถึงเรื่อง Seniority เหมือนกัน และประนามว่า Seniority ทำให้
คึดธรรมเนียมเด็ม ไม่ควรจะมีการเคารพต่อผู้อาวุโส

ควรจะให้ทุกคนเสมอกันหมด ข้าพเจ้าก็เห็นว่า ก็น่าจะเป็นดังที่คุณโตมวงศ์
กล่าว แต่ก็ควรจะไม่ทิ้งการเคารพผู้อาวุโสเด็ยเด็ยทีเดียว

หลังจากที่ได้อบรมเป็นเวลาหลายเดือน รวมทั้งขอฟังความคิดเห็นจากผู้ชำนาญ
ข้าพเจ้าได้ความหมายของคำที่เป็นปัญหาจนมาครบถ้วน ทงนก็มีหนังสือเทศ์หลายเล่มคือ

1. E.L. Thorndike. The Thorndike — Century Junior Dictionary. 1950 pp.

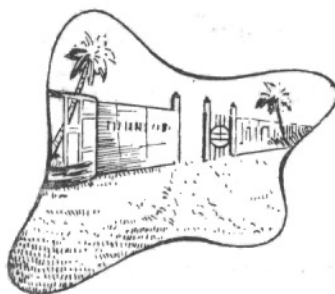
768

2. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระราชนิพนธ์ พิมพ์ ร.พ. คุรุ-
สภา พระนคร 2492 หน้า 4, 6.

3. นาย (ขออนุญาตไม่ประกาศนิพนธ์ให้ผู้อื่นเขียน) วิทยานุศาสตร์ พิมพ์ ร.พ.
อรุณศิริ พระนคร หน้า 131

และคำแนะนำ ของ Resource Person อีกหลายท่าน ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ
ไว้ ณ ^{นี้} ทนด้วย

รงค์ วิษณุ

วิทยาลัยเราเป็นวิทยาลัยที่อยู่ประจำแห่งหนึ่ง ซึ่งรวมเอานิสิตหญิง และนิสิตชายเข้าอยู่ในบริเวณเดียวกัน แต่สภาพความเป็นอยู่ค่อนข้างแปลกกว่าวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่อยู่ประจำแห่งอื่นๆ โดยที่เราจัดให้นิสิตหญิงและนิสิตชายมีความเป็นอยู่ฉันพี่น้อง ที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน เราไม่จำกัดขอบเขตที่ไม่จำเป็นบางประการ ยิ่งกว่านั้นสถานที่ตั้งของวิทยาลัย ยังเป็นทำเลที่คนส่วนมากที่มาตากอากาศผ่านไปมาเห็นได้ง่าย ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงจำเป็นที่จะต้องสร้างความเข้าใจอันดีให้แก่ผู้พบเห็นซึ่งมีอำนาจไม่น้อย ที่ยังไม่เข้าใจในสภาพอันแท้จริงของพวกเรา เกิดความเข้าใจผิด เกิดทัศนคติไม่ดีต่อพวกเรา ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ความมั่นคงของวิทยาลัยคลอนแคลนก็ได้ สิ่งที่จะทำให้คนภายนอกเข้าใจวิทยาลัยเราได้ดีก็คือการกระทำของพวกเราเอง

สิ่งที่เราต้องการ

ป็นเป็นปทัชทหยาตยเรามัจฉานนตติมากกัตุต ตงแต่เริ่มตั้งวิทยาลัยมา เมื่อเราพร้อมกันอยู่มากเช่นนี้ ต่างก็ย่อมมีความคิดเห็นและความสมัครใจที่จะกระทำดังต่างๆแตกต่างกันออกไป ซึ่งความแตกต่างอันนี้ บางครั้งก็อาจทำความเสียหายให้แก่เราได้ อย่างไรก็ตามถ้าหากเราพร้อมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่แบ่งแยกเป็นพรรคเป็นเหล่า มีอุดมคติในการอยู่ร่วมกันที่สอดคล้องกันแล้ว ก็จะเป็นเพิ่มความมั่นคงให้แก่วิทยาลัย และยังเป็นผลดีต่อพวกเราอีกด้วย แต่ถ้าหากเราพร้อมกันไม่คิด คิดแบ่งแยกกัน ผลก็ย่อมเป็นไปในทางตรงกันข้าม

วิทยาลัยเราคือปรัชญาที่ว่า การศึกษาตั้งอยู่บนรากฐานของหลักประชาธิปไตย การบริหารงานเกี่ยวกับกิจการ

ของวิทยาลัยย่อมเป็นไปตามวิถีทางของหลักประชาธิปไตย และพร้อมกันนั้น
วิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้พวกเราปฏิบัติตัวตามหลักประชาธิปไตย มีอิสระใน
ความเป็นอยู่ อย่างไรก็ตาม ประชาธิปไตยที่เราได้รับ ควรจะเป็นประชาธิปไตยที่มีระ-
เบียบ แบบแผน การปฏิบัติตัวของเรากว่ควรจะมีควมรับผิดชอบ และเป็นที่ยอมรับของ
เพื่อนฝูง ถ้าหากเราอยู่ด้วยกันโดยขาดระเบียบ โดยต่างคนต่างทำตามอำเภอใจตนเองแล้ว
ทุกสิ่งทุกอย่างจะไม่อยู่ในสภาพที่ดีเลย ด้วยเหตุนั้นเอง ความเป็นระเบียบยอมเป็นที่
ปรารถนาของทุกคน

เป็นที่น่าสังเกตประการหนึ่ง ก็คือ วิทยาลัยเราไม่ระเบียบเรียบร้อย ทั้งนี้จะ
ด้วยเหตุผลอะไรไม่ทราบ ขอนเราจะไม่พิจารณาในขณะนี้ แต่เราควรจะมีมองในแง่ที่ว่า วิ-
ทยาลัยเราแบบระยะเวลาการศึกษาออกเป็น ๔ ปี ฉะนั้น ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาจากที่
นี้จะต้องเรียนน้อยท่น้อยเป็นเวลา ๔ ปี ผู้ที่มาอยู่ท่นก่อนยอมจะรูสภาพต่างๆในท่น
มากกว่าผู้มาอยู่ท่นหลังบางเป็นธรรมดา แต่อาจมีผู้มาใหม่บางคนอาจรู้เร็วกว่าผู้มาก่อน
บ้างเป็นบางคน แทนแรกถือเป็นส่วนน้อย เมื่อเป็นเช่นนั้น ผู้มาใหม่ก็ควรจะให้เกียรติ
แก่ผู้ ที่อยู่ก่อนบ้างตามสมควร ส่วนการที่จะเรียกพี่เรียกน้องกันนั้น เป็นเรื่องของศรัทธา และ
ความเลื่อมใสในตัวแต่ละบุคคล เป็นเรื่องของจิตใจ มั่งคั่งกันไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้า
หากผู้ที่อยู่ก่อนซึ่งถือว่าเป็นพี่ ปฏิบัติตัวให้เหมาะสมแล้ว ปัญหาเรื่องการเรียกพี่เรียกน้อง
หรือการเคารพนับถือซึ่งกันและกันก็จะไม่เกิดขึ้นเลย

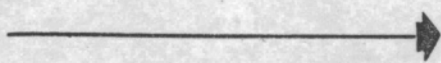
วิทยาลัยเรากำลังอยู่ในระยะสร้างตัว ถ้าหากพวกเราพากันรับผิดชอบ
กาสร้างสิ่งที่จะเป็นความมั่นคงแก่วิทยาลัยแล้ว ในโอกาสต่อไปเราจะรู้สึก
ภูมิใจ ในการกระทำของเรามากที่สุด

วิรัตน์ นรินทร์

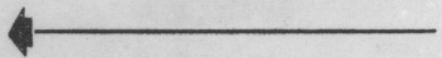
วิทยาลัยครูสุพรรณบุรี

□ □
□ □
□ □
□ □

น้องเข้ามา

พี่ดาไป

น้องเข้ามา

๒๘ สิงหาคม ๒๕๐๑

จากทุกสารทิศสู่รั้ว เทา-ทอง

🏠 เราชักกัน

🏠 ปี ๒ รับขวัญ

89/1

🏠 ฉันทน์น้อง พี่

I

← ชุมของน้องรุ่นแรก →

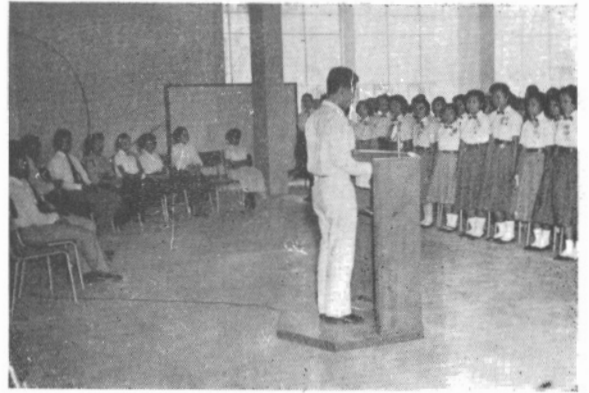

← ชุมของพี่รุ่นแรก →

➤ นายกล่าวต้อนรับ

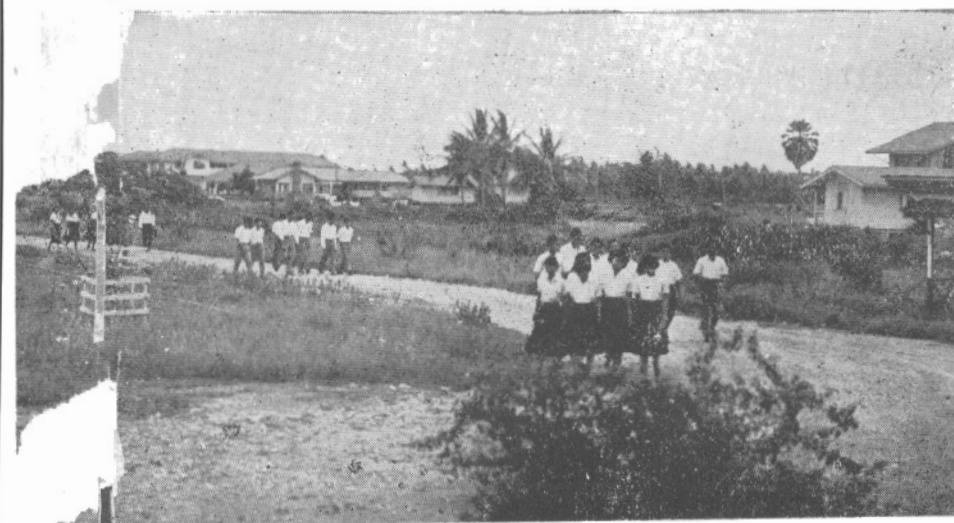
➤ ข้าขอปฏิญาณว่า....
จะเป็นน้องที่ดีของพี่ ๆ

➤ รองอธิการให้โอวาท

➤ รับโอวาท

◀ ปฐมนิเทศก์

89/2

🏠 รำอวยพร

🏠 คงใจงี้ว!

🏠 รำวงดีกว่า

เราเริ่มเรื่งกัน... ฉันทพี-น้อง

🏠 ไม่ทราบพื่อนอะไร?

🏠 นอกโรง!

เขาว่าละครแผนเก่า 🏠
ใหม่

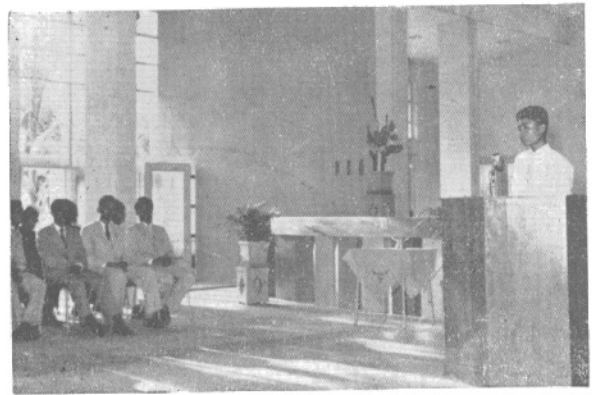
๒๐ มีนาคม ๒๕๐๒

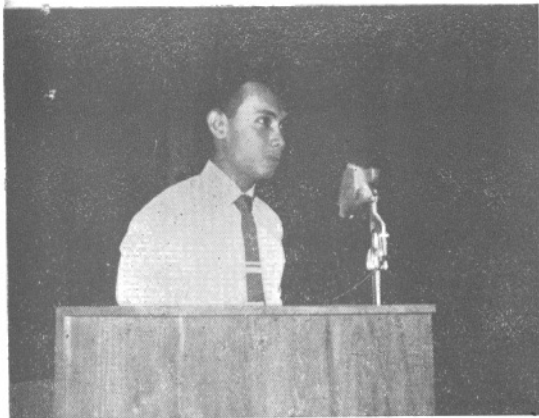
เปิดงาน

อำนวยการ

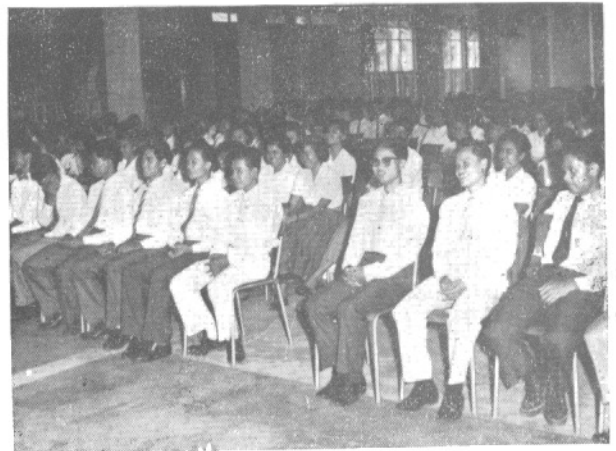

.....ด้วย.....

.....ความ.....

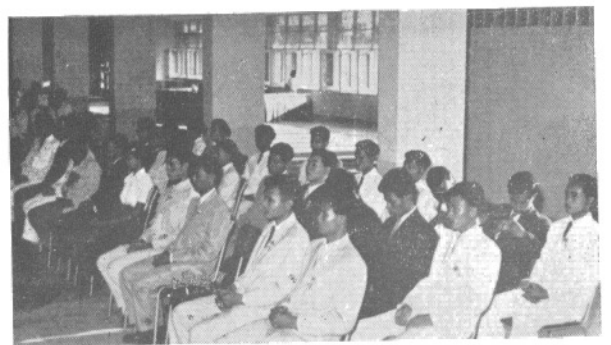
“ฟลายไป”

.....ต้นต้น.....

.....

89/3

🏠 ผู้เฒ่าเกียรติ

🏠 ของระลึก

👇 ปัญหา.....?

👇 หน้าใจ....

👇 ะบ้านพรตน์

🏠 ให้โอวาท

👇 Junior

ประวัติ "วิชาตัวเลข"

... เพิ่มศักดิ์ ทวีชาติ

นักตัวเลขทั้งหลายคงจะทราบดีแล้วว่า การเรียนวิชาตัวเลขนั้นเป็นการยากอยู่สักหน่อย ผู้ที่เรียนจะต้องมีความมานะบากบั่น จึงจะเรียนได้สำเร็จ ยิ่งเป็นวิชาตัวเลขภาษาอังกฤษด้วยแล้ว ผู้ที่เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษอย่างดียิ่งจึงจะเรียนได้ ผู้ที่เรียนวิชาตัวเลขโดยมากมักทั้งเสียกลางคัน ท้อแท้ใจ ซึ่งจะเป็นเพราะอะไรนั้น ผู้เขียนบอกไม่ถูกเหมือนกัน ต่อไปนี้จะเล่าเรื่องประวัติของตัวเลขให้ท่านผู้อ่านได้ทราบพอหอมปากหอมคอ แต่ก่อนที่ท่านจะทราบถึงประวัติตัวเลข ขอให้ท่านเข้าใจคำว่า "ตัวเลข" คืออะไร

คำว่า "ชว" แปลว่า เร็ว และคำว่า "เลข" แปลว่า เขียน ดังนั้นวิชา ชวเลข จึงเป็นวิชาที่ว่าด้วย "การเขียนเร็ว" (แต่ไม่ได้หมายความว่า จะต้องเรียนเร็วไปด้วย) มีความมุ่งหมายอยู่อย่างเดียว คือ จดให้ทันคำพูดของคนทีพูดออกมา แต่ตามปกติแล้ว คนเราพูดเร็วคิดเฉลี่ยแล้วประมาณ ๑๐๐-๑๒๐ คำต่อนาที

ความจริง "ชวเลข" นี้ ไม่ใช่วิชาที่เกิดขึ้นใหม่ ได้เกิดขึ้นและทำประโยชน์ให้แก่มนุษย์มาเป็นเวลานานนับพันปีแล้ว แต่ไม่มีใครมีผู้สนใจ จากหลักฐานที่ค้นพบและได้ชี้ให้เห็นว่าวิชานี้เกิดขึ้นเมื่อก่อนคริสตกาลราว ๖๓ ปี ประมาณ พ.ศ. ๕๘๐ เรียกว่า "ชวเลขแบบ Tiro" คำว่าแบบ Tiro นี้เป็นชื่อของคนทีคิดค้น ดังนั้นประวัติศาสตร์ชวเลขจึงบันทึกไว้ว่า ผู้ทีให้กำเนิด วิชาชวเลข เป็นคนแรกคือ

มาร์คัส กุสทิลุส ไทโร (Marcustullius Tiro) เขาผู้นี้แหละที่เป็นคนแรกในโลกที่ได้
ประดิษฐ์วิชา " ช ว เ ล ข " ขึ้น

เรื่องมีอยู่ว่าสมัยนั้นอาณาจักรโรมันมีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
ซึ่งถือกันว่าเป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน เพื่อประชาชนโดยแท้จริง
ทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับกิจการบ้านเมืองอย่างเต็มที่ เท่าที่
ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ชาวโรมันถือว่าการพูด
เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ทุกคนพึงฝึกฝนให้ดีที่สุด เท่าที่จะทำได้ ฉะนั้นวิชาวาทศิลป์ จึง
ถูกบรรจุเข้าอยู่ในหลักสูตรของ ร.ร. โรมัน สมัยโบราณ แต่ต่อมาประมาณ ๕๐ ปี
ก่อนคริสตกาล ถึงปี ค.ศ. ๒๐๐ ได้มีผู้ตั้ง ร.ร. ฝึกหัดวาทศิลป์ขึ้นโดยเฉพาะ
ปรากฏว่ามีผู้นิยมเรียนกันมากที่สุด เพราะเป็นที่ประจักษ์ว่าวิชาวาทศิลป์นั้นนอกจาก
จะเป็นเครื่องป้องกันสิทธิส่วนบุคคลแล้ว ยังเป็นการหาชื่อเสียงใส่ตัวได้ง่ายอีกด้วย ทวิ
อย่างที่เราเห็นได้ชัดแก่กิจการเมืองและนักพูดที่สำคัญๆในสมัยนั้น เป็นต้นว่า ซีเซ-
โร, ปอมเปย์, ซีซาร์, มาร์คแอนโตนี, และออกุสตุส ล้วนแต่ได้ผ่าน ร.ร. วา-
ทศิลป์มาทางนั้น เท่าที่กล่าวมานี้ ก็พอจะเป็นเครื่องแสดงให้เห็นแล้วว่า การพูดในสมัย
อาณาจักรโรมันยังรุ่งโรจน์อยู่นั้นเจริญเพียงไร และเมื่อถือกันว่าการพูดเป็นศิลปะที่สำ-
คัญยิ่งถึงเพียงนี้ จึงเกิดความคิดที่จะจัดขึ้นที่คำพูดของบุคคลสำคัญเอาไว้ไม่ให้สูญ
หายไปได้ นี่เป็นเหตุอันหนึ่งที่ทำให้มีผู้พยายามประดิษฐ์การเขียนอย่างหนึ่งขึ้นให้รวด-
เร็วพอที่จะจดคำพูดของคนไว้ได้

สาเหตุโดยตรง นักพูดในจำนวนที่กล่าวมาแล้วนั้น สำหรับผู้ที่มีผลปากยอก
เยี่ยมที่สุดคือ ซีเซโร (Cicero) เนื่องจากความเป็นผู้ที่มีผลปากยอกเยี่ยมของ Cicero
นั่นเอง ความกระหายของประชาชน ไม่ว่าจะนายซีเซโร จะไป ณ แห่งหนตำบลใด ประ-
ชาชนก็พากันไปห้อมล้อม ฟังคำพูดของเขาด้วยความสนใจ และชื่นชมเชยถือถือเป็น
อย่างยิ่ง แม้ในรัฐสภาเมื่อ ซีเซโร ลุกขึ้นยืนพูดทุกคนจะเงยบกริบ ตั้งใจเงี่ยหูฟังว่า
จะอภิปรายอะไรบ้าง ศิลปะในการพูดของท่านผู้นั้นนอกจากความฉลาดาน ชัดถ้อยชัด-

คำและแหลมคมแล้ว ยังประกอบด้วยสาระยิ่งใหญ่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การทหาร, การเศรษฐกิจ ฯลฯ สมควรที่จะเป็นประโยชน์ควรบันทึกไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้ทราบและศึกษาต่อไป แต่การบันทึกสมัยนั้น คงทำไม่เรียบร้อยนักเพียงแต่บันทึกหัวข้อไว้เท่านั้น ได้มีผู้พยายามศึกษาค้นและหาทางทดลองเขียนหลายต่อหลายครั้ง หลายวิธีด้วยกัน แต่ไม่ละเอียด ไม่เป็นที่พอใจได้ ในที่สุดภายใต้สัญชาติที่ว่า "ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น" โลกก็ได้บันทึกประวัติผู้หนึ่ง เขาผู้นั้นคือ Marcus Tullius Tiro คงได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

Marcus Tullius Tiro ไม่ใช่ใครอื่น เขาคือทาสผู้ซื่อสัตย์ของ "ซีเซโร" นักพูดฝีปากเอกและนักประพันธ์ผู้เรืองนามในสมัยโรมเรืองอำนาจ ไทโรผู้นี้มีความกตัญญูกตเวทีต่อบุคคลของเขาเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่า ซีเซโร จะไปที่ใด ไทโร ก็ติดตามคอยตามไปเสมอระหว่างที่ ไทโร ติดตามนายเขาไปนั้น เขารำพึงกับตัวเองเสมอว่า หากเขาพยายามศึกษาค้นประวัติผู้หนึ่งสิ่งใดให้ทันคำพูดของมนุษย์ได้แล้ว เขาก็จะมีโอกาสช่วยเหลือนายของเขาได้บ้างไม่มากนักน้อย ในที่สุด ด้วยความกตัญญูอันยิ่งใหญ่ของ ไทโร ก็ศึกษาค้นพบศิลปะแห่งการบันทึกถ้อยคำได้รวดเร็ว คือ "ชวเลข" หรือภาษาอังกฤษเรียกว่า Shorthand นั้นขึ้นมาจนได้ วิชานี้เองทำให้เป็นประโยชน์และได้ช่วยเหลือนายของเขาทำงานลุล่วงไปด้วยดีตลอดมา จนมีคำกล่าวขวัญในหมู่ประชาชนทั่วๆ ไปว่า บทประพันธ์ตลอดจนคำพูดของ "ซีเซโร" นั้น โดยมากมักผ่านการบันทึกของไทโรมาก่อนทั้งสิ้น เมื่อ "ซีเซโร" ได้ทราบว่าทาสของตนได้สามารถประพันธ์ "ชวเลข" ขึ้นได้เช่นนี้ ซีเซโร ก็สนองความดีของ "ไทโร" ที่มีต่อตน โดยปลดปล่อยไทโรให้พ้นจากการเป็นทาส นับตั้งแต่นั้นมา ไทโร ก็ได้เป็น "ไท" แก่ตน ทั้งนี้เราจึงอาจกล่าวได้เต็มปากว่า "ไทโร" ได้อิสระเสรีภาพด้วยวิชา "ชวเลข" นั้นเอง ก็เมื่อวิชาชวเลขมีความดีและคุณค่าสามารถเปลี่ยนทาสให้เป็นไทแก่ตนเองได้เช่นนี้แล้ว ยังมีผู้ใดอีกเล่าที่มิหลงมงายเข้าใจผิดว่า "วิชาชวเลข" เป็นวิชาที่ค่าค้อย ไร้เกียรติ

นับแต่ Tiro ได้เป็นอิสระแก่ตนแล้ว ไทโรได้ครั้ง ร.ร. สอนวิชาตัวเลขแบบไทโรขึ้น และตามประวัติศาสตร์ตัวเลข ไทโรบันทึกไว้ว่า นักเรียนของไทโรในขณะนั้นมีเป็นจำนวนมาก และไม่ใช้เพียงแต่สามัญชนเท่านั้น แม้แต่กษัตริย์ผู้ครองประเทศก็ยังทรงไปรับการศึกษาจาก "ไทโร" ด้วยเช่นเดียวกัน นักประวัติศาสตร์ผู้หนึ่งมีนามว่า "พลทาร์ช" (Platarch) ไทโรบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ตัวเลขว่า วิชาตัวเลขไทโรเกิดขึ้นในปี ๖๓ ก่อนคริสตกาล (พ.ศ. ๔๕๐) ไทโรได้ใช้วิชาตัวเลขนี้เข้านั่งจดบันทึกรายงานการประชุมสภาแห่งกรุงโรม รายงานที่ไทโรบันทึกครั้งนั้น คือคำพิพากษาคดีกบฏรายหนึ่ง ซึ่งตัวการในการปฏิวัติรายนั้น มีนามว่า คาทิลินา (Catilina)

ตัวเลขแบบไทโรนี้ยากมาก การเขียนก็จกจำลำบาก เนื่องจากกฎเกณฑ์ไม่มี ประกอบกับสมัยนั้นอุปกรณ์การเขียนก็ไม่มีใช้ เวลาเขียนไทโรต้องใช้เหล็กหรือหินเหลาให้แหลมแล้วเขียนกับแผ่นขี้ผึ้ง ตัวเลขแบบไทโรนี้ปรากฏว่าใช้วิธีคัดแปลงมาจากอักษรใหญ่ (Capital letters) ของอักษรโรมัน (Roman) และ กรีก (Greek) เพราะในสมัยนั้นกรุงโรมและกรีกกำลังรุ่งเรืองมีอำนาจราชศักดิ์มาก และนอกจากนั้นการแข่งขันตัวเลขใช้ว่าจะเพิ่มมีแต่ในสมัยปัจจุบันก็หาไม่ ความจริงได้มีมานานแล้ว แต่สมัย ไทโร การแข่งขันครั้งแรกจักให้มันขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๖๑๒ (ค.ศ. ๖๕) ประมาณ ๑๓๒ ปี หลังจากตัวเลขแบบนี้ได้อพยพขึ้นในโลก ผู้แข่งขันที่สำคัญคือ ทิตุส (Titus) กษัตริย์ผู้ครองกรุงโรมในสมัยนั้น

ต่อมาตัวเลขแบบไทโร เริ่มเสื่อมความนิยมลงเป็นลำดับ เนื่องจากในปี ค.ศ. ๔๓๖ (พ.ศ. ๑๐๑๙) พวกกษัตริย์ "วงดาล" (Wang-dale) ทรงพระนามว่า "โอโดเชียร์" (Odoacer) ได้ยกทัพเข้ากรุงโรม จนพิณาศดาเหตุตั้งนี้เองที่ทำให้ตัวเลขของไทโรค่อยๆ เลือน แต่ไม่ถึงกับดับสูญไปเลยทีเดียว ต่อมาเมื่อศตวรรษที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๐๒๔-๒๑๔๓) ได้ฟื้นขึ้นมาด้วยความนิยมของมหาชนอีกเนื่องจากตัวเลขของไทโรยากแก่การจดจำนั่นเอง ในตอนนั้นเอง มีตัวเลขเกิดขึ้นใหม่อีกหลายแบบ เขียนดัดวงแฉะ

ได้ผดด้วคามดำดับ นับแต่นั้นมาวิชาชาวเดรก็เกิดแข่งชนกันจนอย่างนำ^{ดู} แบบแรกก็คิด
ขึ้นใหม่^{ขึ้น}เป็นของอังกฤษ ดร. ทิมอลลิ ไบริต (Timolhe—Bright) นายแพทย์
ผู้^{มี}ชื่อเลื่องในสมัยพระนางเอลิซาเบธ ใน ค.ศ. ๑๕๕๘ (พ.ศ. ๒๑๓๑) และให้ชื่อว่า
แบบ "Characterie" ประชาชนทั้งหลายในสมัยนั้นได้ขนานนามท่านผู้^{นี้}ว่า "บิดาแห่งชาว-
เลขแบบสมัยปัจจุบัน" ต่อมาเพียง ๑๔ ปีเท่านั้น (ค.ศ. ๑๖๐๒) นายจอห์น วิลลิส
(John Willis) ชาวอังกฤษอีกเช่นกัน ได้คิดวิธีใช้เครื่องหมายแทนพยัญชนะได้จำ^{ง่าย} มี
อักษรเป็นระเบียบเรียบร้อย ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๖๕๓ (พ.ศ. ๒๑๓๕) เป็นคราวที่ชาวเดรฝรั่ง-
เกิดเกิดขึ้นบ้าง โดยพระในคริสต์ศาสนามองค^{นี้}หนึ่งชื่อว่า อับเบ คอสชาร์ต (Abbe coschart)
เป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้น ชาวเดรแบบเหล่านี้ลดทอนการเขียนไม่มี^{ดั่ง}ดั่งนั้นในตอนแรกๆก็เขียน
เป็นระเบียบดี แต่ตอนหลังค่อยๆเสื่อมความนิยมไปเป็นลำดับ ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๑๖๓ ใน
ประเทศอังกฤษ ได้ค้นรับชาวเดรใหม่อีกแบบหนึ่ง มีชื่อว่า Thomas Shelton's shorthand
ปรากฏว่าผู้^{นี้}นิยมมาก แม้แต่ท่าน Samuel Pepys นักบันทึกข่าวเรื่องนามของโลกก็ยังใช้
ชาวเดรแบบ^{นี้}

นอกจากนี้ยังมีนาย Roger Williams ผู้ค้นพบเกาะโรด ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง
เป็นอุปราชครองเกาะโรดเป็นคนแรก ท่านผู้^{นี้}ก็เป็นนักชาวเดรเหมือนกัน เมื่อเราคูคามประวัติ
ศาสตร์เรื่องของ "ชาวเดร" แล้ว เราจะได้เห็นว่านักชาวเดรนั้น ไม่เพียงแต่คนธรรมดาสามัญ
เช่นเราๆท่านนั้น แม้แต่ผู้ยิ่งใหญ่ของโลกบางคนก็เป็นนักชาวเดรเหมือนกัน

ต่อมามีคนนิยมเรียนกันมาก มีผู้คิดขึ้นเรื่อยๆหลายต่อหลายแบบด้วยกัน ในปี
พ.ศ. ๒๑๗๕—๒๑๓๓ ซึ่งมีชาวเดรเกิดขึ้นอีก ๒ แบบ คือแบบ "เยมส์ เวสต์ตัน" และ "ยอห์น
ไบรอม" ๒ แบบนี้ปรากฏว่าแบบ "เยมส์ เวสต์ตัน" แพร่หลายมากที่สุด โดยเฉพาะในหมู่
นักศึกษานิยมเรียนกันเป็นพิเศษ เพราะผู้^{นี้}คิดขึ้นโฆษณาเป็นการใหญ่ แต่ถึงแม้ว่าแบบ
"ยอห์น ไบรอม" จะไม่ได้โฆษณาก็ตาม เมื่อมีการแข่งขันครั้งใหญ่ของโลกครั้งที่ ๒ ทวดทวีป
ยุโรป แบบ ยอห์น ^{นี้} ก็ด้ามารดเอาชนะชนะชาวเดรแบบอื่นๆได้อย่างเด็ดขาด จนทำให้
นักศึกษานักดับมานิยมของ "ยอห์น" หลังจากนั้นแล้วการแข่งขันครั้งสำคัญๆ ก็หายเงียบไป

เป็นคำรบสอง คงมีแต่การแข่งขันกันน้อยๆซึ่งพวกกันเองจัดใหม่ขึ้น
เมื่อการแข่งขันยุติลงแล้ว ต่อมาเมื่อผู้ประดิษฐ์ชาวเดชชอนอีกหลายต่อหลายคนด้วยกัน
กัน คงจะได้เรียนให้ท่านผู้อ่านได้ทราบดังนี้—

— ในปี พ.ศ. ๒๓๘๖ นายโทมัสเกอร์เนย์ (Thomas Gurney) เป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้น (เกิดก่อนแบบบิทแมน) เคียงลงในประเทศอังกฤษยังมีใช้อยู่

— ในปี พ.ศ. ๒๓๓๘ นายแซมมวด เทย์เลอร์ เป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้นอีก ให้ชื่อว่า “Taylor” มีผู้นิยมมากที่สุด ปรากฏว่ามีผู้นำไปดัดแปลงเป็นภาษาต่างๆหลายภาษา แม้กระทั่งผู้ให้กำเนิดชาวเดชแบบ ‘บิทแมน’ และแบบ ‘เกร็ก’ ก็เคยได้เรียนแบบนั้นมาทางนั้น

— ในปี พ.ศ. ๒๓๔๖ ชาวเดชเด่ปญเกิดขึ้นมาบ้าง มีชาวเด่ปญนิยมมากที่สุด เรียกว่าแบบ Don Francisode panla marte

— ในปี พ.ศ. ๒๓๖๐ ชาวเดชเยอรมันก็มีขึ้นอีก ไม่แพ้ประเทศอื่นเหมือนกัน ผู้ประดิษฐ์คือ ‘ฟรังซิส ซาเวียร์ กาแบดส์ เบอ์เกอร์’ Francis Saveir gaballs bagar แบบนี้พญษณะสระเรียบร้อยดั่งว่าแบบอื่นๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนคิดใจมาก ชาวเดชของเยอรมันที่ประดิษฐ์ขึ้นนี้ โดยเฉพาะเป็นชาวเยอรมันนิยมมากที่สุด กระทั่งท่านผู้ประดิษฐ์ได้ถึงแก่กรรมณตง นักชาวเดชทั้งหลายต่างพากันดัดร่างอนุสาวรีย์ไว้ที่เมือง ‘นิวนิค’ เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ Francis Saveir gaballs—bagar

— ในปี พ.ศ. ๒๔๒๐ (ศตวรรษที่ ๑๘ ตรงกับ พ.ศ. ๒๔๐๐) เป็นศตวรรษที่ด้าคัญที่สุด สำหรับประวัติศาสตร์ชาวเดช เพราะมีนักประดิษฐ์ชาวเดชคิดดัดแปลง เป็นแบบพิสดารกว่าแบบใดๆทั้งหมด คือใช้เส้นบรรทัดออกเด่ยงสระเหมือนโน้ตเพลง ผู้ประดิษฐ์คือ “Samuel Richardson” (แซมมวดริชาร์ดสัน)

ตามที่ได้อ่านมาแล้วอนปรากฏว่ามีชาวเดชเกิดขึ้นหลายต่อหลายแบบด้วยกัน จนไม่รู้ว่ามีแบบไหนดีและไม่ดี และแบบไหนมีผู้นิยมมากที่สุด ในสมัยปัจจุบันนี้ สำหรับสมัยปัจจุบันนั้นคนที่มีผู้นิยมมากที่สุดในโลกเพียง ๒ แบบเท่านั้นคือ—

๑. แบบบิทแมน ผู้ที่ริ่กำเนิดชาวเดชแบบนี้คือ Sir Isace Pitman.

๒. แบบเกรกก็ ผู้ที่ให้นิยามชื่อเลขแบบนั้นคือ John Robert Gregg
แบบบิทแมนก็คิดจำเรจเมือ ค.ศ. ๑๘๓๗ (พ.ศ. ๒๔๕๗) และแบบเกรกก็คิดจำ
เรจเมือปี ค.ศ. ๑๘๘๗ (๕๐ ปี หลังจากชื่อเลขแบบบิทแมนเกิดขึ้นแล้ว)

ทั้งต้องทำที่โตกต่างนามมาน เป็นชาวอังกฤษทั้งคู่ และเคยได้เรียนชื่อเลขแบบ
Taylor ของนายแซมมวดมาด้วยกัน พอต่อมาเห็นว่าแบบ "Taylor" นั้น ยากแก่การจด
จำ ต่างคนต่างประดิษฐ์ชื่อเลขขึ้น เมื่อประดิษฐ์จำเรจแล้วก็นามของคนเป็นชื่อแบบชื่อ
เลข ดังที่พวกเราได้ยินชื่อกันอยู่ทุกวันนี้

สำหรับชื่อเลขแบบสากลเราก็ทราบกันโดยเพียงสังเขปแล้ว ที่นเร
หันมาพูดถึงชื่อเลขของเมืองไทยของเราดูบ้าง ว่าจะมีผู้ประดิษฐ์เหมือนกับชาว
ต่างประเทศหรือไม่ สำหรับคนไทยเราก็มักนึกเหมือนกัน เราควรจะจารึกไว้
ในประวัติศาสตร์วิชาชื่อเลขได้ไม่แพ้ต่างประเทศ คนไทยคนแรกที่ประดิษฐ์ขึ้น
ได้แก่ ด.ท.ร. ซึ่งเป็นชื่อย่อของเขาเอง สำหรับชื่อเต็มของท่านผู้นั้นคือ นายดาบทองสุข
รักมัญญ์ เมื่อท่านผู้นั้นคิดสำเร็จก็นามปากกาว่า "ด.ท.ร. รสเลิศ" ซึ่งเราๆฟังดูแล้ว
ก็เกิดเหมือนกัน แต่เสียดายที่คนไทยเราไม่นิยมของคนไทยด้วยกัน กลับหันไปนิยม
ของนอก และได้เผยแพร่จนทำให้ชื่อ ด.ท.ร. สูญไปในเวลาไม่กี่ปี แต่กระนั้นก็
ยังปรากฏว่ามีผู้เขียนชื่อเลขแบบนี้ และใช้การได้หลายคน ส่วน ด.ท.ร. ซึ่งเป็นผู้คิด
ประดิษฐ์ขึ้นนี้ เวลาจะมีชีวิตอยู่หรือไม่ ก็ไม่ทราบ เพราะเจ้าของชื่อเลขไม่ได้
โฆษณาเผยแพร่เลย ดังนั้นน่าจะเสียดายที่ของไทยเราได้สูญไปในเวลาอันสั้น

นับตั้งแต่ชื่อเลขได้เจริญก้าวหน้ามาเป็นอันมาก แบบต่างๆ ก็ได้โฆษณาคุณ
ภาพของตนว่าดีอย่างไรดีอย่างไร แต่ก็มีผู้คิดคิดแปลงเรื่อยๆมา ครั้งหลังสุดตามประวัติ
ศาสตร์ของชื่อเลขปรากฏว่า "วิลเลียม ทิฟฟิน" Williams Tiffin คิดจำเรจโดยวิธีเขียน
ตามเคียง

วิธีเขียนตามเคียงได้วิวัฒนาการมาตามลำดับ จนปัจจุบันชื่อเลขแบบที่เขียนตาม
เคียง และกำลังก้าวหน้าที่สุดในโลกทุกวันนี้คือแบบ "บิทแมน" และแบบ "เกรก" ทั้ง๒

แบบนี้ คนไทยเราได้คิดดัดแปลงมาเป็นชวเลขไทยซึ่งใช้ผลได้ดีที่สุด ดังจะแยกกล่าวต่อไป

๑. แบบบิทแมน ได้เข้ามาก่อนแบบอื่น กล่าวคือในรัชกาลที่ ๕ ทางราชการต้องการนักชวเลขเข้าจัดคำให้การต่างๆในศาลยุติธรรม ม.จ. ดิทธิพร กฤดากร ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน กระทรวงการต่างประเทศ ได้ทรงดัดแปลงชวเลขแบบบิทแมนจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย และคิดได้สำเร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๑ ได้ทรงเริ่มทำการสอนนักเรียนในปลายปีนั้นเอง ถึงต้นปี พ.ศ. ๒๔๕๒ รวมเวลาประมาณ ๘ เดือนเท่านั้น มีนักเรียนของ ม.จ. ดิทธิพรฯ สามารถเขียนได้อย่างไม่น่าเชื่อ คือเขียนได้นาทีละ ๓๓๐ คำ ต่อมา ม.จ. ดิทธิพรฯ ตั้งเข้าสอบรวมทั้งหมด ๑๓ คน และได้บรรจุเป็นนักชวเลขประจำกระทรวงยุติธรรมหมดทุกคน ในครั้งนั้น ม.จ. ดิทธิพรฯ ทรงได้รับพระราชทานเงินรางวัลวัดความสามารถจำนวนหนึ่งหมื่นบาทถ้วน

ต่อมาถึงรัชกาลที่ ๖ ด้วยคุณลักษณะอันดีของชวเลขแบบ "บิทแมน" ในการเขียนและการถอดออกเป็นอักษรธรรมทำได้โดยเร็ว พระบาทสมเด็จพระมหาจักรพรรดิเจ้ารัชกาลที่ ๖ ได้ทรงใช้ชวเลขแบบนี้ประจำพระองค์มาตลอดสมัยของพระองค์ ปรากฏหลักฐานที่เราท่านเห็นกันอยู่ทุกวันนี้คือ หนังสือเทศน์วาเผ่าและตั้งสอนเผ่าป่า ก็สำเร็จขึ้นด้วยความสามารถในการเขียนชวเลขของหลวง "ชวตักษณดิชิต" (ดำเนิน จิตรกรถึก) ศิษย์ผู้มื่อเอกของ ม.จ. ดิทธิพร กฤดากร นั่นเอง

ถ้ารับชวเลขแบบบิทแมนนี้ไม่มีด้นมากมเผยแพร่และไม่มีใครโฆษณา แต่ก็ยังปรากฏว่าตามสถานที่ต่างๆ เช่น โรงเรียนพานิชย์, โรงเรียนสอนวิชาชวเลขพิมพ์ดีดต่างๆ มหาวิทยาลัย วิทยาลัยเทคนิค, ฯลฯ นำไปใช้กันมาก แต่คงว่าชวเลขแบบนี้มีผู้นิยมเรียนมีใช้น้อย

๒. แบบเกร็กก็ เข้ามาสู่ประเทศไทยโดยหลวงมิตรธรรมพิทักษ์ (วงศ์เศวตเดช) เป็นผู้แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ นำมาเผยแพร่สอนตามโรงเรียนชวเลขพิมพ์ดีดต่างๆในพระนคร ขณะนั้นด้นมากมชวเลขเกร็กก็แห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการเผยแพร่

และปรากฏว่ามีผู้นิยมเรียนกันมากไม่แพ้แบบบิทแมนเหมือนกัน

ถ้าสำหรับชาวเดชแบบเกริกกและบิทแมน ขณะนี้กำลังมีผู้นิยมเรียนกันมาก และเป็น
คู่แข่งที่น่าคิดทีเดียว ถ้าสำหรับแบบบิทแมนและแบบเกริกก ตามที่ได้กล่าวมานี้ มีผู้ถาม
เต็มอว่ชาวเดชแบบไหนจะดีกว่ากัน ในฐานะที่เป็นนักชวเดช (ใหม่) ผู้หนึ่ง ยังให้
คำตอบไม่ได้ว่าแบบไหนดีกว่ากัน เพราะแบบเกริกกก็มีคนเก่ง แบบบิทแมนก็มีคนเก่ง แนว
การสอนแต่ละแบบก็ดีไปคนละทาง และการแข่งขันประจำปี เพื่อหาผู้ชนะเลิศชวเดช
แห่งประเทศไทย ก็มีได้จัดให้เส้นทางหรือเปิดทวไปทุกแบบ ทางมเพียงครั้งเดียวคือปี
พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งปรากฏว่าแบบบิทแมน ทำการแข่งชันนำความมีชัยทั้งที่ ๑, ๒, และที่ ๓
การแข่งขันครั้งนั้น ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ทางการเป็นผู้จัดชันก็ตาม เราก็ถือได้ว่าเป็นการแข่งขัน
หาผู้ชนะเลิศชวเดชแห่งประเทศไทยด้วย

ผู้เขียนคิดว่าต่อไปทางการ, โรงเรียนต่างๆ, ตลอดจนวิทยาลัย และ
สถาบันอื่นๆ คงจะจัดให้มีการแข่งขันชิงตำแหน่งผู้ชนะเลิศชวเลขแห่งประเทศไทยแน่
วิชานี้ก็คงจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่าทุกวันนี้

ห้องภาพ

張美光

NAKORN SILP

87 ถนนเจิมจอมพล อ.ศรีราชา

住是拉差門牌八十七號

ห้องภาพยนตร์ศิลป์ ๘๗ ถนนเจิมจอมพล ศรีราชา

บริการถ่ายภาพนิ่ง และภาพยนตร์ข่าวในงานพิธีต่างๆ

ด้วยฟิล์ม สีธรรมชาติ ขาว-ดำ

นอกจากนั้น ห้องภาพยนตร์ศิลป์ ยังได้จัดภาพวิวชายทะเล อาทิ เช่น

บางแสน บ่อน้ำร้อน เขาสามมυχ หาดพิทยา และทัศนียภาพ อ. ศรีราชา

ซึ่งพิมพ์สอดสืออย่างสวยงามจากต่างประเทศ

มาจำหน่ายในราคาเขา ทั้งปลีก-และส่ง

นครศิลป์แผนกการพิมพ์ เปิดบริการรับใช้ท่านในด้านกรพิมพ์และโฆษณา

อาทิเช่น พิมพ์การ์ด ใบเสร็จ ใบปลิว ฉลาก ถุง บัตรนำเที่ยว ฯลฯ

งานดี - ตรงเวลา - ราคาตนเอง

โปรดเรียกใช้แต่งงานพิมพ์

ที่ นครศิลป์ แผนกการพิมพ์

แห่งเดียวเท่านั้น ท่านจะไม่ผิดหวัง

แต่พี่รุ่นแรก

○ ○ ○ ○

ฝนแล้งรุกขชาติเศร้า	โลกสลด
ฝนชุ่มเขยไอบสด	สร้างเศร้า
โบราณท่านกำหนด	คำกล่าว มาแม่
คนอยู่ไศกรรมเศร้า	ด้วยผู้ห่างไกล

ห่างไกลไกลห่างแล้ว	จุงจำ
มาก่อนถางทางทำ	ที่ไว้
ไปจากหากไปนำ	ทางก่อน พี่เอย
เพื่อรุ่นน้องจักได้	ไต่เต้าตามทาง

ตามทางทัพสร้าง	รังสรรค์
หากบุญช่วยอวยอนันต์	เลิศแล้ว
ลาภยศสินทรัพย์พลัน	ปรากฏ เทอญพ่อ
สมเกียรติสมศักดิ์แท้	ทั่วทั้งธานี

ปราณีแก่เพื่อนผู้

เป็นวรรณารถอันงาม

ดูจหนึ่งวันเพ็ญยาม

ดงวิเชียรทอแสงกำ

จักตาม

ยิ่งล้ำ

จันทร์แจ่ม เสมอนา

กิ่งฟ้าฤพาน

ฤพานฤเปรียบด้วย

วินัยดี

ขจรเกียรติทิวาตรี

มันไว้

จรัสจรูญศรี

ศักดิ์ส่ง สมองนา

อำนวยการสวัสดิ์ให้

โลกรู้ สรรเสริญ

ดำเนินไกลห่างแล้ว

จงถวิล

ร่วมสุขทุกข์ร่วมกิน

ก่อนนี้

บางแสนถิ่นแดนดิน

เคยอยู่ มานา

ประจวบสบ พบปะลั

หลักหน้า ฤโฉน

อาลัยในจิตเฝ้า

ภาวนา

เพราะพี่จักไคลคลา

คลาดพัน

น้ำเนตรชลอพา

ใจโศก

ขอบุญลือล้นพัน

ช่วยให้ลูการย

ธรรมเนียมพาลวนิดาทั้ง

กุลบุตร

เลิศเขาวนั้ญญาสด

จบถ้วน

สมศักดิ์สถาบันอุต—

คมยิ่ง เทอญพ้อ

คจูไชยร กองกาญจนลวน

เลิศล้ำมวลงณี

ภักดีชาติศาสน์กษัตริย์ทั้ง

รักศักดิ์

ตั้งชาติสิงหารรัก

เถื่อนถำ

การศึกษาบางแสนจัก

เรื่องรุ่ง

เพราะเมอพมอหน้า—

จิตเพื่อการศึกษา

ขอเทวช่วยบ้อง

รักษา

‘พริ้นแรก’ จักลา

จากแล้ว

พี่ทองเรียน อักษร สัญญา

นเรศ

พี่ประเทิน ฉลอม จุ่งแคล้ว

คลาดพันภัยพาล

การย์ใดทำผิดให้

หมองใจ

ขอพี่ไปรดอกภัย

แก่น้อง

ผิดเพราะหย่อนวินิจฉัย

เยาว์สติ นาฬิ

ดวงจิตรักพี่ต้อง

โศกให้้อาลัย

© นุชนาฏ ©

□ □ □

บัณฑิตในรอยยี่

ศาสตราจารย์

ศาสตราจารย์

เพื่อเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า ในรอบปีที่ผ่านมามองคึกการนิสิตได้กระทำอะไรไปบ้าง และเพื่อบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ เช่น กิจกรรมของนิสิตและของวิทยาลัย ซึ่งจะได้เป็นประวัติและแนวทางสำหรับนิสิตรุ่นต่อไป

- ๑. มิถุนายน ๒๕๐๑ เปิดภาคเรียนประจำปีการศึกษา ๒๕๐๑
นิสิตปีที่ ๔ เริ่มเรียนตามปกติ
- ๑. กรกฎาคม ๒๕๐๑ นิสิตชั้นปีที่ ๓ ปีที่ ๒ และ ปีที่ ๑
๑ รายงานตัวเข้าหอพัก
- ๓-๕ " " จัดรายการปฐมนิเทศก์ สำหรับนิสิตปีที่ ๑
ที่ ๓
- ๗ " " นิสิตชั้นต่างๆ เด็กวิชาเรียน และลงทะเบียนวิชา

- ๘ กรกฎาคม ๒๕๐๑ มิ่งงานคล้ายวันสถาปนาวิทยาลัย เข้าประชุมวงคบเพลิงตามประเพณี ต่อจากนั้นนักพาต่างๆ ถวายคำนับรายการแสดงบนเวที
- ๑๐ ,, ,, อาจารย์ ผู้ปกครอง หอพักนิสิตชาย ประชุมขงแจ้งเรื่องต่างๆ
- ๑๖ ,, ,, บรรยายพิเศษเกี่ยวกับประเพณีที่ดีทั้งหมด ขงแจ้งระเบียบข้อบังคับขององค์การฯ ฉบับใหม่
- ๑๗ ,, ,, เปิดรับสมัครเด็กดั่ง กรรมการองค์การนิสิต
- ๒๓ ,, ,, ผู้สมัครรับเด็กดั่ง แถลงนโยบายของตน
- ๒๓ ,, ,, ผู้สมัครกลุ่ม เทา--ทอง นิยม เปิดการอภิปรายปัญหาต่างๆ
- ๒๔ ,, ,, ลงคะแนนเสียงเลือกดั่ง ณ โภชนาคาร ผดุงปรากฏคือ

ตำแหน่ง	อิสระ	เทา—ทองนิยม
นายก	๑๒๘	๒๘๐
อุปนายก(ชาย)	๑๔๓	๒๗๐
อุปนายก(หญิง)	๑๖๗	๒๔๐
ปฏิคม(ชาย)	๓๖๕	๒๔๖
ปฏิคม(หญิง)	๑๖๘	๒๓๘
โฆษก	๑๖๘	๒๒๓
ประธานแผนกบันเทิง	๑๓๐	๒๔๘
ประธานกีฬากลางแจ้ง	๒๐๐	๒๐๘
ประธานกีฬาในร่ม	๑๖๑	๒๔๒
บรรณารักษ์	๓๔๐	๒๕๘

๔ สิงหาคม ๒๕๐๑ รองอธิการประมุขนิสิตทั้งหมด ผู้ช่วยบรรยเวชกักรายงานผลการเลือกดั่ง ท่านรองอธิการประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการองค์การนิสิตปี ๒๕๐๑ หลังจากนั้นนายกกถ่างปราศรัย

นามคณะกรรมการองค์การนิสิต

จรูญ ทองถาวร	นายก
ย้ง สิทธิธรรม	อุปนายกชาย
อรธศรี โรจนะบุรานนท์	อุปนายกหญิง
จำรัส สदानิช	ปฏิคมชาย
พิศมร ภูยานนท์	ปฏิคมหญิง
สุรพงษ์ พรหมบุตร	โฆษก
เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์	บรรณารักษ์
กล้าหาญ สุดแสน	ประธานบันเทิง
สมหมาย ชามอ้าไพ	ประธานกีฬากลางแจ้ง
ปวิชนี วาสิกศิริ	ประธานกีฬาในร่ม

๗ สิงหาคม ๒๕๐๓ นายกองกิจการนิสิต ประกาศแต่งตั้งกรรมการสมทบ คือ

ธานี ปาลสุทธิ	เลขานุการ
โกมล บุญสุข	ผู้ช่วยเลขานุการ
พิวัลย์ วงศ์ตระกูล	" "
สมประสงค์ สถาปัตตานนท์	เหรัญญิก
อุทัย สิทธิศักดิ์	นายทะเบียน

๑๐ สิงหาคม ๒๕๐๓ นักกีฬาวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร มาเยี่ยม และแข่งขัน บาสเกตบอลล์ รักบี้-ฟุตบอลล์ เพื่อความสามัคคี

๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๓ นายกองกิจการฯ ประชุมนิสิตปีที่๓ เกี่ยวกับการจัดงานต้อนรับน้องใหม่

๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๓ วิทยาลัยประกาศแต่งตั้งผู้แทนปี คือ

วิเชียร เมนะเสวต ผู้แทนปีที่ ๕

สมเจตน์ ทองด้วง ผู้แทนปีที่ ๓

สุภาพ ราษิดี ผู้แทนปีที่ ๒

ชาญคณา ปุณฺณบุตร ผู้แทนปีที่ ๑

๒๘ สิงหาคม ๒๕๐๓ องค์การนิสิตจัดการต้อนรับน้องใหม่

- น้องใหม่เดินแถวจากชายหาด และผ่านซุ้มต่างๆ เข้าสู่ที่ประชุม นายกกิตติ์ต้อนรับ
- ผู้แทนน้องใหม่กล่าววปญญาตน และทำนองอภิการให้โอวาทแก่น้องใหม่
- เวทนาบาย มีการโต้วาทีในญัตติที่ว่า “ผู้ชายไม่ควรมีรักเดียว” และมีดนตรีดังกด ของชุมนุมดนตรีดังกด
- กตางคินมีการแสดงของนิสิตปีต่างๆ

๕ กันยายน ๒๕๐๓ นักเรียนนายร้อยตำรวจ สามพราน เยี่ยมและชมกิจการพร้อมทั้งแข่งขันบาสเกตบอลดี เชื่อมตันถวไมตรี

๖ กันยายน ๒๕๐๓ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เยี่ยมและแข่งขันกีฬาต่างๆ คือ บาสเกตบอลดี เนตบอลดี และฟุตบอลดี เพื่อเชื่อมความสามัคคี

๑๓ กันยายน ๒๕๐๓ แข่งขันฟุตบอลดี กับ ร.ร. พาณิชยการ “ตั้งตรงจิตร” ณ สนาม ร.ร. “ชตราษฎร์อรัง” ได้รับถ้วยรางวัลชนะเลิศจากนายกเทศมนตรี ชตบุรี

— ปิดภาคเรียนเทอมต้น

๖ ตุลาคม ๒๕๐๓ ร.ร. อัสสัมชัญ ศรีราชา เจริญไปเยี่ยม และแข่งขันฟุตบอลดีเนื่องในโอกาสวันเด็ก

๓๒ ตุลาคม ๒๕๐๓ แข่งขันฟุตบอลกับทีมจังหวัดชลบุรี ได้รับถ้วยรางวัลชนะเลิศจาก
นายกเทศมนตรี เทศบาลชลบุรี

๓๗ ตุลาคม ๒๕๐๓ องค์การนิสิต นำทัศนจารย์พิมาย ไทรงาม เวดากดางคืน จัด
รายการตั้งธรรม ร่วมกับ ร.ร. ฝึกหัดครู นครราชสีมา และ
ร.ร. การเรือนนครราชสีมา ท่านศึกษานิเทศก์จังหวัดได้มาร่วมรายการ
การตดอตงาน

๓๘ ตุลาคม ๒๕๐๓ เ้านำพวงมาดาไปวาง ณ อนุสาวรีย์ "ท้าวสุรนารี" บ่ายเดิน
ทางกลับ และชมหน้าตักมวกเหล็ก พระนาย และบางปะอิน
ที่นาตง ท่านศึกษานิเทศก์จังหวัดสระบุรี ได้กรุณาจัดอาหารกลางวัน
วันต่อวัน

๒๓ ตุลาคม ๒๕๐๓ นิตินำพวงมาดาไปถวายบังคมพระบรมรูปทรงม้า ณ ศาลา
กลางจังหวัดชลบุรี

๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ โฆษกองค์การนิสิตยื่นใบลาขอพ้นจากตำแหน่ง เสริมศักดิ์
วิศาลาภรณ์ รักษาการแทนต่อมา

๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๓ องค์การฯ ประชุมนิสิตทั้งหมด เพื่อขอมติงบประมาณประจำปี

๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๓ ชุมนุมปาฐกถา-โต้วาที จัดได้ความนัดมโหฬารในญัตติที่ว่า
"โลกควรยุติสงคราม" หัวหน้าฝ่ายเสนอ อาจารย์ ชนะ-
ประณเมศรี หัวหน้าฝ่ายค้าน อาจารย์ สุธีระ ร่ำรวย อันม
ด.ร. ช่าง บัวศรี เป็นประธาน

๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๓ รายการออกอากาศ ณ สถานีวิทยุ จ.ป.ถ. & ชลบุรี ของแผนก
บันเทิงเรื่อง "เยี่ยมวิทยาลัย"

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๓ นักศึกษา ชาวเวียดนาม เยี่ยมและชมกิจการของวิทยาลัย

- ๑๗ มกราคม ๒๕๐๒ คณะวิศวกรรมชลประทาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มาแข่งขันฟุตบอลดัดเชื่อมความสามัคคี ณ สนามวิทยาลัยบางแสน
- ๒๒ มกราคม ๒๕๐๒ แผนกบันเทิงเล่นละครชีวิตเรื่อง "สุแสงศรีรักษา" ณ ว.ป.ถ.๕
- ๒๓ มกราคม ๒๕๐๒ องค์การนิสิตจัดนำเที่ยว น้ําคอกเขาชะเมา และ เกาะแก้วพิศ-
ดาร จังหวัดระยอง
- ๒๘ มกราคม ๒๕๐๒ ชุมนุมปราชูภคกัจจรายการอภิปรายปัญหาเรื่อง "ศิลปจำเป็นต่อ
นักการศึกษาเพียงไร" โดย อาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ ชุมนุมดนตรีไทยเล่น "รายการดนตรีไทย" ณ ว.ป.ถ. ๕
- ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ เริ่มแข่งขันฟุตบอลดัดประจำปีการศึกษา ๒๕๐๓
ระหว่างบที่๒--บที่๓ ณ สนามบางแสน
- ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ แข่งขันฟุตบอลดัดประจำปีระหว่าง
บที่๑--บที่๔
- ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ แข่งขันฟุตบอลดัดประจำปี ระหว่าง
บที่๑--บที่๓
- ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ แข่งขันฟุตบอลดัดประจำปี ระหว่าง
บที่๒--บที่๔
- ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ แข่งขันฟุตบอลดัดประจำปี ระหว่าง
บที่๓--บที่๔
- ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ แข่งขันฟุตบอลดัดประจำปี ระหว่าง
บที่๑--บที่๒
- ๒ มีนาคม ๒๕๐๒ แข่งขันฟุตบอลดัดชิงชนะเลิศ ประจำปีการศึกษา ๒๕๐๓ระหว่าง
บที่๔--บที่๒

BUIC HISTORY CLUB
ผลปรากฏว่า ปีที่ ๕ ชนะเลิศ ได้ครองถ้วยของท่านรอง-
อธิการ ตำแหน่งรองชนะเลิศ ได้ครองถ้วยของท่าน
บรรยเวกษกั

- ๕ มีนาคม ๒๕๐๒ ประกาศผลการประกวดกองเชียร์ปรากฏว่า
กองเชียร์ของปีที่๑ เป็นผู้ชนะเลิศ ได้ครองถ้วยของนายก
องค์การนิสิต
—แผนกบันเทิงเดินอนิยายสารคดีทางอากาศเรื่อง “แผนยุทธการ
ร่วม” ณ ว.ป.ถ. & ชตบุรี
- ๖ มีนาคม ๒๕๐๒ รองอธิการ ประกาศให้นิสิตให้หัวเข็มขัดและเข็มกลัด ที่
องค์การนิสิตเสนอเป็นทางการ
- ๑๔ มีนาคม ๒๕๐๒ เริ่มสอบประจำภาคปลาย
- ๑๕ มีนาคม ๒๕๐๒ แผนกบันเทิงเดินอ นิยายทางพุทธศาสตร์เรื่อง “วิญญานรัก” ณ
ว.ป.ถ. & ชตบุรี
- ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๒ วิทยาลัยและองค์การนิสิต จัดงานวันวิ่ง เพื่อเป็นเกียรติแก่นิสิต
ปีที่๕ ในโอกาสที่จะ สำเร็จเป็นบัณฑิตรุ่นแรกของวิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประจำปี ๒๕๐๑

สุรพงษ์ พรหมบุตร
รายงานข่าว

THE ENGLISH CLUB

We, who live in this competitive world, cannot avoid the communicational skill, that is, we are concerning with the Language art in everyday life. One, nevertheless cannot achieve his progressive career, he is short of the English proficiency. Having realized the fact, the English Club was organized in order to succeed this goal.

To run the activities, the members voted the — committees who had run the club during this year. We have tried for our best to supply the members' needs of English. All of the activities, done in this year were based on our practical maxium; "Plan the work, work the plan" The schematic — activities, however, were listed as following.

1. The voice of English.
2. The speeches.
3. The correspondences.
4. The film programs.
5. The Club papers.
6. The group conversations.
7. The Cross word puzzles.
8. The parties.
9. The Illustration.
10. The facilities.
11. The field- trip.
12. Christmas celebrations.
13. Translation.
14. The plays.
15. The essay competition.
16. The debates.

We have counted them into the succession from number 1—10, and we hope the extention will be achieved in the coming view.

The voted committees who have worked and carried out our charges came from every-year students. We are:—

1. Mr. Weerayudh	Wich'arajote President.
2. Miss Praopun	Chandrapanya...Vice President.
3. Mr. Khunwuthi	Konsharlard ...Secretary.
4. Mr. Choosukdi	Oumwilai ...De.
5. Mr. Chalerm	Lachapensang...Steward.
6. Miss Pimonpun	Prasertwong --- "
7. Miss Aree	Kawkao ....Treasurer.
8. Mr. Suphachai	Rajaphit .... "
9. Mr. Sumon	Kong'awasdi ....Artist.
10. Miss Somporn	Sriwanaboon .... "
11. Mr. Sutasna	Maolikul ....News—man.
12. Mr. Somard	Wanno.
13. Mr. Nikorn	Wariruk.
14. Mr. Narong	Suwan.
15. Mr. Dhani	Palasudhi.
16. Mr. Wirat	Narin.
17. Mr. Nakorn	Plumrudi.
18. Miss Bhunsri	Sithichai.
19. Miss Tasnee	Panthurat.
20. Miss Kachorn	Singhawat.
21. Miss Uthaiwan	Ratanasin.
22. Miss Sompiu	Somchard.
23. Miss Pisamorn	Pooyanon.
24. Mr. Kasem	Punthurat.

Those who are our advisers, have suggested and helped us all so well.

They are;

Miss G.H. Edmonds	..... Sponsor.
Miss Sayan Kamthiara	Adviser.
Miss Subhutra Ruangsrirote	"
Miss Chongchit Plangprayoon	"
Miss Choochit Keosomboon	"
Mr. Sawasdi Sukontrarangsri	"
Mr. Boonlert Srihong	"

We all wish to express our appreciation to our sponsor, Miss Edmonds, who have given us the colossal helps and suggestions. We are grateful to our advisers in whom many co—operative hands and supports were generously given.

We are deeply indebted to the members who have paid their spiritual co—operations and given us immensely the impulsations, without whom the club could not get along well.

Some errors, however, we could not avoid as the proverb says "One who does no mistake, does nothing, we, the committee take all.

We are in hope that the next undergoers will prolong and improve the ideas as much as possible for our members' sake as we proudly say, for our college fames.

เรียนพระคุณท่านที่เคารพทั้งหลาย !!!

หากท่านต้องการ

ขอท่านได้

ตราจันเพ็ชร

ท่านจะหาซื้อได้ทั่วไป

ท่านจะได้รับ

หม้อปลาพิไชยตราจันเพ็ชร

ปรุงขึ้นเป็นพิเศษด้วยเกียรติ
ที่ทรงไว้ของหม้อปลาที่แท้จริง
กระทรวงรับรองจดทะเบียนแล้ว

品出廠靈魚利和王
璇 戊戌威佛萬國泰 金

แหล่งโรงงาน
ที่ทำการอุทุมมถนนสาย 22

อุทุมมหาดแสนสุข
ตลาดแสนสุข ชลบุรี

MADE BY PHI-CHAI
SAN SOOK FACTORY CHOLBURI

รับหม้อปลาแท้ๆ

โปรดจำ...

นี้ไว้ให้แน่ๆ

ที่ไม่ผิดหรือของเทียม

หม้อปลาแท้ๆ

ราคาถูก ขวดละ ๕ บาท เท่านั้น

รับรองว่าจะดีกว่าราคา ๗-๘ บาท ของคนอื่น

โรงงานทำที่ บางแสน ชลบุรี

มีวางขายตามตลาดบางแห่งเท่านั้น ชัดข้อ จ.ม. ถึง...

พิไชย ตลาดแสนสุข ชลบุรี เป็นถึงแน่

จะพยายามให้ความสะดวกแก่ท่านจนสุดความสามารถ

ชุมนุมดนตรีไทย

ชุมนุมดนตรีไทย เริ่มงานขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๔๕๕ โดยท่านอาจารย์ดัด จันทนะโพธิ ซึ่งเป็นเสมือน "บรมครู" ดนตรีไทยของวิทยาลัยแห่งนี้ ท่านได้พยายามส่งเสริมและสนับสนุนกิจการด้านนี้เป็นอย่างดี ประธานชุมนุมคนแรกคือคุณนคร ปลื้มฤดี เนื่องจากในบั้นจำนวนนิสิตมีน้อย งานด้านดนตรี จึงมีคนสนใจไม่มากและกิจการงานของชุมนุมก็เป็นไปอย่างเรียบ ๆ ตามจังหวะของเพลงไทย คือ ขัดแต่ทว่าอ่อนละมุนละไมเสมอ ชุมนุมได้พยายามจัดหาอาจารย์มาฝึกสอนสมาชิก ทั้งนี้ด้วยการสนับสนุนของทางวิทยาลัย ผลที่ได้มีนับว่าดีพอใช้ เพลงที่นักดนตรีเล่นได้ส่วนมากเป็นเพลงดับ ซึ่งก็ยังสามารถจัดกิจกรรมพิเศษรับผู้มาเยี่ยมเยียนวิทยาลัยของเราและช่วยงานอื่นๆ ในวิทยาลัยได้อย่างดี

ในปีการศึกษา ๒๕๐๑ นี้ วิทยาลัยรับนิสิตเพิ่มขึ้น ฉะนั้นกิจกรรมของชุมนุมต่าง ๆ จึงเริ่มฟื้นฟูขึ้น ชุมนุมดนตรีไทย เป็นชุมนุมหนึ่ง ที่มีรายชื่อนิสิตสนใจกันมาก ประธานชุมนุม ๖ ปีก่อนจึงได้ชุมนุมสมาชิกทั้งเก่าและใหม่ เลือกลงกรรมการชุดใหม่ บริหารงานชุมนุมต่อไป ผลการเลือกตั้ง ปรากฏว่าได้เลือกบุคคลที่มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นกรรมการชุมนุมดนตรีไทยปี ๒๕๐๑ ค.อ.

อาจารย์บุญเลิศ ศรีหงส์	ที่ปรึกษา
อาจารย์รัตนา มณีสัน	ที่ปรึกษา
นายประเสริฐ เนื้อทอง	ประธานชุมนุมฯ
นางสาววันเนา บุรณธรรม	รองประธานฯ
นายนคร ปลื้มฤดี	หัวหน้าวง
นางสาวประจิตต์ คุลยทรรสน์	ปฏิคม
นายสุมน คงสวัสดิ์	โฆษก
นายปัญญา ไชยแสน	เทรียนุฎิก
นายวิชา ปานใจ	เลขานุการ

ในการบริหารและการงานของชุมนุม กรรมการทุกท่านได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ส่วนกิจกรรมของชุมนุม ตามวัตถุประสงค์ ชุมนุมต้องการฝึกสมาธิเป็นส่วนใหญ่ ทางชุมนุมฯ ได้มีเครื่องดนตรีของวิทยาลัย และขออนุญาตใช้ห้องในโถงธนาคารเป็นห้องฝึกสมาธิและซ้อมเพลง เนื่องจากชุมนุมฯ ไม่สามารถเก็บเงินจากสมาชิกรายรายที่จ้างอาจารย์มาฝึกสอน ชุมนุมฯ จึงพยายามขอความช่วยเหลือจากองค์การนิสิต ซึ่งไม่ได้ผลอย่างไร ฉะนั้น กิจกรรมที่จัด ก็พยายามจัดขึ้นโดยใช้ความสามารถและความช่วยเหลือของคณะกรรมการทุกท่าน ซึ่งมีกิจกรรมดังนี้

ก. กิจกรรมประจำ ชุมนุมฯ ได้เชิญอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการของท่านมาสอนกีตาร์แนะนำสมาธิตามวันเวลาต่อไปนี้

วันจันทร์ (๑๖.๐๐-๑๗.๓๐)

อ.จ. รัตนา มณีสัน สอนร้องเพลง

วันพุธ (๑๖.๐๐-๑๗.๓๐)

อ.จ. บุญเลิศ ศรีหงส์ สอนซอด้วง

วันศุกร์

คณะกรรมการชุมนุมฯ แนะนำการเล่นซอขลุ่ยและซิม

กิจกรรมพิเศษ ชุมนมาได้ร่วมมือของค์การนิสิต เช่น บรรเลงในงาน
ต้อนรับน้องใหม่ ขึ้นบ้านอาจารย์ใหม่ ขึ้นหอใหม่ งานทอดผ้าพระกฐินของวิทยาลัยที่
อำเภอขงคล้า ฉะเชิงเทรา และออกอากาศในรายการของแผนกบันเทิงของค์การนิสิต
ณ สถานีวิทยุ ว.ป.ถ. ๕ ชลบุรี เป็นต้น

ในปีการศึกษาใหม่นี้ เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เพื่อนนิสิตทั้งเก่าและ
ใหม่ทุกท่าน คงจะยินดีสนับสนุนกิจการในด้านดนตรีไทย อันเป็นศิลปและ
เป็นเครื่องแสดงถึงความป็นเอกราชของชาติไทยอย่างหนึ่ง ซึ่งประโยชน์นั้นจะ
เป็นของท่านและเพื่อชื่อเสียง—เกียรติคุณของวิทยาลัย อันเป็นที่รักยิ่งของเรา

อนึ่ง หากมีความผิดพลาดใดๆ เกี่ยวกับบริการของชุมนมาฯ ผมในนามของ
คณะกรรมการชุมนมาฯดนตรีไทย ขออภัยไว้ทั้งหมด แต่หากจะมีความดีบ้าง ขอ
ความดีนั้น จงเป็นของเพื่อนนิสิตที่รักทุกท่าน และวิทยาลัยอันเป็นที่รักของเราในที่สุด

ประเสริฐ เนื้อทอง

แรกพิมพ์

ท่านนิสิตทั้งหลายคงจำได้ดีว่า หนึ่งในดีชุมนุมใหญ่ที่ได้
รับจดทะเบียนจากองค์การนิสิตคือ ชุมนุมปาฐกถาเรานี้แหละ
และก็เป็นชุมนุมหนึ่ง ที่ได้จัดกิจกรรมสนองความต้องการของบรรดา
สมาชิก และเพื่อนนิสิตได้ตลอดปี

ชุมนุม

สมาชิกชุมนุมเรานี้ทั้งหมด ๑๕๗ คน มีคณะกรรมการ
ดำเนินงานในชุมนุมดังนี้

ปาฐกถา

นายสมศักดิ์ อินทรพานิช

ประธานชุมนุม

นายสันติ สาริบุตรานนท์

รองประธานชุมนุม

น.ส. รุจิระ ธรรมเกษตร

ปลัดกุม

น.ส. คมขำ บุญกอบ

เหรัญญิก

นายบุญจันทร์ เขตอนันต์

เลขานุการ

คณะกรรมการกลาง

นายสุรพงษ์ พรหมบุตร

นายฉลอง แนวพานิช

น.ส. ทศนีย์ ถนัดเดินข่าว

นายสุมน คงสวัสดิ์

นายฉลวย ไชยวิชิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ชนะ ประณมศรี

ที่ปรึกษา

นายวิศิษฐ์ ไชยวิชิต

และใต้คารม

การดำเนินงานของชุมนุมในรอบปี นับว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจ เพราะเหมาะสมกับสถานะและสิ่งแวดล้อมที่เรานั้นอยู่ เราพยายามส่งเสริมให้สมาชิกฝึกทักษะในด้านไต่ถาม, ปาฐกถา, อภิปรายปัญหา และฝึกหัดพูดในโอกาสต่างๆ ถึงแม้ชุมนุมเราจะไม่ได้รับงบประมาณอุดหนุนจากวิทยาลัยก็ตาม แต่ว่า ด้วยการประสานงานของคณะกรรมการและสมาชิกในชุมนุม จากความช่วยเหลือของนายกองค์การนิสิต และท่านอาจารย์ที่เคารพ จึงทำให้กิจการของเราดำเนินไปได้เกินกว่าที่คาดหวังไว้เป็นอันมาก

ไม่จำเป็นที่จะกล่าวถึงรายละเอียดของผลงานของเรา เพราะด่วนมากนิสิตทุกท่านก็เห็นๆกันอยู่ แต่ในทีนี้ขอยกตัวอย่างผลงานที่สำคัญ เพื่อเตือนความจำของท่านอีกครั้งว่า เราได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันไว้บ้างดังนี้

๑. ไต่ถาม ญัตติ “ผู้หญิงควรจะเรียกสั้นสอดทองหมั้นหรือไม่” ในวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๐๓ (วันคล้ายวันเกิดวิทยาลัย)

๒. ไต่ถาม ญัตติ “ผู้ชายไม่ควรมีรักเดียว” ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๐๓ (วันต้อนรับน้องใหม่)

๓. ไต่ถาม นัคนโหลพาร ญัตติ “โลกควรจะมียุติสงคราม” ในวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๓ โดยมีอาจารย์ ดร. ช่าง บัณฑิต เป็นประธาน อาจารย์ชนะ ประณมศรี เป็นหัวหน้าฝ่ายเสนอ อาจารย์สุธีระ รังวอย เป็นหัวหน้าฝ่ายค้าน

๔. ไต่ถาม ญัตติ “ชีวิตเรียนประจำดีกว่าเดินเรียน” ในวันที่ ๓๓ มกราคม ๒๕๐๒ โดยเป็นการโต้แย้งระหว่าง วศ. ปทุมวัน วศ. บางแสน

๕. อภิปรายปัญหาที่ว่า “ศิลปจำเป็นต่อนักการศึกษาเพียงไร” โดยคณะอาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๐๒

๖. เปิดบริการฝึกหัดพูด ทุกวันอังคาร และพฤหัสบดี เวลา ๑๗.๓๐-๒๐.๐๐ น. ในระหว่างเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายน

สำหรับในรอบปี การริเริ่มกิจกรรมแนวใหม่ ที่ได้สนองความต้องการของสมาชิกก็คือ การเปิด “ห้องฝึกหัดพูด” โดยมุ่งให้สมาชิกได้ฝึกพูด ปาฐกถา การพูดจูงใจ

ประทับใจคน การกดว่าดูหนังพจน์ และการกดว่าดูหนังรับเชิญเนื่องในงานต่างๆ ซึ่งทางชุมนุมได้พิมพ์คู่มือฝึกหัดแจกแก่สมาชิก แต่อย่างไรก็ตาม เรายังมีอุปสรรคบางประการ จึงมิได้ทำให้กิจการดำเนินไปได้ดีเท่าที่ใ้คงมุ่งหมายไว้ ถึงกระนั้นก็อย่างน้อย การที่สมาชิกได้เห็นความสำคัญของการพูด และกระหายที่จะฝึกหัด ก็นับเป็นดังที่เพียงพอสำหรับพวกเราแล้วในปี

ในปีต่อไป เมื่อเรามีอะไรพร้อมซีกกว่าก่อนๆ ข้าพเจ้าก็หวังว่า คณะกรรมการชุดใหม่ คงจะริเริ่มงานที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้มากกว่าปีนี้ ดังคำที่ว่า "ผู้ทำต่อต้องทำให้ดีกว่าผู้เคยทำมาแล้ว"

ข้าพเจ้าในฐานะประธานของชุมนุมปีนี้ อยากจะขอถือโอกาสนี้ ขอบพระคุณท่านอาจารย์ บรรดาคณะกรรมการกับสมาชิก และเพื่อนนิสิตทั้งหลาย ที่ได้ให้ความร่วมมือแก่ชุมนุมของเรา หวังว่าปีต่อไปก็จะเป็นดังที่เคยเป็นมาแล้ว

สวัสดิ์
(นพ. วิชาญ วัฒนกุล)

สมศักดิ์ อินทรพานิช

จดหมายรัก

เพื่อเป็นการแถลงให้สมาชิกได้ทราบถึงกิจการ ของ
คณะกรรมการองค์การนิสิต ปีการศึกษา ๒๕๐๑ ที่ได้ดำเนินมา
ในรอบปี และเพื่อเป็นแนวทางแก่คณะกรรมการชุดต่อไป ข้าพ-
เจ้าในนามของคณะกรรมการชุดนี้ จึงขอถือโอกาสคุยกับเพื่อนๆ
สมาชิกองค์การนิสิตบ้างตามสมควร

เรายังจำกันได้ค้ว่า เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๐๑ ทางวิทยาลัย จัด
ให้ม้การเด็กตงคณะกรรมการองค์การนิสิตกันอย่างครึกครื้นเป็นประวัติการณ์ คณะกรรม
การชุดใหม่ได้รับแต่งตั้งเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๐๑ ฉนั้น รวมเวลา
ที่คณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินงานมาจนกระทั่งบัดนี้ เป็นเวลา ๘ เดือนเต็ม แต่เราจะ
หมดสมัยจริงๆ ตามข้อบังคับ คือหลังจากเปิดภาคต้นแล้วหนึ่งเดือน ดังนั้นระยะเวลาที่ผ่าน
มาองค์การฯ ได้บริการอะไรบ้าง เพื่อนสมาชิกคงทราบดีแล้ว (หากดื่มก็โปรดตรวจดูในทิน
กาล) จึงวันที่จะกล่าวโดยละเอียด แต่จะพูดถึงกิจกรรมบางอย่างที่มีควมสำคัญ และควร
จะเป็นแนวทางที่ติดต่อไปในวันข้างหน้า ซึ่งพอจะรวมได้เป็น ๕ ประการดังนี้

ก. จัดทอดกฐินสามัคคี งานชิ้นนี้เป็นงานศาสนกิจ ที่มีความสำ
คัญยิ่ง สำหรับพุทธศาสนิกชนเช่นพวกเรา และเป็นที่น่าภูมิใจว่า แม้เราจะจัดทอดกฐิน

ในนามของวิทยาลัยเป็นครั้งแรก เราได้มารวมกันได้ดีเกินคาด คือ ทางการเงินได้ถึงหมื่นกว่าบาท นอกจากจะมีเงินสดถวายวัดแล้ว ยังได้ถวายเครื่องขยายเสียง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทางวัดต้องการที่สุดอีก ๑ ชุด กฎหมายของเราสร้างความปลื้มปิติแก่ชาวบางคล้าเป็นอย่างมาก แต่เราก็ไม่ลืมขอบคุณที่เราได้ต้อนรับพวกเราซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งพัน อย่างอันท้าทาย ความกล้าหาญของเรา รู้จักซาบซึ้งในความร่วมมือของท่านศึกษาสุบิน พิมพะจันทร์, วิทยาลัยบางแสน และ ท่านผู้ร่วมอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณ จงบันดาลให้ท่านประสบความสำเร็จความสุขความเจริญชั่วกาลนาน นอกจากนั้นเราหวังว่าองค์การนิสิตชุดต่อไป คงจะสนับสนุนกิจกรรมประเภทนี้เป็นอย่างดี

ข. ทศนาจร เดิมมีชื่อนุ่มท่องเที่ยง เป็นผู้ดำเนินงาน *บ้นขอบึงคัย*

ใหม่ให้โอนมาอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การโดยตรง คณะกรรมการจึงต้องแยกเวลายามบริการทางด้านนอก แต่เรากระตุ้นใจที่ดำมารจัดทศนาจร พิมาย-ไทรงาม โดยคำนึงถึงคน และได้จัดกิจกรรมบางอย่างอันเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของวิทยาลัยแก่ชาวราชสีมา และสระบุรี การที่ทศนาจรค้างคืนเช่นนี้ นับว่าเพิ่งจะเกิดขึ้นในวิทยาลัยเราเป็นครั้งแรกเช่นกัน

นอกจากนี้ยังได้จัดทศนาจร "วิบาก" ขึ้นอีกครั้งหนึ่งคือ จังหวัดระยอง เราต้องขอขอบคุณต่อความทรหดของผู้ที่ไปร่วมด้วยเป็นอย่างยิ่ง ท่านคงไม่ลืมว่าได้บุกป่า ได้เข่าข้ามห้วยเป็นระยะทางไม่ต่ำกว่า ๔ กิโลเมตร ท่ามกลางแสงแดดที่ร้อนจัด แม้กระนั้นก็ยังไม้อาจไปถึงนำตักเขาชะเมาได้สัมปรารณา ท่านต้องผจญภัยกลางทะเลขณะที่ท้องฟ้ามืดสนิท แต่ก็คงจะพอใจที่ถึงเกาะแก้วพิศดารได้ แม้ขณะนี้มองไม่เห็นอะไรเลย เรื่องอดข้าว และอดนอน เห็นจะเป็นของธรรมดาสำหรับการที่ทศนาจรครั้งนี้ ขอขอบคุณหลายท่านที่กล่าวว่าเป็นการที่ทศนาจรครั้งที่สร้างความตรึงใจแก่เขามากที่สุดในชีวิต แต่ก็ขออภัยอย่างมาก สำหรับผู้ที่มีความรู้ดีตรงข้ามกับที่กล่าว

ค. หนังสือพิมพ์ กิจกรรมหนักเช่นเดียวกับเรื่องทศนาจร คือ เปลี่ยน

จากชุมนุมมาขึ้นกับองค์การโดยตรง ซึ่งตามปกติ องค์การที่มีงานประจำที่จะต้องจัด

บริการเต็มมืออยู่แล้ว จึงนับว่าเป็นการเพิ่มภาระอันหนัก ให้แก่องค์การเป็นอันมาก แต่
อย่างไรก็ตาม เราได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ จนในที่สุด ก็สามารถขอกองหนังสือ “คือน
รับน้องใหม่” และหนังสือ “ประจำปี” ได้สำเร็จ สำหรับหนังสือคือนรับน้องใหม่
นับว่าเป็น ฉบับแรกของวิทยาลัย ซึ่งองค์การถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะแนะนำให้
น้องใหม่ได้เข้าใจ วิทยาลัย อาจารย์ ตลอดจนพี่ๆ และรวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งจะเป็นเครื่อง
ช่วยให้อาจารย์ และพี่ๆ รู้จัก น้องใหม่ ง่ายเข้าเช่นกัน ส่วนหนังสือประจำปีนั้น ก็มีความ
ประสงค์ ที่จะเผยแพร่กิจกรรมของวิทยาลัยในรอบปี

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากต้องประคับประคองกับความผิดพลาดหลายประการ ซึ่งเพื่อน
คงทราบดีแล้ว จึงทำให้หนังสือต้องเล่มต่อเล่มอันเป็นไป และทำได้ไม่ดีเท่าควร แต่อย่าง
น้อยก็พอจะเป็นแนวทางสำหรับปีต่อไป

ง. การจัดแข่งขันฟุตบอลประจำปี อันหนักเหมือนจะเป็นกิจ
กรรมใหม่เอี่ยมสำหรับวิทยาลัยเรา องค์การรู้สึกซาบซึ้งในความร่วมมือนอก
สัดเป็นอย่างยิ่ง และขอชมเชยความดำริที่คาดไม่ถึงว่าแต่ละคนจะมีแน่วแน่นเพียง
นั้น ถึงด้านแหวะและเป็นพลังสร้างเสริมความก้าวหน้าของสถาบันเราอย่างมาก นอก
จากนี้ขอขอบพระคุณท่านรองอธิการ ท่านอาจารย์ และท่านผู้อำนวยการวิทยาลัย
บางแสน ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

สำหรับปีต่อไปคงจัดได้ใหญ่กว่านี้ จึงขอขแรงเกี่ยวกับถ้วยรางวัลด้วยเถิด คือ
ถ้วยชนะเลิศฟุตบอลของท่านรองอธิการต้องชิงกันใหม่ทุกปี ถ้วยรองชนะเลิศ
กองเชียร์เป็นกรรมสิทธิ์ ของปีที่ได้รับ แต่ถ้าออกจากวิทยาลัย อาจจะมีมอบเป็น
สมบัติของวิทยาลัยก็ได้ แล้วแต่สมัครใจ

จ. เรื่องออกอากาศ ซึ่งนับว่าเป็นปีที่แรกที่เราได้จัดใหม่เช่นเช่นกัน
องค์การนิสิตรู้สึกภูมิใจมาก ที่สามารถสร้างประโยชน์ให้แก่วิทยาลัย โดยเผยแพร่ข้อ
เสียงไปทั่วราชอาณาจักรไทย และต้องขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ ว.ป.ถ. ๔ ที่กรุณาให้
จัดรายการถึง ๘ ครั้ง ทั้งต้องขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

เราหวังว่ากิจกรรมชนน คงได้รับการปรับปรุง ให้กว้างขวางในปีต่อไป
นอกจากนี้ยังมีหลายอย่าง ที่องค์การนิสิตได้วางขึ้น เช่น การเปลี่ยนจากระบบ "คณบดีเพื่อนใหม่" มาเป็น "คณบดีน้องใหม่" เป็นต้น
องค์การนิสิตปีนี้ แม้จะมีส่วนน้อยบ้าง แต่ตั้งบทพร่องก็มีอยู่เช่นกัน เช่นในด้านบริการต่างๆ ซึ่งเราจะไม่ขอแก้ตัวใดๆทั้งสิ้น เพราะเป็นนโยบายของท่านรองอธิการฯ ร่วมกับคณะกรรมการ ที่จะประหยัดค่าใช้จ่าย เมื่อสรุปแล้ว ปีนี้ขององค์การนิสิตใช้เงินไปราว ๓๕๐๐ บาท เท่านั้น คือ เมื่องานคณบดีน้องใหม่ ๗๕๐ บาท จัดทำ ต.ค.ด. และการต้อนรับต่าง ราว ๗๐๐ บาท ซึ่งส่วนมากเป็นพวกถาวรวัตถุ การประหยัดเงินขององค์การฯ เช่นนี้ นับว่าได้ผลดีเหมือนกัน เพราะที่เหลือจะได้รวบรวมไว้ ซ่อมถาวรวัตถุที่เป็นชั้นเป็นอัน เช่นบันได เราสามารถซื้อเครื่องดนตรีใหญ่ๆ ได้หลายชิ้น โดยใช้เงินที่เหลือจากปีก่อนๆ ส่วนปีนี้นั้นเงินคงเหลือออกมาก งบประมาณที่ตั้งไว้ประจำปียังมีได้ใช้จ่ายเลย ฉะนั้น เมื่อยกยอดไปรวมกับปีการศึกษาหน้า ก็จะได้ยอดที่สูงมาก ซึ่งถ้ามาจะจัดบริการแก่เพื่อนนิสิตได้อย่างเต็มที่

ท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้ามีความหวังอย่างยิ่งว่า องค์การนิสิตฯ ปีการศึกษา ๒๕๐๒ และปีต่อไป คงจะรุ่งเรือง สามารถสร้างสรรค์ ตลอดจนจัดบริการต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะมีนิสิต และอาจารย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งทำให้ค่าบำรุงสโมสรนิสิตเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

สำหรับปีการศึกษา ข้าพเจ้าในนามของคณะกรรมการ ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตที่ได้ให้ความสนับสนุนร่วมมือเป็นอย่างดี จนทำให้คณะกรรมการชุดนี้สามารถพ้นฝ่าอุปสรรคต่างๆ มาจนตลอดรอดฝั่ง และหวังว่าคณะกรรมการชุดต่อไป ก็คงจะได้รับการสนับสนุนเช่นนี้เหมือนกัน

ขอขอบพระคุณจากใจจริง
จรรยา ทองदार
นายกองค์การนิสิต

15 เม.ย. 2502

สหกรณ์ของเรา . . . . .

จากผลของความร่วมมือน่าชื่นใจของพวกเขา ตลอดระยะเวลาสามปี ตั้งแต่สหกรณ์ ได้ถือกำเนิดแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๐ มาจนถึงปัจจุบัน ทำให้ “สหกรณ์นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จำกัด สิ้นใช้” ได้ดำรงอยู่ คอยให้ความสะดวกแก่เพื่อนนิสิตทั้งหลายในด้านเครื่องใช้ที่จำเป็น แม้ว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างที่บกพร่องอยู่บ้างเกี่ยวกับการดำเนินงานก็ดี การบริการให้ความสะดวกแก่สมาชิกก็ดี ขอให้ถือเสียว่าเป็นสังขมดาของการดำเนินการทั่วไป ซึ่งไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการทุกคน และทุกสมัยที่ได้ดำเนินงานมาพยายามอยู่เสมอจะไม่ให้เกิดขึ้น

ในปีแรกมี นายจรรยา ทองถาวร เป็นประธานกรรมการดำเนินงาน กิจการของสหกรณ์เพิ่งริเริ่มรายได้คงตัว ปีที่สอง นายประสิทธิ์ ค้อประดิษฐ์ เป็นประธานกรรมการดำเนินงาน ปีนี้สหกรณ์ขาดทุน เนื่องมาจากความบกพร่องบางประการในการดำเนินงาน ปีนี้เป็นปีที่ดำมืด วิทยาลัยของเรา มีนิสิตเพิ่มขึ้น สหกรณ์ของเรา ก็เจริญขึ้นเรื่อยๆ กิจการต่างๆ ก็มีมากขึ้นเป็นเงาตามตัว คณะกรรมการดำเนินงานจึงมีเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วบ้างเล็กน้อย รวมทั้งหมด ๑๕ คน ดังรายนามต่อไปนี้

๑. นายณรงค์ สุวรรณ	กรรมการ
๒. นายบำรุง โพธิ์ศรี	"
๓. นางสาวพิวัลย์ วงศ์ตระกูล	"
๔. นายสุภาพ ราชดี	"
๕. นางสาวสมพร ศรีบุรุษธรรม	"
๖. นายบุญชอบ โพธิ์แก้ว	"
๗. นางสาวอุดม กุลพิทักษ์	"
๘. นายวีระ สมบูรณ์	"
๙. นางสาวปรีดา เชื้อตระกูล	"
๑๐. นายบุญเลิศ ศรีหงส์	เหรียญก
๑๑. นางสาวสุธี ตันตระกูล	เลขานุการ
๑๒. นายบัณฑิต คำวชิรพิทักษ์	รองประธานกรรมการดำเนินงาน
๑๓. นางสาวนฤมล วงศ์ทิพย์	ประธานกรรมการดำเนินงาน

และกรรมการอีก ๒ นาย ที่ออกจากคณะกรรมการ ด้วยเหตุผลบางประการคือ นายสมเจตน์ ทองค้วง และนายฉลอง แนวพานิช

ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ๒ ท่านคือ

นายภมร สรรพานิช

นายชนะ ประณมศรี

อย่าลืมว่า สมาชิกทุกคนมีดวงรับผิดชอบร่วมกัน ได้รับดวงได้ดวงเดียวเช่นเดียวกัน ตลอดจนชื่อเสียงของสหกรณ์และวิสาหกิจ จะเกิดขึ้นได้อยู่ที่พวกเรา คอยให้ความสนับสนุนร่วมมือเท่านั้น เราอาจจะทำได้หลายทางด้วยกัน อาทิเช่น ในการประชุมใหญ่แต่ละครั้ง จะมีพนักงานสหกรณ์เข้าร่วมประชุมด้วย สมาชิกทุกคนควรเข้าประชุม โดยพร้อมเพรียงกัน หากขาดความพร้อมเพรียง เข้าประชุมบ้างไม่เข้าประชุมบ้าง การประชุมอาจไม่ครบองค์ประ-

ชุม จำต้องเดือนค้อยไป เป็นกรเดียวเวตาไปเปด่าๆ เมื่อเป็นเช่นนพวกเราจะได้รับคำกล่าว
อย่างไร จากพนักงานสหกรณ์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกวิทยาลัยที่ไต่เข้ามาเห็นความไม่พร้อม
เพียง ไม่เอาใจได้ของพวกเราต่องานที่ได้ก่อตั้งขึ้นโดยพวกเราเอง พวกเราทุกคนคงจะทราบ
ดี เพราะเรองนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว เมื่อคราวประชุมคนบ้น

อีกทางหนึ่งพวกเราจะให้ความสนับสนุนได้ด้วยการไปซื้อของที่สหกรณ์ของเรา
เอง ซึ่งขายในระดับถูกกว่า หรือเด่มอกบที่ของตลาด ดังใดที่สมาชิกในสหกรณ์เราก้ควรซื้อ
ของเรา ถูกดะบางครั้งเราอาจขายของแพงกว่าที่ของตลาด แต่คงเป็นบางครั้งบางคราวเท่า
นั้นที่เราตามราคาของตลาดไม่ทันทางที่ดพวกเราใครก้ตาม ถ้าเห็นว่าของอย่างใดแพงกว่าที่ของ
ตลาด ให้เอาหลักฐานมายื่นยกบเจ้าหน้าที่ เรยนั้นดขายให้ไต่ตามราคานนหรือถูกกว่า

ในการซื้อดังของกดี เจ้าหน้าที่จะคองออกมิดดให้ทุกครั้ง แม่ท่านจะซื้อเพียง
เด็กนอยกตาม เพราะจะเป็นการกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่ได้ถ้าหากจะมีชน ข้าพเจ้า
เชื่อว่าทุกท่านคงคิดเช่นนี้ คิดไว้นั้นแหละดี จะได้ช่วยกันคิดบ้องกัน แต่คามปกติแล้วคณะ
กรรมการเป็นผู้ทุจริตทุกคน จึงสมควรเป็นกรรมการ

คณะกรรมการเหมื่อนกับผู้รับใช้ท่าน ผู้ที่เข้ามาเป็นกรรมการ มิใช่จะประดั่งคั่ง
หนึ่งดังใดจากสหกรณ์ ต้องการเกียรติในตำแหน่งต่างๆที่ไต่รับนหรือ ไม่มีเดย ต้องการมา
หาผลประโยชน์เปด่าเดย นอกจากจะมาบริการให้ความสดวกแก่พวกเรา และศึกษาหาความ
รู้เกี่ยวกับกิจการสหกรณ์บ้างเท่านั้น จึงสมควรที่พวกเราจะให้กำลังใจสนับสนุนบ้าง ดังใด
ที่คณะกรรมการทำไม่ดี หรือดสมาชิกไม่พอใจในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ทงคณะ
หรือผู้ใดผู้หนึ่ง ตามข้อบังคับของสหกรณ์ข้อหนึ่งใจความว่า "ดสมาชิกไม้นอยกว่า ๒๐ คน เข้า
ชอกันทำหนังสือร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่ แล้วสมาชิกอาจจะลงมติออกดดอน ทงคณะหรือ
รายบุคคลได้ แล้วดงผู้เหมาะดมแทน" เรองนี้พวกท่านทำได้ แทนที่จะไปวิจารณ์กันในวัน
กาแพ่ ตามไต่ต้นมะพร้าว แล้วไต่อะไรขึ้นมา เปด่าเดย

อนึ่งยังมีกรข้องใจของสมาชิกมากท่าน เกี่ยวกับการหมัดสมาชิกภาพ และหุ้
ข้าพเจ้าขอนำข้อบังคับของสหกรณ์ในเรองนี้ มาเด้นอด้งน

ข้อ ๑๑ เหตุที่ต้องออก

๓. ตาย
๔. ตกเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือวิกลจริต
๕. โอนหุ้นที่ถือไปหมดแล้ว
๖. ตายออกโดยแสดงความจำนงเป็นหนึ่งเดียวกับคณะกรรมการดำเนินงาน
๗. ถูกถอนชื่อตามข้อ ๓๘
๘. ต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย
๙. ถูกให้ออก

ข้อ ๒๓ หุ้นของสมาชิกผู้ออก

ในกรณีที่สมาชิกออกจากสหกรณ์เพราะตายหรือตกเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือวิกลจริต ถ้าทายาทหรือผู้มีสิทธิโดยชอบขอโอนหุ้นของสมาชิกนั้นต่อสหกรณ์ สหกรณ์จะรับซื้อหุ้นไว้โดยคิดราคาให้เท่าจำนวนค่าหุ้นที่ได้ชำระไว้ อนึ่งในกรณีที่สมาชิกออกจากสหกรณ์เพราะตาย ถ้าทายาทของเขาได้ เป็นสมาชิกในสหกรณ์นั้น จะรับถือหุ้นของสมาชิกผู้ออกนั้นต่อไปก็ได้

ในกรณีที่สมาชิกออกจากสหกรณ์เพราะตายออก ถ้าสมาชิกผู้ออกมิได้โอนหุ้นของตนให้แก่สมาชิกในสหกรณ์เดียวกัน เมื่อคณะกรรมการดำเนินการพิจารณาเห็นสมควร สหกรณ์อาจรับซื้อหุ้นไว้โดยคิดราคาให้เท่ากับจำนวนค่าหุ้นซึ่งได้ชำระไว้

ในกรณีที่ออกเพราะต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สหกรณ์จะจ่ายค่าหุ้นซึ่งสมาชิกนั้นมีอยู่ในสหกรณ์ คืนให้ตามกฎหมายล้มละลาย

ในกรณีที่สมาชิกออกเพราะถูกให้ออก เมื่อพ้นกำหนดเวลาดำเนินนับแต่วันที่ออกแล้ว ถ้าสมาชิกผู้ออกยังมีได้จัดการโอนหุ้นที่ถืออยู่ให้แก่สมาชิกในสหกรณ์เดียวกัน สหกรณ์จะเอาหุ้นของสมาชิกนั้นออกขายโดยเปิดเผย ได้จำนวนเงินเท่าใดจะหักชำระหนี้ซึ่งสมาชิกนั้นมีอยู่ต่อสหกรณ์ ถ้ายังมีเงินเหลือเท่าใด จึงส่งคืนให้แก่สมาชิกนั้น

ถ้าจนกว่าเจ้าขอ ให้ขอคิดเห็นแก่สมาชิก ที่จะมาเป็นคณะกรรมการชุดต่อไป

ที่จะมาดำเนินงานบางเด็กลง

๓. การทำงานของสหกรณ์ไม่ใช่ของง่ายนัก จะต้องเอาใจได้อย่างจริงจัง ไม่ถือ
เป็นของเล่นสนุก

๒. มีใจรักงานด้านนี้

๓. เห็นแก่ดีส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

๔. สุจริต

๕. ทำงานจริง พอดี

๖. มีความรู้ด้านนั้นมาบ้าง หรือไม่ก็รีบศึกษาให้รู้แจ่มแจ้งโดยเร็วเมื่อเริ่มทำงาน

๗. กว้างขวางและชำนาญในการติดต่อ

๘. ขอดทนต่อคำวิจารณ์ต่างๆ

๘. กรรมการชุดต่อไป ถ้ามีบุคคลในคณะกรรมการชุดที่แล้วอยู่น้อยบ้างก็จะดี
ทั้งหมดนี้หากสมาชิกผู้ใดเหมาะสม ก็ขอความร่วมมือเข้ามาดำเนินการให้สห-

กรณ์เราเจริญยิ่งขึ้นไป

สหกรณ์เป็นของพวกเรา เพื่อพวกเรา จัดทำโดยพวกเรา ผลประโยชน์
ของพวกเราขึ้นอยู่กับความสำเร็จของพวกเราจากสหกรณ์

บนลือ คำขวัญพิทักษ์

โรงสี ง่วนคู่หนดี แส่นสุข

รับสีข้าวเปลือก

○ จำหน่ายข้าวสารและรำข้าว ○

☆ ☆ ด้วยราคาย่อมเยา ☆ ☆

← เราไป

เขามา →

รับส่งห้คำจุฬาฯ

← แข่งขันกีฬา

หญิง →

← ชาย

➡ อนุบาลเชียงใหม่

➡ แผนกประถมศึกษา

➡ วิทยาลัยนาฏศิลป์

☆ เชื้อนครราชสีมา ☆

← ที่พิมาย

131

ที่เขื่อน →

‘สักการท้าวสุรนารี’

◀ วาง....

....วาง....

◀ มาลา

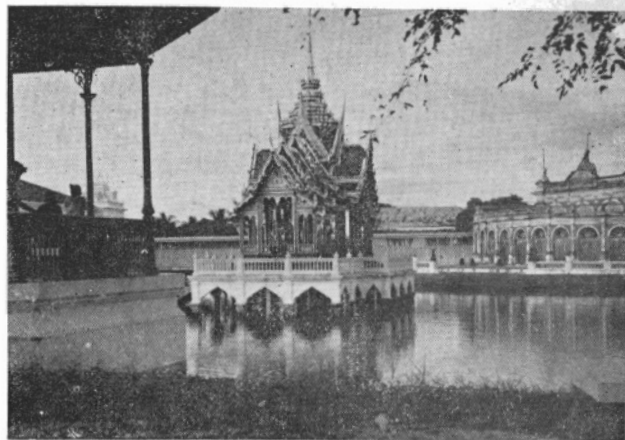
แวะระหว่างทาง

➡ หมวกเหล็ก

➡ ศ.ธ. สระบุรี บริการ

132

➡
ทางปะอิน

▲ น้ำตกเขาชะเมา

▲ อู่ปลักรรค

▲ ไปเกาะแก้วพิศดาร

☆ เขียมระยอง ☆

อภินันทนาการ

จาก

ประสิทธิผล

ถนนวิจิตรปราการ

ชลบุรี

อภินันทนาการ

จาก

ร้านศรีศิลป์

ถนนตัดใหม่ ชลบุรี

ผู้แทนจำหน่าย

เป๊ปซี่ โคลา

อภินันทนาการ

จาก

จิรวัดน์

การแพทย์

ถนนวิจิตรปราการ

ชลบุรี

ด้วยความอุปการะจาก

ร้านประจักษ์

คิวดงบางปะกง

๕๒๘/๑๕ ถนนราชประสงค์ ชลบุรี

บริการซ่อมเครื่องทุกชนิด

ด้วยราคาเป็นกันเอง

อธิบดีพนักงาน

จาก

มดุงศึกษา

ข้างโรงพยาบาลนคร คิงส์

พระนคร

อธิบดีพนักงาน

จาก

โรงแรม

แสนสำราญ

บางแสน ชลบุรี

เพลินพานิช เซอร์วิส ชลบุรี

เลขที่ ๖๘๘/๑๖ ถนนสุขุมวิท
ด้วยเครื่องมือทันสมัย

เปิดบริการอัดฉัตรรถยนต์
และจำหน่ายน้ำมันทุกชนิด
ของ

สแตนดาร์ด แวกคัมโฮยล์
โดยราคาย่อมเยา

บริษัท จังหวัดชลบุรี จำกัด

ในความอุปการะของกระทรวงเศรษฐกิจ
ตัวแทนจำหน่าย

สุราแม่โขงของโรงงานสุรา
กรมโรงงานอุตสาหกรรม

และ บุหรี่ตราต่างๆ ของ
โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง
นอกจากนี้ยังมี!!!

สินค้าพื้นเมืองอีกมาก
สำนักงานเลขที่ 47 ถนนวชิรปราการ
อ. เมือง ชลบุรี

จำหน่าย แบบเขียน เครื่องเขียน เครื่องแบบทุกชนิดและ
อุปกรณ์การศึกษาทุกชนิด รั้วพิมพ์งาน ทุกประเภท

สำนักงาน. ศึกษาภัณฑ์พานิช อาคาร ๕ ราชดำเนิน

โทร. ๒๔๒๕๔-๒๒๕๕๐

โรงงาน โรงพิมพ์คุรุสภาพระสุเมรุ ถนนพระสุเมรุ

โทร. ๒๑๑๒๐ โรงพิมพ์คุรุสภาราชบพิ

ถนนราชบพิช โทร. ๒๐๒๒๒

โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว ถนนลาดพร้าว บางกะปิ

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ผลพิบูล

ช่างโรงงานแข็งบางปลาสร้อย ชลบุรี เป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่อง-
ยนต์หลายชนิด เช่น เปตเตอร์ สลาเวียร์อนสัน เนชั่นแนล แฟร์แมน
และอื่น ๆ อีก พร้อมทั้งเครื่องบมนำ บมลม เครื่องนุดระหัด อุตสาหกรรม
การประมง เกษตร

เอเยนต์ รถจักรยานยนต์ สปาดาร์

เอเยนต์ รถจี๊ป เล็ก-กลาง-ใหญ่

เอเยนต์ กรนสปอต

อภินันทนาการ

จาก

โรงงาน ไม้ขีดไฟชลบุรี จำกัด

หมู่ ๕ ถนนสุขุมวิท ชลบุรี

อภินันทนาการ
จาก
ร้านชลบุรีพานิช
๓๙๘ ถนนวชิรปราการ
ชลบุรี

อภินันทนาการ
จาก
ร้านบาร์สมานมิตร
ชลบุรี

ร้านเปี้ยวอัญญ

เลขที่ ๓๘๐ ถนนวชิรปราการ ตรงข้ามสะพานศาลเจ้า ชลบุรี
จำหน่าย
เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิด
ทั้งปลีกและส่ง ในราคาเยอเสมอ

อภินันทนาการ
จาก
ร้านศรีนิยม
๓๗๗ ถนนวชิรปราการ ชลบุรี
จำหน่ายไอศกรีม สลิม
ผลไม้แช่เย็น
และรับจัดทำสลิมในงานมงคลต่างๆ

อภินันทนาการ
จาก
บริษัท ชักแห่ง
๓๘๒/๒ ตรอกตันจันทร์
ชลบุรี

เดี่ยวแข่งฮวด

แห่งเดี่ยวในจังหวัดชลบุรี

ขอเสนอ

วัสดุก่อสร้าง เครื่องสุขภัณฑ์และไม้แปรรูปทุกชนิด
สำนักงาน เลขที่ ๘๔๐/๔-๕ ถนนชัยชนะโกศล ร.ร. ชลราษฎรอำรุง
เอเยนต์ ไต่บิลเลียด ของพัฒนาการบิลเลียด
มีเครื่องอุปกรณ์พร้อม
บริการรวดเร็วทันใจ มีรถรับส่งเรียบร้อย

กันเองพานิช

ยอดจำหน่ายเครื่องอาหลัย และ ช่อมรดยนต์

ท่านจะรู้สึกปลาบใจเป็นอันมาก เพียงมาติดต่อครั้งแรก

เพราะเราคิดราคาเป็นกันเองจริงๆ

งานปราณีต เร็วทันใจ

ท่านนักทัศน اجرทุกท่านรวดเร็วระหว่างทาง เรายินดีช่วยเหลือ

จนเต็มความสามารถ

เค้นยิว
(KHEN YOO)

เลขที่ ๔๕ ถนนสีพระยา พระนคร
รับตัดรองเท้ากีฬา

ชลบุรี กสิกรรม

๗๘๖/๒๐ ถนนโพธิ์ทอง ชลบุรี

สั่งจำหน่าย เครื่องยนต์ เครื่องเรือ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า พัดลม ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ อุปกรณ์อุตสาหกรรม กสิกรรม

ประมง และสำนักงานเคมิตซ์เพลิง บั้มสูบน้ำอัตโนมัติ

ตัวแทนจำหน่ายเครื่องยนต์ ลิสเตอร์ และ แบดักสโตน

ประจำจังหวัด ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

ขอโทษ.....!

ด้วยอุปสรรคหลายประการที่คาดไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้น จึงทำให้หนังสือวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางเล่ม ๒๕๐๑ ต้องคลอດออกมาไม่ทันเวลา และมีรูปร่างไม่ดีเท่าที่ควร ดังได้ปรากฏแก่สายตาของท่านแล้ว

เดิมที่เคียวการจัดทำ หนังสือพิมพ์ประจำอยู่ในความรับผิดชอบของชุมนุมหนังสือพิมพ์ แต่ในปีการศึกษา ๒๕๐๑ ตามข้อบังคับขององค์การนิสิตฉบับใหม่ ได้โอนมาอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การนิสิตโดยตรง ทั้งนี้เพื่อจัดปัญหาที่ยากบางประการ

ดังนั้นคณะกรรมการขององค์การนิสิต จึงแต่งตั้งให้ คุณเสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ เป็นบรรณากรจัดทำหนังสือประจำฉบับ แต่เนื่องด้วยระยะต่อมาคุณเสริมศักดิ์ มีความจำเป็นบาง

จึงขอลาออกจากตำแหน่ง คุณธานี ปาลสุทธิ เข้ารับตำแหน่งบรรณกรแทนในเทอม
ที่สอง และด้วยความร่วมมือของอาจารย์ รัตนา มณีสิน บรรณกรคนใหม่จึงกะแผน
การจัดแสดงตะคอนพื้นทางที่ ศาลาประชาคม ชลบุรี เพื่อจะได้ทุนมาจัดทำหนังสือตั้ง
กล่าว ซึ่งถ้ารวมการทำแจ้งความ และทางวิทยาลัยช่วยอีก ๒๐๐๐ บาท แล้ว จะได้หนังสือ
ที่คุ้มค่าทีเดียว

ในที่สุดทุกสิ่งทุกอย่างก็ดูจะเรียบร้อยดี ตะคอน อาจารย์ รัตนา ได้
เอาใจใส่ในการฝึกซ้อมเต็มที่ ก็พร้อมที่จะนำออกแสดงได้แล้ว การติดต่องาน
ต่างๆ ก็ได้รับความเอื้อเฟื้อเป็นอย่างดี แต่ถึงคราวเคราะห์ ทางวิทยาลัยได้สั่งระงับ
โดยอ้างคำสั่งของคณะปฏิวัติ จากความผิดพลาดที่จะได้เงินส่วนใหญ่จากการจัด
แสดงตะคอน และเงินจากวิทยาลัยอุดหนุน ประกอบกับไม่อาจหาแจ้งความได้
คุณธานีจึงขอลาออกจากตำแหน่งบรรณกรเป็นคนที่สอง

เวลาได้กระชั้นเข้ามา จากเทอมต้น เทอมกลาง และในที่สุดก็จวนจะสิ้นเทอม
ปลาย ข้าพเจ้าในฐานะต้องมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุด เมื่อไม่อาจนิ่งนอนใจต่อ
ไปอีกได้ จึงรวบรวมผู้สมัครจะร่วมงานด้วยจำนวนหนึ่ง ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือ
เป็นอย่างดี

พวกเรามีเวลาเพียง ยี่สิบกว่าวันก่อนเปิดเทอมปลาย จึงจำเป็นต้องตั้งเวลา
ดูหนังสือสอบ ไปหาแจ้งความ ซึ่งด้วยความพยายามอย่างเต็มที่ของพวกเรา และด้วยความ
ร่วมมือของบริษัทห้างร้าน ในที่สุด เราก็สามารถจัดทำหนังสือเล่มนี้ได้ โดยมีต้องรบ
กวนเงินของวิทยาลัย และเพื่อนนิสิตแต่ประการใด

เนื่องจากหนังสือเล่มนี้ เราทำทางเงินจากการหาแจ้งความทางเดียวเท่านั้น
จึงทำให้รูปเล่มของหนังสือ ไม่อาจเทียบกันที่แล้วๆมาได้ และเนื่องจากเวลาจำกัด

น้องอยู่หลังตงหน้าเรียนเพชรทำชอบ

หมั้นประกอบกิจการด้านศึกษา

อย่ามัวเมาเฝ้าพะวงหลงเฮฮา

เพราะจะพาให้ถึงซึ่งอันตราย

อนึ่ง สุรา, นารี, อัก ฝ, ไพ่

จะพาให้ทรพยสนสันศุนยหาย

ทั้งดูหนัง นั่งตลาด เทียวหาตทราย

ต้นนอนสาย เป็นประจำ ไม่ทำงาน

เหล่านักลุ่มหลงคงเป็นโทษ

ไร้ประโยชน์ไม่เห็นเป็นแก่นสาร

นานนานครั้งยังใจให้เบิกบาน

ประสพการก็ได้มดไม่เบา

น้องน้องหญิงที่จริงแสนลำบาก

ทำด้วยยากกว่าผู้ชายนั้นหลายเท่า

ทั้งททาพาที่พึงดูแล

อย่ามัวเฝ้ามองชายพวกพวยเรือ

พูดแต่น้อยค่อยค่อยฟังนั่งนิ่ง

อย่าสูงส่งกับใครใครให้พรวดเปร้อ

ถึงคราวพูดพูดหวานดังตาลเจ้อ

คนไม่เบอวาจา กลับมาชม

อย่าลืมนะเราเป็นเข่นนิติต
จะทำกิจจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม
ทำตนดีมีคนเขานิยม
ต้องชื่นชมว่า “ วิสิต ” วิเศษนัก

“ พี่จากไปใจมุ่งผดุงกิจ ”
สร้างเสริมวิทย์ แก่ เด็กไทยให้ประจักษ์
เชื่อกันว่า “ บางแสน ” นั้นแม่นนัก
ขอน้อมรักตามทางพี่สร้างไว้

ก่อนจำเป็นจำไปในครั้งนี้
ตัวพี่ขอวิงวอนอวยพรให้
ขอคุณพระช่วยบ้องคุ้มครองภัย
ขอทรัพย์ได้คล่องคล่องไม่ขาดแคลน
สอบครั้งใดขอให้ ได้ เกรดเอ หมด
เกียรติยศ ลือลอบ จบ บางแสน
หากมีจิตคิดหมายจะได้แฟน
ให้งามมั่นเทพแกลิ่งจำแลงมา

จะประสงค์สิ่งใดในดวงจิต
ให้สัมฤทธิ์ สมมาด ปราบณา
แม่นขยันหมั่นเพียรเรียนวิชา
ปริญญาคงไม่พ้นทุกคนเออ.

..... พี่ใหญ่

17 เม.ย. 2502

สำหรับในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ก็น่าจะเปิด Course นั้น เพราะนิสิตทั้งหลายจะต้องออกไปเป็นครู ถ้าจะเก่งแต่วิชาการอย่างเดียว น่าจะไม่พอ เพราะเราไม่ได้ให้วิชาแต่อย่างเดียว การฝึกและอบรมบ่มนิสัย ก็เป็นเรื่องสำคัญสำหรับเยาวชนควบคู่กันไปด้วย วิทยาลัยฯ มีโรงเรียนสาธิตอยู่แล้ว เมื่อเราเรียนหลักการ และวิธีปฏิบัติในวิชานั้นแล้ว ยังมีโอกาสจะได้ไปทดลองและฝึกเพื่อวัดผลอีกด้วย เมื่อนิสิตจะต้องกระจายกันออกไปประจำอยู่ตามโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ หน้าที่ฝึกและ อบรมเยาวชนแบบเบเนดิก-เพาเวลล จะอำนวยความสะดวกแก่การศึกษาในเรื่องอบรมบ่มนิสัยอีกโสดหนึ่งด้วย.

ห้องภาพ

นาคornsิลป์

NAKORN SILP

張美光

87 ถนนเจิมจอมพล อ.ศรีราชา

住是拉差門牌八十七號

บริการถ่ายภาพนิ่ง และภาพยนตร์ขาว ในงานพิธีต่างๆ

งานดี ตรงเวลา ราคาตัวเอง

พี่จากไป..ใจมุ้ง..มตุงกิจ.

นิราศร้าง บางแสน แดนศึกษา

ด้วยสำเร็จ เสรีกิจ วิทยา

ต้องจำลา จรแล้ว เหลืออาลัย

“การศึกษาบางแสน” ดินแดนนี้

นับได้สืบมาพิชิตย์

ทั้งอยู่ดีกินดี ไม่มีภัย

มาจำใจ อลา ให้อาวรณ์

จะจากไกลไปสู่ดูโลกกว้าง

ให้อ้างวังหวุ่นไหวฤทัยถอน

ตั้งเรือน้อยลอยคว้างกลางสาคร

ไม่เหมือนก่อนตอนอยู่ในอุเรือ

หากพลาดนิมิตพลั้งเขายังสอน

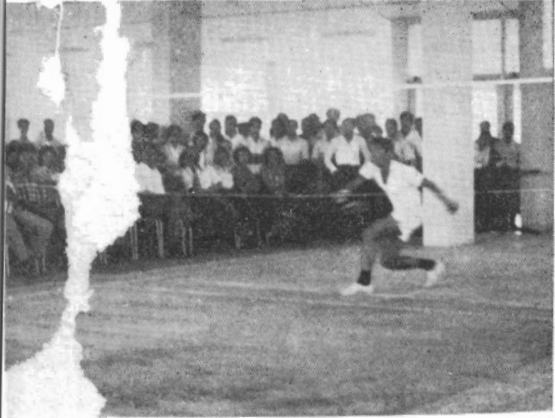
มาจำจรจากไกลอาลัยเหลือ

ไอ้ชีวิตคิดไปคล้ายกับเรือ

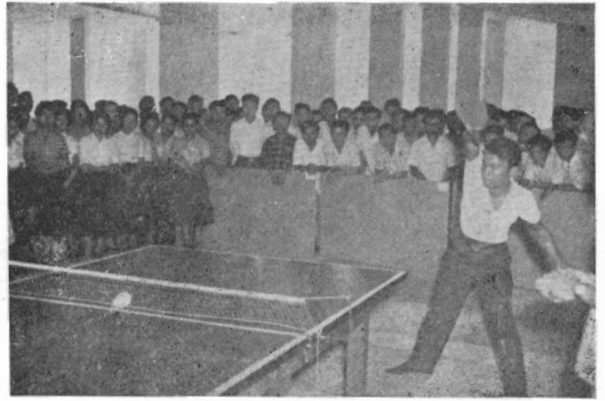
ออกอุเพื่อจุดหมายปลายทาง

ปทุมวัน - บางแสน

สัมพันธ์

← สู้กัน →

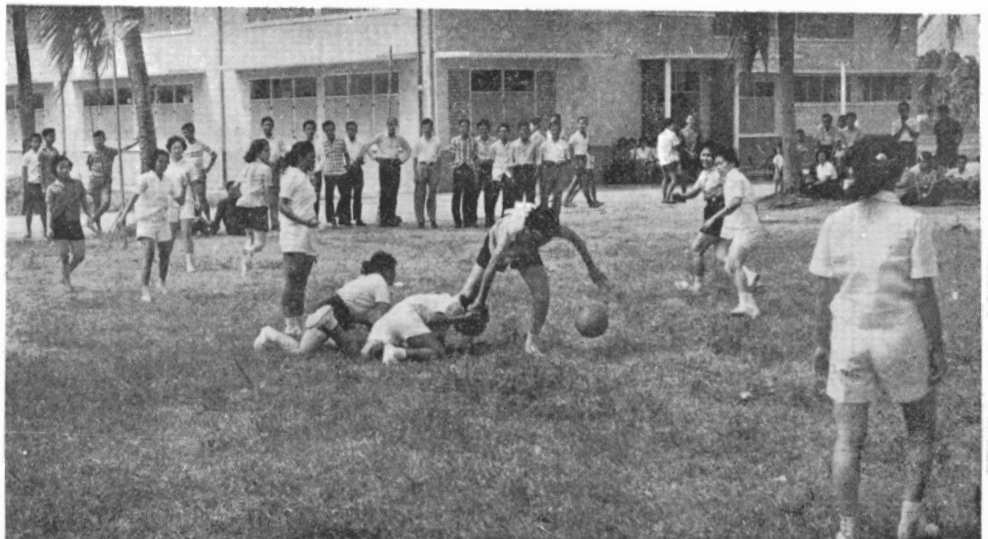

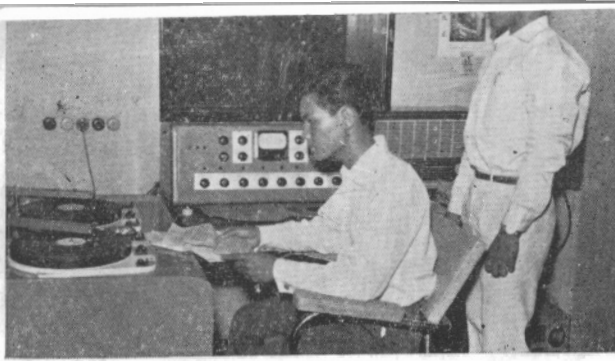
← เอา!

▶ เดียงกัน

153/5

อยู่! ▶

“ออกอากาศที่ ว.ป.ถ. ๔”

🏠 ห้องเครื่อง

ห้องส่ง ➡

ประกาศ

คณะกรรมการองค์การนิสิต รู้สึกซาบซึ้งในความสนับสนุนร่วมมือของเพื่อนนิสิต และคณะอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งทำให้คณะกรรมการสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยความเรียบร้อย ตลอดปีการศึกษา ๒๕๐๑ ก่อให้เกิดผลดีแก่วิทยาลัยของเรา ดังนั้นจึงขอประกาศขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะกรรมการองค์การนิสิตฯ

20 มี.ค. 2502

รายนามอนุปริญา รุ่นที่ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๐๑

นายกมล สุวัตถ์	น.ส.ถนอมศรี ช่อทิพย์
น.ส.กาญจณี แก้วทอง	น.ส.ถนอมศรี สุวรรณผล
นายเกษม พันธุ์รัตน์	น.ส.นันทิด คำศรี
น.ส.เกษร ศุภกิจ	นายธีรพงศ์ เงินศรี
นายโกมล บุญสุข	น.ส.ทวิทรัพย์ บุญมงคล
น.ส.กิมเหรียญ แซ่กู่	นายวีระพล สงวนตระกูล
นายชุม สีสุข	น.ส.นฤมล วงศ์ทิพย์
นายแจ นนทแก้ว	น.ส.นพดล ยอดแสง
นายจำลอง ยอดประสิทธิ์	น.ส.นิภา จันทรเนตร
นายจรัสศักดิ์ ไพศาล	น.ส.นันทนา พันธุ์คำ
นายจันต์ จงจิตต์	นายบุญส่ง ศรีใหม่
น.ส.จันทร์เที่ยง สุรินทราโช	นายบุญส่ง เพ็ชรแสน
นายจารึก ถึงลาก	นายบำรุง โพธิ์ศรี
น.ส.เจริญศรี แก้วมีชัย	น.ส.บุญเรือง มั่นพงษ์
นายจรัส สุดานิช	นายประเสริฐ กฤษประจันต์
น.ส.จงจิต ทองมี	น.ส.ประจิตต์ ดุขยทรรสน์
น.ส.เนลา ศิวะสมบูรณ์	นายบัญญัติ ไชยเสน
นายฉลอง แนวพานิช	น.ส.ปราณี ประดับสุข

น.ส.จินตนา ลัมเจริญ
นายจำเนียร พรภิโหว
นายชุกศักดิ์ อ่วมวิไล
น.ส.ชุลี สุนทรนันทเวช
นายช่วง พงษ์สุวรรณ
นายถวิล พวงจันทร์
นายทวี ทิมขำ
นายชวลิต ไชยชนะ
นายณรงค์ สุวรรณ
น.ส.คุณณี เถระพัฒน์
น.ส.พรเพ็ญ โรจนหัสติน
น.ส.ภัทรา จินณาสา
นายเรณู พงษ์ปก
น.ส.รุจิร ชรรณเกษตร
น.ส.ลดาวลัย ภูอารีย์
นายยิ้ม อินทัน
นายยงยุทธ เสงี่ยมศักดิ์
นายไววุฒิ มนต์ขลัง
นายวัน ยंत्रอด
น.ส.วัชร อันวะษา
นายวิลาศ นันธิพล

นายปวิธน์ วาสิกศิริ
น.ส.ปานใจ มุสิกภาชน์
นายปรุง พวงนัดดา
น.ส.เพ็ญศรี นราประสิทธิ์สุข
น.ส.พวงทิพย์ ภูศรีณีย์
นายพานิช วงษ์ท้าวศักดิ์
น.ส.พิมลพรรณ ประเสริฐสูงษ์
น.ส.พิวัลย์ วงศ์ตระกูล
น.ส.พุดศรี กนกวิจิตร
น.ส.เพ็ญสินี ศรีศักดิ์
นายสุขสวัสดิ์ บุญคำ
น.ส.สมพร ศรีบูรธรรม
น.ส.สำรวย แก้วละเอียด
น.ส.สุนณา รัตสุข
น.ส.สุธี ตันตระกูล
นายสุภาพ ราษิดี
น.ส.สำรวย ศรียาภย์
นายสุพร แทะละหลั่ม
น.ส.สาลี นิลพันธ์
นายเสน่ห์ กิ่งทอง
น.ส.อุทุมพร เศรษฐคุปต์

นายวินัย ลัมสัมพันธ์

นายวิจิตร สิทธิฤทธิ

นายวิชา ปานใจ

นายวีระ สมบูรณ์

นายวิจิตร ทองพรหม

นายสหัส สุขะเดชะ

นายสมัย สุวชิรัตน์

นายสวัสดิ์ ชูช่วย

นายสิทธิ์ จุลชาตรี

นายสมพงษ์ พูลสวัสดิ์

นายสุวิทย์ เกษมณี

น.ส.เสาวภา ภูคุ้ม

น.ส.สรุติ อร่าม

นายสันติ สาริบุตรานนท์

นายสมคิด ทองลิมา

นายเสริม กมลประภา

นายสมอาจ วันโน

นายเสนาะ หัตถ์

น.ส.ศิริวรรณ อาจองค์

น.ส.อรุณี เทศน์ธรรม

นายอุทัย สิทธิศักดิ์

น.ส.อุไรวรรณ อินทรีย์

นายเอนกวิช โกลุพิมาน

น.ส.อุดม กุลพิทักษ์

นายอาทิตย์ ธีรานุตร์

เพื่อนนิสิตที่ออกไป รัฐบาล และ ศึกษาต่อ

โปรดทราบ!

ขอความกรุณาแจ้งที่อยู่ไปยัง

แผนกทะเบียนองค์การนิสิต

เพื่อสะดวกในการติดต่อประสานงาน

และถ้าที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้คลาดเคลื่อนก็ โปรดได้แจ้งให้ทราบด้วย
องค์การนิสิตฯ

๑๕ เม.ย. ๒๕๐๒

บริษัท บีแอนด์เอสแมคชีน

ใช้กับเครื่องเรือ ส้วก คุณภาพสูง ประหยัดค่าใช้หุ้ย
อาทิตย์พร้อมใหม่ส่งตอก

ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย

บริษัท ยูนิเบ็ดดบอเตอรเวอดส์(สยาม) จำกัด • 156 ถนนสีม่วง พวงนตร โทร. 32987-32988 •

รายนามผู้ที่ไปศึกษาต่อที่อื่น

นายวิสิทธิ์ สุมิตยกุล
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ พระนคร

น.ส. บุญประสิทธิ์ พันธุ์รัตน์
วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน พระนคร

น.ส. วลัย อัมพเตมีย์
Central Michigan College.
Mount Pleasant, Michigan, U.S.A.

น.ส. ศรีนภา สุริยะ
วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน พระนคร

น.ส. อรพินท์ อโนมศิริ
วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน พระนคร

□ □ □

รายนามผู้ที่ออกไปรับราชการ

นายวิโรจน์ ศรีอรุณสว่าง

ร.ร. ฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จนบุรี

นายนิเวศน์ คำพอง

ร.ร. หนองจอก อ. หนองจอก พระนคร

นายชวนาท รัชตกุล

ร.ร. ระนอง “พิชัยรัตนาคาร” ระนอง

นายบริบูรณ์ วงศ์สารศรี

ร.ร. ฝึกหัดครูอุบลราชธานี จ. อุบลราชธานี

นายทวี ตาลสุกเรือง

ร.ร. ชัยนาท “วิชัยบำรุงราษฎร์” จ. ชัยนาท

นายดิเรก บุญเลิศ

ร.ร. ฝึกหัดครูนครสวรรค์ จ. นครสวรรค์

นายวิชิต พันธุ์ประเสริฐ

ร.ร. พัฒนศิลป์ ชลบุรี

น.ส. จารุวรรณ ภมรบุตร

ร.ร. ฝึกหัดครูนครราชสีมา จ. นครราชสีมา

น.ส. กัญญา วีระพิเชษฐ์

นายจักรี นามประเส

ร.ร. สุนารีวิทยา นครราชสีมา

น.ส. จินตนา ศรีทองท่วม

นายเฉลิม อุดกฤษฎ์

ร.ร. วัดเขมาภิรตาราม นครบุรี

น.ส. แซ่มซ่ม ประถมบูรณ์

ร.ร. สตรีประจำจังหวัดสมุทรปราการ จ. สมุทรปราการ

นายธงชัย ดวงแก้ว

ร.ร. ประจำอำเภอหนองจอก พระนคร

น.ส. บุญเยี่ยม จินตวงศ์

ร.ร. เบญจมาชฎุทิศ นครศรีธรรมราช

นายประสิทธิ์ สุขเขียว

ร.ร. ฝึกหัดครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก

นายประเสริฐ สังข์เกษม

ร.ร. วัดแจ้งรัตนราษฎร์บูรณะ นครบุรี

นายประเสริฐ บุญเรือง

ร.ร. วัดขจรนิเวศ พระนคร

น.ส. ประศักดิ์ศรี จุฑาพุทธิ

ร.ร. ชลราษฎร์บำรุง ชลบุรี

นายพยุณ พร้อมมูล

ร.ร. ประจําอำเภอหนองแขม

น.ส. พรรณี สีนุประมา

ร.ร. เพชรบุรี "พรมมานุสรณ์"

นายเพ็ชร บุญญาญจน์

น.ส. เรณู ศิริรัตน์

นายรังสรรค์ วงศ์คำลือ

ร.ร. คึกขานาวี หนองบัว

น.ส. ถิ่นจี กุศลนิชัย

ร.ร. เพชรบุรี "พรมมานุสรณ์"

น.ส. ละเอียด วิริยโกศล

ร.ร. พุทไธสง บุรีรัมย์

นายสงบ คุ้มดี

วิทยาลัยช่างแสน ชลบุรี

นายเสน่ห์ สุวิทย์

รัก...เสมอ...ใจ

© รักเธอ.....!

ฉันรักเธอเสมอใจไม่แปรผัน

รักเธอแท้แน่นอนนานปานชั่ววัน

แม้เธอขึ้นแท่นหน้าจะไม่คลายเลย

สู้สรวงใจกายหมายคอยทำ

โยร้างราแรมจากไปดวงใจเอ๋ย

อย่าร้างลับจงกลับคืนมาชื่นเชย

เหมือนก่อนเคยความหลังฝังฤทัย

ขามเว้าวอนอ่อนหวานชวนทรวงนั้

ว่าจะรักจะมีร้างไปข้างไหน

สาบานให้จะไม่ทำฉันเข้าใจ

นี่กระไรลืมน้ำคำที่พรำวอน

คิดถึงเธอเปลอใจเฝ้าทุกเช้าค่ำ

สุดกลิ่นกล้ำช้ำในฤทัยถอน

ขอเทพเจ้าเนาวิมานประทานพร

ให้เธอย้อนคืนหลังดังเคยมา

แต่หากรู้ผู้ใดใฝ่จิตภักดิ์
เฝ้าหลงรักรอคอยละห้อยหา
เธอยังคงหลงปลื้มลื้มสัญญา
ยังไขว่คว้าเดือนดาวอันพราวพราย

ก็ขอทนมั่นหมองครองความโศก
ยอมวิปโยคอยู่กับรักที่หักทลาย
ไม่ออกดื้ออ่อนวอนเธอเหลือขอมแต่ยวดยาย
ทั้งไม่หมายพยาบาทอาฆาตกัน

◎ แต่.....!

เมื่อสมหมายแล้วอย่ากราบไปหมายอื่น
ให้เขาชื่นชมฤทัยเหมือนใจฉัน
จะสวดมนต์อธิษฐานทุกวารวัน
ขอเธอนั้นจงรักจริงแต่หญิงเดียว

รัตติกาล

การฝึกและอบรมเยาวชน

“แบบ เบเคน-เพาเวลล”

ดัด จันทะโพธิ์

ความมุ่งหมายที่ข้าพเจ้านำเรื่องนี้มาบรรยายก็เพื่อนำเอาของเก่า ที่มายุมาแล้วไม่น้อยกว่าครึ่งศตวรรษ มาอุปพันสักนึ่งพองแก่พละคนในสมัยนี้ ถึงแม้ขณะนั้นยังกำลังไขก้นอยู่ในเมืองไทยก็ตาม แต่รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจจะเลือนลางห่างความนิยมความเข้าใจของประชาชนไปมากแล้วนั้น มาขัดสั้ววรรณเสียใหม่ เพื่อจะได้ดูเนื้อแท้ประโยชน์ วิธีปฏิบัติหลักการและวิธีการของเขาว่า ยังทรงคุณภาพสมสมัยค้อยู่หรือไม่ มีประโยชน์จริงหรือไม่ ขณะนี้เขาปฏิบัติกันอย่างไร ควรแก้ไขปรับปรุงเพียงไร เป็นต้น.

ความจริง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ขยาดยาวมาก แต่ข้าพเจ้าจะรวบรัดบรรยายให้สั้นที่สุด และจบ ขอเชิญท่านศึกษาดังต่อไปนี้

เมื่อประมาณสัก ๕๐ ปีมาแล้ว นายทหารอังกฤษชั้นขุนพลผู้หนึ่ง ผู้มีนามอุโฆษได้คิดค้นถึงหลักและวิธีการที่จะฝึกและอบรมเยาวชนชนในอังกฤษ จนประสบความสำเร็จและได้ผลดีมาก ซึ่งในปัจจุบันการฝึกและอบรมเยาวชนแบบนี้ยังนิยมใช้กันอยู่เกือบทุกประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย บุคคลผู้นั้น คือ พลโท เบเคน-เพาเวลล ด้วยประการฉะนี้ข้าพเจ้าจึงให้ชื่อเรื่องว่าการฝึกและอบรมเยาวชน “แบบ เบเคน-เพาเวลล” เพื่อให้ฟังได้ชัด

เจนเข้าใจง่าย และใหม่เอี่ยมขึ้น ซึ่งของเก่าเขาเรียกเป็นภาษาฝรั่งว่า "Scouting for Boys" หรือที่เราเรียกว่า "วิชาลูกเสือ" นั่นเอง ซึ่งข้าพเจ้าประมาณใจว่า อาจจะมีผู้สงสัยว่าเป็น คนทำอะไรทำไมจึงต้องเรียนวิชาลูกเสือ ลูกแมวอะไรกัน เรียนไปทำไม มันดีอย่างไร ดังนั้นตน ดั้งนั้นจะได้มาแก้ไขข้อสงสัยกันเสียที

เบเดน-เพาเวลล เคยเล่าว่า เมื่อสมัยเขาเป็นเด็กๆ ได้ท่องเที่ยวโดยเรือ- ไม้ไปตามฝั่งทะเลรอบๆ เกาะอังกฤษกับพี่น้องของเขาเสมอ เคยผจญกับสภาพของท้องทะเล ในยามทะเลเป็นบ้า จึงได้ประสบการณ์จากการผจญภัยในท้องทะเลเสมอมา จนเคยชิน แรกๆ ก็กลัวบ่อยๆ เข้าเดี๋ยวกลายเป็นคนกล้า ทรหดอดทน ชอบผจญภัยธรรมชาติ เป็นการ ผูกและอบรมชีวิตลูกผู้ชายอย่างหนึ่ง โดยไม่รู้ตัว และนอกจากนั้น มิใช่ลงเรือใบแต่ไป ในทะเลอย่างเดียวยังบางครั้งก็จอดเรือขึ้นไปทางเดินที่ชายฝั่งทะเล เพื่อเป็นการพักผ่อน หย่อนใจ ทำควรวเล่นสนุก อาบน้ำทะเล นอนดูดาวที่ระยิบระยับอยู่บนท้องฟ้า ได้พบ สภาพของชีวิตกลางแจ้งในเวลาดกลางวันและกลางคืน ย่อมเป็นความรู้และอบรมไปในตัว

เมื่อเขาเรียนอยู่ในโรงเรียนได้ใช้เวลาว่างท่องเที่ยวไปตามบริเวณป่า จับกระต่าย บ้างบ้าง ไปหุงข้าวต้มแกงกินกันบ้าง ไปสังเกตดูความเป็นอยู่ของนกและสัตว์ป่าจำพวกต่างๆ บ้าง และรอยตามสัตว์ป่าไปตามพันต้น ดึงเถาพันๆ พืชพันธุ์ต่างๆ บ้าง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความรู้ความฉลาด มีไหวพริบ ช่างสังเกตจดจำขึ้นมาเอง และ ทำให้เพลิดเพลิน สนุกในชีวิตกลางแจ้งเป็นอันมาก เพราะได้ประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ เสมอ

ครั้นเรียนจบจากโรงเรียนสามัญแล้ว ไปเข้าศึกษาอยู่ในโรงเรียนนาย- ร้อยทหารบก สำเร็จแล้วออกไปเป็นนายทหาร และได้ถูกส่งไปประจำการอยู่ ที่ประเทศอินเดียและทวีปอาฟริกาใต้

ในท้องถิ่นของประเทศเหล่านั้น เขาได้คลุกคลีอยู่กับชนชาวพื้นเมืองของอินเดีย หมายพวกหลายหมู่และที่อาฟริกาเขาได้อยู่ใกล้ชิดกับชาว ชูดู กับ ชาวป่าที่ดุร้ายเผ่าต่างๆ ทำให้เขารู้จักชีวิต นิสัย ใจคอ ขนบธรรมเนียมประเพณี และได้เห็นเหตุต่างๆ ของคนเหล่า นั้นเป็นอย่างดี ได้ผจญภัยและเป็นความรู้พิเศษที่จะหาเรียนได้ยากจากป่าดงพงเขา เขากลาย

เป็นนักนิยมไฟร ชอบดำดัดตัวตามป่าคองงันของอินเดียและอาฟริกา ก็พาที่เขาชอบมากเป็น พิเศษ คือ การข่มฆ่าหมูป่าด้วยหอกซัด เป็นการดำดัดตัวที่มีอันตราย และต้องใช้ความกล้า รวบรวมทั้งใจพริบมาก ประสิทธิภาพเหนือ เป็นประสิทธิภาพ ที่อำนวยความสะดวกให้เขาได้พัฒนา- มัย ความกล้า ความทรหดอดทนเข้มแข็ง ผจญภัยธรรมชาติได้ทุกชนิด ฟังตัวเองได้ รัก ชีวิตกลางแจ้ง สนุกเพลิดเพลิน และเป็นประโยชน์เกี่ยวกับหน้าที่ราชการทหาร ที่เขาปฏิบัติ อยู่ในดินแดนเหล่านั้น เขาได้เลื่อนยศตามลำดับ ต้นของความกึกความชอบของเขาจาก ร้อยตรีเรื่อยขึ้นไปจนถึงพันเอก เมื่อเขาประจำอยู่อฟริกาได้ เขาได้ปฏิบัติการรบต่อคานกับ ชาวซบกลเมือง ซึ่งมีกำลังเหนือกว่ามาก ในขณะที่ทำการป้องกันรักษาเมืองหนึ่ง ชื่อ— “เมืองเมพิลิ่ง” อันเป็นเมืองสำคัญ ณ ใจกลางของแอฟริกาใต้ของอังกฤษไว้ได้ทำให้อง- กฤษครองความยิ่งใหญ่ไว้ได้ต่อมา

วีรกรรมอันนี้ทำให้เขาได้รับยกย่องให้เป็นยอดขุนพลผู้มีนามอูโฆมาจากอังกฤษและ ได้เลื่อนยศเป็น พันตรีแล้วรัฐบาลอังกฤษได้เรียกตัวเขากลับประเทศอังกฤษ ที่นั่นเขาได้รับ การต้อนรับ จากรัฐบาลอังกฤษและประชาชนอย่างอบอุ่น และมีทหารที่สู้ที่สุด เพราะวีรกรรม และความดีมารถ

ในขณะที่ เบเดน—เพาเวลดรับราชการทหารอยู่ที่ประเทศอังกฤษนั้น เขา เกิดความคิดขึ้นมาอย่างหนึ่ง คือเขาคิดว่าจะทำอย่างไร จึงจะหาวิธีฝึกและอบรม เขาวชนชาวอังกฤษให้เป็น “ลูกผู้ชาย” ได้สำเร็จ และถ้าทำได้จริง จะได้เป็น เขาวชนที่ดี และเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติด้วย เพราะเขาวชนวันนั้น คือผู้- ใหญ่ในวันหน้า จึงควรได้รับการฝึกและอบรมบ่มนิสัยเป็นอย่างดีที่สุดเสียก่อน เป็นประการสำคัญในที่สุด เขาคิดได้สำเร็จ จึงวางหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ ลงเป็นตำราแล้วทดลองเป็นขั้นๆ ไปดังต่อไปนี้

๑. เบเดน—เพาเวลด ได้รวบรวมหนังสือต่างๆที่ว่าด้วยการฝึกและอบรมเขาว- ชนของชาติต่างๆในสมัยโบราณ เช่น จากหนังสืออบรมเขาวชนแบบสปาร์ตา อังกฤษโบราณ และชนเผ่าอินเดียแดง ฯลฯ เป็นต้น เพื่อให้ทราบว่าชนชาติเหล่านั้นมีวิธีฝึกเขาวชนของเขา

อย่างไรบ้าง

๒. เบเดน-เพาเวลด ได้เขียนและรวบรวมบรรดาประสบการณ์ต่างๆ เมื่อครั้งอยู่ในอินเดียและอยู่ในแอฟริกา ในหมู่ของชนชาวป่าเผ่าซูลู และชาวป่าเผ่าต่างๆ

๓. เบเดน-เพาเวลด ได้รวบรวมชีวิต สมรรถภาพ และ ความฉลาดไหวพริบของพวก ต่เก้าโบราณหรือของไทยๆ เราเรียกว่า พวกเสือป่าแมวมอง

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาชีวิตของบุรุษชายแดน, นักผจญภัยของโลก เช่นผู้บุกเบิก (Pioneers) นักจับสัตว์ (Trappers) ทางภาคเหนือของอเมริกา นักอพยพไปสร้างดินแดนใหม่ (Colonists) ทางอเมริกาใต้, นักล่าสัตว์ (Hunters) แห่งอาฟริกาทางใต้, นักสำรวจดินแดนต่างๆ (Explorers) รวมทั้งพวกเผยแผ่ศาสนา (Missionaries) ซึ่งต้องเดินทางท่องเที่ยวไปทั่วทวีปเอเชีย และแดนทิว กันดาร ต่าง ๆ ของโลก รวมทั้งพวกชาวป่า (Bushmen) นักขับฝูงสัตว์ไปเลี้ยงในที่ต่างๆ (Drovers) ของออสเตรเลียและผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ (Constabulary) แห่งแคนาดาตะวันตกเฉียงเหนือและแอฟริกาใต้ พวกที่กล่าวนามมานี้ล้วนแต่ควรจะได้ ชื่อว่า เสือป่า (Scout) ที่เป็นคนจริงหรือชายชาติ เพราะชนพวกนี้มีความรู้วิชาชาวป่า (Wood Craft) เป็นอย่างเยี่ยม สามารถจะรู้จักการว่าจะใช้ชีวิตอยู่ในป่าคงพวงพญาให้ปลอดภัยได้อย่างไร เดินทางได้ไม่หลง ไม่ว่าจะตกไปอยู่แห่งหนตำบลไหน เขาดำรงจะอ่านและเข้าใจ ร่องรอยต่างๆ ตั้งแต่ขนาดเล็กที่สุด แม้แต่รอยเท้าหรือจากเหตุเล็กๆ น้อยๆ เขาดำรงรักษาสุขภาพและอนามัยได้ดียิ่ง เมื่อต้องอยู่โดดหมอบเขาเป็นบุรุษที่แข็งแรง ถัดหาญชาญชัย พร้อมที่จะประจันบานกับอันตรายร้ายแรงแปรอย่างไม่กลัวเกรงทั้งนั้น เขาพร้อมที่จะช่วยตัวเอง ผู้อื่น และชาติบ้านเมือง และทำจริงได้ด้วย เพราะเขารู้ว่าเป็นหน้าที่โดยตรง

เบเดน-เพาเวลด มีความเห็นว่าคุณลักษณะต่างๆ ของบุคคลประเภทที่เรียกว่า "Scout" หรือเสือป่าในทุกอย่างเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แก่ชีวิตของชายทุกคน ที่ควรฝึกและอบรมไว้เสียแต่ยังเยาว์วัย เพราะทุกอย่างเรียบง่าย และสนุกเพลิดเพลินน่าสนใจมาก เป็นการอบรมบ่มนิสัยที่ดี ที่จะค่อยๆ แทรกซึมเข้าสู่จิตใจ ของผู้รับการศึกษาย่างไม่ต้องบังคับ

คับแต่ประการใด แต่ผู้ที่ได้รับหนังสือมานัก

เห็นจะเป็นเพราะเบเดน-เพาเวลดจะถือหลักว่า "ไม่อ่อนดั่งชาย" และวิธีอบรมแบบที่เขาจะคิดขึ้นนั้น เป็นการ เล่นเกมเรียน ทดดีสุด เหมาะสำหรับเด็กไม่ใช้การศึกษาในชั้นอย่างที่เราเรียนกัน แต่เป็นการฝึกและอบรมบ่มนิสัยอีกแบบหนึ่ง ที่มีประโยชน์แก่ตัวเยาวชนตลอดไปถึงหมู่คณะ และชาติบ้านเมืองเป็นที่ดี

จากสิ่งต่างๆดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เบเดน-เพาเวลดได้เอามาปรับปรุงตัดแปลงแก้ไขเพิ่มเติมและพิจารณาวางหลักเกณฑ์ และวิธีฝึกอบรมอย่างถาวรจนสำเร็จรูปลงเรียบร้อยแล้ว

ปัญหาอันคับค่อมา เบเดน-เพาเวลด จึงมาคิดว่าหลักเกณฑ์ และวิธีฝึกอบรมเยาวชนที่เขาคิดสร้างขึ้น เป็นตัวหนึ่งอันหนึ่ง ถ้าตั้งมือปฏิบัติจริงจึงจะได้ผลประการใดหรือไม่ คำตอบอยู่ในใจของเขาว่า "ต้องทดลองดูผลให้แน่นอนก่อน เพื่อว่าจะมีการขาดตกบกพร่องประการใดจะแก้ไขอย่างไรต่อไป" ดังนั้นการทดลองฝึกและอบรมเยาวชนตามคำหรับใหม่ของเขา จึงได้เริ่มขึ้น เมื่อฤดูร้อนในปี ค.ศ. ๑๘๐๗ คือเบเดน-เพาเวลด ได้รวบรวมเยาวชนได้ ๒๐ คน ไปตั้งค่ายพักแรม ณ ที่ Brownsea Island ที่บริเวณช่องแคบอังกฤษ นับว่าเป็นค่ายเยาวชนค่ายแรกที่ฝึกและอบรมตามหลักวิชา Scouting for Boys หรือวิชาลูกเสือ ของเบเดน-เพาเวลด

ผลของการทดลองของเบเดน-เพาเวลด ได้ผลดีอย่างยิ่ง เกินความคาดหมายของเขา

ดังนั้นในต้นปี ค.ศ. ๑๘๐๘ เบเดน-เพาเวลดได้ออกหนังสือรายักษ์ ซึ่งประกอบไปด้วยภาพและสะเก็ดโดยฝีมือของเขาเอง พร่าวไปหมดทั้งเล่มหนังสือเล่มนี้ คือหนังสือคู่มือที่เรียกว่า Scouting for Boys หรือ "หนังสือวิชาลูกเสือ" นั้นเอง

หลักการของหนังสือ Scouting for Boys หรือวิชาลูกเสือของ เบเดนเพาเวลด หรือแนวการฝึกและอบรมเยาวชน ของเบเดน-เพาเวลด มีหัวข้อใหญ่ๆดังต่อไปนี้

คำนำ

เบเดน—เพาเวลด์ ได้เล่าถึงชีวิตของเขาตั้งแต่
สมัยก่อนเข้าโรงเรียนสามัญ เล่าถึงการผจญภัย
ต่างๆของเขา
ต่อไปเป็นเรื่องการฝึกและอบรมเยาวชนลูกเสือ คือ

ตอนที่ ๑ ว่าด้วยวิชาลูกเสือ

- งานของลูกเสือ
- เสื้อผ้าในยามสงครามและยามปกติ
- ลูกเสือควรทำอะไรบ้าง
- การเป็นลูกเสือจะต้องทำอย่างไร
- ระเบียบการบังคับบัญชาของลูกเสือ

ตอนที่ ๒ ว่าด้วยการปฏิบัติของลูกเสือในสนาม

- ชีวิตกลางแจ้ง
- ลูกเสือทะเลและอากาศ
- การฝึกสัญญาณและการฟังคำสั่ง

ตอนที่ ๓ ว่าด้วยค่ายพักแรม

- หลักวิชาการของนักบุกเบิก
- หลักของการพักแรม
- การทำครัวสนาม

ตอนที่ ๔ ว่าด้วยหลักของการสะกดรอย

- การสังเกตพิจารณาเครื่องหมายต่างๆ
- การสะกดรอย
- การอ่านเครื่องหมายต่างๆ และการสืบสวน

ตอนที่ ๕ วิชาชาวป่า

- หลักของการชุมนุม
- เกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ
- เกี่ยวกับพืชต่างๆ

ตอนที่ ๖ ว่าด้วยการฝึกตนให้ทรหด

- ว่าด้วยวิดิเพาะกายให้แข็งแรง
- สุขภาพและการฝึกนิสัย
- การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ

ตอนที่ ๗ ขัตติยมานะและคติพจน์ของอัศวิน

- ว่าด้วยขัตติยมานะและคติพจน์ของอัศวิน
- วินัยสำหรับตนเอง
- ว่าด้วยการปรับปรุงตนเอง

ตอนที่ ๘ ว่าด้วยการช่วยชีวิต

- ว่าด้วยการเตรียมการช่วยเหลือ
- เหตุบังเอิญต่างๆ และการช่วยเหลือ
- หลักของการช่วยเหลือผู้อื่น

ตอนที่ ๙ หน้าที่พลเมืองดี

- หน้าที่ของเสือป่า

สรุปความว่าหนังสือ Scouting for Boys นั้นเป็นการฝึกและอบรมนิสัยเยาวชนให้ชัดเจน และมีประสพการณ์ต่างๆ เพื่อเป็นการเตรียมพร้อม สำหรับชีวิตข้างหน้า ในแบบการเล่นแกลมเรียน เมื่อเติบโตใหญ่ไปข้างหน้า จะสะดวกสบายสามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่จะมาข้างหน้าได้ทุกชนิด หนักเอาเบาสู้ ไม่หีบโหยง ทำงานได้ทุก

ชนิก ความจริงถ้าเยาวชนทุกคนได้รับการฝึกและอบรม และการปฏิบัติได้จริงอย่าง
นั้นจนคิดนิสัยแล้ว ข้าพเจ้าว่า น่าจะเป็นการเพียงพอ ควบคู่ไปกับการศึกษาตาม
แผนการศึกษาของชาติ

ในสมัยพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ซึ่งได้ทรงพระราชทานกำเนิดของลูก
เสือไทย ก็ได้ทรงดัดแปลงวิธีการฝึก และอบรมเยาวชนไปจากหนังสือ Scouting for
Boys เล่มนี้เอง ในสมัยปัจจุบันก็ยังใช้กันอยู่ เป็นหลักการและวิธีปฏิบัติที่ยังเหมาะสม
อยู่เสมอ

อีกประการหนึ่ง ผู้ให้การฝึกและอบรมลูกเสือคือ ผู้กำกับลูกเสือ ในสมัย
ร.6 นั้น จะต้องผ่านโรงเรียนผู้กำกับลูกเสือในพระบรมราชูปถัมภ์มาก่อน ประมาณ ๖-๑๒
เดือน จะต้องฝึกและอบรมวิชาทหารและวิชาเสือป่า ลูกเสือตามหลักอย่างในหนังสือ
Scouting for Boys จนกระทั่งชำนาญ เมื่อสอบไล่วิชาผู้กำกับลูกเสือได้แล้ว จะได้รับ
พระราชทาน ประกาศนียบัตร เข็มศิลป์และหมวกหนบสีแดงขอบดำ กลัซออก
ไปรับตำแหน่งครู และผู้กำกับลูกเสือประจำโรงเรียนต่างๆทั่วพระราชอาณาจักร เพราะ
ผู้กำกับลูกเสือเหล่านี้คือ ครูหนุ่มๆที่ โรงเรียนต่างๆ คัดเลือกส่งมาฝึกและอบรม
ขณะนั้นสมัยก่อนจึงใ้ผู้ฝึกและอบรมเยาวชน (ลูกเสือ) ที่แท้จริงไปดำเนินการ ทำ
กันเป็นลำเป็นสัน จึงได้ผลดีมาก ครั้นนี้ ข้าพเจ้ากำลังเป็นลูกเสือ และได้รับการฝึก
และอบรม ได้นิสัยอะไรหลายอย่าง ติดต่อมาจนทุกวันนี้ อย่างไม่รู้ลืม ยิ่งในเวลานี้ ถ้า
จะมองย้อนหลัง แล้วนำเอาการฝึก และอบรมเยาวชน มาเปรียบเทียบกับทุกวันนี้ ผล
ที่ได้ แตกต่างกันมาก เพราะการทำงาน ถ้าจะทำกันเอาแต่พอไปได้ ผลที่ได้ก็เป็น
แค่ขนาดเขา ได้คุณภาพน้อย ถ้าทำกันจริงจึงเป็นลำเป็นสัน ทั้งผู้ส่ง ผู้ทำการอบรม
ก็มีความรู้ความชำนาญด้วย แน่ละ ผู้รับการฝึกและอบรม ย่อมจะได้รับผล
ขนาดที่อื่นจะเป็นประโยชน์ในการฝึก และอบรมมีนิสัยให้แก่เยาวชนเสียตั้งแต่ยัง
“เป็นไม้อ่อน”

ในรั้ว

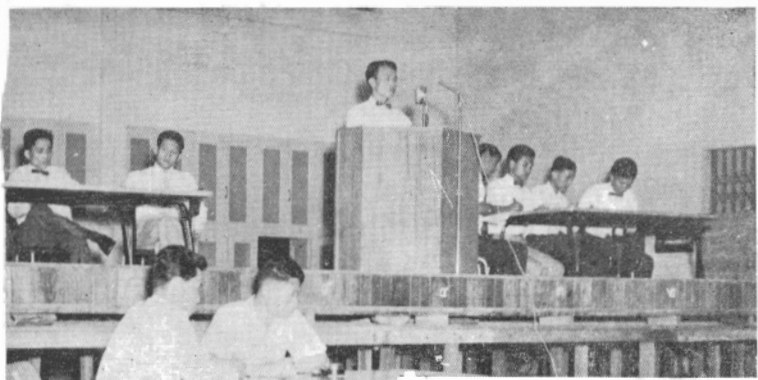
153/0

ลอยกระทง

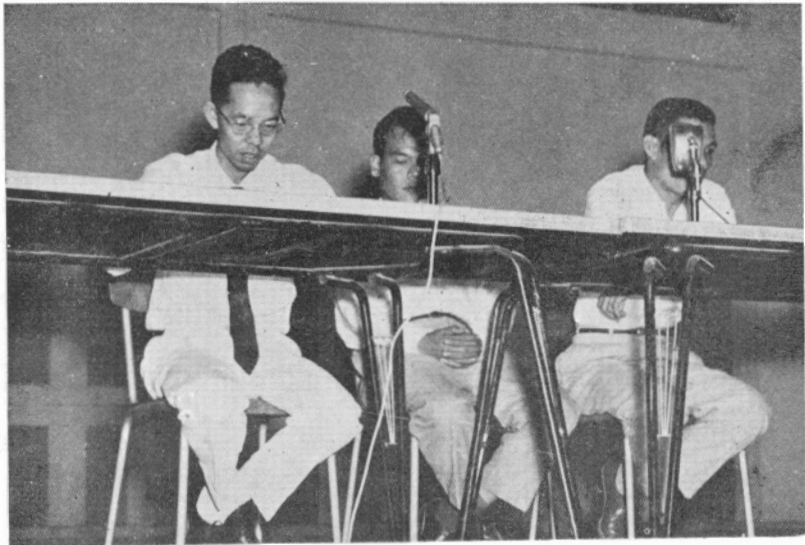
▶ ชนะเลิศ

◀ รองชนะเลิศ

◀ ได้วาทิ

153/1

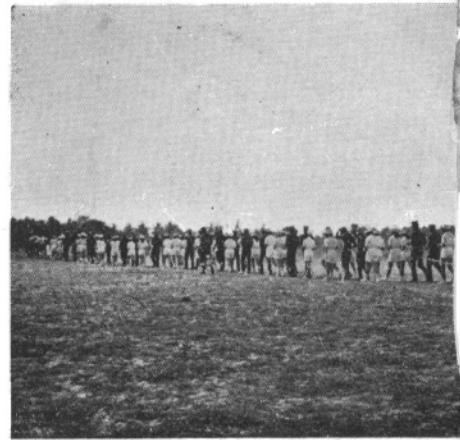
อภิปราช ▶

ฟุตบอลประจำปี

↑ เดิน

↑ ขบวน

↑ กลับดีกว่า

ข้างแถว

↑ บนอัมจันทร์

↑ สู้วัว

คณะนิสิตปีที่ ๑

ครอบครัว

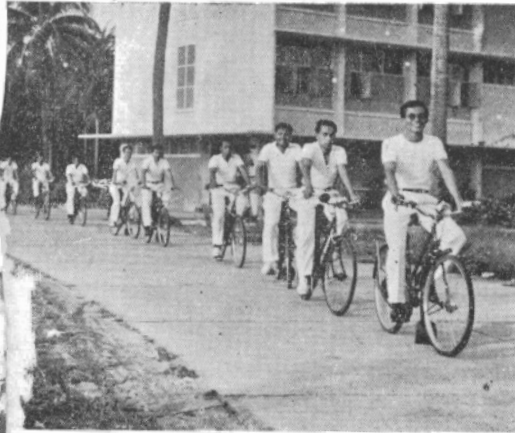
ของ _____ คณะนิสิตปีที่ ๓

ม้าตมอก

คณะนิสิตปีที่ ๔

ขบวนรถ

153/4

สงวน

R

ชิงชนะเลิศ

อรชร ชิงกับ ม้าสีหมอก

มากประการหนึ่ง กับความใหม่ต่องานของเราอีกประการหนึ่ง จึงเชื่อแน่ว่าต้อง
มีสิ่งบกพร่องอยู่มากมาย ซึ่งข้าพเจ้าขออ้อมรับความผิดพลาดนั้นไว้แต่ผู้เดียว และจะได้
ถือเป็นบทเรียนต่อไป

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ดีหากจะมีอยู่บ้างในหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าขอมอบ
ให้กับคณะผู้จัดทำ ซึ่งได้เสียสละทุกอย่าง เพื่อความสำเร็จของหนังสือเล่มนี้
โดยเฉพาะ คุณประเทิน มหาจันทร์, คุณประมวล คำมณี, คุณ-
ปวีชน์ วาลิกศิริ, และคุณศุภชัย ราชพิตร ซึ่งได้อยู่ช่วยข้าพเจ้าในระ-
หว่างปิดเทอม ยิ่งกว่านั้นขอให้เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำต่อไปได้ โปรดระลึก
ไว้ว่า หากได้ใช้ความพยายาม และร่วมมือกันอย่างจริงจังแล้ว หนังสือประจำปีจะสำ-
เร็จได้โดยไม่ต้องรบกวนเงินจากส่วนอื่นๆเลย

ท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้าในนามคณะผู้จัดทำ ขอขอบพระ
คุณท่านอาจารย์ และเพื่อนนิสิตที่กรุณาส่งเรื่องมาลง และบริ-
ษัทร้านต่างๆ ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ไว้ ณ ที่
นี้ด้วย

จรูญ ทองถาวร

๑ เม.ย. ๒๕๐๒

คณะผู้จัดทำ

กองบรรณาธิการ

ประมวล คำมณี

วันเนา บุรณธรรม

ศุภชัย ราชพิตร

อุทุมพร เศรษฐคุปต์

ฝ่ายธุรการ

ปวิธน์ วาสิกศิริ

ยิ่ง สิทธิธรรม

นงลักษณ์ สิ้นสีบผล

โกมล บุญสุข

พิวัลย์ วงศ์ตระกูล

ชาญคณา ปุญาบุตร

ฝ่ายศิลป์

ประเทิน มหาขันธ์

เกษม บุญยวัชร

สุนน คงสวัสดิ์

บรรณากร

จรรยา ทองดาว

ขอบพระคุณ

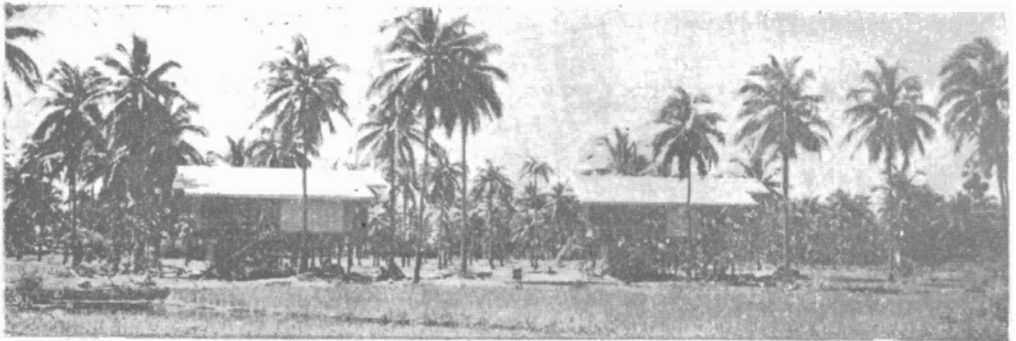
บรรดาบริษัทห้างร้านต่างๆ และคุณสัน
ติมพรุสกันนท์ ตลอดจนทุกๆ ท่านที่ให้ความอุปการ
และช่วยเหลือแก่หนังสือ .....

วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ปีการศึกษา ๒๕๐๑

ขอให้กิจการของท่าน จงประสบแต่ความ-
เจริญรุ่งเรือง เป็นที่ไว้วางใจ ของมหาชนสืบไป
ชั่วกาลนาน.

มา ๖๖๕๗

อาณาจักร "เทา-ทอง" ภายใต้นาม "การศึกษา บางแสน"
อันมีตราของวิทยาลัยเป็นสัญลักษณ์นั้น ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมจะสงบ ร่มเย็น เจิดจ้า
ให้ความแจ่มจรัสแก่ปวงชนทั่วไป

000239

The College of Education
Wangsaen

166

บริษัท ทั่วชัย จำกัด

THAVATCHAI CO., LTD.

รับเหมาก่อสร้าง ออกแบบ จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
เครื่องสูบน้ำ กระเบื้องเคลือบขาว และสีต่างๆ
กระเบื้องหินขัดมัน, กระเบื้องซีเมนต์สีสดหลายหลาก
และมีหินอ่อนของประเทศไทย, ประเทศอิตาลี

ทุกสี ทุกขนาด ทุกชนิด

ใช้ ปูพื้น, ผนัง, บันได และโต๊ะ

พร้อมทั้งมีเครื่องตัดซอยหินอ่อนได้ทุกขนาด ด้วยเครื่องทันสมัย จากประเทศอิตาลี
และรับปรึกษาดกแต่ง อาคาร บ้านเรือน ด้วยหินอ่อน ในราคาย่อมเยา

สำนักงาน: เลขที่ 816-818

โรงงานซอยหินอ่อน

ถนนพญาไท ใกล้ตลาดสามย่าน

เลขที่ 8/67 ซอยสุทธิสารวินิจฉัย

พระนคร โทร. 30124

ถนนพหลโยธิน พระนคร

โทร. 71214